

BURMESE
CLASSIC
.COM

အားလုံးကို
ကောင်းချီးမြှင့်သွားမိ

ဂေဟဒီဇိုင်း

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

- ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- အချစ်အခြာဇာတာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

ပြည်လူ့သဘောထား

- ♦ ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်ဖို့ အဆိုပြုဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ♦ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးတို့ နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ♦ နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ♦ ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ် ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၅) ရပ်

- ♦ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး
- ♦ အမျိုးသား ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- ♦ နိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ♦ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၅) ရပ်

- ♦ စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးတက္ကများတို့လည်း ဘတ်စုံဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ♦ ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ♦ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ♦ နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုရမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူ့အဖွဲ့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၅) ရပ်

- ♦ တစ်မျိုးသားလုံး၏စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိက္ခာမြှင့်ပေးရေး
- ♦ အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြှင့်စားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေး
- ♦ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- ♦ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြှင့်ပေးရေး

လေဒီဇော်

အားလုံးရဲ့

ကောင်းဘွဲ့ပြင်မင်းသမီး

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၆၃၇၁၁၀၉
- မျက်နှာပုံခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၁၀၈၀၁၁၀
- ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း - ပထမအကြိမ်၊ ဇူလိုင်လ၊
ထုတ်ဝေသူ - ဦးအေးလွင်(၀၄၁၅၂)
ရွှေဥစာပေတိုက်
တိုက် ၄၊ အခန်း ၁၀၊
ပြည်တော်သစ်ရိပ်သာ၊
ပုဇွန်တောင်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- မျက်နှာပုံနှင့် - ဦးအေးလွင် (၀၈၂၁၀)
- အတွင်းပုံနှိပ်သူ - ရွှေပဒေသာအောင်ဆန်းဆက်
အမှတ် ၃၁/၃၃၊ ၅၃ လမ်း၊
မိလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
- ဖြန့်ဝေမှု - ၁၀၀၀ ကျပ်
- အုပ်စု - ၅၀၀ အုပ်

ဝန်းခ

အားလုံးဦးဆုံးသွားပြီဆိုရင်တောင်
ဘယ်တော့မှ မဆုံးနိုင်တဲ့
သံယောဇဉ်ကြီးမျိုးကို
မင်းနဲ့ငါက မှပိုင်ချည်နှောင်ပြီးသားပါ ...
အားလုံး ဝေသွားပြီဆိုရင်တောင်
နီးနီးလေးသာရှိနေနိုင်တဲ့
နှလုံးသားမျိုးကို
မင်းနဲ့ငါက အပိုင်စားရထားပြီသားပါ ...
နားလည်မှုနဲ့ အစပျိုးခဲ့တဲ့ "ပြုစင်" မှတော့ကို
နားလည်မှုနဲ့ပဲ ဆက်ပြီး ရင်သန်နေပါရစေ ...

၀၉၅-၈၃

လေဒီဇယ်
အားလုံးရဲ့ကောင်းဘွဲ့မင်းသမီး/လေဒီဇယ် - ရန်ကုန်
ရွှေဥစာပေ၊ ၂၀၀၉။
၂၉၃ - စာ၊ ၁၂ x ၁၈ စင်တီမီ
(၁) အားလုံးရဲ့ကောင်းဘွဲ့မင်းသမီး

ယုံကြည်မှုနဲ့ အစပျိုးခဲ့တဲ့   “အသိတရား”တွေကို
 ယုံကြည်မှုနဲ့ပဲ ဆက်ပြီး   ထိန်းထားပါရစေ ...
 အမှန်တရားနဲ့ အစပျိုးခဲ့တဲ့   “ဘဝ”တစ်ခုကို
 အမှန်တရားနဲ့ပဲ ဆက်ပြီး   အမှတ်ရနေပါရစေ ...
 တိတ်တခိုးနဲ့ အစပျိုးခဲ့တဲ့
 ရင်ထဲက တစ်စုံတစ်ရာကိုတော့
 တိတ်တခိုးလေးနဲ့ပဲ ...
 ရင်မှာ သော့ခတ်သိမ်းထားပါရစေတော့ ...
 မင်သမီးကလေးရေ ...
 အားလုံးပြီးဆုံးသွားပြီဆိုရင်တောင်
 တစ်ယောက်တည်းကမ္ဘာထဲမှာ
 “မိနာလီတ”လို့ ပြုံးတတ်တဲ့ မင်းရဲအပြုံးကို
 ငါ ရူးသွပ်ကျန်ခဲ့တာ သွက်သွက်ခါအောင်ပဲ ...

ဂျူလီယာ

ကျွန်မ လူတစ်ယောက်ကို
 အရှုအမှူး ချစ်ခဲ့ဖူးတယ် ...
 သေချာတာကတော့
 အဲဒီလူကို အရှုအမှူးချစ်မိလို့ ...
 ရရှိခဲ့တဲ့အသိတရားတစ်ခုဟာ
 “အချစ်” နဲ့ “စိတ္တဓဇာတ်” ဆိုတာ ...
 အမြဲတမ်းဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာပဲ ...

ဆင်းရူပါ

မိဘစကားကို နားထောင်ခဲ့တယ်ဆိုပေမယ့်
 မိဘကျေနပ်ရင်ဦးကျေဆိုတဲ့
 မိန်းကလေးချိုးထဲမှာ ဆင်းရူပါ မပါဘူး
 မိဘစကားကိုလည်း နားထောင်ကျကျအောင်
 ကိုယ်လက်ထပ်မယ့်ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုလည်း
 နားလည်လို့ရအောင် အဲဒီမိန်းကလေးဟာ
 လည်ရင်လည်ယရို့ နည်းလမ်းတစ်ခုခု သုံးသင့်တယ်

သူ intro အကိုင်ဝင်နိုး ကိုယ်အကိုင်ဝင်နိုးဖြစ်ရင်းမှ...
 နောက်ဆုံးတော့ သူ လုံးဝအလျှော့မပေးတော့ဘဲ...
 တိတ်ဆိတ်ငြိမ်ချမ်းမှုအားလုံးကို...
 အလင်းရောင်တစ်ခုနှင့် ရဲ့ကြီး ပြုခွင့်လိုက်ပါသည်။
 ထို“အလင်းရောင်”ကြောင့်ပင်...
 မထင်မှတ်တဲ့ ဂင်ဒုန်သံလေးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သလို...
 မထင်မှတ်တဲ့ အစီအစဉ်လေးတွေ ထမြောက်သွားပြီး...
 မထင်မှတ်တဲ့ ဂျယ်ရွယ်ချက်ကလေးတွေဖြင့်...
 ကောင်လျှင်မင်းသမီးကလေးအိအနားကို...
 ချဉ်းကပ်ခွင့်ရခဲ့တာဖြစ်လေသည်။

“ရောက်တဲ့အရပ်မှာ ဇာတ်လမ်းတစ်ခု ငြိတတ်လို့”
 “မေမေ သဘောမကျတဲ့သူနဲ့ ဖြစ်သွားမှာစိုးလို့”
 ဆိုသည့် လူသေစေနိုင်လောက်သော အကြောင်း
 ပြရျက်မျိုးမဟုတ်ဘဲနှင့် ဝန်းခသည် Final မတက်ခင်မှာ
 မေမေ အတင်းအကျပ် စီမံခဲ့သော engage ပွဲတစ်ခုကို
 လက်ခံခဲ့ရပါသည်။ ရန်ကုန်မှာနေသည့် မေမေ့သူငယ်ချင်း
 ၏ သမီးဖြစ်သော၊ ငြင်းစရာအကြောင်းလည်း တစ်ချက်မှ
 မရှိသော၊ ပြီးတော့ နာမည်နှင့်လည်း အလွန်လိုက်ဖက်
 သော “ဆင်းရူပါ” ဆိုသည့်မိန်းကလေးနှင့်ဖြစ်သည်။

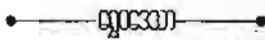
သို့သော် ဇေဇေနှင့်မေမေက သူတို့၏မဟာဆန်
သော အကြောင်းပြချက်ကြီးတွေနှင့် ဘယ်လောက်ပဲချည်
တုပ်ခဲ့ပါစေ ကျောင်းပြီးသွားတဲ့အခါမှာတော့ ဝန်းခေအတွက်
ဇာတ်လမ်းအသစ်တစ်ခုဖြစ်ပေါ်လာဖို့အကြောင်းက အလို
လို ဇန်တီးလာတော့၏။

“သား . . . မင်းဦးလေး ဒီနေ့ စင်ကာပူထွက်ရမယ်
တဲ့။ အလုပ်ကိစ္စနဲ့ဆိုတော့ အကန့်အသတ်မရှိကြာမယ်
ပြောတယ်။ သားရဲ့အန်တီမိုးနဲ့ Maid နှစ်ယောက်တည်း
ကျန်မှာကို စိတ်မချလို့ သားက အဖော်သွားလုပ်ပေးရမယ်”

တက်ကြွစွာလှမ်းဝင်လာသော သူ့ခြေလှမ်းတွေ
အလိုလိုလေးလံသွားလေသည်။

“ဟား . . . သွားပါပြီဗျာ။ အိမ်စောင့်အလုပ်ပေါ့။
ထောင်ကျပြီးရင်းကျရင်းပဲ။ စောင့်ရတဲ့အလုပ်လောက် ဖွင်း
စရာကောင်းတာ မရှိတော့ဘူး။ မေမေကတော့ ဘာပြော
လဲ ဇေဇေ။ မေမေ့သဘောလား”

“မင်းအမေမလွတ်ခိုင်းဘဲ ငါက လွတ်မလားကွ။

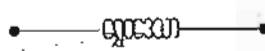

သူပြန်လာမှ ပိုဆိုးသွားမယ်။ ပြန်ပြောမနေနဲ့ သွားနေဆို
နေပေးလိုက်။ သားအမေထက်စာရင် အန်တီမိုးနဲ့နေရတာမှ
ပိုလွတ်လပ်ဦးမယ်။ ဒါပေမဲ့ သားဦးလေးပြန်ရောက်လာရင်
တော့ Wedding ကို သေချာလုပ်တော့မှာတဲ့နော်”

“ကျွတ်! . . . ပြဿနာပဲ”

သူ ညည်းတွားလိုက်စဉ်မှာပင် မေမေ့ဖုန်းက ဝင်
လာသည်။

“သား ဝန်းခေလေး . . . ဖေဖေပြောလား။ ရန်ကုန်
မှာ သွားနေ ပေးလိုက်နော်။ သားအန်တီမိုးတစ်ယောက်
တည်းရယ်။ အိမ်ဖော်ကလည်း နေရာတိုင်းမှာ အားကိုးလို့ရ
တာ မဟုတ်ဘူး။ မနက်စောစောထွက်ဖို့ပြင်တော့။ ကား ယူ
သွား။ သားဖေဖေဆီက ငွေလိုသလောက်ထုတ်သွား။
ဆင်ခြေတစ်ခုမှ ပြန်မပေးနဲ့။ အန်တီမိုးစကားကို သေချာ
နားထောင်။ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နေ။ မိဘနဲ့အတူမနေရ
ဘူးဆိုပြီး ထင်တိုင်းကျဲမနေနဲ့။ သားက ဘယ်သူနဲ့မှ ငြိလို့
မရတော့ဘူးနော်။ မေမေ တောင်ကြီးမှာ နှစ်ရက်လောက်

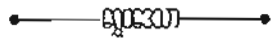

ထပ်ကြားပြီးမှာဆိုတော့ သားနဲ့မိမှာမဟုတ်ဘူး။ မေမေ ပြောတာနားလည်တယ်နော်”

သူ့ ဘယ်လိုမှ ပြန်ပြောလို့မရအောင် မေမေက သူ့၏အကျင့်တိုင်း အကွက်ချစ်စဉ်မှများဖြင့် အပိုင်ချည်တုပ်လေတော့သည်။

“ဘယ်နှယ်လဲ။ မင်း ဘာမှပြန်မပြောနိုင်တော့ဘူးနို့လား”

“ဟုတ်တယ် . . . ဖေဖေရေ . . . ဟုတ်တယ်။ လစ်မယ်။ မနက်အစောကြီးကို ထလစ်တော့မယ်။ အစီအစဉ်တွေက သူ့နေရာနဲ့သူ အဆင်သင့်ဆွဲပြီးသားတွေပါလား။ မေမေက သားကို အရုပ်လေးလို သဘောထားနေတာပဲ။ ဒီစာသင်ဆို သင်၊ ဒီမိန်းကလေးနဲ့ စေ့စပ်ဆိုစေ့စပ်၊ ဟိုသွားဆို သွား၊ ဒီလာဆို လာ။ ဟော . . . အခုပေါ်လာပြန်ပြီ အန်တီမိုးနဲ့သွားနေဆို နေ။ နေပြီးပြန်တော့လည်း Wedding ကို လုပ်တော့မှာတဲ့။ သားအတွက် ဟာကွက်ကလေးတစ်ကွက်တော့ ကြည့်လုပ်ပေးပါဦးလား ဖေဖေရေ”

“အေး . . . အဲဒါ ဟာကွက်ပဲ။ ရန်ကုန်အိမ်မှာနေနေရတဲ့အချိန်ဟာ သားအတွက် Wedding မလုပ်ခင် လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေရမယ့် ဟာကွက်ပဲကွ”

ဖေဖေကားကြောင့် သူ့မျက်နှာ တစ်ခုဟုတ်ချင်း ကြည်လင်ဝင်းပသွား၏။

“အာ . . . ဟုတ်တယ်နော် ဖေဖေ။ မေမေနဲ့နေရတာ မလွတ်လပ်ခဲ့သမျှ ရန်ကုန်အိမ်မှာ အန်တီမိုးနဲ့ အပီအကြင်နှစ်နေလိုက်မယ်။ အိမ်ထောင်မကျခင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေလိုက်မယ်”

“ဒါပေမဲ့ သားအလုပ်က အိမ်ကိုစောင့်ရှောက်ရမှာနော်။ အဒေါ်ကို အနီးကပ်ဂရုစိုက်ရမှာ။ သားအဒေါ်ကလည်း သားစိတ်ကြိုက် ချက်ကျွေးပြီး ပျော်အောင်ထားလိမ့်မယ်။ မိဘမရှိဘူးဆိုပြီးတော့လည်း သိပ်ကဲမနေနဲ့ဦး။ engage လုပ်ပြီးသားဆိုတာကို လုံးဝမမေ့နဲ့။ ဒီကြားထဲ သားအမေက တစ်နေ့ကို ဖုန်း ဘယ်နှစ်ခါဆက်နေဦးမလဲ မသိဘူး။ လာချင်လည်း ထလာမှာ။ ပြောလို့မရဘူးနော်”

မေမေက မှာလိုက်၊ ဖေဖေကမှာလိုက်နှင့် နားထဲမှာ ရွပ်ယွက်ခတ်သွားသည်။ မေမေ ဆိုးတယ်ဆိုပေမယ့် အနီးကပ်ကြပ်နေတဲ့ ဖေဖေရဲ့နည်းပေးမှုတွေ၊ ဆုံးမမှုတွေကမှ မေမေထက် ပိုတင်းမာနဲ့မသိ အသေတင်းတာဖြစ်၏။ စေ့မျိုးတွေအားလုံး ပြင်ဦးလွင်နှင့် ရန်ကုန်ကို အိမ်ဦးနှင့် ကြမ်းပြင်လိုသဘောထားနေတာပင်။ ဒီလောက်မှာကြားလို့ မဆုံးနိုင်သေးလျှင် နိုင်ငံခြားသာထွက်လိုက်ပါက ဖေဖေနှင့် မေမေ ဘယ်လိုများနေမလဲဆိုတာ တွေးတောင်မတွေးရဲစရာပင်။

ဒီကြောင့်လည်း သူ့အတွက် ဟာကွက်တစ်ကွက်မှ မရှိအောင် ကျောင်းမပြီးခင် စီရင်ချက်တွေချပြီး engage လုပ်ပေးခဲ့တာဖြစ်နိုင်၏။ သူ အခန်းထဲဆက်ဝင်လိုက်တော့ စားပွဲပေါ်မှာ ထောင်ထားသော engage လုပ်တဲ့နေ့က ရိုက်ထားသည့် သူနှင့် ဆင်းရူပါတို့ စုံတွဲပုံက ထပ်မံမှာကြားပြန်လေသည်။

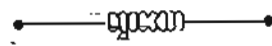
သူ သက်ပြင်းတစ်ချက်မှတ်ထုတ်ပြီး ခါးထောက်

လျက် ဓာတ်ပုံကို သေသေချာချာစိုက်ကြည့်လိုက်၏။ ထိုပုံကို မေမေက အချိန်တိုင်း သတိပေးနိုးဆွနေသောပုံစံမျိုးဖြင့် လာထောင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အိမ်ထောင်ကျဖို့နိုးလာပြီဆိုသည့်အသိတရားက ခြောက်လှန့်လာလို့ သူ ကြောက်ပြီး မှောက်ထားမိလျှင် . . .

“ဒီဓာတ်ပုံက ဘာဖြစ်လို့ မှောက်ထားတာလဲ။ အတူမနေရသေးပေမယ့် ဒါဟာ ငါ့မိန်းကလေး။ မကြာခင်မှာ ငါ လက်ထပ်ရတော့မယ်။ အချိန်တိုင်းမှာ ငါ နေချင်သလို နေလို့မရဘူးဆိုတာကို မေမေနဲ့ ဆင်းရူပါက သတိပေးနေတာနော်။ ဆင်းရူပါကလည်း ဒီဓာတ်ပုံကို အမြဲဆောင်ထားတာ သဘောပေါက်”

ဟု ငမေမေကပြောပြီး ပြန်ထောင်တတ်တာမို့ သူ တစ်ခါမှ မမှောက်ထားရဲတော့။ မေမေ သဘောကျလောက်အောင်လည်း ဆင်းရူပါက အစစအရာရာ ပြည့်စုံသူဖြစ်လေသည်။ သူက မန္တလေးတက္ကသိုလ်မှ E-major နှင့် မကြာခင်ကမှ ကျောင်းပြီးသွားသလို ဆင်းရူပါကလည်း ရန်ကုန်မှာ

Computer နှင့် မကြာခင်ကမှ ကျောင်းပြီးသွားပြီး Wed-
ding မလုပ်ခင် LA မှ အစ်ကိုတွေ အစ်မတွေဆီ သွားနေ
ဦးမယ်ဆိုကာ ထွက်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

သူမကလည်း ဆင်းရူပါဆိုသည့်နာမည်နှင့် လိုက်
အောင် ရုပ်ဆင်းရူပါ အင်မတန်ချောမောပြေပြစ်ပေမယ့်
Proposeလုပ်ခဲ့တဲ့ ကျောင်းကလူတွေအားလုံးကို စိတ်မဝင်
စားဘဲနေခဲ့သလို . . .

သူမကလည်း ဝန်းခဆိုသည့်နာမည်နှင့်လိုက်အောင်
ကျောင်းမှာ ဝန်းရဲစားခဲ့သော မိန်းကလေးတွေ အများကြီး
ရှိခဲ့ပေမယ့် တစ်ယောက်မှ ချစ်သူလိုသဘောမထားဘဲ နေ
လာခဲ့ကြတဲ့သူများဖြစ်၏။

နံပါတ်တစ်အချက်က - ဝန်းခကလည်း မိဘ၏
စီမံကွပ်ကဲမှုကို လွန်ဆန်လို့မရသူတစ်ယောက်ဖြစ်သလို၊
ဆင်းရူပါကလည်း အိမ်ထောင်ရေးကို စပ်ဟပ်ပေးစားတတ်
သည့်မိသားစုမှ ပေါက်ဖွားလာခဲ့သူတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး . . .

နံပါတ်နှစ်အချက်က - သူတို့နှစ်ဦးကလည်း တစ်

ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ငြင်းစရာမရှိအောင် လက်ခံလိုရ
သည့်အနေအထားတွေဖြစ်တာမို့ ထို engage ပွဲက
အနှောင့်အယှက်မရှိဘဲ အထမြောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။
အဲဒီလိုရိုးရှင်းစွာ တွေ့ဆုံခဲ့ရသူများဖြစ်ပေမယ့် ဆင်းရူပါ LA
မသွားခင်ပြောခဲ့သောစကားများကတော့ သူ့ရင်ထဲမှာ
အတန်းတကြယ်အဖြစ် အမှတ်တရကျန်နေခဲ့ပါသည်။

ထိုနေ့က သူ့မြဲထဲမှာဖြစ်သည်။

ဆင်းရူပါတို့မိသားစုက ပြင်ဦးလွင်မှာ အိမ်တစ်
အိမ် ဝယ်ထားပြီး မကြာခင် လာနေတတ်သူများဖို့ မင်္ဂလာ
ဆောင်ကို ရန်ကုန်မှာလုပ်ဖို့ စီစဉ်ခဲ့ပေမယ့် စေ့စပ်ပွဲနှင့်
ကျန်တဲ့တွေ့ဆုံမှုအပိုင်းကိုတော့ ပြင်ဦးလွင်မှာပဲ လုပ်ခဲ့ကြ
တာဖြစ်သည်။

“တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချစ်လို့ စေ့စပ်ခဲ့ကြ
တာ မဟုတ်တော့ ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးပဲနော်။ ဒါပေမဲ့
ဆင်းမှာ ချစ်သူမရှိခဲ့ဘူး”

“ကျွန်တော်ရင်ထဲမှာလည်း တစ်မျိုးကြီးပဲ။ ကျွန်
တော်လည်း ချစ်သူမရှိခဲ့ဘူး”

“အတူတူပဲနော်။ ဝန်းခကလည်း ဆင်းကို ငြင်း
စရာအကြောင်းမရှိခဲ့သလို ဆင်းကလည်း ဝန်းခကို ငြင်းစရာ
အကြောင်းမရှိခဲ့ဘူး။ ဧရုဆက်ပြီး တစ်ယောက်နဲ့တစ်
ယောက် ဘယ်လိုသဘောထားကြမလဲဆိုတာ ညှိနှိုင်းဖို့ပဲ
ရှိတော့တယ်”

“ဒါပေါ့”

“Wedding က သေချာသွားပြီဆိုတော့ နားလည်
မှုတော့ ရှိကြမှ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်လေ”

“အိုခေ . . . မှန်တယ်။ နားလည်မှုတစ်ခုလုပ်ကြ
ရအောင်။ ဆင်း ဆိုလိုချင်တဲ့သဘောကို ကျွန်တော် ပေါက်
တယ်။ အခု မချစ်ကြသေးပေမယ့် လက်ထပ်ပြီးရင်တော့
ချစ်သွားကြလိမ့်မယ်လို့ထင်ပါတယ်။ ဒီအတောအတွင်းမှာ
လည်း ဆင်းကို ရည်းစားစကားပြောဖြစ်အောင် ကြိုးစားမှာ
ပါ။ ကျွန်တော် တာဝန်သိသိ ကတိသစ္စာရှိရှိနေပါမယ်။ လင့်

ဝတ္ထုရေးကျော့ပွန်စွာ ပေါင်းဖို့ကိုလည်း ကြိုးစားပါ့မယ်။ ဆင်း
လိုချင်တာ ဒါပဲမို့လား”

“Ok, right. ဝန်းခက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲနော်။

ကြိုက်တယ်။

ဆင်းကိုယ်ဆင်း ရွေးချယ်မှု မှန်ကန်ရမယ်လို့
တွက်ခဲ့ပြီးသား။ ဒါပေမဲ့ ဆင်းက မိန်းကလေးဆိုတော့ ဝန်းခ
ဘက်က ပေးနိုင်တဲ့အရာတွေထက် ပိုတယ်။ အဖွဲ့လမ်း
လည်း ကြီးတယ်။ ဣန္ဒြေသိက္ခာကိုလည်း သူများထက် ပို
ပြီး တန်ဖိုးထားတယ်။ boyfriend တွေ ဘာတွေနဲ့လည်း
ကင်းကင်းရှင်းရှင်းခနဲပြီးမှ ဝန်းခကို လက်ခံခဲ့တာပဲတော့
ဝန်းခဆိုတဲ့နာမည်ကို ဦးနှောက်ရဲ့အကန့်တစ်ကန့်ထဲမှာ
တံဆိပ်ရိုက်လိုက်ပြီ”

“Thank You ပါ ဆင်း”

“ပြီးတော့ ဝန်းခလိုပဲ လတ်ထပ်ပြီးရင် ချစ်လာ
နိုင်အောင် ကြိုးစားပါ့မယ်။ ဒီအတောအတွင်းမှာတော့ ဆင်း
ထိခိုက်မယ့်အကြောင်းအရာမျိုးတွေ ဖြစ်မလာအောင်

ဝန်းခ နေပေးရမယ်နော်။ ဖြစ်လာခဲ့ရင် ဆင်းက လွယ်လွယ်
နဲ့ ခွင့်လွှတ်တတ်သူမဟုတ်ဘူး။ လွယ်လွယ်နဲ့လည်း လက်
လျှော့မယ့်သူမဟုတ်ဘူး။ အဲဒါ နားလည်ပေး”

“သေပါပြီ ဆင်းရယ်။ မေမေ့ထက်ဆိုးမယ့် ဆင်း
ရူပါပါလား။ ဒါကြောင့် မေမေက ချစ်တာကိုး။ အိုခေ . . .
အိုခေ . . . နားလည်နိုင်တယ်။ ဒီအချိန်ရောက်မှ ဆင်း
ထိခိုက်မှာမျိုး လုပ်မိရင် မေမေကလည်း ဘယ်အရှင်ထား
လိမ့်မလဲ”

“ပြင်ဦးလွင်က ဆင်းတို့ဇာတိမဟုတ်ပေမယ့် နွေ
မှာ လာနေကျဆိုတော့ သတင်းတွေက အကုန်ကြားရ
တယ်။ ဝန်းခမှာ ချစ်သူမရှိဘူးဆိုပေမယ့် ရောက်တဲ့အရပ်
မှာ ငြိတတ်တဲ့သတင်းကရော”

“Oh! No ... No ... အဲဒါတွေက အပျော်သက်
သက်ပါကွာ။ သမီးရည်းစားကိစ္စနဲ့ ငြိတာမျိုးတွေ မရှိပါဘူး။
ကျွန်တော့်ကို ငြိလာတာမျိုးတွေတော့ ရှိတာပေါ့။ ပါးပါး
လေးပါ။ ကျွန်တော်က အရမ်းပျော်တတ်တယ် ဆင်းရဲ့။

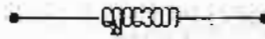
ဆင်း ကျွန်တော်နဲ့အတူနေရင် သိလိမ့်မယ်။ တစ်ချက်က လေးမှ မပျင်းစေရဘူး။ အရမ်းပျော်လွန်းလို့ ကျွန်တော်က အရင်စမချစ်ရဘဲ ဆင်းက အရင်စပြီး ချစ်သွားလိမ့်မယ်”

“ပိုပြီ . . . ဒါဆို အိုကော၊ သစ္စာရှိကြေးနော်။ လက် ချိတ်ပေး”

ပြောပြောဆိုဆို လက်သန်းကလေးကမ်းပေးတာ မို့ သူလည်း လက်သန်းချင်း လှမ်းဆွဲပြီး တင်းတင်းကျပ် ကျပ် ချိတ်လိုက်ရ၏။ ပြီးတော့ လက်မချင်းလည်း ဖိကပ် ပေးလိုက်ရသေးသည်။ အဲဒီအချိန်မှာ နှစ်ယောက်သား အပြုံးတွေနှင့် စိုက်ကြည့်ခဲ့ကြသလို မျက်ဝန်းတွေလည်း ရွန်းစိုလက်နေခဲ့လေသည်။

ထိုဆင်းရွာပေးခဲ့သော အမှတ်တရကို တွေးပြီး ထောင်ထားသောဓာတ်ပုံကို ကောက်ယူကြည့်လိုက်သည်။ အင်မတန် ချစ်ဖို့ကောင်းပြီး လှပတင့်တယ်သော စုံတွဲတစ် တွဲတည်း။

ပြီးတော့ ဆင်းရွာပေးခဲ့ပုံက . . .

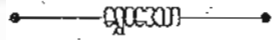
ချစ်မိငြိဆိုရင်လည်း သူမတူအောင် အချစ်ကို လောဘကြီးနိုင်သော၊ အိမ်ထောင်ရေးမှာလည်း သူမတူ အောင် သိက္ခာရှိမှုတွေ ထည်ဝါခံ့ညားမှုတွေကို ပိုင်ဆိုင်ချင် သော မိန်းကလေးမျိုးဖြစ်လေသည်။

အဲဒီထက်ပိုဆိုးတာက LA မသွားခင်ပြောခဲ့သော စကားများနှင့် လက်သန်းချင်းချိတ်ပြီး နားလည်မှုယူခဲ့ပုံလေး ကလည်း သူမတူအောင် ချည်နှောင်ခဲ့သော နှောင်ကြီး တစ်ခုတည်း။

သူ ဓာတ်ပုံကိုကြည့်ပြီး ပြုံးလျက် . . .

“ဆင်းရွာပါ . . . မင်းက လှလည်းလှတယ်၊ ချစ်ဖို့ လည်းကောင်းပါတယ်။ မေမေက အမိနဲ့တူတဲ့မယားကို ရွေး ပေးလိုက်တာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မေမေလိုပဲ ချည် နှောင်တတ်လွန်းလို့။ ဒါပေမဲ့ ခုတော့ အတူနေရရင် မင်းရဲ့ ချည်နှောင်မှုတွေကို ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့အတွက် လွတ်လွတ်လပ် လပ် နေပါရစေဦးနော်”

ဟုပြောပြီး ထိုဓာတ်ပုံကို မှောက်ထားလိုက်တော့

သည်။ မေမေပြန်လာလို့ ပြန်ထောင်ချင်ထောင် မထောင်
ချင်နေပေ။

သူ့အပြုအမူကို တံခါးကြားမှ သူ့ဖေဖေ ချောင်း
ကြည့်ပြီး ပြုံးနေတာကိုတော့ သူ မသိလေတော့။ မနက်
ငါးနာရီအချိန်မှာတော့ Toyota Supra ပြိုင်ကား အနီရဲ့ရဲ
ကလေးပေါ်မှာ လက်ဝှေ့ချိန်နှင့် မပါမဖြစ် ဝစ်တာကို တင်ပြီး
ရန်ကုန်သို့ ရှိတက်ခဲ့လေသည်။

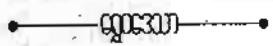
မေမေ့ရဲ့ လိမ္မော်ခြံ . . .

သစ်ရွှေ မေမြို့၊ ဂန္ဓမာပန်းခြံ . . .

ပြင်ဦးလွင်မှ ဆွယ်တာဆိုင်နှင့်အတူ

တောင်ကြီးမှ ဆွယ်တာဆိုင်ကြီးနှင့်ပါ

တဖြည်းဖြည်း ကင်းဝေးခဲ့ရတာလောက် ဝန်းခအတွက်
ပျော်စရာကောင်းလှတာ မရှိတော့။

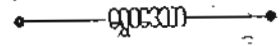
“ဟာ!”

သွားပြီ . . .

ဝန်းခ ကားဘရိတ်ကို တအားဆွဲကာ ကျီခနဲမြည်
အောင် ရပ်ပစ်လိုက်တော့ တစ်ဖက်က ကားမောင်းသူက
လည်း သူ့လိုပဲ ရပ်ပစ်လိုက်သည်။

“ဟူး . . . တော်ပါသေးရဲ့”

မုနစ်ပိုင်ခွဲမှာရှိတဲ့ အန်တီမီးရဲ့ခြံက လမ်းဘေး
ထောင့်ခြံပို့ ဝန်းခက အတည့်မောင်းလာပြီး ခြံဘက်ချိုးကွေ့
လိုက်စဉ်မှာ တစ်ဖက်မှ ဆူဆူညံညံထွက်လာသော ဂျစ်

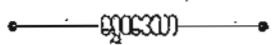

ကားကြီးတစ်စီးနှင့် ငြိမ်လှိုင်ဖြစ်သွားပြီး နှစ်စီးလုံး ထိုးရပ်သွားကြခြင်းဖြစ်လေသည်။ သူလည်း မှန်သည်။ ကိုယ်လည်း မှန်သည်။ လမ်းအချိုးအကွေ့မှာ အမှတ်တမဲ့ကြုံတောင့်ကြုံခဲဖြစ်တတ်သည့် accident မို့ နှစ်ဖက်လုံး ရုတ်တရက် ခပ်ကြောင်ကြောင် ဖြစ်သွားကြခြင်းဖြစ်၏။

မောင်းနှင်လာသူက ရုပ်အင်္ကျီအညှိုးရောင်အကွက်ကို ဝတ်ပြီး အညှိုးရောင် Country ဦးထုပ်ကို ဆောင်းထားသော ဘိုဆန်ဆန်မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။ ကားပေါ်မှာလည်း ကောင်လေးတွေ ကောင်မလေးတွေ တော်တော်များများပါသေးသည်။ လူချင်းသာ ခပ်ကြောင်ကြောင်ဖြစ်သွားပေမယ့် ဂျစ်ကားနောက်မှ ဆောင်းဘောက်ကြီးနှစ်လုံးကတော့ John Denver ဆိုထားသည့် Taxe me home, Country Road ဆိုသည့် သီချင်းသံက ပျံလွင့်နေ၏။

ရှင်းနေသောလမ်းပေါ်မှာ အမှတ်တမဲ့ဖြစ်သွားခဲ့တာမို့ သူက ကိုယ်ရှိန်သတ်ပြီး စက်ပြန်နိုးတော့ သူမတို့က

လည်း စက်ပြန်နိုးသည်။ သူကလည်း ခြံရှေ့ဆက်သွားတော့ သူမတို့ကလည်း ဆက်သွားတော့သည်။

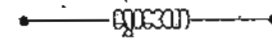
“ငါ့တူလေး လာပြီဟေ့”

ဝမ်းသာအားရထွက်လာသော အန်တီမိုးအသံကြီးက ဂျစ်ကားဆီမှ သီချင်းသံတွေနှင့် ရောထွေးသွားသည်။ သူမတို့ရဲ့ပုံစံက သီချင်းသံတွေ ဆူဆူညံညံထွက်နေသော ဂျစ်ကားကြီးနှင့်ဆိုတော့ အင်မတန်ကို ဝရတ်ဝရက်နိုင်လွန်းပါသည်။ သူ့ခြံထဲမောင်းဝင်ခဲ့ရင်း တစ်ချက်ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ သူမတို့လည်း အရှေ့ဘက်ခြံထဲဝင်သွားတာ မြင်လိုက်ရလေသည်။ တိုက်ဆိုင်လှလေစွ . . .

သူ ရယ်လိုက်မိတော့၏။

“သားက ဟိုဘက်အိမ်ကဂျစ်ကားကို လိုက်ကြည့်ပြီး သဘောကျနေတာမို့လား။ အမှတ်တမဲ့အတွေ့အကြုံကို အန်တီမိုး လှမ်းမြင်လိုက်ရတယ်။ ရောက် မရောက်သေးဘူး ကားချင်းကတော့ စပြီပြီ”

“အန်တီမိုးကလည်း”

ကားပေါ်က ဆင်းလိုက်တော့ အန်တီမိုးက ပရုံး
ဖက်ပြီး နွေးနွေးထွေးထွေးဆီးကြိုသလို maid မတူးကတော့
သူ့ပစ္စည်းတွေကို ဆီးယူရင်း . . .

“ဝန်းခလေးရောက်လာရင်တော့ တိုပျင်းစရာမလို
တော့ဘူးဟေ့”

ဟုအော်ပြီး ကြို၏။ အန်တီမိုးက မေမေညီမ
အငယ်ဆုံးဖြစ်သလို သုံးဆယ်ကျော်မှ မေမေက ရန်ကုန်က
လူနှင့်အိမ်ထောင်ချပေးလိုက်တာမို့ သားသမီးမရဘဲ လင်
မယားနှစ်ယောက်တည်း အိမ်ဖော်နှင့် အေးအေးဆေးဆေး
နေထိုင်သူဖြစ်သည်။ အိမ်ဖော်ဆိုပေမယ့် ပြင်ဦးလွင်မှ
မေမေ ပို့ပေးထားတာဖြစ်သလို သူကလည်း ရန်ကုန်ကို
မကြာခဏလာတတ်တာမို့ မတူးနှင့်ပါ ရင်းနှီးပြီး ကိုယ့်အိမ်
လိုဖြစ်နေသည်မှာ မဆန်းတော့ပါ။

“ဟိုဘက်ခြံက ဂျစ်ကားလား အန်တီမိုး၊ ဘာတွေ
လဲ ကျွန်တော် အရင်လာတုန်းက မတွေ့မိပါဘူး။ ဂျစ်ကားပေါ်
က ဆောင်းဘောက်ကြီးနှစ်လုံးကလည်း ဆူညံနေတာပဲ”

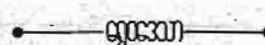
သူ့အမေးကို အန်တီမိုးမဖြေခင် မတူးက အာ
ဘောင်အာရင်းသန်သန်နှင့် ပြောတော့သည်။

“အဲဒါ စတိုင်ဟေ့ . . . စတိုင်။ ကားမောင်းတဲ့သူ
က အိမ်ရှင်ပဲ။ အမေရီကားမှာနေတာတဲ့ ဒီရောက်တာ
ငါးလပဲရှိသေးတယ်။ ဘော်ဒါကတော့ ဘာတောင့်သလဲ
မမေးနဲ့။ သူ့ဂျစ်ကားကြီးကလည်း ထိတွန်းလှည်းထက်ဆိုး
တယ်။ လူမမြင်ခင် ဂျစ်ကားသံ၊ သီချင်းသံ ကြားရရုံနဲ့ သူ
အပြင်ကွက်တာမှန်း ပြန်လာတယ်ဆိုတာမှန်း သိပြီးသား။
ဝန်းခသာ ဒီမှာနေရင်တော့ သူတို့အဖွဲ့ကိုမြင်ရုံနဲ့ မပျင်း
တော့ဘူးဆိုတာ မှတ်လိုက်တော့”

“မတူးကလည်း အပိုင်ပြောလှချည်လား။ သူတို့
က ဘာတွေ့မို့လို့လဲ”

“ပျော်ပျော်ပါးပါးနေတတ်တာကို မြင်လို့ ပြောတာ
ပါ ဝန်းခလေးရယ်။

ထူးဆန်းတာက အဲဒီကောင်မလေးက တစ်ယောက်
တည်းနေတာဟဲ့။ ရောက်လာတာ မကြာသေးပေမယ့် အိမ်

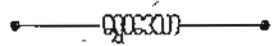
မှာ ဘော်ဒါတွေ အများကြီးဖြစ်လာပြီး စည်ကားနေတော့ တာပဲ။ ဘယ်လိုလုပ်လိုက်လဲတော့ မသိဘူး။ သူနဲ့စကား ပြောလိုက်ရင် တန်းငြိသွားရောတဲ့။ ပုံစံကလည်း မသိရင် နိုင်ငံခြားမင်းသမီးလို့တောင် အောက်မေ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် တချို့က လမ်းသရဲမလို့ခေါ်တာဖြစ်ရမယ်။ လမ်းသရဲမ တောင် ရိုးရိုးမဟုတ်ဘူး။ လမ်းသရဲမခေါင်းဆောင်တဲ့”

“ဘုရား . . . ဘုရား . . . တော်ပါတော့ မဲတူး ရယ်။ တိတ်တိတ်နေပါ။ သူများပြောသံတွေကြားတိုင်း လျှောက်မပြောနဲ့။ တော်ကြာ သူများစကားက ကိုယ့်စကား ဖြစ်နေဦးမယ်”

အန်တီမိုး ဝင်တားလိုက်တော့ မတူးက လက် ဝှေ့ချကြီးနှင့် ဂစ်တာကိုခွဲပြီး အိမ်ထဲ ခပ်သွက်သွက်ဝင် သွားစဉ် . . . သူ . . .

“လမ်းသရဲမခေါင်းဆောင်”

ဟု သံယောင်လိုက်ကာ မျက်မှန်ကိုချွတ်၍ တစ် ဖက်ခြံသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ သီချင်းသံတိတ်သွားပြီး

သူမတို့လည်း ကားပေါ်မှ ဆင်းနေတာကို တွေ့လိုက်ရ၏။ အိမ်ထဲကို တန်းမဝင်ဘဲ ခြံထဲက အဖြူရောင်စားပွဲမှာ ဝိုင်း ဖွဲ့ထိုင်လိုက်ကြသေးသည်။

Christmas လည်းမဟုတ်၊ Newyear လည်း မဟုတ်။ Water Festival လည်း မဟုတ်ဘဲ ဆောင်း ဘောက် အကြီးကြီးတွေပါသော ပြည်တွင်းဖြစ်စက်မှုရန် ဂျစ်ကားကြီးတစ်စီးနှင့် သွားလာတတ်တာကိုက သူမရဲ့ သိသာထင်ရှားစေသော မှတ်မိရလွယ်ကူသော ဒီဇိုင်းဖြစ် သည်။ ပြင်ဦးလွင်မှာ ဖေဖေ Crazy သုံးသော မန္တလေး စတိုင်လ်အမ်ပလီနိုင်ယာအမြင့်စားတစ်ဆင့်ထားသည့် ရှမ်း စကားဂျစ်ကားကြီးထက်ပင် မော်ဒယ်ပိုမြင့်နေသေးသည်။

သူမ စိတ်ကြိုက်ပဲ ဆင်ခိုင်းထားလေသလား။

ထိုပုံစံမျိုးဖြင့် ခေတ်မီမီ လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားလာနေထိုင်တတ်တာမျိုးကို ဝါသနာပါသူဖြစ်နိုင်၏။ ဒါကို ခေတ်ရဲ့အထောက်အပံ့ နားလည်မပေးတတ်သော နေရာ တကာမှာ ဝေဖန်ချင်တတ်သောလူတွေအတွက်တော့ သူမ

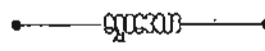

ကို အရှူးလို့ပဲ ထင်ကြလေမလား။ ဒါကြောင့်လည်း လမ်း
သရဲမခေါင်းဆောင်ဟု အမည်တပ်လိုက်ကြတာများလား။

“သားပါ ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်းနဲ့ အဲဒီခြံထဲကို ဝင်
ချင်စိတ်ပေါက်သွားဦးမယ်”

“ဟာ . . . အန်တီမိုးကလည်း ကျွန်တော့်နောက်
ကျောမှာ နံပါတ်ကြီးကပ်ပြီးသားနော်။ သူတို့နဲ့သွားရောတဲ့
သတင်းသာ မေမေ ကြားရင် ဆင်းရူပါနဲ့ နှစ်ယောက်ပေါင်း
ပြီး ဝိုင်းရိုက်လိမ့်မယ်။ ဒါနဲ့ သူ့ကို ဘယ်သူကစပြီး လမ်းသရဲ
မခေါင်းဆောင်လို့ ဘွဲ့တပ်ပေးလိုက်တာလဲ”

“အဲဒါတော့ အန်တီမိုးလည်း မသိဘူး သားရယ်။
အန်တီမိုး ငယ်ငယ်တုန်းက ကြားဖူးတဲ့ ဘယ်သူရေးလို့ ရေး
မှန်းမသိဖြစ်ခဲ့တဲ့ ညမွှေးပန်းသီချင်းလိုပေါ့။ မြင်တဲ့လူတွေ
က အထင်နဲ့လျှောက်ပြောကြတာ ဖြစ်မှာပါ။ ကြည့်ရတာ
ကောင်မလေးက သဘောကောင်းပုံပေါ်ပါတယ်။ သူ့ဘာသာ
ပျော်ပျော်နေတတ်တဲ့ဒီဇိုင်းမျိုးဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ အန်တီမိုး
တော့ ခြံထဲမှာ သူ့ကိုလှမ်းမြင်လိုက်ရင် နိုင်ငံခြားဇာတ်လမ်း

တစ်ဖုတ်ကြည့်လိုက်ရသလိုပဲ”

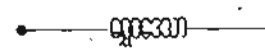
“ဟုတ်တယ်နော် အန်တီမိုး။ ဒီဇိုင်းက ရေလည်
ပိုက်တယ်။ ဘယ်သူတွေ ဘာပဲပြောပြော ကျွန်တော်က
တော့ သူ့အထာကို မြင်ရုံနဲ့ နားလည်တယ်။ သူက mod-
emist ဖြစ်ပြီး Free style ကိုကြိုက်တဲ့သူဖြစ်မှာပါ”

“ဟုတ်လိမ့်မယ် . . . ဟုတ်လိမ့်မယ်။ လူတွေက
ဒီလိုပဲ ထင်ရင်ထင်သလို မြင်ရင်မြင်သလို ပြောတတ်ကြ
တာ။ သူကလည်း တစ်ယောက်တည်းနေပြီး ဘာတွေလုပ်
မှန်းမသိတော့ မြင်ရသူအတွက် အထူးအဆန်းဖြစ်နေတာ
ပေါ့”

“အန်တီမိုးနဲ့ခင်လား”

“အင်း . . . စကားတော့ သေသေချာချာ ပြော
မကြည့်ရသေးဘူး သားရဲ့။ ရောက်ခါစကတော့ လက်ဆောင်
ပေးပြီး မိတ်ဖွဲ့သေးတယ်။ တစ်ယောက်တည်းနေမယ့်
အကြောင်း ပြောသွားတာပဲ”

“နာမည်က ဘယ်သူတဲ့လဲ”

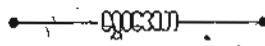

“ဂျူလီဆိုလားပဲဟေ့။ ဘိုမ . . . ဘိုမ။ ဘိုစပ်ပြီး မွေးထားတာ”

အန်တီမိုး မဖြေခင် အိမ်ထဲမှ ပြန်ထွက်လာသော မတူးက ကြားပြီးလှမ်းအော်ပြန်သည်။

“ဟဲ့ . . . မတူးရယ် မအော်ပါနဲ့။ ဘယ်ကဂျူလီလဲ။ ဂျူလီ . . . ဂျူလီ . . . ဂျူလီယာတဲ့။ ကဲ . . . ကဲလား . . . အိမ်ထဲဝင်တော့ သား။ နေဖို့အခန်းလည်း အဆင်သင့်၊ စားစရာ သောက်စရာတွေလည်း အဆင်သင့်ပဲ။ လောလောဆယ် ခရီးပန်းလာတာ ရေချိုးပြီး ကောင်းကောင်းနားလိုက်ဦး။ အန်တီမိုးနဲ့ မတူး Ocean မှာ လိုအပ်တာလေးတွေ သွားဝယ်လိုက်ဦးမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို အိမ်ထဲဝင်လာခဲ့ကြတော့သည်။ ရောက်လေရာမှာ ဇာတ်လမ်းတစ်ခု ငြိတတ်တဲ့သူအတွက် တကယ်ပင် စိတ်ဝင်စားမှုတစ်ခုက ခြံရှေ့ရောက်ရောက်ချင်းမှာ ဖြစ်ပွားခဲ့၏။ ဒီတစ်ခါတော့ ကောင်မလေးတွေက လာမပြီဘဲ သူက သွားပြီတော့မည်ပုံဖြစ်သည်။

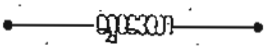
“သူနဲ့စကားပြောလိုက်ရင် တန်းငြိသွားရော”
တဲ့။ ထိုစကားပြောရလောက်အောင် ထိုဂျူလီယာဆိုသူက ဘာတွေထူးဆန်းနေလို့လဲ . . . ? ဘာတွေလုပ်တတ်လို့လဲ . . . ?

ဆိုသည့် အတွေးတွေ ထပ်မံဝင်လာပြန်တော့ သူသည် အန်တီမိုးနှင့် မတူး အပြင်ထွက်ချိန်မှာ မှန်ဘီလူးယူပြီး အပေါ်ထပ်တစ်နေရာမှ သူမတို့ခြံကို လှမ်းကြည့်နေလိုက်မိလေသည်။

ကြည့်စမ်း . . .

ခဏအတွင်း စိတ်ဝင်စားစေလောက်အောင်ပဲ တကယ်ထူးခြားတဲ့ Style ကလေးပါ။ ကားချင်းထိပ်တိုက် တွေ့ခဲ့တုန်းက စိုးရိမ်စိတ်ကြောင့် သေသေချာချာ ဂရုမစိုက်ခဲ့မိသော မျက်နှာလေးက သနပ်ခါး မိတ်ကပ် မလိမ်းဘဲ ကြည်လင်ရှင်းသန့်မှုဖြင့် ဘိုဆန်ဆန် ချောနေလေသည်။

ဖြူဆွတ်နေသော အသားအရေပေါ်မှာ အညိုရောင်အကွက် ရှပ်လက်ရှည်ကို ဂျင်းပန်အညိုနှင့် တွဲဝတ်

ထားပုံက ခုံခုံထည်ထည်နှင့် ကြည့်ကောင်း၏။ လယ်သာ Country ဒေါက်မြင့်မြင့်ကြီးကို စီးထားပြန်တော့ သူမ၏ body structure က ပိုပြီးတက်တက်ကြွကြွဖြစ်နေသည်။

စကားပိုင်းဖွဲ့ပြောနေရင်းမှ ရယ်လိုက်ပုံလေးက လည်း စွဲမက်ဖွယ်ရာအတည်း။ အညိုရောင် Country ဦးထုပ်ကို ရွတ်လိုက်ပြန်တော့ သိသိသာသာပေါ်လာသော ကျောလယ်လောက်ရှိသည့် အညိုရောင်လှိုင်းတွန့်ဆံပင်တွေက အနောက်တိုင်းသူနှင့် လုံးဝမှားနိုင်လောက်သည်။

သေချာပြီ . . . .

ဂျူလီယာရဲ့ပုံစံလေးက သူ့မျက်ဝန်းထဲမှ တွဲခိုသွားလေပြီ။

ဝန်းခသည် ထိုပုံစံဖြင့် တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်၊ လေးရက်၊ ငါးရက် ဆက်တိုက်ပင် သူမ မသိအောင် စိုးကြည့်နေခဲ့ရာမှ သူမ၏ Style က ကောင်းဘွိုင်တွေ၏ ဒီဇိုင်းကို crazy about ဖြစ်ပြီး ပုံသေယူထားမှန်း သိခဲ့ရလေသည်။

ဒါကို . . . လမ်းသရဲမတဲ့ . . .

လမ်းသရဲမဆိုတာတောင် ရိုးရိုးလမ်းသရဲမဟုတ်လမ်းသရဲမခေါင်းဆောင်တဲ့ . . .

ထိုခေါင်းစဉ်ကြီးကြောင့်ပင် သူ မှန်ဘီလူးနှင့် ဆက်တိုက်ချောင်းခွဲတာဖြစ်သလို ထိုလေးငါးရက်အတွင်း မှာပင် ဂျူလီယာဆိုသည့် မိန်းကလေးကလည်း သူ့အာရုံကို စိုးမိုးထားသူတစ်ယောက် ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လာခဲ့ရ၏။ ပြီးတော့ သူမ crazy about ဖြစ်သော ကောင်းဘွိုင်ဒီဇိုင်းကို မှုပိုင်ယူထားတာ သိရပြန်တော့လည်း နောက်ထပ်ပြီး သူမရဲ့ဘဝအကြောင်းကို သိချင်စိတ်ပြင်းထန်လာပြန်သည်။ သူမကို လမ်းသရဲမခေါင်းဆောင်ဆိုတဲ့ ဘွဲ့ကို အဓိပ္ပာယ်မရှိ ဘာဖြစ်လို့ ဘယ်သူတွေက တစ်ပေးလိုက်ကြတာလဲ။ လူတစ်ယောက်ရဲ့နေထိုင်မှုနှင့် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကို ကြည့်ပြီးတော့ ပတ်ဝန်းကျင်က ဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်ပေးလိုက်ကြတာလား။

ဥပမာ . . .

(၁) သနပ်ခါး၊ မိတ်ဆက် (လုံးဝ)မလိမ်းဘဲ nature ကျကျ မျက်နှာကလေးကပင် Attraction အပြည့်ရှိနေသော . . .

(၂) ကျောလယ်လောက်ရှိသည့် အညှိုးရောင် လှိုင်း တွန့်ဆံပင်တွေကို သဘာဝအတိုင်း ဖားလျားချ ထားလိုက်၊ ဂျုံစောင်း (သို့မဟုတ်) ထိပ်တည့် စာညှိမှာ လုံးလုံးကလေး ထုံးထားလိုက်နှင့် ဘို ဆန်ဆန်နေထိုင်တတ်သော . . .

(၃) ရုပ်လက်တိုလက်ရှည်အကွက်မျိုးစုံ ဝတ်စကုပ် မျိုးစုံ၊ ဂျင်းပန်မျိုးစုံ၊ ခါးပတ်မျိုးစုံ၊ Country ဦးထုပ်မျိုးစုံ၊ Country ဒေါက်မျိုးစုံနှင့် ကောင်း ဘွိုင်ဒီဇိုင်းကို မှုပိုင်ယူထားတတ်သော . . . စသဖြင့် . . . စသဖြင့် . . .

အဲဒီအချက်တွေက လမ်းသရဲမခေါင်းဆောင်ဆို တဲ့ ဘွဲ့ကို ခံယူထိုက်စေပါသလား။ နီးပါ . . . No ပါ။ သူမရဲ့ကိုယ်ပိုင် Style လို့ ဖြေမယ်ဆိုရင်ကော

ဒီလိုမှမဟုတ်ရင် . . .

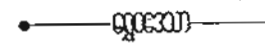
(၁) ပြည်တွင်းဖြစ် ဂျစ်ကားကြီးနှင့် ဖြူထဲကို သွားလာ နေတတ်သော . . .

(၂) ဘော်ဒါတွေ အများကြီး ဝင်လိုက် ထွက်လိုက် အလုပ်ရှုပ်နေသလို ခြံထဲမှာလည်း ဂစ်တာတီး လိုက်၊ သီချင်းဆိုလိုက်၊ စားလိုက် သောက်လိုက် နှင့် အုပ်စုလိုက် မျူးတူးနေတတ်သော . . .

(၃) နောက်ဆုံး အိမ်ကလေးတစ်လုံးထဲမှာ သူမ တစ် ယောက်တည်းသာ နေထိုင်တတ်သော . . . စသဖြင့် . . . စသဖြင့် . . .

အဲဒီလိုအချက်တွေကလည်း လမ်းသရဲမခေါင်း ဆောင်ဆိုတဲ့ ဘွဲ့ကို ခံယူထိုက်စေပါသလား။ နီးပါ လုံးဝပါ။ သူမရဲ့ Free Style လို့ ဖြေမယ်ဆိုရင်ကော . . . ထားတော့ . . .

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်သူတွေ ဘာပဲပြောပြော . . . ဘယ်လိုခေါင်းစဉ်တွေပဲ တစ်တပ် . . .

သူမပုံစံလေးကို ငါးရက်လောက် အကဲခတ်ရုံမျှ ဖြင့် နားလည်လွယ်နိုင်သော ဝန်းခကတော့ ထိုဂျူလီယာ ကို သေချာခိုင်လုံသည့်ခေါင်းစဉ် လှလှကလေးတစ်ခု တပ် ပေးလိုက်မိပါသည်။

ထိုခေါင်းစဉ်ကလေးက . . .

“ကောင်းဘွိုင်မင်းသမီးလေး”

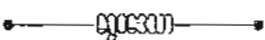
ထိုကောင်းဘွိုင်မင်းသမီးလေးကို ရန်ကုန်အိမ် ရောက်ရောက်ချင်း စိတ်ဝင်စားခဲ့သော ဝန်းခသည် စိတ်ဝင် စားရာမှတစ်ဆင့် သူမဘဝအကြောင်းကို သိချင်လာသော ခံစားမှုတွေက အထူးတလည် လှုပ်မယူရဘဲ တဖြည်းဖြည်း နှင့် လှလှပပကျရောက်လာသော နေ့လေးတစ်နေ့ကို ကြုံ ခဲ့ရ၏။ အဲဒါကတော့ မကြာခင်မှာ ကျရောက်လာမည့် Happy Newyear မှာဖြစ်သည်။

ခြံထဲမှာ ဂစ်တာတီးလိုက်၊ သီချင်းဖွင့်လိုက် အဖော်ရှိလျှင် တင်းနစ်ရိုက်လိုက်၊ စကားတွေပြောလိုက်။

စားလိုက်သောက်လိုက်ကြနှင့် လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်တတ်သည့် စရိုက်ကိုက ဂျူလီယာ၏ပုံသေဒီဇိုင်းဖြစ်ပေမယ့်...

ဝန်းကလည်း အိမ်စောင့်တာဝန်သက်သက်ဖြစ်တာမို့ ခြံထဲမှာ စာအုပ်ဖတ်လိုက်၊ ဂစ်တာတီး သီချင်းဆိုလိုက်၊ ဖုန်းပြောလိုက်နှင့် အချိန်ကုန်မှန်းမသိ ကုန်လာတတ်တာကိုက နေရင်း ထိုင်ရင်း သူမတို့ဒီဇိုင်းနှင့်သွားတူနေတော့သည်။ ပြီးတော့ မနက်စောစော လမ်းလျှောက်ထွက်တတ်တာခြင်းကလည်း တူနေပြန်သည်။ ပြင်ဦးလွင်မှာမဟုတ်ဘဲ ရန်ကုန်မှာ အိမ်စောင့်ကျနေသည်ဆိုပေမယ့် ဝန်းခအတွက်တော့ ပျင်းစရာ မကောင်းလှပါ။

မတူးက အသက်သုံးဆယ်ဖြစ်သလို အန်တီမိုးက အသက်လေးဆယ်အရွယ်တွေမို့ ဖေဖေနှင့် မေမေတို့လို တစ်ထီးတစ်နန်းနှင့် ပျက်စီးဒေါက်ထောက်ကြည့်ပြီး ပြောတတ်သူများမဟုတ်ဘဲ ခေတ်အလွန်ဆန်သူများဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကလည်း နေချင်သလိုနေ၊ ဝန်းခကလည်း

အိမ်စောင့်ပေးရင်ပြီးရော နေချင်သလိုနေဆိုသည့် ဒီဇိုင်းမျိုးတွေမို့ Newyear အတွက် ဝန်းခထက် သူတို့နှစ်ဦးက ပိုပြီးတော့ပင် ရင်ခုန်နေသေးတော့သည်။

“ဝန်းခရေ... သားလေး Newyear ကတော့ သားအတွက် လုံးဝ Holiday ပဲနော်။ ကမ္ဘာ့ရုံးပိတ်ရက်တွေအတိုင်း သားကို ခွင့်ပြုတယ်။ သား ပြင်ဦးလွင်မှာ ပြန်ကဲချင်ကဲ၊ ရန်ကုန်မှာ ကဲချင်ကဲ အန်တီမိုးတို့ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ခြံထဲမှာ Barbecue လုပ်စားကြမှာ။ သူငယ်ချင်းတွေတော့ ဘာလိမ့်မယ်”

“အဲဒီကိစ္စအတွက် ဒီမှာ ဖုန်းပြောနေတာ အန်တီမိုး။ မေမေက လုံးဝပြန်မလာနဲ့တဲ့။ အန်တီမိုးအနားမှာပဲနေတဲ့။ အန်တီမိုးကသာ holiday တွေဘာတွေလုပ်ပေးနေတာ မေမေက စိတ်ပျက်စရာကြီး။ ကျွန်တော်လည်း Newyear အတွက် အကြံထုတ်မှဖြစ်တော့မယ်”

“ဒါဆို သား စိတ်ကြိုက်လုပ်လေ။ ခြံထဲမှာ ကဲချင်လည်း ကဲ။ ခြံထဲမှာ ကဲချင်လည်း ကဲ။ သားသူငယ်ချင်း

www.burmeseclassic.com

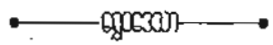
တွေ လှမ်းခေါ်ချင်လည်း ခေါ်နိုင်တယ်”

“အိုခေ . . . ကျွန်တော် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်မလို့ တွေးနေတာနဲ့ ကွက်တိပဲ။ ဒါဆို newyear ညကျတော့ ဒီလိုလုပ်ပါလား အန်တီမိုး။ Barbecue က နှစ်တိုင်းလုပ်စားနေကျဆိုရင် ဒီတစ်နှစ်တော့ ရှောင်လိုက်ပါလား။ ကျန်တဲ့ရက်တွေမှာလည်း အချိန်မရွေးလုပ်စားလို့ ရနေတာပဲ။ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း လူစိုင်းက ကာလသားဟင်းအချက်ကောင်းတယ်။ သန်းခေါင်ထမင်းဟင်းပေါ့။ နှစ်ကုန်ပြီးတာနဲ့ တစ်ပြိုင်တည်း မီးပုံဘေးမှာ ဝိုင်းဖွဲ့စားကြတာ အရမ်းပျော်စရာကောင်းတယ်”

“ဟယ် . . . ဝန်းခလေး ပြောလိုက်တာနဲ့တင် ပျော်တောင်လာပြီ။ တစ်ခါတလေ သန်းခေါင်ထမင်းဟင်းက အရမ်းစားလို့ကောင်းတယ်တဲ့”

မတူးပါ ပြောပြရုံနှင့် တက်ကြွလာလေပြီ။ အန်တီမိုးကလည်း မငြင်းဘဲ ပြုံးလျက်ထောက်ခံ၏။

“သားအစီအစဉ် ကောင်းသားပဲ။ အပြောင်းအလဲ

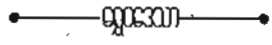

ဖြစ်တာပေါ့။ သား ရန်ကုန်မှာရှိနေတုန်း Newyear ကျတာဆိုတော့ သားကိုပဲ ဦးစားပေးရမယ်။ ဘာတွေချက်မလဲ။ အန်တီမိုး ဘာတွေစီစဉ်ပေးရမလဲ”

“မလိုဘူး . . . သူတို့ရောက်လာရင် အဲဒီညမှာ သူတို့ဘာသာသူတို့ ပြီးအောင်လုပ်သွားလိမ့်မယ်။ အန်တီမိုးက ဘေးက ကောင်းကောင်းထိုင်စားရုံပဲ။ ကြက်သားကာလသားဟင်းကို ဂေါ်ရမ်းသီးလေးတွေပါ ရောထည့်ပြီး အရည်ကျကျ စပ်စပ်ကလေးချက်မှာ။ စပါးလင်နဲ့လေးကလည်း ငွေ့ငနရောပဲ။ ပြီးတော့ ငပိထောင်းငရုပ်သီးစပ်စပ်ကလေးပါမယ်။ ငါးခူကြော်နှပ်ပါမယ်။ ဝက်ပေါင်ခြောက် အကြွပ်ကြော်ပါမယ်။ ဆတ်သားခြောက်ဖုတ်ပါမယ်။ ပြီးတော့ စံပယ်နို့လက်ဖက်ခြောက်မွှေးမွှေးလေးနဲ့ ရေနွေးကျကျလေးပေါ့”

“အိုခေ . . . အိုခေ . . . ကြိုက်တယ်”

အန်တီမိုးကပြောရင်း လက်ခုပ်တီးလိုက်တော့ မတူးကပါ လက်ခုပ်တီးပြီး သဘောကျသွားတော့သည်။ သူ

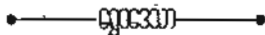
လူစိုင်းနှင့် ဖုန်းပြောဖို့ ခြံထဲကို ထွက်လာခဲ့စဉ်မှာတော့ တစ်ဖက်ခြံမှ . . .

“တူး - ဝမ်း . . . ဝမ်း - တူး”

ဟု အော်လိုက်သံတွေကြောင့် သူ လှမ်းကြည့်မိစဉ် ဂျူလီယာနှင့် မိန်းကလေးတစ်ယောက် တင်းနစ်ရိုက်နေတာကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။ ပုံစံက ရေရေလည်လည်လန်းအိုး၊ မသိလျှင် “မာရီယာရာဂိုဗာ” တို့၏ တင်းနစ်ပွဲကို ကြည့်နေရသလို ထင်ရလောက်သည်။ ဒီလိုအချိန်နှင့် မနက်စောစော လမ်းလျှောက်ချိန်မှာတော့ ကောင်းဘွိုင် ဒီဇိုင်း ခေတ္တပျောက်ထွက်သွားပြီး တင်းနစ်မယ်တို့၏ ဒီဇိုင်းမျိုး အပြည့်အဝ Shine ထားပါသည်။

တင်ပါးအုပ်ရုံ ဘောင်းဘီတိုအနီရဲရဲကပ်ကပ်ကလေးနှင့် စွပ်ကျယ်ပုံစံ အဖြူရောင်အင်္ကျီအကပ်ကလေးကို ဝတ်ထားသည်။ ဆံပင်တွေအားလုံးကို ပြောင်သိမ်းပြီး ထိပ်တည့်တည့်မှာ လုံးလုံးကျပ်ကျပ်ကလေး ထုံးထား၏။

ပင်ကိုအလှက ဖြူဖြူဆွတ်ဆွတ်နှင့် ဘိုချော

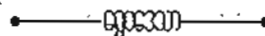
ချောသူတစ်ယောက်မို့ အဝေးကကြည့်လျှင် တကယ်ပင် မာရီယာရာဂိုဗာတို့လို body structure မျိုးဖြစ်သည်။ ဒါပေမဲ့ သူမမျက်နှာလေးက မာရီယာရာဂိုဗာထက် မာရီယာကီရီလန်ကို၏ မျက်နှာလို နုနယ်မှုဘက်ကို ပါ၏။ လက်ခုပ်တွေတီးပြီး ကြေးစားပွဲလို အားသွန်ခွန်စိုက် ရိုက်နေတာကိုကြည့်ရင်း ထိုင်နေကျနေရာမှာ သွားထိုင်လိုက်တော့ ဖုန်းသံက ထွက်လာလေသည်။ သူ Display ကို ကြည့်လိုက်စဉ် . . .

“ဟာ . . . ဝဏ္ဏ ငါ ခုပဲ မင်းဆီခေါ်တော့မလို့ကွ”

“အေး . . . Newyear က ကပ်နေပြီ၊ မင်းအထိ

ပြန်လာမှာလား။ ထုံးစံအတိုင်း တောင်ကြီးမှာပဲကျမယ်လေ။ လူစိုင်းတော့ လုံးလုံးခနဲပြီ”

“ငါလည်း အဲဒါပြောမလို့ပဲ ဝဏ္ဏ။ လူစိုင်းလုံးပန်းနေတာတွေကို ရပ်ခိုင်းလိုက်တော့။ မေမေက ပြန်မလာနဲ့တဲ့ကွာ။ ဒီက အန်တီမိုးကတော့ အေးဆေးပဲ။ မင်းတို့ကို တောင် ခေါ်ခိုင်းနေတာ တစ်ခါတလေ အပြောင်းအလဲဖြစ်

အောင် တို့ရန်ကုန်မှာပဲ နှစ်ကျားကြရအောင်ကွာ။ Hotel တွေ Club တွေနဲ့မကဲဘဲ မင်းတို့စိတ်ကြိုက် ခြံပွဲလေးပဲ ဖဲအေးဆေးလုပ်ဖို့ စီစဉ်ထားတယ်”

“ကောင်းသားပဲကွ။ ငါ ဝိုင်းအကောင်းစားတွေနဲ့ အသီးအနှံတွေ ဆွဲခဲ့မယ်။ ဆတ်သားခြောက်တွေလည်း ရ ထားတယ်။ လူစိုင်းကို စည်းရုံးလိုက်တော့မယ်”

“အေး . . . မင်းလာရင် မေမေဆီဝင်လိုက်ဦး။ မေမေ ပေးမယ့်ပစ္စည်းတွေလည်း ဆွဲခဲ့။ ပြီးတော့ မေမေဆီ က card တောင်းလိုက်။ အဲဒီ Address အတိုင်း တည့် တည့်မတ်မတ်လာခဲ့။ ငါ ခြံထဲမှာ အမြဲရှိနေမယ်”

“အိုခေ . . . အိုခေ”

ထိုပုံစံဖြင့် နှစ်ရက်ခန့်အကြာမှာ လူစိုင်းနှင့်ဝဏ္ဏ ရောက်ရှိလာပြီး သုံးရက်ခြောက်မှာတော့ Happy Newyear ကျရောက်လာလေသည်။ သူ့အတွက် ထူးဆန်းတာတစ်ခု ကတော့ ဆင်းရှုပါ LA ကို ထွက်သွားကတည်းက သူ့ကို အဆက်အသွယ်မလုပ်တော့ခြင်းတည်း။ Newyear အမှတ်

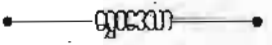
ဘရ ပြောဖို့အတွက် ဖုန်းလည်း ဘယ်လိုမှခေါ်လို့မရတော့။ ချစ်သူတွေဆိုရင်တော့ ဖုန်းပြောရုံလောက်နှင့် မပြီးဘဲ Internet နှင့် Chat ပြောတာတို့ Online မှတစ်ဆင့် Newyear အမှတ်တရလေးတွေ ဖလှယ်တာတို့ လုပ်ဖြစ်ကြ ပါလိမ့်မည်။

သို့သော် ချစ်သူတွေမဟုတ်သည့်တိုင် မကြာခင် မှာ လက်ထပ်ကြတော့မည့်သူတွေအတွက် ဒီလောက်ထိ ပြတ်ပြတ်သားသား အဆက်အသွယ် ဖြတ်သွားရက်သော ဆင်းရှုပါကို သူ အင်မတန်အံ့သြရလေသည်။

ရန်ကုန်မှာက များသောအားဖြင့် Newyear ကို အုပ်စုလိုက် အဖွဲ့လိုက် လမ်းတွေ Hotel တွေ Club တွေ မှာ ကဲကြတာနဲ့ သူတို့လို ခြံပွဲသေးသေးလေးလုပ်တာတာ မျိုးက ရှိတော့ရှိသည် ရှားသည်။ ဒီလမ်းထဲမှာလည်း ရိုးရိုး မီးပုံပွဲလေးနှင့် နှစ်သစ်ကို ကြိုဆိုကြမှာက ထူးထူးဆန်းဆန်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် သူတို့အဖွဲ့၊ ဂျူလီယာတို့အဖွဲ့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် သုံးခြံကျော်လောက်မှ Rocker အဖွဲ့တို့ပင် ဖြစ်သည်။

ထို Rocker တစ်သိုက်ကတော့ နေ့လယ်က

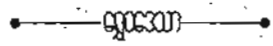

သည်းက ခြံထဲမှာ ဆောင်းဘောက်အကြီးကြီးတွေ ချ၍ သီချင်းတွေ ဖွင့်ပြီး ခြံပွဲလေးနှင့် နှစ်သစ်ကို ကြိုဆိုတော့ မည့်အကြောင်းကို အရိပ်အမြွက်ပြသည်။

ဂျူလီယာတို့ကတော့ ဂျစ်ကားတစ်စီးနှင့် ဆူဆူ ညည်ည ညီချင်းသံတွေ ကြားခဲ့ရသမျှ ဒီနေ့မှာတော့ လုံးဝ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်ကျသွားပြီး၊ သူမ၏ဂျပန်ပုံစံ တစ်ထပ်တိုက် အိမ်ကလေးကို ရောင်စုံမီးများထွန်းညှိခြင်း၊ ခြံထဲမှာ အုန်းပင်၊ ပန်းပင်ပုပုလေးတွေကို ရောင်စုံမီးများ လှပအောင် ပုံဖော် ထွန်းညှိခြင်းဖြင့် နှစ်သစ်ကို ကြိုဆိုတော့မည့်အကြောင်းကို အရိပ်အမြွက်ပြသည်။

ဝန်းစတို့ကတော့ ဂျူလီယာတို့နှင့် နည်းနည်း ဆင်၏။ သီချင်းသံလုံးဝမပေးဘဲ Happy Newyearsဆိုသည့် ရွှေရောင်စာတန်းကြီးကို ပေါ်တီကိုအောက်မှာ ချိတ်ပြီး ရောင်စုံမီးများ ထွန်းညှိထားခြင်းဖြင့် နှစ်သစ်ကို ကြိုဆိုတော့ မည့်အကြောင်းကို အရိပ်အမြွက်ပြသည်။

ထူးဆန်းတာတစ်ခုက ခြံသုံးခြံလုံး Newyear card

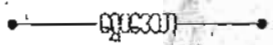

တွေမဝေဘဲ ကိုယ့်အကြံအစည်နှင့်ကိုယ် တိတ်တိတ်ပုန်းလုပ်တတ်တာက ဘယ်လိုသွားပြီး တိုက်ဆိုင်နေမှန်းမသိတာပင်။

"Newyear card တော့ လုပ်ဦးမှပေါ့သားရယ်။ ပြိုင်ကအသိတွေ အကုန်မဖိတ်တောင် အိမ်နီးချင်းတော့ ဖိတ်ဖို့ကောင်းတယ်။ ဂျူလီယာတို့တောင် တရုန်းရုန်းနဲ့ ဘာတွေ လုပ်မလို့လဲ မသိဘူး"

"သူတို့က အမြဲတမ်းရုန်းနေတာပါ အန်တီမိုးရာ။ တစ်ခါတလေ Card မဝေဘဲ ကိုယ့် Group လေးနဲ့ ကိုယ့်အေးအေးဆေးဆေးလေး နှစ်သစ်ကို ကြိုရတာ ငါ့ Group တစ်မျိုးကောင်းတယ်။ တကယ်လို့ သူတို့လာဖိတ်ရင် အန်တီမိုးလည်း ပြန်ဖိတ်လိုက်ပေါ့"

ဟုပြောလိုက်မှ အန်တီမိုး ငြိမ်ကျသွားတော့သည်။ တကယ်တမ်းမှာ ဂျူလီယာတို့ Group ကလည်း သူတို့လို Card မဝေဘဲ စုစုရုန်းရုန်းနှင့် ကိုက်လုပ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်လုံး သီချင်းသံမပြတ်ပေးနေတာကတော့ Rocker

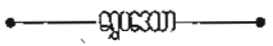

အဖွဲ့ပင်ဖြစ်၏။

သို့သော် ညရောက်တော့ အန်တီမိုး ဘော်ဒါတွေက ရှစ်နာရီကတည်းက ရောက်လာတာမို့ စပျစ်ပိုင်တွေကို ဝိုင်းဖွဲ့သောက်ကြပြီး လှပိုင်း ကြိုတင်ကြော်ထားသော ငါးခူကြော်၊ ဝက်ပေါင်ခြောက်အကြပ်ကြော်နှင့် ဝက်အူချောင်းကြော်တွေကို စားကာ "ပွဲဆက်တွေများတယ်" ဆိုပြီး ထွက်သွားကြတော့သည်။

ပိုင်အတူတူသောက်ပြီးကျန်ခဲ့သော အန်တီမိုးနှင့် မတူးကလည်း နှစ်ကူးချိန်ကို မစောင့်နိုင်တော့။ ဝဏ္ဏနှင့် လှပိုင်း၏ အချက်အပြုတ်က ဆယ်နာရီခွဲမှာပြီးတာမို့ ပြီးပြီးချင်း ထည့်စားကာ လုံးဝမဟန်နိုင်တော့ဘဲ အိမ်ထဲဝင်ပြီး အိပ်လေတော့သည်။ ဇနက်ဆုံးတော့ တိတ်ဆိတ်အေးချမ်းသာယာစွာဖြင့် သူတို့သုံးယောက်သာ မီးပုံကလေးဘေးမှာ ကျန်ခဲ့တော့သည်။

စားရော သောက်စရာတွေကို အနားမှာ အဆင်သင့်ထားသလို ဂစ်တာကိုလည်း ထောင်ထားရင်း စကား

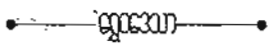

တပြောပြောဖြင့် နှစ်ကူးချိန်ကို စောင့်မျှော်ရတာ ကြည်နူး စရာတစ်မျိုးကောင်းသည်။ ပြင်ဦးလွင်မှာလို ခေါင်းစွပ်တွေ၊ မာဖလာတွေ၊ သိုးမွေးလောင်းကုပ်တွေနှင့် ပါးစပ်က အစွေ့ တွေထွက်သည်ထိ မအေးမြသာ ရန်ကုန်ဆောင်းက ရှင်း ဘောင်းဘီ၊ တီရှပ်လက်ရှည်၊ လျှာထိုးဦးထုပ်လောက်နှင့် လုံလောက်တာမို့ နေရထိုင်ရတာ အဆင်ပြေလှပါသည်။

“ရန်ကုန်ဆောင်းက နေရထိုင်ရတာ အိုခေတယ် နော်။ ကြယ်တွေလည်း စုံစုံညီညီမြင်ရတယ်။ လေထုလည်း ကြည်တယ်”

ဟုပြောရင်း ဝဏ္ဏက ဝိုင်ကလေးသောက်ကိုက် ဆတ်သားခြောက်ဖုတ်ကလေး စားလိုက်နှင့် ကြည်နူးနေ ၏။ လှစိုင်းကလည်း နာရီတကြည့်ကြည့်နှင့် မီးရှူးမီးပန်း တွေ ဖျောက်အိုးတွေ လွှတ်ဖို့ ပြင်ဆင်နေပြီ။

“လှစိုင်း... ဝါတို့ထုံးစံအတိုင်း ကွက်တီမလုပ်ဘဲ ဟိုခြံနှစ်ခြံက ဘာတွေလုပ်မလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရအောင်။ သူတို့လည်း ဘယ်လိုအထာရှိတယ် ဆိုတာ သိရတာမို့ပါ”

ဘွား၊ အပြောင်းအလဲလေးဖြစ်တာပေါ့”

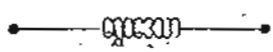
“အေး... ကောင်းသားပဲ။ မင်းက ကောင်းဘွဲ့နှင့် လေးကို ပြီချင်နေတာဆိုတော့ သူတို့အထာကို တိတ်တ ဆိတ် စောင့်ကြည့်နေတာမို့လား”

သူ့ရဲ့ တိတ်တဆိုးအကြည့်ကို ဝဏ္ဏကလည်း ထောက်ခံလေသည်။ တကယ် ဆယ့်နှစ်နာရီထိုးသွားတဲ့ အခါမှာတော့ ဂျူလီယာတို့ခြံဘက်က တုတ်တုတ်မှမလှုပ်။ အင်မတန်အံ့သြစရာကောင်းအောင် တိတ်တဆိတ်။ အကြံ ညက်ချင်းက ဘာဖြစ်လို့များ လာတိုက်ဆိုင်နေတာပါလိမ့်။

Rocker အဖွဲ့ကတော့ တစ်ချိန်လုံး သီချင်းတွေ ဆိုလိုက် ကလိုက်နှင့် ဆူညံနေခဲ့သမျှ နှစ်ကူးချိန်မှာတော့ သီချင်းသံလုံးလုံးရပ်သွားပြီး...

“5 ... 4 ... 3 ... 2 ... 1 ... go”

ဟု ပြိုင်တူအော်ကာ မီးရှူးမီးပန်းတွေကို ဆက် တိုက်ပစ်လွှတ်လေသည်။ အချိန်ကြာအောင် ပစ်လွှတ်ပြီးမှ သူတို့၏ Newyear grand party လေးကို နိဂုံးချုပ်၍ ပြိုင်

ကား သုံးစီးဖြင့် လမ်းတစ်လျှောက် မီးရှူးမီးပန်းတွေ ပစ်လွှတ်ရင်း တပျော်တပါးကြီး ခြုံထဲကိုထွက်သွားတော့သည်။ တစ်ညလုံး ကဲတော့မည့်ပုံစံမျိုး ဖြစ်၏။

“ဒီကောင်တွေ အစီအစဉ်လည်း ကောင်းသားပဲကွ”

လုစိုင်း အားကျပြီး လိုက်ကြည့်နေစဉ်မှာ သူ့ဂစ်တာကို ဆွဲ၍ Placking တီးလိုက်တော့ ဟိုဘက်ခြံကပါ မထင်မှတ်ဘဲ Placking သံလေး ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ သူ ရပ်ပစ်လိုက်၏။ သေချာပြီ . . .

အကြံချင်းကတော့ တကယ်တူနေပြီ။

“ဟိတ်ကောင် . . . ဝန်းခ . . . အံ့ဩစရာပဲ။ ဟိုဘက်က အစီအစဉ်တွေ အကြံဉာဏ်တွေနဲ့ တိုက်ဆိုင်လှချည်လား”

သူ ပြုံးပြီး ဆက်တီးလိုက်တော့ ဟိုဘက်ကပါ အသံထွက်လာပြန်သည်။ သူ မရပ်ဘဲဆက်တီးနေတော့ ဟိုဘက်က ရပ်သွား၏။ သူ ခဏရပ်ကြည့်ပြန်တော့ ဟို

ဘက်က ဆက်တီးပြန်သည်။ အဲဒီလိုနှင့် . . .

သူက ထတီးလိုက် . . . ဟိုဘက်က ရပ်သွားလိုက် ဟိုဘက်က ထတီးလိုက် . . . သူက ရပ်သွားလိုက် သူ Intro အရင်ဝင်နိုး ကိုယ် အရင်နိုးဖြစ်ရင်းမှ

နောက်ဆုံးတော့ သူ လုံးဝအလျှော့မပေးတော့ဘဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်းချမ်းမှုအားလုံးကို အလင်းရောင်တစ်ခုနှင့် ရဲရဲကြီး ဖြူခွင်းလိုက်ပါသည်။ ထို“အလင်းရောင်”ကြောင့် မထင်မှတ်တဲ့ ရင်ခုန်သံလေးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သလို . . .

မထင်မှတ်တဲ့ အစီအစဉ်ကလေးတွေ ထမြောက်သွားပြီး . . .

မထင်မှတ်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကလေးတွေဖြင့် . . . ကောင်းဘို့မင်းသမီးကလေး၏အနားကို . . . ချဉ်းကပ်ခွင့်ရခဲ့တာဖြစ်လေသည်။

မြတ်ဗျာ Aluminium စားပွဲပုလဲသေးသေးကလေး
 နှင့် Dream bed လောက် မရှိတရှိ Aluminium ခေါက်
 ထိုင်ခုံ ရှည်ရှည်လေးကိုရပြီး စာအုပ်ဖတ်နေစဉ် စားပွဲပေါ်
 တင်ထားသော Mobile ဖုန်းကလေးဆီမှ တီးလုံးသံလေး
 ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ထိုတီးလုံးသံက နိုင်ငံခြား Call
 အမှတ်အသားမို့ Blue Tooth လေးကို နားမှာကပ်ပြီး နား
 ထောင်လိုက်၏။

“မင်္ဂလာပါ . . . ကောင်းသောနံနက်ခင်းပါ မေကြီး။
 ဖေကြီး နေကောင်းပါပြီလား”

“ကောင်းပျိုဗျာ . . . ကျန်းမာရေးကတော့ ပြော
စရာမရှိဘူး။ သမီးကို စိတ်မချတာတစ်ခုပဲရှိတယ်။ သမီး
ပြန်လာမယ့်ရက်ကို ဖေကြီး သိချင်နေပြီ။ ဒါကြောင့် ဖုန်း
ခေါ်လိုက်တာ။ သမီး အလုပ်အားပြီလား”

“အားပြီလေ။ အေးဆေးပဲ။ စာအုပ်ထိုင်ဖတ်နေ
တာ။ ဖေကြီးကလည်း သမီးလုပ်တတ်တဲ့အလုပ်တွေကို သိ
ရဲ့သားနဲ့။ စိတ်မချဖြစ်နေပြန်ပြီ”

“သမီးက အမှန်တရားတွေလုပ်ပြီး နေထိုင်ပေ
မယ့် တစ်ယောက်တည်း သွားလာနေတာကျတော့ ဖေကြီး
စိတ်မချဘူးလေ။ သမီး ကျောင်းတက်တုန်းက တစ်ယောက်
တည်းထားခဲ့မိတာကို တွေးပြီး ဖေကြီး ခုထိ စိတ်မကောင်း
ဖြစ်တုန်းပဲ သမီးရယ်။ အခုလည်း သမီးက အများရဲ့အမြင်
မှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်တည်းရယ်။ အဲဒါ တွက်ရမယ်”

“တွက်ပါတယ် ဖေကြီးရဲ့။ ပြီးခဲ့တာတွေကို စိတ်
မကောင်းဖြစ်အောင် ဘာဖြစ်လို့ ပြန်တွေးနေတာလဲ။ သမီး
တောင် ဒီလိုနေနိုင်ရဲ့သားနဲ့ ဖေကြီးက ဘာဖြစ်လို့ မနေနိုင်

ရမှာလဲ။ အသေးအဖွဲ့တွေကို ဂရုစိုက်နေရင် လုပ်ငန်းကြီး
ကြီးမားမားတွေကို မပြီးမြောက်နိုင်ဘူးတဲ့”

“ဟား . . . ဟား . . . ပျိုသမီးကတော့ကွာ။
ဖေအေကို ဆရာပြန်လုပ်တဲ့နေရာမှာ နှစ်ယောက်မရှိဘူး”

“စိတ်ချပါ ဖေကြီးရယ်။ သမီး ကောင်းကောင်းမွန်
မွန်နေပါတယ်။ တစ်ယောက်တည်းပေမယ့် ဘော်ဒါတွေက
ပတာ အရမ်းတောင့်နေပြီ ဖေကြီး။ သမီးရဲ့လုပ်ရပ်တွေက
သမီးကို ပြန်အကျိုးပြုနေတာထင်တယ်။ အရမ်းအံ့ဩစရာ
ကောင်းလား။ ပထမတော့ သူငယ်ချင်းတွေက သမီးကို
ဂေါ်လီလိုလို လမ်းသရဲလိုလို ဘိုရှူးရှူးနေသလို ထင်ကြတာ။
သမီးက မဟုတ်ရင်လည်း မခံ။ မတရားတာမြင်ရင်လည်း
ငြိမ်ခံမနေတတ်တဲ့ အကျင့်ကလေးက ဖျောက်မရသေး
တော့ စတွေ့တွေ့ချင်း သူတို့က တင်းတယ်”

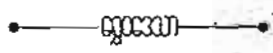
“အင်း”

“တကယ် လက်တွေ့ပေါင်းကြည့်မှ သမီးသဘော
ကို ပေါက်သွားပြီး စွဲစွဲလမ်းလမ်းကို ဖြစ်သွားကြတာ။ သမီး

ကို အမေရိကားပြန်မှာတောင် သူတို့ ကြောက်နေကြတယ်”

“အေး . . . အေး . . . ဒီလိုကြားရတာ ဖေကြီး ဝမ်းသာလိုက်တာကွာ။ ဒါပေမဲ့ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းနဲ့ သတိ စီရိယာရှိရှိတော့ အမြဲနေရမယ်နော်။ သမီးရဲ့ခေါင်းထဲမှာ ငါ ဟာ မြန်မာအမျိုးသမီးကလေးတစ်ယောက်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကို ကိုးကွယ်နေတဲ့ လူသားတစ်ယောက်ဆိုတာကို မမေ့ဖို့ ပဲ။ အခုနေတဲ့နေရာကိုတော့ ဖေကြီး စိတ်ချတယ်။ ဖေကြီး တို့ မြန်မာပြည်ပြန်လာတိုင်း ဖေဖို့ဆိုပြီး ဖေကြီး ပါတာနာ တွေက သေသေချာချာ ဝယ်ပေးထားတာဆိုတော့ ဖေကြီး ကြိုက်တယ်။ သမီးနေရတာလည်း အဆင်ပြေတယ်ဆို တော့ ဖေကြီး ပိုဝမ်းသာတယ်။ ဒါနဲ့ သမီး ဘာတွေဆက် လုပ်ဖို့ အစီအစဉ်ရှိလဲ။ ပြန်လာမယ့်ရက်ကို ဖေကြီးဆီ ကြို ဖုန်းဆက်နော်”

“ဟုတ် . . . အခု လောလောဆယ် ဒီမှာနေတာ ငါးလလောက်ရှိသွားပြီဆိုတော့ မန္တလေးနဲ့ပြင်ဦးလွင်ဘက် ကို စိတ်ရောက်နေတယ်။ အဲဒီမှာ နေချင်သေးတယ်။ ပြီး

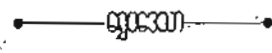

တော့ မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်းက မြို့လေးတွေမှာလည်း သွားနေချင်သေးတယ်။ ကြာကြာနေမှာမျိုးတော့ မဟုတ် ဘူးပေါ့။ ပြီးတော့ ဘန်ကောက်ကိုတော့ အရမ်းစိတ်ထက် သန်တယ် ဖေကြီး။ ဘန်ကောက်မှာ ကြာကြာနေချင်တယ်”

“ဒါဆို ဒီလိုလုပ်။ ဖေကြီး အကြံပေးမယ်။ မြန်မာ ပြည်က သမီးရဲ့မိခင်တိုင်းပြည်ဆိုတော့ သမီးသွားချင်တဲ့မြို့ တွေကို ရံဖန်ရံခါ ထသွားလိုက်။ ဘန်ကောက်ကိုတော့ ဒီ နှစ် လက်လျှော့လိုက်။ ရှေ့နှစ်ခါမှာ ဟိုမှာ ကောင်းကောင်း နေဖို့ ဖေကြီး စိစဉ်ပေးမယ်။ ကျေနပ်ပြီလား”

“ဟုတ် . . . ဒါဆို သမီးအစီအစဉ်ဆွဲပြီးရင် ပြန် ချင်တဲ့ရက်ကို ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်”

“အိုခေ . . . အိုခေ . . . ကျန်းမာရေးဂရုစိုက်နော်။ မနက်စောစော လေ့ကျင့်ခန်းမှန်မှန်လုပ်။ ဘယ်အရာမဆို ပုံမှန်လေးပဲလုပ်သွား။ စိတ်တွေကို တစ်ဖက်စောင်းနင်းကြီး အရမ်းပရက်ရှာမပေးဖိစေနဲ့။ သမီးက နှစ်ဆယ်ကျော်ကျော် လေးမို့လို့ ဖေကြီး သတိပေးနေတာနော်”

“ဖေကြီးရောပဲနော် . . . စိတ်ချပါ။ သမီး ကောင်း ကောင်းနေပါ့မယ်”

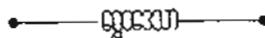
ဖုန်းပြောနေစဉ်မှာပင် ခြံရှေ့မှာ ရွှေစင်ကားလေး ရောက်လာတာမို့ ဖုန်းပြောပြီးတော့ စာအုပ်နှင့် Bluetooth ကို စားပွဲပေါ် စုပြုံတင်ပြီး ခြံတံခါးသွားဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ ကားပေါ်ကဆင်းဆင်းချင်း ရွှေစင်က . . .

“တိုရဲ့အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းလေး ဂျူလီအတွက်”

ဟု ပြောပြီး နှင်းဆီပန်းအနီရဲရဲကလေးသုံးပွင့်ပါ သော ပန်းစည်းပါကင်လေးကို လှမ်းပေး၏။ ဂျူလီယူပြီး မွှေးရွက်လိုက်သည်။

“ကော်ဖီသွားသောက်မလား”

“နီး . . . မာဒီလွတ်လို့ ငါ့မှာ မအားတဲ့ကြားထဲက ပြေးလာခဲ့ရတာ။ ဒီမှာ စားစရာတွေ အပြည့်ထည့်ပေးလိုက် တယ်။ ဒီအလုပ်လုပ်မိတာ ငါ့အတွက် Weekend တောင် မရှိဘူး ဂျူလီရယ်။ ရှေ့လျှောက် Sunday ပိတ်ဖို့တော့ တိုင်ပင်မှဖြစ်မယ်”

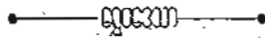

“နင့်ကြည့်ရတာ မအေးချမ်းလိုက်တာ ရွှေစင်ရယ်”

“ဟုတ်ပါ။ ဒီအခေါ်အပျိုကြီးတွေနဲ့ တစ်သက်လုံး နေရရင်တော့ ယောက်ျားမရမယ့်အပြင် ဒီဘဝထဲက ရုန်း ထွက်လို့ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး”

ပြောရင်း အထုပ်တွေကို စားပွဲပေါ်တင်တော့ ဂျူ လီက ခုံလေးတစ်ခု သွားယူပေးလိုက်သည်။ ဂျူလီ အခု လောလောဆယ်ပေါင်းနေသည့် ဘော်ဒါတွေထဲတွင် ရွှေစင် က ဝင်မပါနိုင်လောက်အောင် အလုပ်ရှုပ်သူဖြစ်၏။ ကျောင်း ပြီးပြီးချင်း အခေါ်တွေနှင့်အတူ ကိုရီးယား Skin care တွေ သွင်းပြီး ဆိုင်လေးတစ်ခုဖွင့်ထားသလို ထို Skin care ပစ္စည်းတွေနှင့်အတူ Beauty Spa ပါ ဖွင့်ထားတာမို့ ဂျူလီ ဆီကို တစ်ခါတစ်ရံမှသာ လာပြီး အဖော်လုပ်ပေးတတ် သည်။

ဂျူလီ အမေရိကားကိုမထွက်ခင် အရင်းနှီးဆုံး ပေါင်းလာသည့်သူငယ်ချင်းကလည်း ထိုရွှေစင်တစ်ယောက် သာ ရှိခဲ့တာမို့ သူငယ်ချင်းထက်ပိုသည့် ညီအစ်မလို

သံယောဇဉ်မျိုးကလည်း ရှိသေးသည်။

ဂျူလီ အိမ်ထဲပြေးဝင်ပြီး ရေခဲသေတ္တာထဲမှ Ice Coffee နှစ်ဘူးကိုယူ၍ တစ်ယောက်တစ်ဘူး ဖောက်သောက်လိုက်ကြ၏။ ရွှေစင်မာမီ ဝယ်ပေးလိုက်သောရိက္ခာတွေကလည်း Donut မျိုးစုံ၊ Sandwich မျိုးစုံ၊ Sausage Foll လို မုန့်မျိုးစုံဖြင့် စားပွဲလေးပေါ်မှာ ပြည့်နှက်သွားလေပြီ။

“မာမီက နှင်တစ်ယောက်တည်း ရိက္ခာပြတ်မှာ စိုးလို့ဆိုပြီး အများကြီးထည့်ပေးလိုက်တာပဲ။ ငါ ညနေကျမှ ကြွက်ကင်၊ ဘဲကင်တွေ ဝယ်ပြီး ပို့ခိုင်းလိုက်ဦးမယ်”

“ပို့ပေးတော့လည်း စားရတာပေါ့။ ခုတော့ မလိုပါဘူး။ ရွှေစင်ရယ်။ ငါ့ရေခဲသေတ္တာကြီးထဲ သွားကြည့်ဦး။ အချို့ရည်တွေကော၊ သစ်သီးတွေ၊ မုန့်တွေကော စုံနေတာပဲ။ ရိက္ခာပြတ်တော့လည်း အပြင်ထွက်ပြီး ဝယ်လာလည်း ရတာပဲ။ အပြင်ကို တစ်နေ့ နှစ်ခေါက် သုံးခေါက်လောက် ထွက်နေတဲ့ဥစ္စာ။ နင်က ကြံဖန်ပူနေပြန်ပြီ။ ဒါနဲ့ ဘာဖြစ်လို့

မာမီက အရေးတကြီးလွှတ်လိုက်တာလဲ”

“နှင်တစ်ယောက်တည်းနေတာ စိတ်မချလို့ အိမ်ဖော်လွှတ်ပေးမယ်တဲ့။ ကိုယ်ထဲကွဲကိုယ်ဟာထဲက အိမ်ဖော်ကောင်းကောင်းရှာပေးမယ်တဲ့။ လက်ခံရမယ်တဲ့။ အဲဒါ နှင်ဘယ်လိုမှ ငြင်းလို့ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး”

“ဟင်း . . . ဖေကြီးကလည်း ခုပဲ ဖုန်းဆက်တယ်။ ပြန်လာစေချင်ပြီတဲ့။ စိတ်မချလို့တဲ့။ ဘာစိတ်မချစရာ အကြောင်းရှိလို့လဲ။ ငါ့အကြောင်းလည်း နှင် သိရဲသားနဲ့”

“သိပေမယ့် မာမီကမှ ပြောမရတာကို နှင်ကိုလည်း မယုံလို့မှ မဟုတ်ဘဲ ဂျူလီရယ်။ ခုဟာက မြန်မာပြည်လေး၊ တစ်ယောက်တည်းနေရတာ ဘယ်လောက်အဆင်ပြေပြေ အများအမြင်မှာကျတော့ မသင့်တော်ဘူး။ ခုတောင် ကောင်းဘွဲ့ခံမင်းသမီးလေးတစ်ယောက် ပေါ်နေတယ်ဆိုပြီး နာမည်ကြီးခန့်ပြီ”

ရွှေစင်စကားကြောင့် ဂျူလီသဘောကျသွားပြီး လက်ထဲက ကော်ဖီဘူးကို စားပွဲပေါ်တင်လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

“အင်း . . . ဂေါ်လီတွေ၊ လမ်းသရဲမတွေ၊ ဘိုရူးတွေထက်စာရင် ကောင်းဘွဲ့ပင်မင်းသမီးလေးဆိုတာတော့ သဘောကျသား။ နှင် ဘယ်ကကြားလာပြန်တာလဲ”

“ဒီလိုပဲကြားတာပေါ့ဟဲ့။ နှင်က ရန်ကုန်လာပြီး ကောင်းဘွဲ့ပင်ဒီရိုင်းပုံသေနည်းတွေ လုပ်နေတာကိုး။ အားလုံးမှတ်မိကြတာပေါ့။ နှင် ထိုင်တတ်တဲ့ Hotel တွေ၊ restaurant တွေ၊ Coffee ဆိုင်တွေဆိုတာကလည်း နာမည်ကြီးတွေသာ ထိုင်တဲ့နေရာဆိုတော့ နှင်ကို အကုန်သိတယ်။ ဂျစ်ကားကြီးနဲ့ နှင်လာပြီဆို ကောင်းဘွဲ့ပင်မင်းသမီးလာပြီဟေ့ဆိုပြီး အကုန်ဖျားပြီပဲ”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

ဒီတစ်ခါတော့ ဂျူလီ အသံထွက်ပြီး ရယ်မောလိုက်တော့သည်။

“အေး . . . နောက်ဆိုရင် ကောင်းဘွဲ့ပင်မင်းသမီးကို မြင်ချင်လှပါတယ်ဆိုရင်တောင် မြင်ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ငါ မန္တလေးနဲ့ ပြင်ဦးလွင်ဘက်ကို အာရုံကျနေတယ်။ အဲဒီဘက်

တို သွားနေဦးမယ်။ ပြီးတော့ မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်းက ငြို့လေးတွေဆီမှာလည်း သွားနေဦးမှာ”

“အဲဒါက နောက်အစဉ်ပို့လား။ နောက်မှ နှင့်ဟာ နှင် ဘယ်သွားသွား အခု ဒီမှာနေနေသရွေ့ အိမ်ဖော်က မရှိမဖြစ်လိုအပ်တယ်။ ငါလာတာ အဲဒီကိစ္စ အဓိကပဲ။ နှင် လက်မခံရင် မာမီ ဆူလိမ့်မယ်”

“စိတ်ညစ်လိုက်တာ ရှေ့စင်ရယ်။ ငါက အိမ်ဖော်ကြီး ရောက်လာရင် သူ့ကိုကြည့်ပြီး ဘာလုပ်ရမှာလဲ။ ဘာခိုင်းရမှာလဲ။ လိုမှမလိုအပ်တာ။ တစ်ယောက်တည်းပဲ အေးအေးဆေးဆေးနေချင်တာကိုး။ လိုချင်တာရှိရင် အပြင်ထွက်ဝယ်လိုက်၊ စားချင်တာရှိရင် အပြင်ထွက် စားလိုက်။ ဘယ်လောက် ကောင်းလဲ”

“ဒါပေမဲ့ အိမ်မှာ လူတစ်ယောက် အမြဲရှိနေတော့ ကော မကောင်းဘူးလား။ ဥပမာ နှင် အပြင်ထွက်ရင် တံခါးဖွင့်ပေးပြီး ပြန်ပိတ်ပေးမယ်။ ပြန်လာရင်လည်း တံခါးဖွင့်ပေးပြီး ပြန်ပိတ်ပေးမယ်။ ကျန်တဲ့လက်တိုလက်တောင်းလေး

တွေလည်း ခိုင်းလို့ရတယ်လေ”

“ဒါဆို ခြံစောင့်ပဲခေါ်ပေး။ ခြံကိုပဲ သက်သက်စောင့်ဖို့ ခြံစောင့်နော်။ တခြား ဘာမှခိုင်းစရာမလိုဘူး။ ခြံစောင့်တောင် ယောက်ျားခြံစောင့်မဟုတ်ဘူး။ မိန်းမခြံစောင့်။ ပြီးတော့ နားလေးတဲ့သူဖြစ်ဖြစ် စကားမပြောတတ်တဲ့သူပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒါမျိုးထဲက ရှာပေး။ အဲဒီလိုနှစ်မျိုးလုံးဖြစ်နေရင်လည်း မရဘူးနော်။ ဒါကြောင့် ငါ ဝေကြီးကိုပြောတာ ရီမှတ်နဲ့ တံခါးလှက်ပေးပါဆိုတာကို မလုပ်ပေးဘူး”

“ဂျူလီရယ် . . . နင်ဟာလေ ဒီအရွယ်လေးနဲ့ ထူးထူးဆန်းဆန်းနေထိုင်တတ်ရုံတင် မဟုတ်ဘူး ကင် . . . ကတ်ဖိုကလည်း နိုင်သေးတယ်။ ဘာလဲ နားလေးတဲ့သူဖြစ်ဖြစ် စကားမပြောတတ်တဲ့သူဖြစ်ဖြစ်ဆိုတော့ သူနဲ့နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး ဟာသထုတ်ချင်လို့လား”

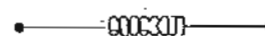
“လုံးဝပဲ။ စကားကို မပြောချင်လို့။ သူ့ကို ခြံတံခါးအဖွင့်အပိတ်ပဲခိုင်းပြီး ငါ အပြင်က စားလာသလို သူ့ကို ဝယ်ကျွေးလိုက်မယ် . . . ဒါပဲ”

“အေး . . . နင့်ဘာသာနှင့် ဘာတွေပဲလုပ်လုပ် နင့်ဆီအိမ်ဖော်ရှောက်မှ ငါ့မာမီ စိတ်ချမ်းသာမှာဆိုတော့ နင်လိုချင်တဲ့ အရည်အချင်းမျိုးရှိတဲ့ ခြံစောင့်ကို မရရအောင် ရှာပေးမယ်”

ဟု ရွှေစင်က အပိုင်ပြောပြီး ပြန်သွားတော့သည်။ ဂျူလီက ရွှေစင်တို့အိမ်နှင့် ဆွေမျိုးတွေလိုနေလာခဲ့ကြတာနဲ့ ရွှေစင်မာမီက ဂျူလီအတွက် စိတ်မချဖြစ်ပြီး စီစဉ်ပေးတာကို ဘယ်လိုမှ ငြင်းခွင့်မရှိပါ။ သူတို့ဆီ ခေါ်သိပ်လည်း ဂျူလီက မအိပ်။ အပေါင်းအသင်းတွေ လာအိပ်ပေးမယ် ဆိုပြန်တော့လည်း ဂျူလီက အာရုံနောက်ပြီး မောင်းထုတ်ထားတာမို့ အခုလိုကြပ်ကြပ်မတ်မတ် စီစဉ်ပေးတာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

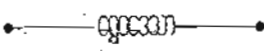
နောက်နေ့မှာတော့ ရွှေစင်က တကယ်ပင်ဘယ်လိုရှာကြံလာမှန်းမသိသော ဂျူလီလိုချင်သည့် နားလေးလေး အရပ်ပုပုအမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ခေါ်လာလေသည်။

“အဲဒီမှာ နှင့်စိတ်တိုင်းကျသုံးတော့။ ငါ အလုပ်
နောက်ကျမှာစိုးလို့လစ်ပြီ”

ဆိုပြီး ရွှေစင်ထွက်သွားတော့ ခြံစောင့်လုပ်မည့်
အသက်ကြီးပုလဲလိုအမျိုးသမီးကြီးနှင့် ဂျူလီ နှစ်ယောက်
တည်းသာ ကျန်တော့သည်။ ဂျူလီက သူမထုံးစံအတိုင်း
ကြပ်ဆတ်ဆတ် ပေစောင်းစောင်းကြည့်ပြီး ထိုင်နေကျနေ
ရာမှာ သွားထိုင်လိုက်တော့ ထိုအမျိုးသမီးက ဂျူလီရှေ့သို့
မခွဲတရီလေး လာရပ်၏။ ပြီးတော့ ဂျူလီကို စိုက်ကြည့်ပြီး
သူ့လက်ညှိုးနှင့် သူ့နားကို ထိုးပြကာ လက်ခါပြသည်။

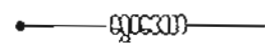
နားမကြားဘူးဆိုသည့်သဘောပေါ့။
သို့သော် ခပ်တိုးတိုးကလေးတော့ ဖွင့်ပြောသေး၏။

“နည်းနည်းတော့ ကြားပါတယ်” တဲ့။

“ကောင်းပြီ . . . နည်းနည်းကြားရင် ကျွန်မ ပြော
မယ်။ အဒေါ်ကြီးလုပ်ရမယ့်အလုပ်က ကျွန်မအပြင်ထွက်
ရင် တံခါးအဖွင့်အပိတ် လုပ်ပေးဖို့ပဲ။ စားစရာကို အပြင်က
ဝယ်လာပေးမယ်။ ရေခဲသေတ္တာထဲက ရှိတာတွေ ယူစားလို့
ရတယ်။ စကားနရင် ကျွန်းခုံရှည်ရှည်လေးတစ်လုံး ကျွန်မ
သွားဝယ်ပေးမယ်။ အဲဒီလေ့ကားထစ်နားမှာချပြီး အပြုတမ်း
နေ ရေပုံမှန်ချိုး ဘုရားပုံမှန်ရှိခိုး”

“ . . . ”

“အိပ်ဖို့နေရာကတော့ နောက်ဖေးမီးဖိုဆောင်ထဲ
မှာ အိပ်။ မီးဖိုဆောင်ဆိုပေမယ့် ရယ်ပဲနော်။ ဘာမှသုံးတာ
မဟုတ်ဘူး။ ကျန်တဲ့ပစ္စည်းတွေ ကျွန်မအိမ်မှာ ဘာတစ်ခုမှ
မရှိဘူး။ အခန်းလည်း ကျွန်မနေတဲ့အခန်းကလွဲရင် ဘာ
တစ်ခုမှ မရှိဘူး။ ရှင်းတယ်နော် . . . ဒါပဲ”

“ဟုတ်”

အဲဒီအချိန်ကတည်းကစပြီး ဂျူလီနှင့်ထိုအမျိုးသမီးတို့ စကားလုံးဝမပြောတော့။ သူကလည်း ဂျူလီသတ်မှတ်ပေးထားသည့်နေရာမှာသာ ဖင်သံမှီဆွဲထားသလို အမြဲကျောက်ရုပ်ကြီးလို ထိုင်နေတော့သည်။ ဘာလုပ်ပေးရမလား။ ညာလုပ်ပေးရမလား စသဖြင့် Chit Chat လုပ်ပြန်တော့လည်း ဂျူလီက စကားပြန်ပြောဖို့ဝေးစွ လက်ခံပြုပြီး လက်ဟန်ဖြေဟန်နှင့် မောင်းထုတ်တာချဉ် ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဂျူလီအပြင်ထွက်လျှင် အပြေးကလေး တံခါးသွားဖွင့်ပေးပြီး ပြန်ပိတ်ပေး၊ ပြန်လာလျှင် အပြေးကလေး လာဖွင့်ပေးပြီး ပြန်ပိတ်ပေး။ ဂျူလီ ဝယ်လာတတ်သည့် ထမင်းကြော်၊ ခေါက်ဆွဲကြော်၊ ဒန်ပေါက်၊ ထမင်းပေါင်း၊ ကြေးအိုးတို့ကိုလည်း ပါကင်လိုက် သူ့နေရာလေးမှာပဲ စားရင်း ဂျူလီကိုသာ အရိပ်တကြည့်ကြည့်နေလာခဲ့လေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ “ဝါး . . . ဝါး” ဆိုသည့် သန်းသံကြီးကတော့ ဂျူလီကိုပဲ အရွဲတိုက်သန်းပြုသလိုလို၊ တကယ်ပဲ

ထူးလို့သန်းသလိုလိုနှင့် နားထဲမှာ အတော်ခံရခက်လေသည်။

တစ်ပတ်အကြာမှာတော့ ထိုခြံစောင့်အမျိုးသမီးဘယ်လိုမှ မနေနိုင်တော့ဘဲ ဂျူလီစာအုပ်ဖတ်နေတုန်း အနားရောက်လာ၏။

“ဘိုမလေး”

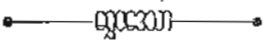
အထူးအဆန်းနာမည်တပ်ပေးလိုက်သံကြောင့် ဂျူလီ ထိုအမျိုးသမီးကို စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ စရောက်တဲ့နေရာမှာသာ “အဒေါ်ကြီး” လို့ခေါ်ရင်း လိုအပ်တာပဲပြောပြီးနေလာခဲ့တာမို့ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် နာမည်တွေလည်း မသိကြပါ။ ဒါကြောင့် ဂျူလီပုံစံကိုကြည့်ပြီး သူ ခေါ်ချင်သလိုခေါ်တာ ဖြစ်နိုင်သည်။ ဂျူလီနောက်ထပ်ဘွဲ့တစ်ခုရပြန်ပြီ “ဘိုမလေး” တဲ့။

“ကျွန်မ စကားမပြောရတာ တစ်ပတ်ရှိသွားလို့ ဘိုမလေးနဲ့ စကားပြောချင်လို့ပါ။ ဒီအတိုင်းသာနေသွားရမယ်ဆိုရင် နားလေးတဲ့အပြင် စကားပါ မပြောတတ်ပဲ ဖြစ်

သွားမှာစိုးလို့ပါ”

ဂျူလီ ရယ်ချင်သွားသည်။ နားသာလေးပေမယ့် ပုံစံကတော့ တောမဆန်လှ။ အေအေအေအေ အချာရှုပ်မျိုးလည်း မပေါက်။ ရင်းရင်းနီးနီးပေါင်းကြည့်လျှင် ဟာသမြောက်မယ့်ပုံလည်း ပေါ်သေးသည်။ လူပုံစံကလည်း အသက်ကြီးပုလုံလို ရှေ့မီနောက်မီဒီရိုင်းမျိုးမို့ ဂျူလီတို့အရွယ်လေးတွေအတွက် အသုံးတည့်နိုင်၏။ ဂျူလီ ခပ်တည်တည်ပင် စကားတစ်စွန်းမှ ပြန်မပြောဘဲ “ပြော” ဆိုသည့်သဘောဖြင့် မေးလေး ဆတ်ပြလိုက်သည်။

“ကျွန်မတဝမှာ ခြံစောင့်အလုပ်ကို ဒီတစ်ခါပဲ လုပ်ဖူးတာပါ။ အိမ်ဖော်ပဲ အမြဲလုပ်လာခဲ့တာပါ။ ဘိုမလေးလို ငယ်ငယ်လေးနဲ့ တစ်ယောက်တည်းနေတဲ့လူမျိုးလည်း မတွေ့ဖူးဘူး။ မိဘတွေမရှိလို့လား။ အိမ်ကောင်းကောင်း တစ်လုံးနဲ့ ခြံအကျယ်ကြီးနဲ့နေတာတောင် ဘာပစ္စည်းမှလည်း မရှိ။ TV လေးတစ်လုံးတောင် မရှိ။ မပျင်းဘူးလား ဘိုမလေး။ ထမင်းဟင်းလည်း ချက်မစား။ အဝတ်လည်း

လျှော်မဝတ်။ ဒီလိုမိန်းကလေးမျိုး ဇာတ်လမ်းထဲမှာတောင် ကျွန်မ မတွေ့ဖူးပါဘူး”

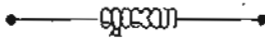
“...”

“ညဆိုရင်လည်း သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အထဲမှာနေပြီး ကျွန်မကို ဆယ့်တစ်နာရီလောက်မှ ဝင်ခိုင်းတာ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ မနက်ဆိုရင်လည်း လမ်းလျှောက်ပြန်လာကတည်းက သူငယ်ချင်းတွေရောက်လာပြီး ကျွန်မကို ခြံထဲမောင်းထုတ်ထားတာ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ခြံရှေ့မှာ သူခိုးကပ်တာ မြင်လို့လား”

ဇာတ်လမ်းကတော့ စပါပြီ။

ဒီအမျိုးသမီး တစ်ပတ်လုံးလုံး မပြောရတဲ့စကားတွေကို အာခံတွင်းမှာ တင်းကျပ်စွာ ငုံထားခဲ့ရပုံပေါ်သည်။ ဂျူလီဟာ ဘယ်လိုလူမျိုးနဲ့ပဲတွေ့လိုက် တွေ့လိုက် Intro မှာ ကတည်းက ရန်ဖြစ်မယ့်အပေါက်မျိုးနှင့် ဇာတ်လမ်းစခဲ့ကြတာချည်းဖြစ်၏။

“ဘာတွေလာခံပြောနေတာလဲ။ ကျွန်မ သူခိုးလည်း

www.burmeseclassic.com

မကြောက်ဘူး။ သရဲလည်းမကြောက်ဘူး။ ဘာကိုမှမကြောက်
 တတ်ဘူး။ ကျွန်မဘာသာ တစ်ယောက်တည်းနေရုံမကလို့
 ဘာတွေပဲလုပ်လုပ် အဒေါ်ကြီးနဲ့ ဘာဆိုင်လဲ။ ခြံစောင့်ဆို
 ကတည်းက ခြံထဲမှာပဲ အချိန်ပြည့်နေရမှာ မဟုတ်ဘူးလား။
 ဒါကြောင့် လူတွေနဲ့စကားမပြောချင်တာပေါ့။ ကျွန်မက လူ
 တိုင်းနဲ့ စကားပြောလို့မရဘူး အဒေါ်ကြီး။ အဒေါ်ကြီးကို ခေါ်
 ထားတာတောင် ကျွန်မသူငယ်ချင်းရဲ့အမေကို ရိုသေလေး
 စားလို့ လက်ခံလိုက်ရတာ”

“ကျွန်မကလည်း ရွှေစင်အမေကို ကြောက်လို့ ပြန်
 လာရင် အသေသတ်မယ်ပြောလို့ ကျောက်ရုပ်လိုလာနေရ
 တာ။ ပျင်းလွန်းလို့ သေတော့မယ်”

“အဲဒါကတော့ အဒေါ်ကြီးရဲ့တဲပဲ။ ရွှေစင်အမေကို
 အဒေါ်ကြီးကလည်း ကြောက်ရသလို ကျွန်မကလည်း
 မလွန်ဆန်ရဲဘူးဆိုတော့ ကိုယ့်ထိုက်ကိုယ့်ကံနဲ့ ကိုယ့်နေရာ
 မှာသာ သွားနေတော့။ ဒီလို နေရတာ ကံကောင်းတယ်
 မှတ်ပါ။ ဒီလောက်ဖိစိကျတဲ့နေရာ ဘယ်မှာရှာလို့တွေ့မှာ

လဲ။ အဒေါ်ကြီးနဲ့ ကျွန်မ ရွယ်တူမဟုတ်ဘူးနော်။ ရန်မဖြစ်
 ချင်ဘူး။ စကားလည်း မပြောချင်ဘူး . . . တော်ပြီ”

ဟုပြောပြီး စာဆက်ဖတ်လိုက်တော့ ထိုအမျိုး
 သမီး လှည့်ထွက်သွားတော့၏။ သို့သော် သူ့နေရာသူပြန်
 ရောက်တော့ ဂျူလီ မကြားနိုင်လောက်သောပုံစံမျိုးဖြင့်
 ပြောလိုက်တဲ့စကားတွေကို ဘုရားသခင်က ဖန်ဆင်းပေး
 လိုက်တော်မူလိုက်သည့်အလား အံ့ဩထူးဆန်းစွာ အရှင်း
 တိုင်း ကြားလိုက်ရလေသည်။

“ကြီးဖူးပါဘူးတော်။ မိန်းမဖြစ်ပြီး ခြံစောင့်အလုပ်
 လုပ်နေရတယ်လို့ ကြည့်နေကျဇာတ်လမ်းတွေတွေတောင်
 ဘယ်ရောက်လို့ ဘာတွေဖြစ်ကုန်မှန်း မသိဘူး။ အိမ်ရှင်က
 လည်း မလောက်လေး မလောက်စားနဲ့ ကြီးကျယ်နေလိုက်
 တာ။ ငါ့ကို လူလို့ကော ထင်သေးရဲ့လား။ သူ့သူငယ်ချင်း
 တွေနဲ့ကျ စကားပြောပြီး ရယ်မောလို့။ ငါ့ကျ စကားတစ်ခွန်း
 မပြောဘူး။ သူ့ကိုယ်သူ လောကကြီးမှာ တစ်ယောက်တည်း
 ရှိတဲ့အတိုင်း မိုးမမြင် လေမမြင်နဲ့ ထူးဆန်းရန်ကော။ ပုံစံက

တော့ ဂျက်မအတိုင်းပဲ”

“အဒေါ်ကြီး”

“အောင်မယ်လေး . . . မြတ်စွာဘုရား”

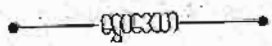
ဂျူလီ စာအုပ်ဖတ်နေရင်း အသံကုန်ဟစ်လိုက်
တော့ ထိုအမျိုးသမီး လန့်ဖျပ်တုန်ခါသွားပြီး ကယောင်
ကတမ်း ထမအော်သလို . . .

“ရှင် . . . ဟုတ်ကဲ့။ လာပါပြီ ဘိုမလေး”

ဟု ပျာပျာသလဲပြောပြီး အနားရောက်လာသည်။

“ကျွန်မ နားမလေးဘူးနော်။ အဒေါ်ကြီးက ကျွန်မ
မကြားအောင် တိုးတိုးကလေးပြောနေပေမယ့် ကျွန်မနားထဲ
ကို ဒီတိုင်းဝင်နေတယ်”

“ဘုရားရေ . . . ကျွန်မလန့်လိုက်တာ ဘိုမလေး
ရယ်။ ကျွန်မ တိုးတိုးကလေးပြောတာပါ။ ဘိုမလေး မကြား
နိုင်ပါဘူး။ အကြားအမြင်များရနေသလားဟင်။ ဘိုမလေး
တကယ်ကြားတယ်ဆိုရင်တောင် ကျွန်မကလေး စကားပြော
မယ့်အဖော်မရှိလို့ . . . ဟဲ . . . ဟဲ . . . ထိုင်နဲ့ပြောနေတာပါ”

“ဒီလောက်တောင် ပျင်းနေသလား။ ကိုရီးယား
အတ်လမ်းတွေတွေ မကြည့်ရရင် သေမှာလား”

“ဟင့်အင်း . . . မသေနိုင်ပါဘူး ဘိုမလေးရယ်။
မကြည့်ရ ကြည့်ရပါ။ အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး။ ခြံစောင့်နေ
ရတာ ပျင်းပေမယ့် ဘိုမလေးရှိတဲ့အချိန်ဆို စိတ်ချမ်းသာရ
ပါတယ်။ ဘိုမလေး အားကစားလုပ်တာကြည့်ပြီးတော့
လည်း ပျော်ပါတယ်။ ဘိုမလေး ဂျစ်ကားကြီးနဲ့ သူငယ်ချင်း
တွေနဲ့ ထွက်သွားတာကြည့်ပြီးတော့လည်း ပျော်ပါတယ်။
ဒါပေမဲ့ ဘိုမလေးရယ် . . . ဘိုမလေးကျွေးတာနဲ့ ဘိုမလေး
ပေးတဲ့လခက များလွန်းလို့ အားနာမို့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခြံ
တံခါးအဖွင့်အပိတ်အပြင် ဘိုမလေးကို ချက်ပြုတ်ကျွေးပါရ
စေ။ ကျွန်တာတွေလည်း သင့်တော်သလို လုပ်ပေးသွားပါရ
စေ”

ဟု တက်ကြွစွာပြောလေသည်။

ဂျူလီ လက်ခါပြလိုက်တော့ ဝမ်းသာရွှင်လန်းစွာ
ပြောနေသော ထိုအမျိုးသမီးမျက်နှာညှိုးငယ်သွား၏။ ထို

မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်မိရင်း မျက်တောင်လုံးဝမခတ်မိတော့ဘဲ "လူသား" ဆိုသောအသံ ဝင်လာပြီး ဂျူလီ သနားစိတ် တဖြည်းဖြည်းပေါ်လာလေသည်။ ဂျူလီကိုယ်တိုင်ပင် လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်မှုကို ခံမိခဲ့လို့ အမေရိကားကပင် တစ်ယောက်တည်းလာနေသေးတာပဲ။

ခြံစောင့်လည်း ဝမ်းဓရေးကြောင့် ခြံစောင့်လာလုပ်နေရပေမယ့် သူလည်း လူသားဆန်ဆန်နေထိုင်ချင်မှာပဲ။ ပြီးတော့ ခြံစောင့်အလုပ်က သူလုပ်နေကျအလုပ်မဟုတ်ဘဲ ရွှေစင်တို့ အတင်းအကျပ် စီမံမှုကြောင့် လာလုပ်ရတာပဲ ဆိုသည့် အသိတရားကလေးတွေ ဂျူလီခေါင်းထဲကို ဆက်တိုက်ဝင်လာသောအခါ . . .

"အဒေါ်ကြီးက ကျွန်မကို အဲဒီလိုလုပ်ပေးချင်တာလား"

"ဟုတ် . . . လုပ်ပေးချင်ပါတယ်။ ဘုံမလေးက ချစ်စရာတောင်းလို့ အစစအရာရာ ပိုပြီးလုပ်ပေးချင်ပါတယ်။ အဲဒီလိုမှမလုပ်ရရင် ကျွန်မ ဆွံ့အနားမကြားဖြစ်နိုင်ပါတယ်"

"ကောင်းပြီ . . . အဲဒါဆို အဒေါ်ကြီး စိတ်ကြိုက်သာနေတော့၊ အချက်အပြုတ် အလျှော်အဖွပ်ကတော့ လုပ်ရမှာပေါ့ဘူး။ ကျွန်မရဲ့အနီးကပ် သက်တော်စောင့်သာလုပ်ပေး။ ကျွန်မသွားတဲ့နောက်ကို လိုက်ခဲ့။ ကျွန်မသူငယ်ချင်းတွေနဲ့သွားရင်လည်း လိုက်ခဲ့။ ခြံထဲမှာ ကျွန်မသူငယ်ချင်းတွေနဲ့အတူတူ ရောပြီး ပျော်ပျော်နေလို့ရတယ်။ ဘယ်လိုလဲ"

ဟု ဂျူလီပြောလိုက်သော်အခါ ထိုအမျိုးသမီးက ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဆိုတာကို မြန်မာလိုမပြောဘဲ ကိုရီးယားလို အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ ပြောပြီး ကိုရီးယားလို အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ဦးညွတ်လေတော့သည်။ အဲဒီနေ့ကလေ့ ထိုအဒေါ်ကြီးကို ဂျူလီတို့က "အဒေါ်ကြီး" လို့ မခေါ်တော့ဘဲ ဘုံရီးယားလို "အာဂျီးမ" (အာ - ကျူ - မော - ညီ) ဆိုသည့်ဘွဲ့ကို အသေတပ်ပေးလိုက်တော့၏။

ဂျူလီတို့က ပြောချင်တာပြော သူက ကြားချင်တာကြား၊ ဂျူလီတို့က အော်ရင် သူက တိုးတိုးပြော၊ ဂျူလီတို့

က တိုးတိုးပြောရင် သူက အော် စသဖြင့် အလွဲပေါင်းများစွာ နှင့် ရယ်စရာဖြစ်နေလေသည်။ နောက်တော့ ဂျူလီရီပိုင်ကို စရိုက်အတိုင်း ကြာရှည်ဖုံးဖိမထားနိုင်သလို ရွှေစင်ကလည်း အခြေအနေကို ရိပ်စားမိပြီး ဖုန်း မကြာခဏခေါ်မေးရာမှ ဖြစ်ရပ်မှန်က ပေါ်သွားတော့သည်။

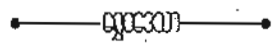
“ဂျူလီ . . . ငါမို့လိုက်တဲ့အခေါ်ကြီးနဲ့ အဆင်မပြေ လား။ မနက်က ကန်တော်ကြီးထဲက Royal Garden မှာ Dimsun စားနေကြတာကို ငါ့အခေါ် လှမ်းမြင်လိုက်တယ် တဲ့။ ဘော်ဒါတွေအများကြီးထဲမှာ အဲဒီအခေါ်ကြီးပါတယ် တဲ့။ ခြံစောင့်ဆိုပြီး ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ”

“ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဘော်ဒါဖြစ်သွားပြီ”

“ဘာ”

“သူငယ်ချင်းလိုပေါ့ဟာ။ နင်ကလည်း။ ငါ သူ တစ်နေကုန်ထိုင်ပျင်းနေတာကိုကြည့်ပြီး သနားလို့ သက် တော်စောင့်လုပ်ခိုင်းရင်း ပေါင်းမိသွားတာ။ ရယ်ရတယ်ဟ”

“ဂျူလီရယ် သေလိုက်ပါတော့။ နင်ကလေ လုပ်

လိုက်မှဖြင့် အဲဒီလိုချည်းပဲ။ သက်တူရွယ်တူမဟုတ်ဘဲနဲ့ ဘော်ဒါလုပ်ရတယ်လို့ပဲ။ နင် ပုံစံတွေ တော်တော်ပြောင်း သွားတာပဲ။ သူ့အဆင့် ကိုယ့်အဆင့်နဲ့ တသီးတခြားတော့ နေဦးမှပေါ့။ ခြံစောင့်ဖို့နဲ့ ခိုင်းချင်တာခိုင်းဖို့ လွှတ်လိုက်တာ ကို သူငယ်ချင်းလိုပေါင်းနေတာသာ မာမီ မြင်ရင် ဆူတော့ မှာပဲ”

“မာမီကိုတော့ သွားမပြောလိုက်နဲ့နော် ရွှေစင်။ ဘာဖြစ်လဲဟာ လူလူချင်းပဲ။ အိမ်အလုပ်မရှိပေမယ့် ခြံစောင့် နဲ့ တခြားနေရာတွေမှာ အားကိုးရပါတယ်။ လုပ်စရာရှိတာ တွေ အကုန်လုပ်ပေးပါတယ်”

“အေးလေ . . . နင့်သဘောပဲ။ တစ်ယောက် တည်းနေတာထက်စာရင် နှစ်ယောက်ဖြစ်နေဖို့လိုတာပဲ။ နင့်ဘာသာနင် ပေါင်းချင်သလိုသာ ပေါင်းတော့”

ရွှေစင် လုံးဝလက်လျော့သွားလေပြီ။ ဂျူလီဘဝ က အဲဒီလိုဖြစ်၏။ အမေရိကားမှရောက်ခါစက သူငယ်ချင်း ရွှေစင်မှလွဲပြီး ကြောင်တောင်တောင် ငှုငှုငေါင်ငေါင်ဖြစ်နေ

ခဲ့သမျှ သူငယ်ချင်းတွေရလာသောအခါမှာလည်း သမားရိုးကျ တွေ့ဆုံရင်းနှီးမှုမျိုးမဟုတ်ဘဲ ပြဿနာပေါင်းစုံနှင့် ရိုက်ပေါက်တွေနှင့်စပြီးမှ ရင်းနှီးခဲ့ရတာချည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

သူတို့ကလည်း ဂျူလီနှင့် မရင်းနှီးခင် ဂျူလီကို မြင်မြင်ချင်း ရျှင်ခဲ့ကြသူများ၊ အမြင်ကတ်ခဲ့ကြသူများသာ ဖြစ်သည်။

“Hollywood မင်းသမီးရဲနှာမည်ကြီး၊ ဒါကြောင့် ဘိုရှူးရှူးနေတယ်လို့ ပြောတာပေါ့”

“အပျိုမက ဘိုမလိုလို ဂျက်မလိုလိုနဲ့”

“သူ့ကိုယ်သူ အထာကြီးနဲ့ ဆရာမကြီးလေးလုပ်နေတယ်”

စသည် လေလုံးတွေနှင့် အဖြစ်စံခဲ့ရသလို . . .

ဂေါ်လီ + ဘိုရှူး + လမ်းသရဲမ + ဘိုမ +

ကောင်းဘို့ပင်မင်းသမီး

ဆိုသည့်ဘွဲ့တွေကိုလည်း အမျိုးမျိုးချီးမြှင့်တာ ခံခဲ့ရပါသည်။

အဲဒီလိုဖြစ်ခဲ့တာတွေအားလုံးကလည်း ဂျူလီရဲ့ ဖဟုတ်ရင်မခံတတ်တဲ့စိတ်နှင့် မျက်စိရှေ့မှာ မတရားတာ မြင်လျှင် ငြိမ်ခံမနေချင်သည့် အကျင့်ကလေးတွေမှတစ်ဆင့် ခြစ်ပေါ်လာခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုပြဿနာပေါင်းစုံနှင့် စတင်ခဲ့ပြီးမှ သွေးသောက် ရဲဘော်ရဲဘက်တွေ ဖြစ်သွားခဲ့ကြသူများမှာ . . .

(၁) ဝိုင်းစက်၊ မိုးသူ၊ နေခြည်၊ သဲသဲ

(၂) မင်းထက်၊ နင်းငွေရှည်

(၃) သော်တာရောင်၊ ဗညား၊ ရတီ၊ မူရာ

တို့ဖြစ်ပြီး ထူးထူးခြားခြား ပြဿနာနှင့်မစဘဲ ကြည်နူးငြိမ်းချမ်းမှုနှင့် သာယာနာပျော်ဖွယ်ကောင်းစွာ “အလင်းရောင်” တစ်ခုနှင့် ဖြိုခွင်းဝင်ရောက်လာသူကတော့ “ဝန်းခ” ဆိုသည့် ခပ်ချောချောလူသားတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပိုင်းစက်

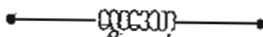
မိုးသူ

နေခြည်

သဲသဲ

တို့၏

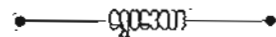
တွေ့ဆုံမှု

“Breeze”

ဆိုသည့် ကော်ဖီဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်မှာ ဖြစ်သည်။
 ဂျူလီကာ ထိုဆိုင်၏ Customer မို့ အမြဲတမ်း ဦးစားပေးခံရ
 သလို ဂျူလီကာလည်း ဆိုင်ထဲရောက်လျှင် သီချင်းနား
 ထောင်ရင်း ကော်ဖီသောက်တတ်တာတို့ ဂျာနယ်ဖတ်ရင်း
 ကော်ဖီသောက်တတ်တာတို့ လုပ်တတ်၏။

ဆိုင်လေးကလည်း သာယာပြီး သန့်သန့်ရှင်းရှင်း
 ရှိသည်။ ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းသည်။ သီချင်းဖွင့်တတ်တာက
 အစ ဘယ်လောက်တိုးသလဲဆိုရင် ဘယ်သူဆိုတာလဲ?

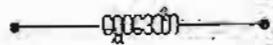

ဘာသိချင်? ဆိုတာကိုပင် အာရုံစိုက်နားထောင်၍ ပဟေဠိ ထုတ်ရသောအခြေအနေမှာရှိ၏။

ပြီးတော့ အနုပညာလည်းဆန်သေးသည်။ လာ ထိုင်တဲ့လူတွေကျပြန်တော့လည်း တစ်ကိုယ်တော်တို့၊ စုံတွဲ တို့၊ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်တို့၊ ယောက်ျားလေးနှစ်ယောက် ပို့ပဲ များသည်။ ကျောင်း Canteen တွေမှာလို အဖွဲ့လိုက် အုပ်စုလိုက် တပျော်တပါး ဆူဆူညံညံလာထိုင်တာမျိုးတွေ မရှိသလို တစ်ခါမှလည်း မတွေ့ခဲ့ရဖူးပါ။

အဲဒီလိုဆိုင်မျိုးကို တစ်နေ့မှာတော့ မိန်းကလေး နှစ်ယောက်၊ ယောက်ျားလေးနှစ်ယောက် လေးယောက် အဖွဲ့က ငြင်းလိုက်၊ ခုန်လိုက်၊ စလိုက်၊ နောက်လိုက်၊ ရယ် လိုက် မောလိုက်နှင့် ပွက်လောရိုက်ပြီး ဝင်လာကြလေ သည်။ ထိုပုံစံတွေကြောင့် ဂျူလီ ကော်ဖီသောက်ရင်း သိချင်းခံစားနေသည့် အာရုံတပျောက်သွားတာမို့ Weekly Eleven ကို ကောက်ဖတ်နေလိုက်၏။

“အဘိုးကြီးက မဆိုဘူးကွာ။ ကားတောင်းတာ

လုံးဝမပေးဘူး။ အိမ်မှာအကြီးအကျယ်ကျိုင်တက်လာတယ်။ သွားချင်တဲ့နေရာကို ဒရိုင်ဘာနဲ့ပို့ပေးမယ်တဲ့။ ငါ့ကိုများ မူကြိုတလေးမှတ်နေလား မသိဘူး။ မနက်ဖြန်မှ မရရင် တော့ မဖြစ်ဘူးပဲ”

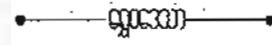
“ဘာဖြစ်လို့မပေးရတာလဲ။ နင့်ဖားသားကြီးက ဒီ လောက်ကားတွေပေါနေတာတောင် ကြောင်နေပြန်ပြီ”

“ကျောင်းလစ်ပြီး သွားချင်တဲ့နေရာတွေ သွားနေ လိုတဲ့။ အချိန်တန်စာမေးပွဲအောင်ရင်ပြီးတာပဲမို့လား။ ငါ အလုပ်လုပ် ကိုသွားလိုက် ဒီလာလိုက်နဲ့ ကားမရှိလို့ကို မဖြစ် ဘူး”

“အေးလေ . . . ဟုတ်သားပဲ။ မပေးရင် ကြမ်းပစ် လိုက်။ ငါကတော့ အိမ်မှာလိုချင်တာမရရင် အသေကြမ်း တာပဲ။ ခုခေတ်လူကြီးတွေက သွားနဲ့လို့မရဘူး။ မခံနိုင် အောင် နာနာကြပ်ပေးမှ သူတို့ဘက်က လျှော့သွားမှာ”

“ဟှီး . . . ဟား . . . ဟား”

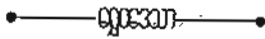
Repper ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို Punk ပုံစံ

ကောင်မလေးတစ်ယောက်က ပြန်ပြောပြီး ရယ်လိုက်ကြ
တာကို ဂျူလီ ဂျာနယ်ကျော်ပြီး ကြည့်လိုက်မိ၏။ “အလုပ်”
ဆိုတာကို ထည့်ပြောနေမှတော့ တခြားအလုပ်မဖြစ်နိုင်၊
ကျောင်းတက်ရင်း အဆိုတော်လုပ်နေတာမျိုး Model လုပ်
နေတာမျိုးဖြစ်နိုင်သည်။ ထားတော့ . . .

ပြီးတော့ ဆက်ပြောနေကြသေးသည်။ အဆို
တော် ကောင်လေးတစ်ယောက်နှင့် သူ့ရုပ်ဆောင်ကောင်မ
လေးတစ်ယောက်၏အကြောင်း၊ မော်ဒယ်တစ်ယောက်နှင့်
လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးတို့၏အကြောင်း၊ နာမည်ကြီးမင်းသား
မင်းသမီးတွေနှင့် အဆိုတော်တွေအကြောင်း၊ ခေတ်ရေစီး
ကြောင်းကိုလိုက်ပြီး ပြောနေကြတာတွေက ဂျူလီ စဉ်းစား
စရာမလိုသည့် ထိပ်ထိပ်ကျဲတွေထဲကပဲဖြစ်သည်။

စသဖြင့် အငြင်းအခုန်တွေနှင့်အတူ သူ့ထက်ငါ
ဦးအောင် ပြောနေကြရင်း အသံက ပိုကျယ်လောင်လာပြီး
တစ်ဆိုင်လုံး ဆူဆူညံညံဖြစ်သွားတော့သည်။ ဂျူလီ ဒီအချိန်
မှ စတင်ပြီး သည်းခံစိတ်ကို မွေးရပါတော့မည်။ ကော်ဖီ

သောက်ဖို့လာတာမဟုတ်ဘဲ ပြောချင်တာတွေ လျှောက်
ပြောဖို့အတွက် ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကိုမြင်ပြီး ကြုံလို့ဝင်ထိုင်တာ
မျိုးဖြစ်နေသည်။ ကုလားတိုက် ကျားဝင်ကိုက်ဆိုတဲ့စကားပုံ
တို ဒီနေရာမှာ သုံးရတော့မလား။ လက်ပံပင် ဆက်ရက်ကျ
ဆိုတဲ့စကားပုံကိုလည်း ဒီနေရာမှာပဲ သုံးလိုက်ရတော့မလား။
ထားတော့ . . .

ဂျူလီမသိမသာ လှမ်းရှိုးပြီး ဂျာနယ်ဆက်ဖတ်နေ
လိုက်သေးသည်။ ကော်ဖီသောက်ရင်း အေးအေးဆေးဆေး
တွေးချင်လို့ကထိုင်သူတွေ၊ ကော်ဖီသောက်ရင်း သီချင်း
တိုးတိုးကလေးကို ခံစားချင်လို့လာထိုင်သူတွေ၊ ကော်ဖီ
သီးသန့်ကိုပဲ ကြိုက်လို့လာထိုင်သူတွေအတွက် အနှောင့်
အယှက်ပေးတတ်သော ထိုပုံစံမျိုးကို ဂျူလီ အရမ်းမုန်းပါ
သည်။

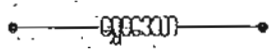
“စာကြမ်းပိုးကလည်း သွားလေရာမှာ စာအုပ်ပါ
တယ်။ နင် အခုကိုင်ထားတာ အချစ်ဝတ္ထုစာအုပ်ကြီးလား
လို့၊ ခုခေတ်အချစ်ဝတ္ထုရေးတဲ့သူတွေက ဘာဖြစ်လို့

www.burmeseclassic.com

အင်္ဂလိပ်လိုတွေ ထည့်ရေးနေကြတာလဲ မသိဘူးတဲ့။ ငါ
စာအုပ်ဆိုင်သွားတုန်းက ကြားခဲ့တာ။ ယောက်ျားလေး
စာရေးဆရာတွေထက် မိန်းကလေးစာရေးဆရာမတွေက
ပိုဆိုးတယ်တဲ့”

“အဲဒါ ဟုတ်တယ်။ သူတို့အင်္ဂလိပ်စာတွေ ဘယ်
လောက်ပဲထည့်ရေးရေး အင်္ဂလိပ်စာကျမ်းတဲ့ပညာရှိတွေက
အဲဒီလိုအချစ်ဝတ္ထုတွေကို ဖတ်တာမဟုတ်ဘူး။ အချစ်ဝတ္ထု
ဖတ်တဲ့သူတွေက ဘွဲ့ရပညာတတ် သိပ်မပါဘူးတဲ့။ အတန်း
ပညာနည်းတဲ့သူတွေများတယ်တဲ့။ သူတို့ ဘာသိမှာလဲ။
ဦးနှောက်ကြောက်သွားမှာပေါ့။ ငါ ပီမိုးနင်းရေးတာကို ဖတ်ဖူး
တယ်။ စာရေးဆရာဆိုတာ ပီမိုးရဲ့ပညာအစွမ်းကို ပြလိုတဲ့
စိတ်နဲ့လည်း မရေးရဘူးတဲ့။ ရေးချင်လှတဲ့အကြောင်းသတ်
သက်နဲ့လည်း မရေးရဘူးတဲ့။ ရေးစရာအကြောင်းရှိလို့ ရေး
မှ ကောင်းတာတဲ့။ အဓိကရည်ရွယ်ချက်သုံးရပ်ပဲရှိတယ်တဲ့။
ဖတ်သူပျော်ဖို့ရယ်၊ အသိလိမ္မာပါဖို့ရယ်၊ အကျိုးရှိပါစေဆို
တဲ့ စေတနာပါဖို့ရယ်ပဲတဲ့”

“ . . . ”

“ဆရာကြီးရွှေဥဒေါင်းကလည်း ပြောထားသေး
တယ်။ စာရေးတဲ့နေရာမှာ မရှိမဖြစ်ယူဆရမယ့်အချက်က
လည်း သုံးချက်ပဲတဲ့။ ရိုးရိုးကလေးရေးဖို့ရယ်၊ အဓိပ္ပာယ်ရှင်း
ရှင်းရေးဖို့ရယ်၊ ဖတ်၍ချောဖို့ရယ်ပဲတဲ့။ ပေါက်တယ်နော်။
စာကြမ်းပိုမဟုတ်ပေမယ့် အကုန်သိတယ် ဆရာ။ လာ
မစမ်းနဲ့”

“အဲဒါဆို နင်ပဲ စာရေးဆရာမလုပ်လိုက်ပါလား
ဟဲ့။ ဆရာတတ်နေလိုက်တာ။ ခုခေတ်က အင်္ဂလိပ်လိုတွေ
ညှပ်ပြောနေကြတဲ့ခေတ်ဆိုတော့ ရေးတဲ့သူတွေကလည်း
ခေတ်မီအောင် စတိုင်လ်တစ်ခုဖြစ်အောင် ထွင်တာနေမှာ
ပေါ့ဟယ်”

သည်းခံနေရာမှ အခြေအနေက တော်တော်ဆိုး
လာ၏။ ဝေဖန်တရားတွေ၊ အမှန်တရားတွေ၊ ရှုတ်ချတရား
တွေကော၊ သားစိုးဖြစ်လို့နေလေပြီ။ ဂျူလီ၏ မဟုတ်ရင်
မခံတတ်တဲ့စိတ်နှင့် မတရားတာမြင်လျှင် ငြိမ်မနေတတ်

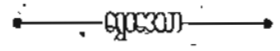

သည်အကျင့်ကလေးက ထကြွလာပြီ။ ဂျာနယ်ကိုချပြီး Country ဦးထုပ်ကို ပြန်ဆောင်းလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ကော်ဖီကို ဆက်သောက်ပြီး သူတို့အုပ်စုကို စိုက်ကြည့်နေ လိုက်၏။ ထားတော့ . . .

“ဒီဆိုင်က အပြင်ကကြည့်တော့ လန်းမလိုလိုနဲ့ ပျင်းစရာကြီးနော်။ သီချင်းကလည်း မကြားရလောက်အောင် ကို တိုးတယ်။ အကျယ်ကြီးဖွင့်စရာမလိုပေမယ့် တို့အသံ တွေ အကာအကွယ်ယူဖို့တော့ ဖွင့်သင့်တာပေါ့။ Modern အောက်နေပြီ”

“ငါ ကြားမိတာတော့ ဒီ breeze က သူတို့ဒီရိုင်း အတိုင်း ထိုင်ချင်ထိုင်ပဲတဲ့။ Customer တွေကို အလို မလိုက်ဘူးတဲ့။ စီးပွားရေးအရဖွင့်တာမဟုတ်ဘဲ ဝါသနာအရ ဖွင့်တာတဲ့။ မကြိုက်ရင် မြန်မြန်လစ်ဖို့ပဲရှိတယ် ဆရာ။ သီချင်းလည်း ကျယ်ခိုင်းလို့ရမယ်ထင်နဲ့။ ဘာမှလုပ်ခိုင်းလို့ ရမယ်ထင်နဲ့။ နီးပဲ။ ဒါကြောင့် ကော်ဖီကလည်း တစ်မျိုး ကြီးဖြစ်နေတာ။ တို့ထိုင်နေကျ မစ်စတာဂစ်တာပဲကောင်း

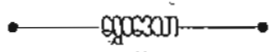

သယ်”

ဂျူလီ သူတို့ကို စိုက်ကြည့်နေရာမှ တင်းသွားလေ သည်။ ပြောချင်တာတွေ လျှောက်ပြောနေရာမှ နောက်ဆုံး breeze ကိုပါ ပုတ်ခတ်လာ၏။

နိုင်ငံတကာ ကော်ဖီအဆင့်အတန်းမျိုးစုံကို မခံ စားတတ်လို့လား။ ကော်ဖီဆိုရင် Mr. Guitar မှာပဲရတယ် လို့ ထင်နေလို့လား။ Mr. Guitar မှာ ထိုင်တတ်တဲ့ ဖော်မြူလာက အရိုးထိအောင်စွဲနေ လို့လား။

ဂျူလီစိုက်ကြည့်ရင်း တွေးနေရာမှ မထင်မှတ် သည့် ရန်းရင်းဆန်ခတ်မှုတစ်ခုက လျှပ်တစ်ပြက်ပေါ်ပေါက် သွားတော့သည်။ တကယ့်ကို Sanp Shot ပါ။ ဖြစ်ပွားပုံမှာ ဂျူလီ ဖျတ်ခနဲထပြီး ထိုအဖွဲ့ထဲရှိ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ၏ လက်ထဲမှ စာအုပ်ကိုယူပြီး ထိုလေးယောက်၏ခေါင်းတွေ ကို ဘုန်းခနဲ ဘုန်းခနဲ ရိုက်ချလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ရုတ်တရက်ဖြစ်သွားတဲ့ကိစ္စဖို့ လေးယောက်လုံး အငိုက်မိပြီး

ဟင်ခနဲ ဟာခနဲ ပါးစပ်ကလေးတွေ ဟောင်းလောင်းနှင့်
ဂျူလီကို စိုက်ကြည့်လာတော့၏။

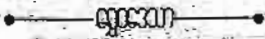
“မှတ်ထား . . . အဲဒီလိုလုပ်ပစ်ချင်တာ ကြာလှပြီ။
ဘယ်လိုဟာတွေလဲ ဒီလောက်ဆူချင်ရင် ကုလားတောထဲ
သွားပြော။ သစ်ပင်ပေါ်တက်ပြော”

ဟု ဂျူလီပြောလိုက်မှ လေးယောက်လုံးငြိုငတူ
ထပြီ။ ဂျူလီကို ရှတ်စာရက် ဝါးစားတော့မယ့်အတိုင်း ရန်
ထောင်တော့သည်။

“အစ်မက ဘာလဲ။ နေရင်းထိုင်ရင်း ဘာပြဿနာ
ရှာတာလဲ။ ကုလားတောထဲသွားပြောရအောင် ကျွန်မတို့က
ကုလားမှမဟုတ်ဘဲ။ သစ်ပင်ပေါ်တက်ပြောရအောင်လည်း
ငှက်မှ မဟုတ်ဘဲ”

“တောက်! အခြောက်တိုက် ဖော်ကားလိုက်တာ
ကွာ”

“သိသိတို့ကို ဘာမှတ်နေလဲ။ ဒီတိုင်းငြိမ်ခံလိမ့်
မယ် မထင်နဲ့နော်”

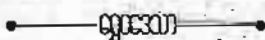

“ခင်ဗျားက ဘာမို့လို့ လာရိုက်တာလဲ။ ဒီလိုလုပ်
လို့ ရမလား။ ခင်မိလီလို့လို့ ခိုက်ကယ်လို့လို့ ဆောင့်ကြား
ကြွား လာမလုပ်နဲ့ . . . တောက်!”

ဟု ကောင်လေးတစ်ယောက်က အော်ရင်း ခုံကို
ဝုန်းခနဲ ဆောင့်ကန်လိုက်တော့ ထိုလဲကျသွားသောခုံကိုပင်
သူထက်ဝေးအောင် ဂျူလီက ဆောင့်ကန်ထည့်ပစ်လိုက်
သည်။ တဝုန်းဝုန်းအသံတွေကြောင့် ဆိုင်ရှင်မျက်လုံးပြူး
သွားသလို၊ Waiter တွေလည်း အနားရောက်လာ၏။ ဂျူလီ
နှင့် အရမ်းခင်နေကြသူများမို့ ဂျူလီနောက်နားမှာပဲ ရပ်နေ
ကြသည်။

“ပလိန်းကြီး ထခွပ်တာ။ မိန်းမနဲ့ယောက်ျားမို့လို့
နော်။ ထိုးမိရင် ခင်ဗျား သေလိမ့်မယ်”

ဆိုသည့်စကားကို လက်သီးနှင့်ရွယ်ပြီးပြောတာမို့
ဂျူလီ ထိုလက်ကို ဖျတ်ခနဲ ဖမ်းလိပ်ပစ်လိုက်သည်။
နောက်ကောင်လေးတစ်ယောက်က ထိုလက်ကို လာဖြေ
တော့ ဘယ်ခြေထောက်နှင့် သူ့ဒူးကို လှမ်းကန်လိုက်သည်။

အဲဒါကို မကျေနပ်သည့်ကောင်မလေးနှစ်ယောက်က ဂျူလီကို ရိုက်ဖို့ရှေ့တိုးလာသောအခါ သူမတို့ပေါင်တွေကို ညာခြေဖြင့် တစ်ချက်စီကန်ပစ်လိုက်၏။ ပြီးမှ လိမ်ထားသော လက်ကို လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

“ဒီလိုကိုယ်ခံပညာတတ်ထားလို့ တစ်ယောက်တည်းနေတာဆိုတာ သဘောပေါက်။ တစ်ချိန်လုံး ဝေဖန်တာတွေ၊ ရှုတ်ချတာတွေ ဆူညံနေတာပဲ။ အေးဆေးထိုင်သောက်နေတဲ့လူတွေကို အနှောင့်အယှက်ပေးဖို့ ဝင်လာတာလား။ ကိုယ်မလုပ်နိုင်ရင် သူများလုပ်တာကို လေးစားရမယ်။ ဒီဆိုင်ထိုင်ပြီး ဒီဆိုင်မကောင်းပြောရအောင် နင်တို့က ဘာတွေမို့လို့လဲ။ ဒီလိုပုံစံမျိုးတွေနဲ့ ဒီဆိုင်ကို တစ်သက်လုံး လာမထိုင်နဲ့”

“ကျွန်တော်တို့ကလည်း ထိုင်ချင်လို့ထိုင်တယ် မထင်နဲ့။ လမ်းကြိုလို့ ဝင်ထိုင်တာ။ ခင်ဗျားက ဆိုင်ရှင်မို့လို့လား”

“ဆိုင်ရှင်မဟုတ်ပေမယ့် ဆိုင်ရှင်လိုပဲ”

“ခင်ဗျားဘာသာ ဆိုင်ရှင်မကလို့ ဘာကြီးပဲဖြစ်နေနဲ့။ ကြောက်လိမ့်မယ်မထင်နဲ့။ ဒီလိုလာလုပ်တာ လုံးဝမကျေနပ်ဘူး။ ခင်ဗျားလာရင့်တဲ့ပုံစံအတိုင်း ပြန်လုပ်ရမှ ကျေနပ်မယ်”

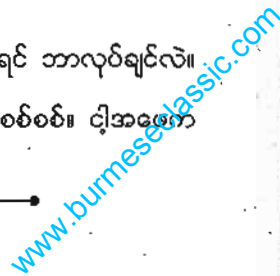
“ဟုတ်တယ် . . . ဒီတိုင်းငြိမ်ခံပြီး မပြန်နိုင်ဘူး။ အစ်မ ဒီလောက်သတ္တိကောင်းနေရင် လမ်းထွက်လိုက်ပါ။ ဆိုင်ထဲမှာမို့လို့ လက်လျှော့ထားတာနော်”

“ကောင်းဘျိုင်ဒီတိုင်းထုတ်ပြီး ရူးသလိုလို ပေါသလိုလို လာရိုက်တာ လုံးဝမကျေနပ်ဘူး”

“ပိုင်းစက်နဲ့မိုးသူ နင်တို့ ဒီတိုင်းကြည့်ပြီး လက်လျှော့လိုက်မှာလား။ ငါတို့ကို ဒီလို ဘယ်သူလာထိဖူးလို့လဲ”

ဆက်တိုက်ထွက်ပေါ်လာသော စူးစူးဝါးဝါးအသံတွေကြောင့် ဂျူလီ စောစောကစားအုပီနှင့် စားပွဲပေါ် ဘုန်းခနဲ ရိုက်ချလိုက်ပြန်သည်။

“ကောင်းပြီ . . . မကျေနပ်ရင် ဘာလုပ်ချင်လဲ။ ငါ့နာမည် ဂျူလီသာတဲ့။ ဗုဒ္ဓဘာသာစစ်စစ်။ ငါ့အဖေက

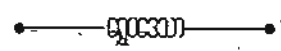

ဦးရောဘတ်၊ ငါ့ရဲ့ကျောင်းနာမည်အရင်းက ဂျူလီယာရော
ဘတ်တဲ့ မှတ်ထား။ လမ်းပေါ်ကို စိန်ခေါ်ရင် ဒီဆိုင်ကလူ
တွေ ဝင်ပါကုန်လီမို့မယ်။ သူတို့ပါမယ့်အလုပ်မျိုးကို ငါ
မလုပ်ဘူး။ အဲဒီတော့ ဘယ်နေရာမှာ ရှိန်းပွဲလုပ်မလဲ။
နေရာရွေး။ နှစ်တစ်ပပေးဘူးနော်။ လေးတစ်ပေးပြီးဖိုက်မှာ”

“အိုစေ . . . ရတယ် စိန်လိုက်။ အဲဒါမျိုးကို ကြိုက်
တာ။ လျော်ကားသွားမယ်။ ဘယ်နှယ်လဲ အစ်မ”

- “ပျင်းဖို့ကောင်းလိုက်တာ”
- “တိုင်းရင်းသားကျေးရွာ”
- “သေလိုက်”
- “ဒါဆို စိမ်းလန်းစိုပြေ”
- “သနားတယ်”
- “ဒါဆို သူ့ဝတ္တုအားကစားကွင်းဗျာ”
- “အေး . . . ကြိုက်တယ်။ ဘယ်လိုတိုက်ကွက်မျိုး

နဲ့ ငါ့ကိုဖိုက်မလဲဆိုတာ စဉ်းစားပြီးလိုက်ခဲ့။ လောလော
ဆယ် မင်းတို့သောက်တဲ့ ကော်ဖီဖိုးတွေ ရှင်းလိုက်”

ဆိုပြီး ဂျူလီ ကားဘေးသွားရပ်ကာ ဆိုင်ရှင်ကို
ဖုန်းနှင့် တောင်းပန်လိုက်သည်။

“ဦး . . . အမှတ်တမဲ့ မထိန်းနိုင်ဘဲဖြစ်သွားခဲ့တာ
ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်။ အနားအညွတ်တောင်းပန်ပါ
ဆယ်။ စွင့်လွှတ်ပေးပါနော်။ ဒီကလေးတွေအဖွဲ့ကို နားမခံ
ဘာနိုင်လွန်းလို့ ပညာပေးရုံသက်သက်ပါ။ ပြီးမှ ကျွန်မ
တိုက်တိုင်လာပြီး တောင်းပန်ပါ့မယ် ဦးရယ် . . . နော်”

“အိုစေ . . . အိုစေ . . . မလိုဘူး။ ရတယ်။ မင်း
အကြောင်းကို ငါတို့သိပြီးသား။ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ ပွဲသိမ်း
ခဲလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်နေတာ။ အေးဆေးပဲနော် ဂျူလီ
အဆင်ပြေပါစေ”

ဖုန်းပြောပြီးချိန်မှာတော့ . . .
“နာမည်ကိုတ ဂျူလီယာရောဘတ်တဲ့ Holly-
wood မင်းသမီးရဲ့နာမည်ကြီး။ ဒါကြောင့် တိုရူးရူးနေတယ်
လို့ ပြောတာပေါ့”

“လေးတစ်ပေးပြီး စိန်ခေါ်တာနော်။ လျှော့မတွက်နဲ့”

"Taxi ကလည်း ရုတ်တရက် ပေါ်လာပါလား ဆိုသည့်အသံတွေနှင့် ဂျူလီအနားရောက်လာပြီး ဂျူလီက ဂျစ်ကားပေါ် လွှားခနဲတက်လိုက်သည်။

"ဒါအစွဲမကားလား။ စက်မှုရန်ဂျစ်ကားကြီး"

"ဘာကားပဲဖြစ်ဖြစ်။ ခုချိန် မင်းတို့ဆီမှာ ကလေးကစားစရာကော်ကားတောင် ပါလို့လား။ အငှားကားနဲ့လိုက်ရင် ငါ ချိန်းပွဲအတွက် အချိန်သိပ်မပေးနိုင်ဘူး။ ငါ့ကားနဲ့ လိုက်ခဲ့ကြ"

"အိုးစေ . . . ကားခသက်သာတာပေါ့"

"ဂျစ်ကားကြီးနဲ့ ဖိုက်တင်သွားလုပ်ရမှာ ပျော်နဲ့ ကောင်းလိုက်တာဟေ့"

ဟုဆိုကာ ဂျူလီ၏နှောက်မိုးဖွင့်ဂျစ်ကားပေါ်မှာ ပြဿနာထုပ်တွေနှင့် သုဝဏ္ဏအားကစားကွင်းဆီ ချီတက်ခဲ့လေသတည်း။

တကယ်တမ်းမှာကျတော့ သုဝဏ္ဏအားကစားကွင်းထဲမှာ ဖိုက်ရမယ့်အစီအစဉ်က ကားပေါ်က ဆင်းဆင်းချင်းမှာပင် မထင်မှတ်ဘဲ အံ့ဩထူးဆန်းဖွယ်ကောင်းအောင် ပြောင်းလဲသွားခဲ့ရလေသည်။

ဘုရားသခင်က ဖန်ဆင်းပေးတော်မူလိုက်ပြန်ပြီဆိုသည့်အသံက ဂျူလီ၏ ဦးနှောက်ထဲမှတစ်ဆင့် ရင်ထဲအသည်းထဲအထိ တစ်မှိတ်မှိတ်စီးဝင်လာသောအခါ ကြက်သီးဖြန်းဖြန်းထလောက်အောင် ကြည်နူးပီတိဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

လမ်းမှာကတည်းက ဂျူလီ နည်းနည်းတော့

၁၀၈

လေဒီဂေါ်

သတိထားခဲ့မိ၏။

သူတို့နှင့် စကားတစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ ဂျူလီဘာသာ Country Song တစ်ခွေကို တိုးတိုးလေးဖွင့်ပြီး မောင်းလာရာမှ သူ့ဘို့အုပ်စု၏မျက်နှာကလေးတွေ ပြောင်းလဲသွားခဲ့တာဖြစ်သည်။ ဖြစ်ပွားပုံမှာ . . .

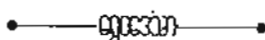
ဂျူလီကားရပ်လိုက်တော့ သူတို့က ဖျတ်လတ်စွာ ခုန်ပေါက်ဆင်းကာ . . .

“မိုက်တယ်ကွာ။ ဂျစ်ကားစီးရတာ ပျော်ဖို့ကောင်းတယ်နော်။ ဒီဂျစ်ကားကြီးက ခန့်လည်းခန့်တယ်၊ လှလည်းလှတယ်။ အိမ်ကို ဝယ်ခိုင်းဦးမှပဲ”

“ဟုတ်တယ် . . . စတိုင်လ်တစ်မျိုးပေါ့။ ဒါကြောင့် ဒီအစ်မက ကောင်းဘွဲ့ပေးခိုင်းဖမ်းပြီး ဂျစ်ကားနဲ့စတိုင်လ် ထွင်တာဖြစ်မှာပေါ့”

“နယူးရီးယားတို့၊ သင်္ကြန်တို့မှာ ဒီကောင်ကြီးနဲ့လည်ရရင် ရှယ်ပဲ”

“လန်းတယ်နော်။ ကြမ်းချင်တိုင်းလည်း ကြမ်းလို့

ရတယ်”

ဟု တစ်ယောက်တစ်မျိုးပြောပြီး ကားဘေးနားမှာ ရပ်လိုက်ကြသည်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဂျူလီလုပ်လိုက်တာက လမ်းမှာ တိုးတိုးလေးဖွင့်ခဲ့သော အခွေကို ထုတ်လိုက်ပြီး ဂျူလီအကြိုက် တီးလုံးသံတွေရည်း Chioice လုပ်ထားသော အခွေကို ဖွင့်လိုက်စဉ်မှာ . . .

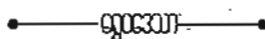
“ဟယ် . . . အဲဒီတီးလုံးသံ မှတ်မိလား။ တိုက်တန်းနစ်ကားထဲက သဘောပေါ်မှာ လီယိုနာဒိုနဲ့ ကိတ်လင်းစလက်တို့ တွဲကတို့တီးလုံးလေ”

“ဟုတ်တယ် . . . ဟုတ်တယ်။ အဲဒီတီးလုံး အရမ်းကောင်းတယ်။ ဝါ အရမ်းကြိုက်တယ်”

“ကလို့အရမ်းကောင်းတဲ့ တီးလုံးနော်”

“အစ်မ . . . ကျွန်တော်တို့ မဖိုက်တော့ဘူးဗျာ။ ကရေအောင်”

ဆိုပြီး အံ့သြဖွယ်ကောင်းအောင် ရုတ်ခြည်းပြောင်းလဲသွားကာ တစ်တွဲစီ ထကတော့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

အိုး . . . ဘုရားရေ . . .

ဂျူလီကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်း ရယ်ချင်လာကာ . . .

အားပါးတရ ရယ်ချလိုက်ပြီး လက်ခုပ်ပင် လိုက်

တီးပေးနေမိတော့သည်။

“အစ်မက ရေလည်ခိုက်တယ်။ အစ်မနဲ့ဘော်ဒါ

လုပ်ရရင် အရမ်းပျော်စရာကောင်းမှာပဲ။ စိန်မခေါ်နဲ့တော့

နော် အစ်မ။ ကျွန်တော်တို့လည်း လက်စားဖိချမှုကို ရစ်

လိုက်ပါပြီ”

“ဂျစ်ကားပေါ်တက်ကတည်းက စိတ်က အလိုလို

ပြောင်းသွားတာ။ ဒီနေ့ကစပြီး မဂျူလီပဲခေါ်တော့မယ်။

အတူတူသုံးယေချင်း လုပ်ကြမယ်နော်”

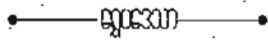
“သဲသဲတို့နာမည်တွေကိုလည်း မှတ်ထားပါ။ သဲသဲ

နာမည်ကတော့ သဲသဲပါပဲ။ ဒီကောင်လေးနှစ်ယောက်က

ဝိုင်းစက်နဲ့ ဖိုးသူတို့၊ သူက နေခြည်လို့ခေါ်တယ်။ အားလုံး

2nd M.B တွေပါ”

“မဂျူက တစ်ယောက်တည်းနေလား။ မဂျူအိမ်

“လိုက်လည်မယ်လေ”

အဲဒီလိုနှင့်တစ်ယောက်ချင်း စိတ်ဆက်ပေးကာ

ဆက်ဆွနွတ်ဆက်ကြရင်း ပြေလည်မှုရရှိသွားခဲ့သည်။

“ကောင်းပြီ . . . ကြိုက်တယ်။ ဒီလိုချက်ချင်း စိတ်

ပြောင်းသွားတာ ဂုဏ်ယူတယ်။ ကျေနပ်တယ်။ မင်းတို့

ကံသို့ကိုင်ခင်သလို ကိုယ်လည်း မင်းတို့ကိုင်ခင်လိုက်ပြီ။ ကိုယ်

အေးဆေးပဲ။ တစ်ယောက်တည်းနေတာလေ။ အိမ်ကို

ဆိုက်လည်ချင်ရင် လည်လို့ရပါတယ်”

ဟု ဂျူလီပြန်ပြောလိုက်တော့ အားလုံး . . .

“ဟေး”

ဆိုသည့်အသံတွေ ပြိုင်တူထွက်လာပြီး ကားပေါ်

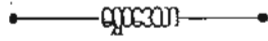
ရုံပြုတက်ကြတော့သည်။ ဂျူလီကလည်း တစ်ယောက်

တည်း ခေါင်ခဲ့သမျှ သူတို့နှင့်တွေ့မှ ပျော်ရွှင်တက်ကြွလာ

အဲဒါကြောင့် တိုက်တန်းနှစ်တီးလုံးကို ပြန်ဖွင့်ပြီး ဘော်ဒါ

သူတို့ အိမ်ခေါ်လာခဲ့တော့သည်။

အိမ်ရောက်တော့လည်း သူတို့က ဂျူလီရဲ့ခြံနှင့်

www.burmeseclassic.com

အိမ်ကလေးကို သဘောကျပြီး ခုန်ပေါက်ပြေးလွှားဆော့
 ကစားနေတော့သည်။ တစ်ယောက်တည်းနေမှန်းသိတော့
 သူတို့စိတ်ထဲမှာ အထူးအဆန်းဖြစ်နေသလို ပိုပြီး ရဲတင်းစွာ
 ကိုယ့်အိမ်လို သဘောထားနေကြရင်း ဂျူလီရဲအကြိုက်တွေ
 စရိုက်တွေ၊ နေပုံထိုင်ပုံတွေကို နားလည်ပြီး ဂျူလီကို သူတို့
 အစ်မလို သဘောထားကြလေသည်။

အဲဒီလို ရန်သူတွေဖြစ်ပြီး အကြီးအကျယ်စိန်ခေါ်
 ပြီးမှ မထင်မှတ်ဘဲ ဂျူလီကို အသေခင်တွယ်ခဲ့ကြတာ ဖြစ်
 လေ၏။

ဂျူလီယာ နှင့်

မင်းထက် + နှင်းငွေ့ရှည်

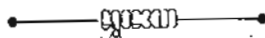
တို့၏

တွေ့ဆုံမှု

“ဆောင်းဦးနံနက်ခင်းတစ်ခု”

မနက်စောစော ဂျူလီ လမ်းလျှောက်ထွက်ရင်း
hockey လုပ်နေတာဖြစ်၏။ မလှမ်းမကမ်းမှာလည်း hockey
လုပ်တဲ့လူတွေ၊ လမ်းလျှောက်တဲ့လူတွေ၊ အဆက်မပြတ်
သွားလာလှုပ်ရှားနေကြချိန်မှာ ဂျူလီနောက်နားကို လင်
မယားစုံတွဲတစ်တွဲ ရောက်လာသည်။ ဂျူလီကလည်း hockey
လုပ်၊ သူတို့နှစ်ယောက်ကလည်း လမ်းလျှောက်နေရာမှ
မိန်းမက တဖြည်းဖြည်း ရှေ့ရောက်သွားပြီး ယောက်ျားက
နောက်ကျန်ခဲ့ချိန်တွင် . . . .

“ . . . ”

အော့နုလုံးနာစရာကောင်းသော ဆဲရေးသံကြီး
ထွက်လာလေသည်။ သူ့မိန်းမကတော့ ဘယ်လိုနေမည်
မသိ။ ဂျူလီရင်ထဲ ဒိတ်ခနဲ လန့်ဖျပ်တုန်ခါသွားပြီး hockey
က အလိုလို ရပ်သွားလေ၏။ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့
မျက်နှာက ဆဲလိုက်သည့် နှာမိစားနှင့်လိုက်ဖက်စွာ ခက်
ထန်မာန်ဖီ၍ ကြောက်စရာကောင်းလွန်းသောရုပ်ဖြစ်နေပါ
သည်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် အော်ဆဲပြန်
လေသည်။

“ . . . ”

ဂျူလီ ထိုယောက်ျားကို အရမ်းရွံ့သွားတော့သည်။
မိန်းမဖြစ်သူက ကြောက်ရွံ့ပဲလား၊ ရှက်ရွံ့ပဲလား (ရှက်တာ
ဖြစ်နိုင်ပါသည်။) ထိုယောက်ျားလို ရင့်ရင့်မာမာပြန်မပြော
ဘဲ ခပ်သဲ့သဲ့ပြောလိုက်တာကို ဂျူလီကြားရ၏။

“ရှင် လမ်းပေါ်မှာ အရက်မရှိ ဆဲမနေနဲ့။ ငါ အနိုင်
ကျင့်တိုင်းရတယ်ဆိုပြီး မိုက်ရိုင်းပြမနေနဲ့”

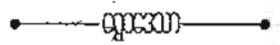

“ရိုင်းတယ် ဘာဖြစ်လဲ။ ငါ ရိုင်းတာ နှင် မသိဘူး လား။ သောက်သုံးမကျတဲ့ကောင်မ။ နှင့်လိုကောင်မျိုးက တော့ . . .”

စသဖြင့် နောက်ဆက်တွဲ မကြားဝံ့မနာသာတွေ ထွက်လာတော့သည်။ ထခြားလူတွေ အသွားအလာရှိသလို အနားမှာ ဂျူလီလည်းရှိနေတာကြောင့် ထိုအမျိုးသမီးက အရမ်းရှက်သွားပုံရပါသည်။ နောက်ထပ်လှည့်မပြောတော့။ အဲဒီလိုနှင့် ထိုမိန်းမက ရှက်လေ၊ ဂျူလီက ထိုလူကို ရွံလေ၊ ဂျူလီက ထိုလူကိုရွံလေ၊ ထိုမိန်းမက ရှက်လေးဖြစ်နေရင်း မှ ထိုလူက လုံးဝမလျှော့ဘဲ ဆဲဆိုမှုတွေ နှိပ်ထက်ဆီးနှင်း ပြောဆိုမှုတွေကို မရပ်မနား ဆက်တိုက်လုပ်လာတော့ သည်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဂျူလီကိုယ် ဂျူလီပင် မယုံနိုင်အောင် ပါးစပ်လွှတ်နေ ထွက်သွားလေသတည်း။

“ဟိတ် . . . လူကြီး ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အော် ဆဲနေတာလဲ”

“ငါ့မိန်းမ ငါဆဲတာ နှင်နဲ့ဘာဆိုလဲ”

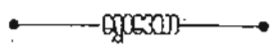

“လမ်းပေါ်မှာ အနိုင်ကျင့်နေတာမြင်ရင် ဆိုင်လို့ရ တာပဲ။ မိန်းမဆိုတာ ဆဲဖို့ယူထားတာလား။ အနိုင်ကျင့်ဖို့ ယူ ထားတာလား”

ဂျူလီ ခပ်ကျယ်ကျယ်ထပ်ပြောလိုက်သည့်တေား ကြောင့် ရှေ့မှ လျှောက်နေသော မိန်းမက ရပ်သွားပြီး လှည့်ကြည့်သည်။ မျက်နှာမှာလည်း မျက်ရည်တွေရွှံ့လို့ သယ်လောက်နာကျင်ရှက်ရွံ့နေသလို ဆိုတာ ထိုမျက်နှာက အဖြေပေးနေ၏။

“ငါဟာငါ ဘာလုပ်ဖို့ယူယူ နှင်က ဘာဆရာစင် လုပ်တာလဲ။ ဆဲသင့်ရင် ဆဲမှာပဲ။ အနိုင်ကျင့်သင့်ရင် ကျင့် မှာပဲ။ လင်မယားကြားထဲ နှင် ဝင်ပါစရာမလိုဘူး။ ဒီအရွယ် နောက်နေပြီ ကြားသုံးကြား ဝင်မပါရဘူးဆိုတာ နားမလည် သွားလား”

“အဲဒီကြားသုံးကြားဆိုတာ ဝင်ပါရမယ့်နေရာ မဟုတ်ပေမယ့် ပါသင့်တဲ့နေရာဆိုရင် ပါရမှာပဲ။ ဝင်ပါလို့ လည်း အဲဒီကြားတွေ အဆင်ပြေသွားတာ ရှိတာပဲ။ ရှင်ကြီး

မြန်မာလူမျိုးမဟုတ်ဘူးလား။ မနက်စောစောစီးစီး မင်္ဂလာ ယူရမယ့်အချိန်၊ ဘုရားစာရွတ်ရမယ့်အချိန်၊ လေကောင်း လေသန့်တွေ ရှူပြီး လန်းဆန်းတက်ကြွနေရမယ့်အချိန်မျိုး မှာ ဒီလိုဆဲဆိုတိုင်းထွာနေတာ မရှက်ဘူးလား။ ကျွန်မက မတရားတာမြင်ရင် ငြိမ်ကြည့်မနေတတ်ဘူး။ ဝင်ပါသင့်ရင် ပါမှာပဲ”

“တောက်၊ ခက်တော့ ခက်နေပြီ။ နင်နဲ့ဘာဆိုင် လို့ ဒီလိုစကားတွေ လာပြောနေတာလဲ။ ငါတို့လင်မယား အကြောင်းကို နင် ဘာသိလို့ ကြားထဲက မခံနိုင်ဖြစ်နေတာ လဲ”

“မဆိုင်ပေမယ့် လမ်းပေါ်မှာ ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်း အနိုင်ကျင့်နေတာကို မမြင်ရက်လို့ပေါ့။ မိန်းမသားချင်း ကိုယ်ချင်းစာလို့ ဝင်ပြောတာပေါ့။ ဘာဖြစ်လဲ။ ရှင်ကြီး ချစ် လို့ ယူထားတဲ့မိန်းမ မဟုတ်ဘူးလား။ ချစ်လို့ပဲယူယူ လူကြီး ပေးစားလို့ပဲယူယူ မိန်းမဆိုတာ ယောက်ျားအနိုင်ကျင့်ရင် ခံ ရမှာပဲ။ ဒါကို ရှင်ကြီးက ဂုဏ်ယူနေတာလား။ လူသား ပီသ

ပါ။ ယောက်ျားပီသပေးပါ။ ကိုယ့်ပါးစပ်က တစ်ဖက်သား ခံရ စေဆိုပြီး ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ်ပြောလိုက်ပေမယ့် ကြားထဲက လူ ကတော့ ကြားရတာ အသေရွံတာပဲ”

“မှန်တယ် ညီမရေ။ သိပ်မှန်တာပဲ။ အစ်မ အရမ်း ရှက်နေတဲ့အချိန်မှာ ညီမလို့လူမျိုးပေါ်လာတာ အရမ်းကျေးဇူးတင်လိုက်တာကွယ်။ သူက အစ်မနဲ့လက်ထပ်ပြီးကတည်း က သောက်စားမူးရှူးပြီး အနိုင်ကျင့်လာတာကွယ်။ မိန်းမကို နိုင်ရတယ်ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်ကို သူက အရမ်းလို့ချင်တာ။ အစ်မက ပတ်ဝန်းကျင်မှာ သိက္ခာကျမှာစိုးလို့ ရှက်လည်း ရှက်လို့ သည်းခံပြီးနေလေ အနိုင်ကျင့်လေပဲ။ စောစောစီး စီး သူ မရှက်ပေမယ့် အစ်မတော့ ရှက်လို့သေမှာပဲ”

“သေလိုက်ပေါ့ . . . တောက်၊ ဒီကောင်မတော့”

ပွဲက ပြန်ပြီးကြမ်းပြန်သည်။ ထိုအမျိုးသမီးက ဘယ်အချိန်ကတည်းက ပြန်ပြောနေချင်လဲမသိ။ ဘေးဘီ ကို ရှက်လို့ မလှုပ်ရဲခဲ့သမျှ ဂျူလီဝင်ပါမှ တရစပ်ပြောတော့ အံ့၊ ပြီးတော့ ဂျူလီဝင်ပါမှလည်း ဝိုပြီး ဝရုတ်သုတ်ခတော့

ဖြစ်ကုန်တော့သည်။

“ကဲ . . . တော်ပါတော့ ရှင်ကြီးရယ်။ မနက်ခေတ
စောစီးစီး လမ်းပေါ်မှာ အော်ဟစ်ကြိမ်းမောင်းနေရအောင်
ဒီအစ်မက ဘာအပြစ်တွေ ကျူးလွန်ထားလို့လဲ။ ဒီလောက်
တောင်ဖြစ်ရင် ရဲတိုင်လိုက်ပါလား။ ကျွန်မ ရဲခေါ်ပေးရမလား။
အစ်မကလည်း မကျေနပ်ရင် ငြိမ်ခံမနေနဲ့။ လမ်းပေါ်မှာ
မြန်မာလူမျိုးတွေမဟုတ်တဲ့အတိုင်းပဲ။ တရားဥပဒေရှိတယ်။
အမျိုးသမီးရေးရာရှိတယ်။ အဲဒီကို သွားတိုင်လိုက်။ ကျွန်မ
လိုက်ပို့ပေးမယ်။ ဘယ်နှယ်လဲ”

ဟု ဂျူလီက သူတို့နှစ်ယောက်အသံထက် ကျယ်
အောင် ပြောလိုက်မှ အရှိန်အဟုန်နည်းနည်း လျော့ကျ
သွားသည်။

“အဲဒါနဲ့ကောင်းလိုက်တာ။ ဒီမှာ ကျွန်မ လက်တွေ
ကြုံရတာ ပြောပြမယ်။ ဒီလိုမနက်ခင်းတွေမှာဆိုရင် သက်
ကြီးရွယ်အိုတွေ လမ်းလျှောက်ကြတာများတယ်။ ကျွန်မတို့
အရွယ်တွေ လမ်းလျှောက်ကြတာများတယ်။ လမ်းလျှော့

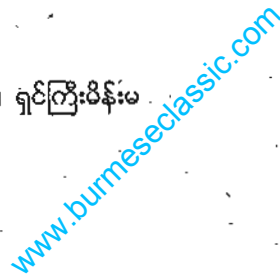
— နည်းဆုံးလူတွေက လင်မယားစုံတွဲတွေပဲ။ ယောက်ျား
က လျှောက်ပြန်တော့လည်း မိန်းမက အလုပ်ကိစ္စတွေ၊
အိမ်မှုကိစ္စတွေ ဖိဆီးပြီး လိုက်မလျှောက်နိုင်တာရှိတယ်။
မိန်းမက လျှောက်ချင်ပြန်တော့လည်း ယောက်ျားက
အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အဖော်လုပ်မပေးနိုင်တာတွေ
ရှိတယ်”

“ . . . ”

“တကယ်လျှောက်နေကြတဲ့ လင်မယားတွေကျ
မြန်တော့လည်း အရမ်းချစ်ကြတဲ့စုံတွဲတွေ၊ ကျန်မာရေး
လိုက်စားပြီး စိတ်ချမ်းသာနေကြတဲ့ စုံတွဲတွေပဲ ဖြစ်တယ်။
ဒီလိုစုံတွဲတွေထဲမှာ ရှင်ကြီးတို့ကျမှ အိမ်မှာ ရန်ဖြစ်ရတာ
အားမရလို့ လမ်းပေါ်ထွက်ဖြစ်ကြတာလား။ ဘယ်လိုလင်
မယားလဲ”

“ဘယ်လိုလင်မယားလဲဆိုတော့ ဒီလိုလင်မယား
ပဲပေါ့ဟာ။ နင် မြင်တဲ့အတိုင်းပဲပေါ့ဟာ”

“အဲဒါကြောင့် ကျွန်မပြောတာပေါ့။ ရှင်ကြီးမိန်းမ

က ရှင်ကြီးအပေါ် ပြစ်မှုကြီးကြီးမားမားတွေ ကျူးလွန်ထားရင် ရဲတိုင်းပြီး အချုပ်ထိပို့လိုက်ပါလားလို့၊ လမ်းပေါ်မှာ သူများ အထင်သေးအောင် ဘာဖြစ်လို့ လေကုန်ခံပြီး အော်ဆဲနေမှာလဲ။ ရှင်ကြီးမိန်းမက ဘယ်လိုအပြစ်တွေ ကျူးလွန်ထားလို့လဲ”

“တောက်! . . . ပြဿနာပဲ။ သေတော့မှာပဲ နင့်အရွယ်လေးနဲ့ လင်မယားအထာကို ဘယ်လောက်သိလို့ ဝင်ပါနေတာလဲ။ လင်မယားဖြစ်ပြီး လင်မယားပုံစံမကျတာက အစ နင့်ကို ပြောပြရမှာလား။ အိမ်ကထွက်လာတာတည်းက ဒီကောင်မ စကားတစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ လိုက်လာတာက အစ အကုန်တင်ပြနေရမှာလား”

“ဘုရားရေ . . . အဲဒါ ကြီးကျယ်တဲ့အပြစ်လား။ သူ မပြောတော့ ရှင်ကြီးကပြောလိုက်ပေါ့။ ရှင်ကြီး ယောက်ျားမဟုတ်ဘူးလား။ မိန်းမနဲ့ပြိုင်ပြီး ကတ်တီးကတ်ဖွဲ့လုပ်တာ မကောင်းပါဘူး။ ရှင်ကြီးက ပြောလို့ ဒီအစ်မက မပြောဘူးဆိုရင် ဒီပြဿနာဖြစ်လာစရာအကြောင်းမရှိဘူး။ ဒီအစ်မက

လည်း တမင်သက်သက်တော့ စကားမပြောဘဲ မနေလောက်ပါဘူး။ ရှင်ကြီး ညက ဘာလုပ်လိုက်မှန်းမှ မသိတာ”

“ဟာ . . . ဘာလုပ်ရမလဲ။ ညက အကောင်းပဲ”

“ဒါပေမဲ့ ရှင်ကြီးက သူ မကြိုက်တဲ့ဘောလုံးပွဲလောင်းတာတို့၊ အရက်သောက်ခဲ့တာတို့၊ ရှုံးခဲ့တာတို့ မဖြစ်ခဲ့ဘူးလား။ မလုပ်ခဲ့ဘူးလား”

“မှန်လိုက်တာ ညီမလေးရယ်။ အရက်လည်း သောက်၊ ဘောလုံးပွဲလည်း ရှုံးလို့ သူ့ဘာသာသူ စကားမပြောဘဲနေတာကို မလုံမလဲဖြစ်ပြီး အစ်မက စကားမပြောလို့ဆိုပြီး အပြစ်လုပ်တာ။ အစ်မကလည်း သူ မပြောတော့ မပြောဘူးလေ။ သူပြောမှပြောမှာပေါ့။ သူ့ဘာသာ ဘောလုံးပွဲရှုံးတာကို အစ်မကို အပြစ်လုပ်ပြီး ရမ်းတာ”

“ဪ . . . ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ။ အပြစ်က တော်တော်ကြီးကျယ်တာကိုး။ ကျွတ် . . . ကျွတ် . . . ကျွတ် သနားဖို့ကောင်းလိုက်တာ။ လက်စသတ်တော့ မိန်းမက မပြောလို့ ယောက်ျားက မပြောဘူး။ ယောက်ျားက မပြော

လို့ ပိန်းမက မပြောဘူး။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အထင်လွှဲတဲ့ ပြဿနာပေါ့။ ဒီမြို့သာနာရဲ့အဓိကတရားမက အရက်နဲ့အာလုံးဆိုတာတော့ ငြင်းလို့ရမှာမဟုတ်ပါဘူး နော် ဦးလေးကြီး။”

“ဒီကလေးမတော့ တော်တော်ခက်နေပြီပဲ။ ရန်ပွဲက ဝါးပိန်းမနဲ့ မဟုတ်ဘဲ နင်နဲ့ပါ ဆက်သွားတော့မယ်။ ဝိုးမလင်းသေးဘူး လမ်းပေါ်ကို ဥစ္စာစောင့်ရောက်လာတာလား။ အကြားအမြင်ဆရာမလား။ ဗေဒင်ဆရာမလား။ ဒါမှမဟုတ် သရဲမလား။ အာမဆိုင် ညာမဆိုင် ကြားထဲဝင်ပြီး ဆရာလုပ်နေရအောင် နင်က ဘယ်လိုလူမျိုးမို့လို့လဲ”

“ဘယ်လိုလူမျိုးလဲဆိုတာ သိချင်ရင် ကျွန်မနောက်လိုက်ခဲ့ပါလား။ အိမ်ရောက်ရင် ကျွန်မ အကြားအမြင်ဆရာမလား။ ဗေဒင်ဆရာမလား။ ဥစ္စာစောင့်လား။ သရဲလားဆိုတာ သိရမှာပေါ့”

ဟု ပြောကာ စောစောစီးစီးဖြတ်သန်းလာသော Taxi ကို တားလိုက်သည်။

“ကဲ . . . အစ်ကိုကြီးနဲ့ အစ်မကြီး ကားပေါ်တက်ပါ။ ဒီနေ့မနက်စာကို ကျွန်မတာဝန်ယူမယ်။ ကောင်းကောင်းကျွေးမယ်”

“အေး . . . တက်တာထက်ပိုလား လိုက်မယ်ကွာ။ နင်လို မလောက်လေး မလောက်စားကတောင် အကြောင်းပြချင်သေးရင် ငါကကော ဘာလို့မလိုက်ရဲရမှာလဲ။ ငါတို့ကို ရှယ်ရုတ် ရုတ်ရုတ် လုပ်လို့ကတော့ နင် မလွယ်ဘူးမှတ်။ အပိုးမက ဘိုမလိုလို ဂျက်မလိုလိုနဲ့ လင်မယားကြားဝင်ပြီး ဆရာလုပ်တာနဲ့ ပညာပေးရတာနဲ့ . . . တောက်”

မကျေနပ်ပြောရင်း ကားပေါ်တက်ကာ ယောက်ျားက ဘယ်ဘက်မှာထိုင်ပြီး ဘယ်ဘက်ပြတင်းပေါက်ကို မျက်နှာမူလျက် မိန်းမက ညာဘက်မှာထိုင်ပြီး ညာဘက်မျက်နှာမူလျက် လိုက်ပါလာခဲ့ကြသည်။ ဒါတို့ပင် ကားထဲမှာ ထိုလူက မကျေနပ် ထပ်ပြောသေး၏။

“ငါ့များ ရှင်ကြီး ရှင်ကြီးနဲ့ အကြောင်းမသိတဲ့လူကတော့ ဦးရှင်ကြီးပင့်လာတယ် ဆင်လိမ့်မယ်”

www.burmeseclassic.com

“ဟား...ဟား...ဟား... ဟုတ်တယ်နော်။ ကျွန်မအိမ်ရောက်ရင် အစ်ကိုကြီး ဦးရှင်ကြီးတင်တတ်ရင် တစ်ခါတည်းတင်ပေးသွားပါလား။ အရမ်းပျော်စရာကောင်း မှာပဲ”

ဟု ဂျူလီ သဘောကျသွားပြီး တဟားဟား အော် ရယ်မြောလိုက်သောအခါ မာန်ဖိနေသော ထိုယောက်ျား မျက်နှာနှင့် နာကျင်ရှက်ရွံ့နေသော ထိုမိန်းမမျက်နှာတို့က တဖြည်းဖြည်း အရောင်ပြောင်းသွားတာကို ဂျူလီ သတိ ထားလိုက်မိလေသည်။

တကယ်တမ်းမှာကျတော့ ဂျူလီကို အသေမုန်း နေခဲ့သေး။ ဂျူလီကို ဥစ္စာစောင့်လို့လို့၊ သရဲမလို့လို့၊ ဗေဒင် ဆရာမလို့လို့ မြင်ပြီး မျက်မုန်းကျိုးနေခဲ့သော၊ ပြီးတော့ ဂျူလီအကြောင်းကို သိချင်သလိုလို့နှင့် သူ့အကြောင်းကို ဖြန်ပြချင်သော မာန်မာနများဖြင့် လိုက်လာခဲ့သည့် ထို ယောက်ျား၏စိတ်ထားတွေသည် မထင်မှတ်ဘဲ အံ့ဩထူး ဆန်းဖွယ်ကောင်းအောင် ကားပေါ်မှ ဆင်းဆင်းချင်းမှာပင် ပြောင်းလဲသွားခဲ့လေသည်။

ဘုရားသခင်က ဖန်ဆင်းပေးတော်မူလိုက်ပြန်ပြီ

ဆိုသည့်အသိက ဂျူလီ၏ ဦးနှောက်ထဲမှတစ်ဆင့် ရင်ထဲ အသည်းထဲအထိ တစ်စိန်စိန် စီးဝင်လာသောအခါ ကြွက်သီး ဖြန့်ဖြန့်ထလောက်အောင် ကြည်နူးပီတိဖြာခဲ့ရပါသည်။

ဖြစ်ပွားပုံမှာ . . .

ဂျူလီသောင်းသီအိတ်ထဲမှ ဖုန်းကိုထုတ်၍ . . .

“ရွှေဝင် ငါ့ကိုကူညီပါဦး။ ဒီနေ့မနက် ငါ့ရဲ့အထူး ဧည့်သည် ခပ်ချောချောလင်မယားနှစ်ယောက်ကို မနက်စာ ကောင်းကောင်း ပြုစုချင်လို့ အိမ်တိုခေါ်လာတာ။ အဲဒါ တို့ သွားစားနေကျ အိတ်လီပီအဆိုင်ကလေး အိတ်လီခေါက်ဆွဲ ရယ်၊ အိတ်လီပီအရယ်၊ အိတ်လီကော်ဖီရယ်၊ အဲဒါ သွား ဆွဲပေးပါ။ ဆွဲပြီးရင် နင့်အိမ်က ကောင်မလေးကိုပဲ ပို့ခိုင်း လိုက်။ နာရီဝက်အတွင်းရောက်ရင် နင့်ကို ကျေနပ်စကောင်း ကောင်းဆပ်မယ်။ ဒါပဲနော်”

တုပြောပြီး ခြံတံခါးကိုဖွင့်လိုက်စဉ်မှာ ခေါ်သ ကျွန်ုပ်ရကြီး သူ၏ကစောက ဂျူလီရဲ့ ခြံလေးကို ပတ် သတ်ကြည့်ပြီး သဘောကျသွားတော့တာဖြစ်သည်။ ဂျစ်ကား

ကြီးရဲ့ဘော်ဒီ ပတ်လည်ကိုလည်း ပွတ်သပ်ကာ အကြိုက် တွေ့နေ၏။

“ရှယ်ပါလားကွ။ ဒီဂျစ်ကားကြီးက မင်းဒီရိုင်းနဲ့ အလိုက်ပဲ။ သစ်ပင်ပန်းပင်ပုပုလေးတွေကလည်း တစ်ထပ် အိမ်ကလေးနဲ့ ကွက်တိပဲ။ မြတ်ခင်းအလှစိုက်ရင် ပိုကောင်း မယ်။ တင်းနပ်ရိုက်လို့ မစိုက်တာလား။ ဇိမ်ပဲကွာ။ ခေါင်းထဲ က ပြဿနာတွေတောင် ဘယ်ရောက်ကုန်မှန်းမသိဘူး”

“ဟုတ်ပါရဲ့။ ညီမလေးအိမ်ကိုရောက်လာတာ နိုင်ငံခြားဖာတ်လမ်းတွေထဲက ရှုခင်းထဲကို ရောက်သွား သလိုပဲ။ စိတ်ချမ်းသာလိုက်တာ။ လမ်းမှာဖြစ်ခဲ့တဲ့ စိတ်ဆင်း ရဲမှုတွေ တကယ် မေ့လျော့သွားတာပဲကွယ်။ ညီမလေး တစ်ယောက်တည်းနေတာလား”

“ဟုတ် . . . တစ်ယောက်တည်းနေတာပါ။ ဒီမှာ အတည်တကျရှယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဖေကြီးက အမေရိ ကားမှာ၊ ကျွန်မ ဘယ်တော့ပြန်ဖြစ်မယ်ဆိုတာလဲ မပြော တတ်သေးပါဘူး။ ကျွန်မရဲ့နာမည်က ဂျူလီယာလို့ ခေါ်

www.burmeseclassic.com

တယ်နော်၊ အစ်မနဲ့အစ်ကိုကြီးရဲ့နာမည်တွေကိုလည်း မိတ်ဆက်ပေးဦးလေ”

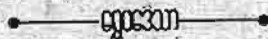
“အေး . . . မေ့နေတယ်ကွာ၊ ငါ့နာမည်က မင်းထက်တဲ့၊ မင်းအစ်မနာမည်က နှင်းငွေ့ရှည်တဲ့”

မိတ်ဆက်ပြီးလို့ ဂျူလီက အိမ်တံခါးကိုဖွင့်ပြီး ဝင်ခိုင်းလိုက်မှ ထိုမင်းထက်ဆိုသည့် လူကြီးက ဂျူလီကို ဝိုင်းမင်းပြီး သဘောကျသွားတော့တာဖြစ်သည်။

“ဟာ . . . စာအုပ်စင်ကြီး၊ ဒီလိုနံရံကပ်စာအုပ်စင်ကြီးတွေကို မြင်ရင် ဘယ်လိုသဘောကျမှန်းမသိဘူးကွာ၊ မင်းဖတ်တဲ့စာအုပ်တွေက မင်းနဲ့ တစ်စက်ကလေးမှ မလိုက်ဖက်ပါလားကွ . . . ဟေ”

စာအုပ်တွေကို လိုက်ကြည့်ပြီးတော့ ဂျူလီတို့ သုံးယောက် ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်လိုက်ကြသည်။ ဓကအတွင်း ရွှေစင်အဆင်သင့်ဖို့ခိုင်းလိုက်သည့် စားသောက်ဖွယ်ရာတွေကို ဝိုင်းဖွဲ့စားသောက်ကြရင်း ဝိုင်းနီးသွားတော့သည်။

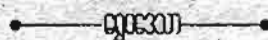
“အစ်ကိုကြီးက ဘောလုံးပွဲလောင်းတယ်လား”

ဒါမျိုးတွေက ရပြီးရင် ပြန်ပါသွားတာများပါတယ်။ ဒါကြောင့် အစ်မက မကြိုက်တာဖြစ်မှာပေါ့။ အစ်မ မကြိုက်ရင် ဝိုက်ဆံအကုန်အကျခံပြီး မလောင်းနဲ့လေ။ ကျွန်မဆီမှာ အကြွေးလာလောင်းလှည့်၊ ကျွန်မ ခိုင်ခံ့မယ်၊ တစ်လတစ်ခါ စာရင်းရှင်းကြမယ်။ ဘယ်လိုလဲ အစ်ကိုကြီး”

“အံ့မယ် . . . လူလည်မလေး။ လေထိုးလေလျှော်လုပ်တော့မှာမို့လား။ ငါသိတယ်။ ဒါတွေက ငါက ဖြစ်လာတာ။ ငါက အပျင်းပြေပါးပါးလေးဆော့တာမိ ဂျူလီလေးရယ်။ စီးပွားပျက်အောင် မလုပ်ပါဘူး”

“အရက်ကော အရမ်းကြိုက်တာပဲလား။ ဘုရားဟောတဲ့ ရှောင်မယ့်အချက်တွေထဲမှာ အရက်ပါတယ်နော်။ အရက်သောက်ပြီး အတူတူအိပ်တဲ့အခါမှာ ဘေးကလူဘယ်လောက်စိတ်ဆင်းရဲလဲဆိုတာ ကျွန်မ တကယ်ကြုံဖူးတယ်။ အမေရိကားမှာတုန်းက ဖေကြီးသူငယ်ချင်း လင်မယားနှစ်ယောက်က ညတိုင်း ယောက်ျားက အရက်အများကြီး သောက်တော့ ကောင်းကောင်းအိပ်ရတဲ့ညရယ်လို့ မရှိ

www.burmeseclassic.com

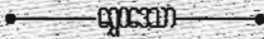
ကြဘူး။ အမြဲတမ်း ရန်ပုံစံဖြစ်နေတာကို တွေ့ခဲ့ရလို့ပြောတာပါ။ တကယ်လို့ အစ်ကိုကြီး အရက်အရမ်းကြိုက်ရင် ဒီမြို့ထဲမှာ လာသောက်လေး၊ ကျွန်မ အများကြီးဝယ်ထားပေးမယ်”

“ဟား . . . မင်းကတော့ကွာ တကယ်မလွယ်ပါ

လား။ အဲဒီလိုပြောရလောက်တဲ့ထိ မသောက်တတ်ပါဘူး၊ ဂျူလီရယ်။ ညဘတ်ပါးပါးလေးပဲ သောက်တာပါကွာ။ မင်းအစ်မက တစ်စက်ကလေးမှ အထိမခံတာကွ။ လူလည်ဖမ်းလားနော်။ မိန်းမသားချင်း ကိုယ်ချင်းစာတယ်ဆိုပြီး ငါ့ကို ကပ်ဖြုတ်နေတာမို့လား။ ငါသိတယ်။ ငါ ဆင်ခြင်နေတာ မကောင်းတာတွေကို ဖြုတ်တော့မယ့်အချိန်မှာ မင်းနဲ့တွေ့ရတာပဲ”

“ဟုတ်လား . . . ဒါဆို ကောင်းတာပေါ့ အစ်ကို

ကြီးရဲ့။ အဲဒီလိုဆုံးဖြတ်ချက်မျိုး ကျွန်မ ကြိုက်တယ်။ အစ်ကိုကြီးကို ကပ်ဖြုတ်တာ မဟုတ်ရပါဘူး။ ကျွန်မအရွယ်နဲ့လည်း အစ်ကိုကြီးကို ဆရာမလုပ်ရပါဘူး။ သိမ်းလည်း မသိမ်းသွင်းပါဘူးနော်။ အစ်ကိုကြီးတို့လည်း ကျွန်မအိမ်ရောက်ရောက်

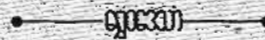

ချင်း စိတ်ထားပြောင်းသွားသလို၊ ကျွန်မကလည်း ကိုယ့်အစ်ကိုအရင်း အစ်မအရင်းလို ခင်လိုက်မိလို့ စတာ နောက်တာပါနော်။ ဘယ်လိုမှ မအောက်မေ့ပါနဲ့နော်”

“ . . . ”

“ပြီးတော့ ကျွန်မကလေး မောင်နှမမေတ္တာမျိုးကို ခန့်စားဖူးဘူး။ အမေဆိုတာလည်း ကျွန်မ ငယ်ငယ်က စည်းကား ဖေကြီးနဲ့ ခဏ ခဏ ရပ်ဖြစ်ပြီး ကွဲသွားတာဆိုတော့ မိဘက သားသမီးကို ရိုက်နှက်နေတာမျိုးတွေ မြင်ရရင် မခံစားနိုင်ဘူး။ အရမ်းကြောက်တယ်။ လင်မယားတွေ အကြီးအကျယ်ရန်ဖြစ်နေတာမျိုးကို မြင်ရင်လည်း မခံစားနိုင်ဘူး။ အရမ်းကြောက်တယ်။ အဲဒီလိုခံစားဖူးမျိုးက ကျွန်မရင်ထဲမှာ ငယ်ငယ်ကလေးတည်းက ရှိထားတော့ အစ်ကိုကြီးတို့ လင်မယားကြားကို မဝင်သင့်ဘဲ ဝင်လိုက်မိတာပါ။ စိတ်ဆိုးလားဟင်။ စိတ်ဆိုးတယ်ဆိုရင် ကျေအေးပါနော်။ ခွင့်လွှတ်ပေးပါနော်”

“စိတ်မဆိုးပါဘူးကွာ။ ခဏပါပဲ။ စိတ်မဆိုးမယ့်

အပြင် ဒီလိုကလေးတစ်ယောက်နဲ့ အပေါင်းအသင်းဖြစ်ခွင့် ရတာပဲ ဂုဏ်ယူလို့ မဆုံးတော့ပါဘူးကွာ”

“အစ်မလည်း ညီမလေးနဲ့တွေ့ရတာ အရမ်းဝမ်းသာပါတယ်ကွယ်။ ညီမလေးကြောင့် အစ်မယောက်ျားလည်း မထင်မှတ်လောက်အောင် စိတ်ပြောင်းခဲ့တာပါ။ သူက သဘောကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒေါသကို ရှေ့တန်းတင်လွန်းတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဘေးလူတွေကို သူ့စိတ်နဲ့ နှိုင်းတွေးပြီး ဒေါသတွေ၊ မယုံသင်္ကာစိတ်တွေနဲ့ ဆုံးဖြတ်တော့ မဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်ခဲ့တာပေါ့”

“ကျွန်မ သိပါတယ်။ အစ်ကိုကြီးက လူကော်ဘစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်မအိမ်ကိုလိုက်လာပြီး ကျွန်မစာအုပ်စင်ကြီးကို မြင်ပြီး ပျော်သွားပုံကို တွေ့လိုက်ရတာတည်းက ကျွန်မက လေးစားလိုက်တာပါ။ အစ်ကိုကြီးကလည်း နောက်ဆိုရင် အစ်မပေါ်မှာ ဆင်ခြင်ပြီးပေါင်းပါနော်”

“...”

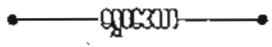
“မိန်းမဆိုတာ အားချင်းမမျှတော့ ယောက်ျား

အနိုင်ကျင့်ရင် ခံရမှာပါ။ မိန်းမတွေကလည်း ကိုယ့်ယောက်ျားကို ချစ်လို့ အားကိုးချင်လို့ ယူကြတာပါ။ အနိုင်ကျင့်ခံဖို့ ယူတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ငါပြောတိုင်းခံရမယ်။ ငါ့ကိုကြောက်စရာမရှိဘူးဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုး မမွေးပါနဲ့နော်။ ကိုယ်ယူထားတဲ့ အိမ်ထောင်ဆိုတာ ကိုယ်ကချစ်မှ ကြင်နာမှ စိတ်ချမ်းသာအောင် အားပေးပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း မျက်နှာရပြီး လေးစားခံရမှာပါ။ အဲဒီလိုစိတ်မျိုးထားရင် ကိုယ့်အတွက်လည်း ကောင်းတာ အကျိုးခံစားမှုတွေ ပြန်ရတတ်ပါတယ်။ မေတ္တာဆိုတာ ရောင်ပြန်ပါတယ် အစ်ကိုကြီးရဲ့”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . အေး . . .

အောင်းတယ် . . . ကောင်းတယ်။ ဘိုမလိုလို ဂျက်မလိုလိုနဲ့ အောက်ဆုံးတော့ အဘွားကြီးအိုပေါက်စနဲ့လာတွေ့နေရပါမိတာတွေ။ မင်းကိုသာ ညီမတစ်ယောက်အဖြစ် မွေးစားလိုက်ရင် ငါတို့လင်မယားလည်း ရန်ဖြစ်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ပျော်စရာပဲကောင်းနေတော့မှာ။ သဘောကျတယ်ကွာ။ မင်းတစ်ယောက်တည်း ဒီလိုနေပြီး ဒီလိုတွေသိတတ်

www.burmeseclassic.com

နေတာ တကယ့်ကို မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေမှန်နဲ့ လာတွေ့ရတာပဲ”

“ဒါဆို နောက်တစ်ခါရန်ဖြစ်ချင်ရင် ကျွန်အိမ်ကို ထွက်ခဲ့ကြနော်”

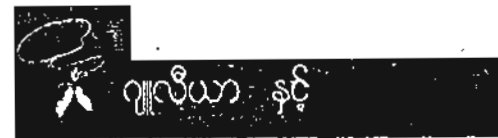
“ဟုတ်တယ် . . . ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါကောင်းတယ်”

ဟုပြောပြီး သူတို့လင်မယားပြန်ဖို့ပြင်ကြတော့ ဂျူလီကိုယ်တိုင် ဂျစ်ကားနှင့် လိုက်ပို့ပေးလိုက်တော့သည်။

နောက်တော့ ဂျူလီတစ်ယောက်တည်းနေမှန်းကို သိလေ သူတို့ပိုပြီးခင်တွယ်လေ၊ ကိုယ့်အိမ်လို သဘောထားပြီး ဝင်ထွက်လေနှင့် ဂျူလီရဲ့အကြိုက်တွေ၊ လိုက်တွေ၊ နေပုံထိုင်ပုံတွေကို နားလည်သွားပြီး ဂျူလီကို သူတို့ညီမလေးလို သဘောထားခဲ့ကြလေသည်။

အဲဒီလို ဂျူလီကို မျက်မှန်းကျိုးပြီး တစ်ယောက်အကြောင်းတစ်ယောက်ပြကြဖို့ ကြံစည်ခဲ့ပြီးမှ မထင်မှတ်ဘဲ ဂျူလီကို အသေခင်တွယ်ခဲ့ကြတာဖြစ်လေ၏။

Handwritten signature

သော်တာရောင်

ဗညား

ရတီ

မူရာ

တို့၏

တွေ့ဆုံမှု

"Sedona Hotel"

၏ lift တစ်ခုအတွင်းမှာဖြစ်သည်။ အဲဒီနေ့မှာ hotel မှာ လူအရမ်းရှင်းနေသလို ဓာတ်လှေကားထဲမှာလည်း ချစ်သူစုံတွဲ (ဂျူလီအထင်) နှစ်တွဲနှင့် ဂျူလီသာ ဆင်းလာခဲ့ချိန်တွင် မွှေးရနံ့လေးတွေသင်းယုံနေသည့်ကြားကို ပုပ်အက်အက်အနံ့ကြီးက ဖြူခွင်းလိုက်တာ ဖြစ်လေသည်။ တစ်ယောက်ယောက် လေလည်လိုက်ပြီဆိုတာ ဂျူလီ တစ်အပ်သိလိုက်ပြီ။ ငါးယောက်မှာ ဂျူလီက အရင်ဆုံး ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ mask ကို ဖျတ်ခနဲထုတ်ပြီး တစ်ထား

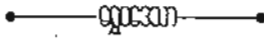

ထိတ်တော့၏။

ဂျူလီရဲ့သိတတ်စအရွယ်မှ ဖြစ်လာခဲ့သော အရိုး ခြူးနေသည့်အကျင့်တစ်ခုက အနားမှာ လူတစ်ယောက် ဖြတ် သွားလျှင် နှာခေါင်းရော ပါးစပ်ပါ ပိတ်ထားတတ်သည့် အကျင့်ဖြစ်သည်။ ဖြတ်သွားသည့်လေငွေ့ ပျောက်သွား ယောက်မှ အသက်ကို ပြန်ရှူတတ်၏။ ပြီးတော့ ဘယ်နေ့ ဆရာကရောက် ထိုင်ရမည့်နေရာကိုလည်း ရွေးထိုင်တတ် သေးသည်။

သူများထိုင်သွားပြီး ပူပူနွေးနွေးကျန်ခဲ့သည့် နေရာ မျိုးမှာထိုင်ဖို့ကိုလည်း အသေကြောက်ပါသည်။ မဖြစ်မနေ ထိုင်ရမှာမျိုးနှင့်ကြုံလျှင် ချက်ချင်းမထိုင်ဘဲ ထိုနေရာမအေး ဆုံး ဝေလည်ကြောင်ပတ်လုပ်ပြီးမှ ထိုင်တတ်၏။

အဲဒီလိုနေလာခဲ့သည့် ဂျူလီက ခုလို lift ထဲက အနံ့ဆိုးကြီး၏အဖြစ်အပျက်ကို ဘယ်လိုမှ တုနှိုင်းပြောပြ နှယ်ရာမရှိတော့။ ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာဘော၊ ဝိယော ဆို သည့် ဓာတ်ကြီးလေးပါးနှင့်ညီမှ ကျန်းမာရေးကောင်းသည်

ဆိုဆို ဒီလိုကျင်းကလုပ်ထဲမှာ အနံ့ဆိုးကြီးတွေဝဲနေတာကို တော့ ဂျူလီ အသေရုံပါသည်။ ဘယ်နရက်များ အပုပ်ခံထားသည့် ဝမ်းလည်း မသိ၊ အပုပ်အစပ်တွေလည်း ဘယ်လောက်များစားထားလို့လဲ။

ဂျူလီတွေ့ရင်းမှ အန်ချင်သလိုဖြစ်လာသည်။ အဲဒီလိုငါးယောက်ထဲမှာ ဂျူလီက အရင်ဆုံး mask တပ်လိုက်မှ ကျန်တဲ့လေးယောက်ကလည်း . . .

“ဟယ် . . . နံလိုက်တာ၊ ဘယ်သူလေလည်လိုက်တာလဲ”

“ဟုတ်ပါ့ . . . အမယ်လေး နံလိုက်တာ၊ ဘေးတောရောင် နင်မို့လား။ နင့်အကျင့်က အဲဒီလိုရှိတယ်”

“နင် ဒီလိုမေးလိုက်တာတည်းက နင်ပဲဖြစ်မှာ။ ငါ့အကျင့်က အဲလိုဆိုပေမယ့် ငါက အသံကျယ်ကျယ်လွှတ်ရမှ ကျေနပ်တာ။ ဒါ ငါ့အနံ့မဟုတ်ဘူး။ ငါ့အိမ်က မနံဘူး”

“ဒါဆို ဗညားပဲခြံ၊ မယ်၊ ခပ်တည်တည်း။ သူမဟုတ်သလိုလို့နဲ့ ညစ်ပတ်လိုက်တာ”

“သေလိုက်ပါလား။ စွပ်စွပ်စွဲစွဲ ငါက တစ်လနေလို့ ရေတစ်ခါလည်တာ မဟုတ်ဘူး”

“ဒီနေ့ တစ်လပြည့်သွားလို့ဖြစ်မှာပေါ့”

ဟု ပွစ်ပွစ်တွေပြောကာ နာခေါင်းတွေကို ပိတ်ထားကြတော့သည်။ တရားခံက ဂျူလီလည်း မဟုတ်၊ ငါးယောက်ရှိတာ ဘယ်သူမှမဟုတ်ဘဲ ငြင်းဆိုနေကြလျှင် အီးပေါက်သူမှာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း အခြေထုတ်ဖို့လမ်းကြောင်းက အင်မတန်ခက်ခဲသွားလေ၏။ ဂျူလီမှမဟုတ်တဲ့ နောက် သူ့ကိုလေးယောက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်ပေါ့။

ကောင်မလေးနှစ်ယောက်က ကောင်လေးနှစ်ယောက်ကို အသေစွပ်စွဲပြီး ထိုကောင်လေးနှစ်ယောက်ကလည်း အသေငြင်းနေမှတော့ ထိုကောင်မလေးနှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်ပဲ ဖြစ်နေမလား။ ဝံ့စံလေးတွေက မမို့တရို့ ရှက်ကိုးရှက်ကန်းလေးတွေ ဖြစ်သလို၊ ချစ်သူဝံ့တွဲတွေလည်း ဖြစ်နိုင်တာမို့ ကိုယ့်ချစ်သူကောင်မလေး

တွေကို ရှက်ပြီး အမှတ်တမဲ့ ကျိတ်လွတ်လိုက်သလား
ထားတော့ . . .

သို့သော် ပြဿနာကမပြီးဘဲ နာခေါင်းပိတ်ထား
ကြရာမှ တီးတိုးတီးတိုးပြောလိုက်တာကို ဂျူလီ ကြားဖြစ်
အောင် ကြားလိုက်ပြီး အီးပေါက်သည့်ပြဿနာက ပြန်ပွား
သွားခဲ့ရလေသည်။

“Lift ထဲမှာ ငါးယောက်ရှိတာ တို့လေးယောက်မှ
မဟုတ်ရင် ဟိုဘက်ထောင့်က အစ်မများလား”

“တို့မဟုတ်ရင် သူပဲနေမှာပေါ့။ သူ အရင်ဆုံး
mask တပ်လိုက်တာပဲ”

စပြီး အဲဒါပါပဲ။ ဂျူလီဟာ ဘယ်သူနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်
ပြဿနာနဲ့ စပြီတော့တာပါပဲ။ ဂျူလီ ဖျတ်ခနဲ တင်းသွားအံ့။
လေပုပ်လေသိုးက အနားမှာပဲ ဝေဝဲနေဦးမှာမို့ အသာလေး
ပဲ ဆက်ငြိမ်နေလိုက်သည်။

“ဒီရိုင်းကတော့ ဘာမှိုက်သလဲမမေးနဲ့။ ဒါပေမဲ့
လေနဲ့မှိုက်တာကတော့ လွန်တယ်”

“နင်တို့ကလည်း တရားခံရှာနေလည်း မောရုံပဲ ရှိ
မယ်။ ကျန်းမာရေးပဲ ထားလိုက်ပါဟာ။ ဒါမှ နင်တို့မကျေနပ်
ရင် ငယ်ငယ်တုန်းကလို အီးအီး ဘယ်သူပေါက် မောင်
ပေါက်ဆိုပြီး အလှည့်ကျ ငါရွတ်လိုက်ရမလား။ နောက်ဆုံး
ကျန်တဲ့လူက ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ် ဝန်ခံရမှာနော်”

စောင်းသလိုလို မြောင်းသလိုလို ဘာလိုလို ပြော
လိုက်သည့်စကားအဆုံးမှာ lift ရပ်သွားအံ့။ ဂျူလီရှေ့ဆုံးမှ
ဦးအောင်ထွက်လိုက်ကာ အောင့်ထားသမျှ အသက်ကို
mask မျှော်ပြီး ဝဝရှုပစ်လိုက်လေသည်။ ပြီးတော့ ထိန်း
ထားခဲ့သမျှတွေကို ထိုလေးယောက်အပြင်ထွက်လာစဉ်မှာ
ကျောပြင်တွေကို ငြောင်းခနဲ ငြောင်းခနဲ ဆက်တိုက်ရိုက်
ပစ်လိုက်တော့သည်။ မထင်မှတ်ဘဲ ရုတ်တရက်ပေါ်ပေါက်
သွားသည့်ဖြစ်ရပ်မို့ သူတို့တွေ အငိုက်မိပြီး ဂျူလီကို
ကြောင်ကြည့်တော့အံ့။

“မှတ်ထား။ နင်တို့အနံ့တွေကို ငါ တစ်ချိန်လုံး
အောင့်အည်းပြီးသည်းခံလာတာ။ ငါ့ကို အီးပေါက်တဲ့တရား

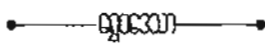
ခံဆိုပြီး စွပ်စွဲနေတာ အကုန်ကြားတယ်။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ စွပ်စွဲရတာလဲ”

“ဟား . . . ပြဿနာပဲ။ ဘာလှိုင်းကြီး လာရိုက်တာ၊ ကျွန်တော်တို့မှ မပေါက်ဘဲ ဘာလာရွပ်တာလဲ။ အစ်မ ဒီလိုလုပ်ကတည်းက အစ်မပေါက်တာဖြစ်မယ်”

“အိမ်ကတောင် ဒီလိုဘယ်တုန်းကမှ ရိုက်ဖူးတာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ကိုယ်သူ အထာကြီးနဲ့ ဆရာမကြီးလာလုပ် နေတယ်”

“ခပ်မိုက်မိုက်ဒီဒိုင်နဲ့ ဒီလိုလာရိုက်တိုင်းခံရမလား။ ဝညား . . . နင် ငါတို့ကိုရိုက်တာ ဒီတိုင်းငြိမ်ခံနေမှာလား”

“ဘယ်ငြိမ်ခံလိမ့်မလဲ။ ဘယ်သူပေါက်မုန်းမသိဘဲ နဲ့ လေးယောက်လုံး အချိန်ခံရတာ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး။ ခင်ဗျားပေါက်လို့ ရှက်ရမ်းရမ်းနေတာ မဟုတ်လား။ လေးယောက် တစ်ယောက်နော်။ ဝိုင်းလုပ်ရင် ခင်ဗျားနာလိမ့်မယ်။ ယောက်ျားနဲ့မိန်းမဖြစ်နေလို့ပေါ့ကွာ။ ယောက်ျားချင်း သာဆို အသေဖွဲ့ပစ်တယ်”

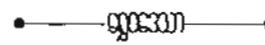
“ဖိုကြည့်လိုက်ပါလား။ ငါကရော ကြောက်မယ်များ မှတ်နေလား။ လေးတစ်ပေးပြီး ဖိုက်လိုက်မယ်။ ပြဿနာ မရှိ ပြဿနာရှာတာက နင်တို့ရယ်ဟဲ့။ အီးပေါက်တာပဲ နာခေါင်းပိတ်ပြီး ငြိမ်နေလိုက်ပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့ လိုက်စွပ်စွဲနေရတာလဲ။ ဒီလောက်တောင်ဖြစ်လှတာ နင်တို့လေးယောက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်ပဲဖြစ်မယ်။ အဲဒီတစ်ယောက်ကို ငါ မရရအောင် ဖော်မယ်။ နင်တို့မျက်လုံးတွေကို ကြည့်ရရင် မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ဖြစ်လိမ့်မယ်”

“ဟာ . . . အစ်မ အဲဒီလိုမစွပ်စွဲနဲ့နော်”

“ကြည့်စမ်း . . . ကြည့်စမ်း။ ဒီအစ်မ သက်သက် အရှက်စွဲတာပဲ။ သက်သက်အနိုင်ကျင့်တာပဲ”

ကောင်မလေးနှစ်ယောက် ဆွေဆွေခွန်ပြီး ပွက်လောညံ့သွားလေသည်။

“အိုခေ . . . ရတယ်။ အီးပေါက်တဲ့တရားခံကို ခင်ဗျား ဘယ်လိုနည်းနဲ့ဖော်ထုတ်မှာလဲ။ ဒီလိုအနိုင်ကျင့်လို့

တော့ မရဘူးနော်”

“အေး . . . တရားခံသိချင်ရင် ငါ့နောက်လိုက်ခွဲ”

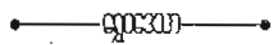
“လိုက်မယ် . . . ကြိုက်တယ်။ ဒီလိုတရားခံဖော်

လို့ရမတဲ့လား”

အဲဒီလိုနှင့် ကိုယ်ပိုင်ကားမပါဘဲ Sedona ဝေါ်
တက်လာသော ထိုလေးယောက်ကို ထုံးစံအတိုင်း ဂျူလီက
ဂျစ်ကားကြီးနှင့် အိမ်ခေါ်လာခဲ့တော့သည်။ အံ့ပုန်းတွေလုပ်
နေမှတော့ အီးပေါက်သည့်တရားခံက ဘယ်လိုဖော်ထုတ်
လို့ရမှာတဲ့လဲ။ သူတို့မခံနိုင်အောင် ဂျူလီက တမင်လုပ်ကြံ
ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

“အီးပေါက်တဲ့တရားခံကို တရားရုံးသွားပြီး စစ်
ဆေးချက်ထုတ်တော့မယ်ဟေ့”

ဟု ကောင်လေးတစ်ယောက်က ထအော်လိုက်
သောအခါ ကျန်သုံးယောက်က တဟားဟား အော်ရယ်
လိုက်သံကြောင့် ဂျူလီလည်း ကားမောင်းရင်း ပြုံးလိုက်မိ
တော့သည်။

တကယ်တမ်းမှာကျတော့ အီးပေါက်သည့်ပြဿ
နာကို ဖော်ထုတ်ဖို့ သဘောတူပြီးလိုက်လာခဲ့ကြသော ထို
လေးယောက်သည် ဂျူလီအိမ်ကလေးထဲကို ဝင်ဝင်ချင်းမှာ
ထင် မထင်မှတ်ဘဲ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းအောင် ပြောင်းလဲသွား
ခဲ့လေသည်။ ဇက်ကီဆိုင်မှာတွေ့ဆုံခဲ့သော လေးယောက်
နှင့် လမ်းလျှောက်ရင်း တွေ့ဆုံခဲ့သော စုံတွဲတို့လို တစ်ပုံစံ
တည်းဖြစ်သည်။

ဘုရားသခင်က ဖန်ဆင်းပေးတော်မူလိုက်ပြန်ပြီ
ဆိုသည့် အသိက ဂျူလီ၏ဦးနှောက်ထဲမှတစ်ဆင့် ရင်ထဲ

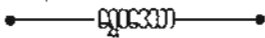
အသည်းထဲအထိ တစ်ခိုခိုစိမ်းဝင်လာသောအခါ ကြက်သီး
ဖြန်းဖြန်းထလောက်အောင်ပင် ကြည်နူးပီတိဖြာခဲ့ရပါသည်။

ဖြစ်ပွားပုံမှာ . . .

ခြံထဲရောက်ကာတည်းက ပျော်ရွှင်လန်းဆန်းလျှောက်
ရန်ဆွရန်ဆွဖြစ်နေသော ကောင်မလေးနှင့် ခြံအပြင်အဆင်
ကို ပြောပြီး သဘောကျနေသော ကောင်လေးနှစ်ယောက်
တို့က ဂျူလီအိမ်ထဲကိုဝင်လာတဲ့အခါမှာ ဟန်မဆောင်ကြ
တော့ဘဲ ပွင့်လင်းဖော်ရွေသော ဒီဇိုင်းတွေ အလိုလိုပေါ်လာ
တာဖြစ်လေသည်။

“ဟား . . . ဂစ်တာကြီးက ရှယ်ပဲ။ newyear
ကျရင် ဒီဂွင်တာနဲ့ကလို့ကတော့ တကယ့် Feel ပဲ။ အစ်
က ဂစ်တာလည်း တီးတတ်တယ်နော်။ ဟိုနံရံမှာချိတ်ထား
တဲ့ Country ဦးထုပ်ကြီးကလည်း အမိုက်စားပဲ။ ဈေးလည်း
အရမ်းကြီးမယ်နော်။ အစ်မခေါင်းက ဦးထုပ်နဲ့ အရောင်
ကွာမယ်”

“ဟယ် . . . စာအုပ်ခင်ကြီးကလည်း အပျံ့စား

အော်။ စာအုပ်တွေကလည်း တို့မဖတ်ဖူးတဲ့စာအုပ်မျိုးတွေ”

“အိမ်ကလေးကလည်း ရှင်းသန့်နေတာပဲနော်။

ဘုရားစင်ကြီးနဲ့ ဒီစာအုပ်စင်ကလွဲပြီး ဘာမှလဲမရှိဘူး။ TV
လေးတစ်လုံးတောင် မရှိဘူး။ နေနိုင်လိုက်တာ။ ဧည့်ခန်း
အပြာနဲ့ ထိုင်ခုံတစ်ခုံတောင် မရှိပါလား။ အခန်းကလည်း
ဘိုဘက်ထောင့်မှာ တစ်ခန်းတည်းရယ်နော်။ ရေခဲသေတ္တာ
အစ်လုံးတော့ရှိတယ်။ တို့တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးတဲ့အိမ်မျိုးပဲ
နော်။ ဒါပေမဲ့ ကောင်းတယ်။ ကြိုက်တယ်။ စကားပြောချင်
တာတို့။ တစ်ခုခုစားချင်တာတို့ဆိုရင် ကြမ်းပြင်မှာပဲ ဝိုင်းစွဲ
ဆိုင်ရတာ ကိုရီးယားစတိုင်အတိုင်းပဲနော်။ အစ်မက တစ်
သောက်တည်းနေတာလား”

“ဟုတ်တယ် . . . တစ်ယောက်တည်းနေတာ။ မိဘ

အတွက် အမေရိကားမှာ။ ငါ့နာမည် ဂျူလီယာတဲ့ မှတ်ထား”

“အစ်မက ဘာလုပ်တာလဲဟင်။ ထမင်းဟင်းစား

အဘာကော ဘယ်သူ့ရုက်ပေးလဲ”

“တစ်ယောက်တည်း အေးအေးခေးခေးနေတဲ့

အလုပ်ကလွဲလို့ ဘာအလုပ်မှမရှိဘူး။ ဇေကြီး ထည့်ပေး လိုက်တဲ့ငွေတွေနဲ့ ထိုင်စားနေတယ်။ ထမင်းဟင်းက အပြင် မှာပဲ ထွက်စားတာပေါ့။ လွယ်လွယ်လေးပါ”

“ဒိပ်ပဲနော်။ အဝတ်တွေကော . ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ်လျှော်ဝတ်တာလား”

“ဘယ်လျှော်လိမ့်မလဲ။ အလဲအလှယ်နဲ့ဝတ်ပြီး လွင့်ပစ်လိုက်တာပေါ့။ ထပ်ဝယ်ဝတ်ရတာပဲ။ ရန်ကုန်မှာ အဝတ်အစားတွေ ပေါလွန်းလို့”

“အစ်မက တကယ့် foreign စတိုင်ပဲနော်။ ဟုတ် တယ်။ အဝတ်အထည်ဆိုတာ လျှော်လိုက် မီးပူလိုက် ပုံက ဘယ်လောက်အလုပ်ရှုပ်လဲ။ စိတ်ကြိုက်ဝတ်ပြီး လွင့်ပစ် လိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ။ တစ်ယောက်တည်းနေကတည်း က အစ်မသတ္တိကို လျှော့တွက်လို့ မရတော့ဘူး”

“ဟုတ်တယ် . . . ဒီလိုအစ်မတစ်ယောက်နဲ့ ခင် ခွင့်ရတာ ငါတို့ဗဟုသုတတစ်မျိုး တိုးတာပေါ့။ အစ်မနဲ့ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းလိုနေကြရအောင်နော်။ ကျွန်

တော်က သော်တာရောင်။ သူက ရတီတဲ့ ကျွန်တော် ချည်းစား။ ဟိုဘက်က ဗညားတဲ့။ ဗညားနားမှာကပ်နေတဲ့ တောင်မလေးကတော့ မူရာတဲ့။ အားလုံး ကွန်ပျူတာ တက် နေကြတာ”

“အေး . . . ကောင်းတယ်။ သူငယ်ချင်းတွေ အများကြီးရတာ ငါ အရမ်းပျော်တယ်”

ဟု ပြောပြီး ဂျူလီ ရေခဲသေတ္တာထဲမှ အချိုရည် ဘူးတွေ၊ ကော်ဖီဘူးတွေနှင့် ရှိသမျှ မုန့်တွေကို ချကျွေပြီး ဝိုင်းဖွဲ့စားသောက်ကြရာမှ တကယ်လူရင်းတွေလို ရင်းနှီး သွားတော့သည်။

“အီးပေါက်တဲ့တရားခံကိုလည်း ရှာမနေပါနဲ့တော့ အစ်မရယ်။ နံတုန်းကတော့ ဟိုလူ့စွပ်စွဲ ဒီလူ့စွပ်စွဲနဲ့ ဒေါသ ထွက်တာပေါ့။

ဒါက ကျန်းမာရေးဆိုတော့ ထားလိုက်တော့။ ဒါပေမဲ့ အစ်မပြောသလို ဒီကောင်မလေးနှစ်ယောက်ပဲ ဖြစ် မှာပဲ။ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ချည်းစားတွေဆိုတော့ ရှက်ပြီး

ဟိုက်လွတ်လိုက်တာ ဖြစ်မှာပေါ့”

“အံ့မယ် . . . သေလိုက်ပါလား၊ နင် အဲလိုပြောရင် နင်ပဲဖြစ်မှာ”

“အရှက်လာမခွဲနဲ့နော်၊ စိတ်ဆိုးပစ်လိုက်မယ်”

ပြောပြောဆိုဆို လေးယောက်သား ရောထွေးရိုက်ပုတ်နေတာကိုကြည့်ပြီး ဂျူလီ ပျော်နေခဲ့တော့သည်။ (တစ်နေ့မှာတော့ ရတီက ဘယ်သူမှမသိအောင် အိပ်ပေါက်သည့် တရားခံမှာ သူမဖြစ်ကြောင်း ဖုန်းနှင့်ဝန်ခံခဲ့ပါသည်။ ထိုနေ့က ဝန်ခံခဲ့သည့်အကြောင်းပြချက်ကတော့ သူ့ရစ်သူနှင့်အတူနေရလျှင် အိမ်ပြန်ပန်းမှာစိုးသောကြောင့်၊ ဆိုသည်။ ပြီးတော့ ဂျူလီကိုလည်း နှုတ်စိတ်ထားခိုင်းပါသည်။)

အဲဒီနေ့ကစလို့ ဂျူလီတစ်ယောက်တည်းနေတာကို သဘောကျပြီး မစွဲဆောင်ရပါဘဲနှင့် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဝင်ထွက်သွားလာနေခဲ့ကြရာမှ ဂျူလီရဲ့အကြိုက်တွေ၊ စရိုက်တွေ၊ နေပုံထိုင်ပုံတွေကို နားလည်သိရှိသွားပြီး မောင်နှမတွေလို သဘောထားခဲ့ကြလေသည်။

အဲဒီလို ဂျူလီဘဝဟာ ပြဿနာတွေနှင့်စတင်ခဲ့ပြီးမှ အရူးအမူးစွဲလမ်းသူတွေ ဖြစ်သွားခဲ့ကြတာ ငါးလအတွင်းမှာ ဆယ်ယောက်တိတိရှိခဲ့လေပြီ။ ဂျူလီက တစ်ယောက်တည်းသမားမို့ အုတ်မင်စိတ်ဖြင့် အိမ်ကိုခေါ်လာဒီတာကလွဲလို့ သူတို့ကို မသိမ်းသွင်းခဲ့၊ မစည်းရုံးခဲ့၊ မစွဲဆောင်ခဲ့ဘဲ သူတို့ဘာသာ ဂျူလီကို စိတ်ဝင်စားပြီး အဖွဲ့အစည်းလို စည်းလုံးခဲ့ကြတာဖြစ်သည်။

ဒါပေမဲ့ သူတို့ကျောင်းစာတွေ အားတဲ့အချိန်မှသာ

ဂျူလီဆီ ရောက်လာကြတာဖြစ်သလို ဂျူလီကလည်း များ
သောအားဖြင့် တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေတတ်သည့်အချိန်
တွေကသာ များပါသည်။

ငါ့သော် တွေ့ဆုံခဲ့မှုအားလုံး ပြဿနာနှင့်စခဲ့သမျှ
နားလည်မှုတွေ၊ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုတွေ၊ ရင်ခုန်နှေးထွေးမှု
တွေနှင့် စတင်တွေ့ဆုံခဲ့ရသည့် လူတစ်ယောက်ကို အံ့ဩ
ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ဘုရားသခင်က ဂျူလီထံ
ထပ်မံစေလွှတ်လိုက်ပြန်သည်။

ဂျူလီမှာ ခံနိုင်ရည်အင်အားတွေ ဘယ်လောက်ရှိ
လဲ၊ ဘယ်လိုသတ္တိမျိုးတွေနှင့် ရင်ဆိုင်မလဲ၊ ဘဝအတွက်
ဘယ်လိုရည်မှန်းချက်မျိုးဖြင့် ကိုင်တွယ်ဆုံးဖြတ်မလဲဆိုတာ
ကို စမ်းသပ်ဖို့ စေလွှတ်လိုက်တာပဲဟု ဂျူလီက ကိုယ့်
အယူအဆနှင့်ကိုယ် ယုံကြည်လက်ခံခဲ့ပါသည်။

ထိုလူကတော့ ထူးထူးခြားခြားပြဿနာနှင့် မစဘဲ
ကြည်နူးငြိမ်းချမ်းမှုနှင့် သာယာနာပျော်ဖွယ်ကောင်းစွာ
“အလင်းရောင်”တစ်ခုနှင့် ဖြိုခွင်းဝင်ရောက်လာသော . . .

“ဝန်းစ”ဆိုသည် . . .

ခပ်ချောချော လူသားတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်ပါ
သည်။

ဂျူလီယာ နှင့်

ဝန်းခတ်တို့၏

တွေ့ဆုံမှု . . .

— ဆွမ်းသောက် —

"HAPPY NEW YEAR"

ဟုဖြစ်သည်။ ထိုညမတိုင်ခင်ကပင် ဂျူလီယာတို့ တစ်ဖွဲ့လုံး စိတ်သဘောထားတိုက်ဆိုင်မှုက မြို့ထဲနှင့် Hotel တွေ club တွေမှာ မကဲကြဘဲ ဂျူလီယာတို့မှာ ပီးပုံပွဲ လေးလုပ်ပြီး နှစ်သစ်ကို ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း ကြိုဆိုဖို့ပဲဖြစ်သည်။ အစားအသောက်ကို အဖွဲ့ထဲမှာအကြီးဆုံးဖြစ်သည့် မင်းထက်နှင့် နင်းငွေရှည်တို့က တာဝန်ယူမှာဖြစ်ပြီး ဖျော်ဖြေရေးအစီအစဉ်ကတော့ ဂျူလီယာ သော်တာရောင်၊ ဗညား၊ ဝိုင်းစက်၊ မိုးသူတို့က ဂစ်တာတစ်ယောက်တစ်လက်နှင့်

— ဆွမ်းသောက် —

ဦးဆောင်သီဆိုတီးခတ်မှာဖြစ်သည်။ မြန်နှင့် အိမ်အပြင် အဆင်ကိုတော့ အားလုံးဝိုင်းဝန်းမွမ်းမံကြမှာဖြစ်လေသည်။

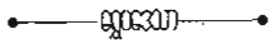
အိမ်နှင့်မြို့ကို အလှူပီးလုံးကလေးတွေ တပ်ဆင်ပြီး သောအခါ မင်းထက်က . . .

“အစားအသောက်က barbecue လုပ်မယ်။ hot pot လုပ်မယ်။ သဘောတူတယ်ဗိုလား”

“အိုခေ . . . တူတယ် . . . ကြိုက်တယ်။ ဒီထက် ကောင်းတဲ့အစီအစဉ် ဘာရှိဦးမှာလဲ။ မြဲပွဲနဲ့ barbecue နဲ့က အလိုက်ပဲ”

သဲသဲက အော်ပြောတော့ အားလုံးလက်ခုပ်တီး၍ ထောက်ခံ၏။

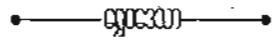
“ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ပိုက်ဆံတွေ ဘယ် လောက်ပဲတတ်နိုင် တတ်နိုင် ခါတိုင်း အပြင်မှာလို ရှင်းချင် တဲ့လူ ရှင်းကြေးမဟုတ်ဘူးနော်။ ဒီလိုပွဲက ဝိုင်းပြီး တကာခံ မှ ပိုပျော်ရောကောင်းတာ။ သဘောတူရင် အားလုံးစုပြီး ပိုက်ဆံထည့်ကြ”

ဆိုသည့် ဂျူလီအမိန့်သံအဆုံး ပိုက်ဆံတွေ တစ် ထပ်ကြီး စုပြီးသောအခါ မင်းထက် ဦးဆောင်ပြီး ယောက်ျား လေးတစ်သိုက် ဈေးဝယ်ထွက်တော့သည်။ ဝက်နံရိုး၊ ဝက် လျှာ၊ ဝက်နားရွက်၊ ကြက်သား၊ ပုစွန်၊ ကကတစ်ငါး၊ ဗမာ ဝက်အူချောင်း၊ ကိုရီးယားကြက်အူချောင်း၊ ငါးအူချောင်းနှင့် အတူ ပြောင်းဖူး၊ ရုံးပတီသီး၊ အာလူးတို့ပါ ပါလေသည်။ ညရောက်တော့ အသားကင်တွေကို ဝိုင်းဝန်း၍ ကုလုပ်ပြီး ဘေးဖခါ မီးပုံလေးဖိုပြီး အဆင်သင့်ချထားလိုက်တော့ သည်။

အသားကင်တချို့ကို နှစ်မကူးခင်မှာ စကား တပြောပြောနှင့် စားကြပြီး ကျန်တချို့နှင့် hot pot ကိုတော့ နှစ်ကူးပြီးချိန် သီချင်းတွေဆိုအပြီးမှာ စားကြမှာဖြစ်သည်။ မင်းထက်နှင့် နှင်းငွေ့ရှည်တို့ကတော့ ကုမ္ပဏီနယူးရီးယားပွဲ ကို ငြင်းလို့မရတာမို့ ဆယ်နာရီခွဲကတည်းကပြန်သွားကြ၏။

ထူးထူးဆန်းဆန်း ဒီလမ်းထဲမှာ ဂျူလီတို့အကြံ အစည်နှင့် တိုက်ဆိုင်နေတာ နောက်ထပ် နှစ်အိမ် ရှိပါ

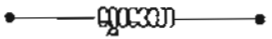

www.burmeseclassic.com

သည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင် သုံးခြံကျော်လောက်မှာရှိသည်။
Rocker အုပ်စုကလည်း newyear card မဝေဘဲ သူတို့
ဘာသာသူတို့ ခြံထဲမှာ စက်တွေချွင့်ပြီး နှစ်သစ်ကို ကြို
ဆိုနေ၏။ အနောက်ဘက်ခြံကလည်း card မဝေဘဲ တရုန်း
ရုန်းနှင့် ဘာတွေလုပ်မှန်းမသိ လုပ်နေကြရင်း ဂျူလီတို့လို
မီးပုံလေးဖိုကာ နှစ်သစ်ကို ကြိုဆိုနေကြလေသည်။

ကြည့်စမ်း . . . အံ့သြဖွယ်ကောင်းအောင် ဘာ
ဖြစ်လို့ စိတ်ကူးတွေ လာတူနေပါလိမ့်နော်။ ဝုန်းဒိုင်းကျွဲကြီး
ဆူဆူညံညံနှင့် ထိန်းမနိုင် သိမ်းမနိုင် ကဲ၍ နှစ်သစ်ကို ကြို
ဆိုရတာထက် ကြည့်နူးအေးချမ်းစွာဖြင့် သာယာနာပျော်
ဖွယ် တိတ်တဆိတ်ကြိုဆိုခြင်းကို နှစ်သက်ကြတာကအစ
တူနေရတယ်လို့။

“မဂျူ . . . ဟိုဘက်ခြံကလည်း ဘာတွေလုပ်
တယ် မသိဘူးနော်။ သူတို့မှာတည်း တိတ်တဆိတ်အကြံ
တော့ ရှိရမယ်။ စောစောကတော့ ဧည့်သည်တံခွံပြန်သွား
တာ မြင်လိုက်ရတယ်”

“အဲဒီခြံပိုင်ရှင်က မမိုးတဲ့။ တို့အရွယ်နဲ့ဆိုရင်
အန်တီမိုးပေါ့။ အန်တီမိုးရဲ့သူငယ်ချင်းတွေ ပြန်သွားတာ
ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ခြံထောင့်မှာတော့ မီးဖိုလေးတလင်းလင်းပဲ
နော်”

“ညနေတုန်းက အစ်ကိုကြီးသုံးယောက် ဘာတွေ
လုပ်နေကြလဲ မသိဘူး။ မူရာတို့လိုပဲ တစ်ခုခုလုပ်စားကြ
တာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဟိုအစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်က တော်
တော်ချောတယ်လေ။ မဂျူ မှတ်မိလား။ ကားချင်းတောင်
ထိပ်တိုက်တွေခဲ့ကြတာ မကြာသေးဘူးလေ။ ပြိုင်ကားလေး
က အရမ်းလှသလို လူကလည်း အပျံ့စားပဲ မဂျူရဲ့”

“ကားချင်းပြိုင်ပြီးပြီဆိုတော့ လူချင်းကော ပြိုင်သေး
ဘူးလား”

ရွှေစင်က အသားကင်တစ်ခုကို ယူစားရင်း လှမ်း
ပြောသေးသည်။

“မဂျူ . . . ကျွန်တော်တို့အစီအစဉ်အတိုင်း ကွက်
တိမလုပ်ဘဲ ဟိုနှစ်ခြံက ဘာတွေလုပ်မလဲဆိုတာ စောင့်

www.burmeseclassic.com

ကြည့်ရအောင်”

ညား၏အကြံကို အားလုံးက ထောက်ခံကြပြီး အဆင်သင့်ကိုင်ထားသော မီးရှူးမီးပန်းတွေ ပျောက်အိုးတွေကို အသာချထားလိုက်ကြတော့သည်။ တကယ့် ဆယ့်နှစ်နာရီထိုးသွားတဲ့အခါမှာတော့ အန်တီမိုးတို့ခြံဘက်က တုတ်တုတ်မှ မလှုပ်။ အင်မတန်အံ့ဩစရာကောင်းအောင် တိတ်တဆိတ်အကြံဉာဏ်ချင်းက ဘာဖြစ်လို့များ လာတိုက်ဆိုင်နေတာပါလိမ့်။

Rocker အဖွဲ့ကတော့ တစ်ချိန်လုံး သီချင်းတွေ ဆိုလိုက် ကလိုက်နှင့် ဆူညံနေခဲ့သမျှ နှစ်ကူးချိန်မှာတော့ သီချင်းသံလုံးလုံးရပ်သွားပြီး . . .

“5 ... 4 ... 3 ... 2 ... 1 ... go ...”

ဟု ပြိုင်တူအော်ကာ မီးရှူးမီးပန်းတွေကို ဆက်တိုက်ပစ်လွှတ်လေသည်။ အချိန်ကြာအောင် ပစ်လွှတ်ပြီးမှ သူတို့၏ Newyear grand party လေးကို နိဂုံးချုပ်၍ ပြိုင်ကားသုံးစီးဖြင့် လမ်းတစ်လျှောက် မီးရှူးမီးပန်းတွေ ဖစ်

လွှတ်ရင်း တပျော်တပါးကြီး မြို့ထဲကိုထွက်သွားတော့သည်။ တစ်ညလုံးကတော့မည်ပုံစံမျိုး ဖြစ်၏။

“တွေ့လား မဂျူ။ အဲဒါ မိုးလင်းပေါက် Club မှာ သွားကဲကြတော့မှာ။ ကျွန်တော်တို့လည်း မနှစ်က အဲဒီလိုပဲ”

“အေး . . . ငါလည်း အမေမိကားမှာ အဲဒီထက် ဆိုးတယ်။ ဖေကြီးနဲ့ ငါက အပြိုင်ကဲကြတာ။ ကျွန်တို့အချိန်တွေမှာ ဘယ်လိုနေနေ နှစ်ကူးကတော့ မရဘူးဘဲ။ သူလည်း ပြန်ချင်တဲ့အချိန် ပြန်။ ငါလည်း ပြန်ချင်တဲ့အချိန် ပြန်။ နောက်ဆုံးတွေ့တဲ့အချိန်ဟာ ကဲချင်တိုင်း ကဲပြီးလို့ အိမ်မှာအိပ်ချင်တိုင်း အိပ်ကြတဲ့အချိန်ပဲ”

ဟု ဂျူလီကပြောပြီး ဂစ်တာကို ဆွဲလိုက်တော့ ပိုင်းစက်တို့ ငိုးယူတို့ပါ ဂစ်တာတွေ ဆွဲကြတော့သည်။ ဂျူလီက Placking တီးလိုက်တော့ ဟိုဘက်ခြံကပါ မထင်မှတ်ဘဲ Placking သံလေးထွက်ပေါ်လာလေသည်။ နောက်က လိုက်တီးမည့်ဘော်ဒါတွေကို လက်ပြလိုက်ပြီး ဂျူလီပါ အတီးရပ်ပစ်လိုက်၏။ သေချာပြီ။

အကြံချင်းကတော့ တကယ်တူနေပြီ။

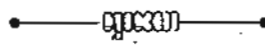
“မဂ္ဂ . . . အံ့သြစရာပဲ။ ဟိုဘက်က အစီအစဉ် တွေ အကြံဉာဏ်တွေနဲ့ တိုက်ဆိုင်လှချည်လား။”

ဂျူလီယုန်းပြီး ဆက်တီးလိုက်တော့ ဟိုဘက်ကပါ အသံထွက်လာပြန်သည်။ ဂျူလီမရပ်ဘဲ ဆက်တီးနေတော့ ဟိုဘက်က ရပ်သွား၏။ ဂျူလီက ခဏရပ်ကြည့်ပြန်တော့ ဟိုဘက်က ဆက်တီးပြန်သည်။ အဲဒီလိုနှင့် . . .

ဂျူလီက ထတီးလိုက်၊ ဟိုဘက်က ရပ်သွားလိုက်။ ဟိုဘက်က ထတီးလိုက်၊ ဂျူလီက ရပ်သွားလိုက်။

သူ Intro အရင်ဝင်နိုး ကိုယ်အရင်ဝင်နိုးဖြစ်ရင်း မှ နောက်ဆုံးတော့ ဂျူလီ လုံးဝအလျှော့ပေးလိုက်ချိန်မှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်းချမ်းမှုကို သာယာနာပျော်စွယ်ကောင်း သော “အလင်းရောင်” က ဖြိုခွင်းဝင်ရောက်လာလေသည်။ ဘယ်တော့မှ ရိုးမသွားနိုင်သော ခေတ်အဆက်ဆက် လင်း လက်နေမည့် သီချင်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပါသည်။

“အလင်းရောင် * * * သန်းခေါင်ယံညနက်ထိ

* * * ကြယ်စင်များလည်း အိပ်မက် * * * အလင်းရောင် * * * အလင်းရောင် * * * တစ်ခါတစ်ရံ မက်ခဲ့သော * * * ဒဏ်ရာများလည်း အိပ်မက် * * * အလင်းရောင် * * * အလင်းရောင် * * *

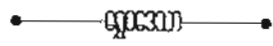
ရင်းသန့်ကြည်လင်ပြီး စိထွက်လာသော အသံက ဂျူလီတို့အဖွဲ့ကို ငြိမ်ကျသွားစေတော့သည်။ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်ချိန်မှာမို့ အသံပါဝါတွေ တုန်းကာလာတွေက ကြားရသူအဖို့ ရင်သပ်ရှုမောစွယ်ဖြစ်အောင် အသွေး အသားထဲထိ ကူးလူးပျော်ဝင်စီးဆင်းစေခဲ့ပါသည်။

“မဂ္ဂ . . . မိုက်တယ်ဗျာ၊ လေးဖြူ ထိုင်ငိုတော့ မယ်၊ အသံက အရမ်းကောင်းတယ်နော်၊ ကြည်နေတာပဲ”

“သူတို့ နှစ်သစ်ကို အဲဒီလိုအလင်းရောင်နဲ့ Feeling ရှိရှိကြိုချင်တာထင်တယ်”

“မဂ္ဂနဲ့မရွှေစင် အဲဒီသီချင်းပြီးရင် ကျွန်တော်တို့ ဒီပျောက်အိုးတွေ မီးရှူးပီးပန်းတွေနဲ့ ချီးမြှင့်ရအောင်”

“အိုခေ . . . ကောင်းသားပဲ။ နှစ်တူးအထိမ်း

အမှတ်ပေါ့၊ တော်လို့ ချီးမြှင့်တာပဲနော်”

ရွှေစင်စကားအဆုံးမှာ သီချင်းသံကလည်း အဆုံး
သတ်တော့မည်။ ဂျူလီယာ ပိုပျော်လာပြီး မီးရှူးတိုင်တစ်ခုကို
ကိုင်လိုက်၏။ အားလုံး ready အနေအထားဖြစ်သွားသည်။
နှစ်ကူးချိန်မှာ မလုပ်ဘဲ ဂျူလီယာတို့စိတ်ကူးစိတ်သန်းပေါက်
ချိန်မှာ လုပ်လိုက်ပုံက . . .

“သန်းခေါင်ယံညနက်ထဲ * * * ဒက်ရာများ
လည်း အေးစက် * * * အလင်းရောင် * * * အလင်း
ရောင် * * * မျှော်လင့်ထားခဲ့သမျှ * * * ရင်မှာ မင်းတစ်
ယောက်တည်း * * * ဒီအလင်းရောင် * * * အလင်း
ရောင် * * * သန်းခေါင်ယံညအိပ်မက် * * * ရင်မှာ မင်း
တစ်ယောက်တည်း * * * အလင်းရောင် * * * အလင်း
ရောင် * * *”

သီချင်းအဆုံးသတ်သွားသောအခါ ငြိမ်ကုပ်နေ
သော ဂျူလီယာတစ်ယောက် . . .

“5 ... 4 ... 3 ... 2 ... 1 ... go ... happy new

year”

“ဟေး”

“အရမ်းကောင်းပါတယ်”

“နှစ်သစ်ကို အလင်းရောင်နဲ့ကြိုဆိုတာ ကျေးဇူး
တင်ပါတယ်”

မထင်မှတ်ဘဲ တိုက်ထားသည့်အလား တစ်
ယောက်တစ်မျိုးအော်ဟစ်ကြကာ မီးရှူးမီးပန်းတွေကို ထိန်
ထိန်ကျအောင် ပစ်လွှတ်ပြီး ဆူညံသွားတော့သတည်း။

တစ်ယောက်တစ်မျိုး အော်ဟစ်အားပေးသံတွေ နှင့် ဆူညံမြည်ဟည်းရိုက်ခတ်သွားသော မီးရှူးမီးပန်းတွေ နှင့် ဈေးကွက်အိုးသံတွေကြောင့် ဝန်းစ သေလောက်အောင် ပျော်သွားပြီး လှစိုင်းနှင့် ဝဏ္ဏမျက်နှာရှေ့ လက်မ... တစ် လှည့်စီ ထောင်ပြလိုက်တော့သည်။

“ဟား . . . မင်းကို အားပေးလိုက်ပုံ မထင်ရက် စရာပါလားကွ”

“တို့နှစ်ခြံက တစ်ချိန်လုံးငြိမ်နေခဲ့သမျှ သောင်း ကျန်းကြတော့လည်း ဖြိုင်တူပဲနော်။ ပျော်စရာကြီး။ ငါတို့ မိတ်ဖွဲ့ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်ကွ။ သူတို့ကို ပြန်ပြီးဆို

စိုင်းရအောင်”

ပြောပြောဆိုဆို လှစိုင်းနှင့် ဝဏ္ဏက ဘယ်အချိန် ကတည်းက ကံရောင်နေလည်းမသိ။ အစီအစဉ်မရှိဘဲ တိုက် မထားရဘဲ အားလုံးပြန်ငြိမ်ကျသွားချိန်မှာ သူတို့အသံတွေ ထွက်သွားတော့သည်။

“ခုလို အားပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ နယူးဇီးယားမိတ်ဖွဲ့ချင်ပါတယ်။ အခုသီဆိုသွားသူက ဝန်းစ ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ ပြင်ဦးလွင်က ဝဏ္ဏ ဖြစ်ပါတယ်”

“မမြင်ရပေမယ့် အသံကြားရုံနဲ့ပဲ တွေ့ရတာ ဝမ်း သာပါတယ်ရှင်”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကလည်း ပြင်ဦးလွင် က လှစိုင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် သီချင်းတစ်ပုဒ် ဆိုပေးဖို့ တောင်းဆိုပါတယ် ခင်ဗျာ”

“ဆိုပေးပါ့မယ်။ မကြာခင်မှာ ဆိုဖို့ စီစဉ်နေပါ တယ်။ ခုလို တောင်းဆိုတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် လူတွေမမြင်ရဘဲ မီးပုံဘေး နားမှာ ပိုင်းဖွဲ့ထိုင်ရင်း ဟိုဘက်က ထအော်လိုက် ဒီဘက်က ထအော်လိုက်နှင့် အပြန်အလှန် အော်ဖြစ်သွားပုံက ပျော်စရာကောင်းလာတာမို့ ဝန်းခလည်း မနေနိုင်တော့ပါ။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ဝန်းခပါ။ မမြင်ရပေမယ့် အဲဒီဘက်က တစ်ဖွဲ့ရုံးကို ခင်မိပါတယ် ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်လုံး ပြင်ဦးလွင်က ဖြစ်ပါတယ်။ သီချင်းတစ်ပုဒ် ပြန်လည်လက်ဆောင်ပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်ခင်ဗျာ”

“Thank you ပါ။ ကျွန်မတို့အဖွဲ့က လူတွေများလို့။ တစ်ယောက်ချင်း မိတ်ဆက်မပေးတော့ပါဘူး။ ဒီအိမ်ရှင်က မဂ္ဂလီယာဖြစ်ပါတယ်။ ခု ဆိုမယ့်သီချင်းကိုလည်း မဂ္ဂ ဦးဆောင်မှုနှင့်အတူ ကျန်တဲ့လူတွေအားလုံး လိုက်ဆိုကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်”

ဆိုသည့် အော်သံနှင့်အတူ ဂစ်တာသံပါ တစ်ခါ တည်းထွက်လာတာမို့ ဝန်းခတို့ ငြိမ်ကျသွားတော့သည်။

တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ဒီလိုလှမ်းအော်ပြောရသည့် ရင်ခုန်မှုမျိုးကို သူ့ဘဝမှာ တစ်ခါမှ မခံစားခဲ့ဖူးသလို၊ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ကျိတ်လုပ်ပြီးမှ ဒီလိုရင်းနှီးသွားရသည့် Newyear ညမျိုးကိုလည်း သူ တစ်ခါမှ မကြုံဖူးတာမို့ အရှူးအမူး ပျော်ရွှင်လာရသည်။ အမှတ်တမဲ့မှ အမှတ်တရဖြစ်စေခဲ့သည့် ဒီလိုညမျိုးကိုလည်း နောက်ထပ်ရနိုင်မည် မထင်တော့ပါ။

ပြီးတော့ ကြားလိုက်ရသည့်သီချင်းကလည်း ရှားရှားပါးပါး ရှာဖွေခံစားခဲ့တာ ဖြစ်နိုင်သလို ဂ္ဂလီယာ၏ဒီရိုင်းနှင့်လည်း အလွန်လိုက်ဖက်ညီသော၊ အဖွဲ့လိုက်သီဆိုရာမှာလည်း ခြိုင်းဆိုင်မြူးကြွလှသော အရမ်းပျော်စရာကောင်းသည့် “Example နှင့် ရေတတ္တဝင်း” တို့ ဆိုထားသော “မြန်မာပြည်က ကောင်းဘွိုင်း” ဖြစ်လေသည်။

ဝန်းခရဲ့ “အလင်းရောင်” က တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်မှုကြားမှာ ဖြာထွက်ပြီး စီးမျောလို့ ကောင်းသလို၊ ဂ္ဂလီယာတို့ရဲ့ “မြန်မာပြည်က ကောင်းဘွိုင်း” ကလည်း စိတ်ဓာတ်တက်ကြွစေသည့် ပျော်ရွှင်မှုရသတွေနှင့် စီးမျောစေပါသည်။

လူပုံစံထူးဆန်းသလောက် သီချင်းကိုပါ ထူးထူးဆန်းဆန်း ရှာဖွေကျူးရင့်တတ်သည့် သူမကို ပိုအံ့သြမိပြီး လက်ဖျား ခါရလေသည်။

[အဖွဲ့] မြန်မာပြည်က တောင်းသွိုင်း * * * သေနတ် မပစ်ပါ * * *

ဒါပေမဲ့ * * * ကိုယ့်အုတ်နဲ့ကိုယ်ပဲပေါ့ * * *

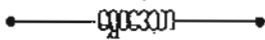
လေးခွလေး * * * အသာဆွဲမကာ ပစ်လိုက်ရင် ကောင်းကင်က ပျံတဲ့လအဟာ ကျလာမယ် * * *

[ဂျူလီ] မိုးလေညှိရင် * * * နွားလေးကျောင်းမယ် * * * အရမ်းပဲ အရမ်းပဲသိပ်ပျော်တယ် * * * လောက် လေးခွနဲ့

လောက်စလုံးများကို * * * ပုဆိုးထဲ ထည့်ကာ လွယ်

သွားကြစို့အတူ နွားလေးကျောင်းမယ် * * * မပျင်းဘူး သိပ်ပျော်တယ်

ပျိုးနတ်ရင်းသာ * * * တို့ဘဝလေးဟာ ကောင်း

သော နေ့ပါကွယ် * * *

ဂစ်တာက တစ်လက်တည်းမဟုတ်။ သုံးလေး လက်လောက် ပြိုင်တူတီးနေတာဖြစ်ပြီး ကျန်တဲ့လူတွေ အားလုံးကလည်း လက်ခုပ်ပြိုင်တူတီးရင်း လိုက်ဆိုနေတာ ဖြစ်သည်။ Christmas ညတွေမှာ အိမ်ကိုလာဆိုတတ် သည့် ဝိုင်းတွေထက်ပင် ပိုနားထောင်ကောင်းနေသည်။ လူစိုင်းနှင့် ဝဏ္ဏ ဘယ်လိုမှမနေနိုင်တော့ဘဲ ဖင်တကြွကြွ နှင့် ကြည့်တော့၏။

[ဂျူလီ] နောက်တိုင်းသားတွေ * * * သေနတ်ပစ် ကျွမ်းသလို

သူ့အတတ်နဲ့သူပေါ့ * * * တို့လည်းကျွမ်းတယ် လေးခွအပစ်မှာ

တစ်ဖက်ကမ်းခတ်သူပါ၊ * * * အနောက်တိုင်း သားတွေ

မြင်းစီးကျွမ်းသလို * * * သူ့အတတ်နဲ့သူပေါ့ * * * တို့လည်း ကျွမ်းတယ်

နားစီးပြမယ် * * * မိုးထိရောက်နိုင်တယ် * * *

[အဖွဲ့] မြန်မာပြည်က ကောင်းဘို့င် * * * သေနတ်
မပစ်ပါ * * *

ဒါပေမဲ့ * * * ကိုယ့်အထာနဲ့ကိုယ်ပဲပေါ့ * * *

လေးခွလေး * * * အသာဆွဲမကာ ပစ်လိုက်ရင်

ကောင်းကင်က ပျံတဲ့လအဟာ ကျွဲလာမယ် * * *

သီချင်းပြီးဆုံးသွားသောအခါ ဝန်းစတိုးသုံးယောက်
လုံး တိုက်မထားဘဲ လက်ခုပ်သံ တဖြောင်းဖြောင်းနှင့် ဆု
ချီးမြှင့်လိုက်လေသည်။ ပြီးတော့ လူစိုင်းက . . .

"Thank you ပါ။ ဆိုတာ အရမ်းကောင်းသလို

သီချင်းကလည်း ပျော်စရာကောင်းပါတယ်ခင်ဗျား"

ဟုအော်ကာ သုံးယောက်လုံး စီးရှူးစီးပန်းတွေ
ချောက်အိုးတွေကို တအုန်းအုန်း တဒိုင်းဒိုင်း ပစ်လွှတ်လိုက်
တော့သည်။ ဝဏ္ဏကလည်း . . .

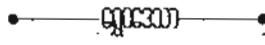
"ဘော်ဒါတွေဖြစ်အောင် ခေါင်ရေနဲ့ ဆတ်သား
ခြောက်တွေ သွားပို့ဦးမယ်"

ဟုဆိုကာ ချာခနဲဆွဲတွက်ပြီး သူမတို့ခြံရှေ့ရောက်
သွားတော့သည်။ ပြန်လာတဲ့အခါမှာတော့ ဝဏ္ဏလက်ထဲ
ပန်းကန်ပြားကြီးနှင့် အသားကင်တွေ ပါလာလေသတည်း။

"ကောင်းဘို့င်မလေးကိုယ်တိုင် တွက်လာတာကွ။
ရှုပ်အင်္ကျီအပြာတွက်ကလေးပေါ်မှာ သိုးမွေးဝတ်စကုပ်
အဖြူလေးဝတ်ထားတယ်။ Country ဦးထုပ်ကိုလည်း
ဆောင်းထားတယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်တဲ့။ သူတို့ခြံထဲကို
ကရက်မပြောနဲ့၊ ဝိုင်တွေ၊ ခေါင်ရေတွေ၊ ဘီယာတွေတောင်
အဝင်မခံပါဘူးတဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဒီညကတော့ Newyear မိတ်ဖြစ်
တွေဖြစ်အထိမ်းအမှတ်နဲ့ သူငယ်ချင်းကောင်လေးတွေ
အတွက် လက်ခံလိုက်ပါမယ်ဆိုပြီး ယူထားလိုက်တယ်ကွ။
နောက်ပြီး ပြန်ပေးဦးမယ်ဆိုပြီး အဲဒါတွေ ပေးလိုက်တာပဲ"

ဝဏ္ဏက တက်တက်ကြွကြွပြောကာ အသားကင်
တွေကို တွယ်တော့တာမို့ သူလည်း ဝမ်းသာပျော်ရွှင်သွား
ပြီး သူမတို့ရဲ့အသားကင်တွေကို ယူစားလိုက်တော့သည်။
တဖြည်းဖြည်း ညဉ့်နက်လာတော့ နှစ်ခြံလုံး အတူတူငြိမ်ကျ

သွားတော့သည်။

“ခြံထဲကို အရက်မပြောနဲ့ ဝိုင်တွေ၊ ခေါင်ရေတွေ၊
ဘီယာတွေတောင် အဝင်မခံပါဘူး”

ဆိုသည့်စကားနှင့် . . .

“မြန်မာပြည်က ကောင်းဘွိုင်”

သီချင်းကို ရှာရာဗွေဗွေနှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် သီဆို
ပြခဲ့တဲ့ကို သူမရဲ့ နေထိုင်ပုံဒီဒိုင်းနှင့် လုံးဝမလိုက်မက်တာ
မို့ ရောက်ကတည်းက စွဲလမ်းခဲ့ရသော ထိုဂျူလီယာက သူ
အာရုံကို အခါမလပ်စိုးစိုးထားတော့သည်။ နှစ်ကူးချိန်မှာ
ဘယ်လိုပွဲတွေနဲ့မှမတူဘဲ ထူးထူးခြားခြား မိတ်ဆွေပွဲခဲ့ရတာ
မို့လို့လည်း သူ တစ်ညလုံး အိပ်မရအောင် ကြည်နူးပီတိ
ဖြာခဲ့ရလေသည်။

ဒါကြောင့် မနက် အပြေးလေ့ကျင့်တဲ့အချိန်မှာ
တော့ ဝန်းခသည် ဂျူလီ လမ်းလျှောက်ထွက်ချိန်ကို ရင်
ဆိုင်တွေဆုံဖို့အတွက် အိပ်ရေမှာ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်
hockey လုပ်နေခြင်းဖြင့် ကြိုဆိုလိုက်တော့သည်။

ကြည်လင်လန်းဆန်းနေသော ဆောင်းနံနက်ခင်း
အချိန်ကလေးလိုပင် ဝန်းခ၏ရင်ခွန်သံတွေလည်း ဂျူလီနှင့်
မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ရတော့မှာမို့ ချို့မြိန်လတ်ဆတ်လို့ နေ
လေသည်။

သူ ဆယ်စွန်းကတည်းက ဇေဇေနှင့်အတူ
မနက်စောစော ပြေးခြင်း၊ လမ်းလျှောက်ခြင်းအလုပ်တွေကို
ခံမင်ပြီး တာဝန်တစ်ခုလို့ လုပ်တာတစ်ခုတာကြောင့် ဂျူလီနှင့်
တွေ့ဆုံဖို့က မစိစဉ်ရဘဲ အလိုလိုခွင့်ကျသွားရ၏။ သူ ခြံရှေ့
မှာ ခပ်ရွှေလေး နှစ်ခေါက်သုံးခေါက်လောက် ပြေးပြီးစဉ်မှာ

www.burmeseclassic.com

ဂျူလီယာကလည်း မြဲတံခါးပိတ်ပြီး ထွက်လာလေပြီ။
ကြည့်စမ်း . . . အံ့ဩစွယ်ကောင်းအောင် တိုက်ဆိုင်မှုက
မီးပုံပွဲလေးကို ကျိတ်လုပ်ကြသည့်အစီအစဉ်တစ်ခုပင်
မဟုတ်တော့ဘဲ ဝတ်စုံပါ တစ်ထပ်တည်း တူညီနေခြင်း
တည်း။

မိုးပြာရောင်ပေါ်မှာ ဘေးလှိုင်းစင်းအဖြူရောင်ပါ
သော Track suit one set ကိုယ်စီနှင့်အတူ Addidas
ဝေ့ကင်းရှူးအဖြူကလေးတွေပါ ဆင်တူဖြစ်နေတာမို့ သူတို့
နှစ်ဦးက မထင်မှတ်ဘဲ လှပသည့် စုံတွဲလေးတစ်တွဲလို
လိုက်ဖက်ညီနေလေသည်။ သူက ဂျင်းလျှာတိုးဦးထုပ်ကလေး
ခေ့ဆောင်းထားပေမယ့် သူမကတော့ အားကစားလုပ်ချိန်မို့
ဦးထုပ်မပါတော့ဘဲ ဆံပင်ကို သဘာဝအတိုင်း လွတ်လွတ်
လပ်လပ်ချထားပါသည်။

သူ ခပ်တည်တည်ပင် သူမရှေ့တည့်တည့်ဆီ ခုန်
ဆွ ခုန်ဆွလေး ပြေးဝင်ကာ . . .

"Hi! Goodmorning"

ဟုပြော၍ လက်နှစ်ဖက် ဆန့်တန်းကာပြီး ရပ်ပစ်
လိုက်၏။ ပြီးတော့ နှစ်ယောက်သား စိုက်ကြည့်ပြီးပြုံးတာ
ချင်းကလည်း တူသွားပြန်သည်။

"တိုက်ထားရင်လွဲမယ်" (ဝန်းခ)

"တိုက်ထားရင်လွဲမယ်" (ဂျူလီယာ)

"ဆင်တူပဲနော်" (ဝန်းခ)

"ဆင်တူပဲနော်" (ဂျူလီယာ)

"ဟား . . . ဟား . . . ဟား"

(နှစ်ယောက်ပေါင်း ရယ်သံ)

ရုတ်တရက် မြိုင်တူထွက်လာသော အသံလေး
တွေပါ တိုက်ဆိုင်သွားတာမို့ နှစ်ယောက်လုံး လွတ်လွတ်
လပ်လပ် ရယ်လိုက်ကြတော့သည်။

"အံ့ဩစရာပဲနော်။ မီးပုံပွဲလေးနဲ့နှစ်သစ်ကို အေး
အေးချမ်းချမ်းကြိုဆိုတာလည်း တိုက်ဆိုင်သလို Track Suit
ချင်းပါ လာတိုက်နေတာပဲ။ မင်းတော့ မသိဘူး။ ကိုယ့်
ရင်ထဲမှာ ညကတည်းက ပျော်ရွှင်ခဲ့ရတဲ့ ကြည်နူးမှုတွေက

ခုထိ မအိပ်ဝတ်ကြသေးဘူး။ ခုလိုတွေ့လိုက်ရတော့လည်း အရမ်းပျော်တယ်။ ဘော်ဒါတွေဖြစ်သွားကြပြီဆိုတော့ လမ်း အတူလျှောက်ကြမယ်လေ”

“မဂ်လာပါ . . . ကောင်းသောနံနက်ခင်းပါ။ ရှင့်သူငယ်ချင်းတွေ မပါဘူးလား”

“သူတို့အိပ်ကျွန်ခဲ့ကြတယ်။ ဒီနေ့ပဲ ပြန်တော့မှာ ဆိုတော့ မနိုးတော့ဘူး”

“ဒီလို မနက်စောစောပြေးတတ် လျှောက်တတ် တဲ့ အကျင့်လေးတွေကို ကျွန်မ အရမ်းချစ်ပါတယ်။ နီးစပ် တဲ့လူတိုင်းကိုလည်း အားပေးပါတယ်။ လူတစ်ယောက်ဟာ နေ့စဉ် ကျန်းမာရေးလေ့ကျင့်ခန်းတစ်ခုခုကို လိုက်စားသင့် တယ်လေ”

“မင်းက သတိမထားမိလို့ပဲ။ ဒီခြံက အန်တီမိုးက ကိုယ့်အဒေါ်ပဲ။ ဦးလေးစကားပူသွားတုန်း လာစောင့်ပေးနေ တာ။ ရောက်ကတည်းက ခုလို မနက်တိုင်း ပြေးနေခဲ့တာ ပဲ။ မင်းနဲ့မကြုံကြုံကလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ပြင်ဦးလွင်က

ရောက်ရောက်ချင်း မင်းကားနဲ့ထိပ်တိုက်တွေ့ခဲ့တာ ကိုယ် လေ။ မမှတ်မိဘူးလား”

“ဘာကြာသေးလို့လဲ။ မှတ်မိတာပေါ့။ အန် ဘီမိုး ခြံထဲကို ဝင်သွားတာတောင် မြင်လိုက်သေးတာပဲ။ အဲဒီနေ့ က ကျွန်မဘော်ဒါတွေက ရှင့်ကို ချောလို့တဲ့။ ကျွန်မချစ် ကားကြီးကိုလည်း ခေါက်ထားချင်ကြပြီ ဆရာ။ ရှင့်မြိုင်ကား ကြီးကို သဘောကျနေကြပြီ။ အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ”

“ဒါဆို မင်းတို့အဖွဲ့ကို ကိုယ် တောင်းကောင်းပြုစု ရတော့မှာပဲ”

သူစကားကြောင့် နှစ်လိုဖွယ်ရယ်လိုက်သော မျက်နှာလေးက သူ မှန်ဘီလူးနှင့် မိုးကြည့်ခဲ့တုန်းကထက် ပိုစွဲမက်ဖွယ်ကောင်းနေတော့သည်။ ဝေလီဝေလင်းအချိန် ဖြစ်ပေမယ့် ဂျူလီယာရဲ့အာရုံဦးအလှက သူ့မျက်ဝန်းမှတစ် ဆင့် ရင်ထဲထိအောင် စူးစူးနှစ်နှစ်ဝင်ပါသည်။

ဆံညွန့်ကလေးပါသော မဟာနဂူးနှင့် မျက်ခုံး တန်းလေးတွေက ဇင်ယော်တော်ကလေးတွေလို ကော့ပျံ

လျက် . . .

ကျယ်ဝန်းရွန်းလဲ့သော မျက်ဝန်းအိမ်ကလေးတွေ
ကိုလည်း မျက်တောင် ထူထူကော့ကော့များက ဝန်းရံလျက်
နာတ်လေးက သွယ်လျဖြောင့်ဆင်းလျက် . . .

နှုတ်ခမ်းက ညှိုးအားပြင်းသော မိန်းမတွေမှာ တွေ့
ရလေ့ရှိသည့် ထူထူပြည့်ပြည့် ဖူးကြွနေသော နှုတ်ခမ်းမျိုး
ကလေး . . .

"ကျွန်မတို့အဖွဲ့က တောင့်တယ်ရှင်၊ ဟော်တယ်
တွေ စားသောက်ဆိုင်တွေမှာ ပြုစုရင် ထိန်းလို့နိုင်မှာ
မဟုတ်ဘူး၊ စားဖိုဖူးတွေကွားပြီး ခြံထဲမှာ သေသေချာချာ
ချက်ပြုတ်ကျွေးမှဖြစ်မှာ"

"အိုခေ . . . ရကယ်၊ အဲဒီမှာ ပိုတောင်ကြိုက်သေး
တယ်၊ အိမ်မဲ့ ခုတော့ လမ်းလျှောက်ပြီးရင် မင်းအတွက်
breakfast ကို တိုယ်တာဝန်ယူမယ်၊ ဘယ်လိုလဲ အတူတူ
စားမယ်မို့လား"

"ပျော်စရာကြီးပေါ့၊ မနက်စာအတူတူစားမယ်"

အဖော်လည်းရပြီ၊ လမ်းလျှောက်မယ့်အဖော်အသစ်လည်း
ထပ်ရပြီ၊ ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်"

"မင်းက Walk လား၊ hockey လား"

"အစုံပဲ၊ ဟော့ကီကို ပိုအားသန်တယ်၊ တစ်ခါ
တလေ ပြေးလို့ကောင်းရင်လည်း ပြေးနေတာပါပဲ"

"ဒါဆို ကိုယ်တို့အတူတူ စပြေးကြမယ်၊ Ready"

"ပြေးမယ်လေ၊ ပြိုင်ဘက်ရှိတော့ ခြေပိုသွက်တာ
ပေါ့"

"အဲမယ် . . . ပြိုင်ဘက်လိုသဘောထားပြီး ပြေး
မယ်ပေါ့၊ ဖီပိုမလားကွား၊ ယောက်ျားလေးနဲ့ မိန်းကလေး
နော်"

"အို . . . မိန်လိုက်လေး၊ ယှဉ်ကြည့်လိုက်ပါလား"

"Ok, let go!"

သူ့စကားအဆုံးမှာ နှစ်ယောက်သား ယှဉ်တွဲပြီး
စပြေးကြတော့သည်၊ ဝန်းစ ဘယ်လောက်ပျော်ရွှင်သွားရ
သလဲဆိုတာ ထိုပျော်ရွှင်မှုကို တင်စားပြန် သူ့အတွက်

စကားလုံးမရှိတော့၊ ခြေလှမ်းတွေ သွက်နေတာထက် ပိုပြီး သွက်သွက်ခါနေသည့် တစ်စုံတစ်ရာကတော့ သူ့ရင်ဘတ် ကြီးပင်ဖြစ်လေသည်။

သူက ဂျူလီကို စမ်းသပ်လိုစိတ်ဖြင့် အခွင့်ကောင်း ယူပြီး အရှိန်နည်းနည်းတင်လိုက်ရင် ဂျူလီကလည်း တင်ပြီးသားဖြစ်သည်။ ပိုမြင့်လိုက်လျှင်လည်း ဂျူလီကလည်း ထပ်ကြပ်မကွာပြေးလျှက်သားပင်။

“ရှင် လူလည်မကျနဲ့နော်၊ ကျွန်မကို စမ်းသပ်နေတာမို့လား၊ ရတယ်။ ရှင်ကြိုက်တဲ့ပုံစံမျိုးနဲ့ပြေးလိုက်။ ကျွန်မ လုံးဝ နောက်တောက်ကျမကျန်ခဲ့စေချင်ဘူး။”

“အား . . . တကယ်ခွဲကောင်းတဲ့ လုံမလေးပဲ”

“ရှင် . . . ဒိုလ်ပစ်တုန်းက အပြေးမှာကော လမ်း လျှောက်မှာကော ကင်ညာနိုင်ငံသားတွေချည်းပဲ ဝိုင်းဆွဲ သွားတာ သတိမထားမိဘူးလား၊ ကျွန်မက သူတို့ကို သဘောကျပြီး သက်လုံကောင်းအောင် လေ့ကျင့်ထားတာ။ သူတို့ ဘယ်လောက်တော်သလဲဆိုရင် အပြေးမပြောနဲ့ လမ်း

လျှောက်ပြိုင်ပွဲဝင်နေတာကိုက ကျွန်မတို့ အာရှသားတွေ ပြေးနေသလို ထင်ရတယ်”

သူ ရယ်ရင်း အရှိန်လျှော့လိုက်တော့သည်။

တကယ်ပင် သူနှင့်ရင်ဘောင်တန်းပြီး ပြေးနိုင်ပါသည်။ ဘာဖြစ်ဖြစ် သူမ သက်လုံကောင်းတာကိုတော့ သူ လက်ခံလိုက်ရ၏။

ကြည့်စမ်း . . .

မကြာသေးခင်ကမှ တွေ့ခဲ့ရပြီး မြင်မြင်ချင်းပင် စိတ်ဝင်စားမိသော မိန်းကလေး . . .

သူ့ရင်ထဲက “ကောင်းဘွဲ့မင်းသမီး” ဟုတင်စားခဲ့သော မိန်းကလေး . . .

ပြီးတော့ ဘယ်မိန်းကလေးနှင့်မှမတူဘဲ ပုံသေ ဒီဇိုင်းတစ်ခုတည်းဖြင့် ရှင်သန်နေသော မိန်းကလေး . . .

မှန်ဘီလူးနှင့်ပင် အကြိမ်ကြိမ်ချောင်းခဲ့ရသော ထို ဂျူလီယာဆိုသည့် မိန်းကလေးနှင့် သူ တကယ်ပင် လက် တွေ့တူယှဉ်တွဲပြီး ပြေးနေရပါလား။

ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ခတ်ရွေပစ္စည်းတွေကိုလည်း သူမက အပြုံးမပျက် လက်ခံလို့၊ သူမရဲ့ခန်းအတွင်းသားသော တုံ့ပြန်မှုတွေကိုလည်း သူက ရင်ခွင်ထဲမှာ တနင့်တဝိုးကြီးတွေပွေ့လို့ . . .

“သူနဲ့ကောားပြောလိုက်ရင် တန်းပြီသွားရော”

ဆိုသည့် မတူးပြောခဲ့သောစကားက ဝန်းခအတွက် လက်တွေ့ကျကျ လက်ဖျားခါလောက်အောင် မှန်ကန်ခဲ့ရလေပြီ။ အဲဒီလိုဝကားပြောမိရုံနှင့်ပင် တန်းပြီသွားအောင် သူမက သယ်လိုပညာတွေ တတ်ကျွမ်းထားလို့လဲ။

ပြီးတော့ အပေါင်းအသင်းတွေကလည်း သူမကို စွဲမက်ပြီး ဝန်းရံစားနေကြလောက်အောင် သူမမှာ ဘယ်လိုအရှိန်အဝါမျိုးတွေ ရှိနေလို့လဲ။

ရိုးသားစွာ၊ လူသားဆန်စွာ နေထိုင်တတ်သော ထိုမိန်းကလေးက သူ့ကို လုံးဝမခွဲထောင်ခဲ့ပါ။ မစည်းလုံးခဲ့ပါ။ မဘိမ်းသွင်းခဲ့ပါ။ မရည်နှောင်ခဲ့ပါ။ မမြှူဆွယ်ခဲ့ပါ။ သူမ

ဘက်က သွေးဆောင်ဖြားယောင်းမှုတွေ လုံးဝမရှိပါဘဲ သူကသာလျှင် မြင်မြင်ချင်း စိတ်ဝင်စားမှုတွေ၊ စွဲလမ်းမှုတွေနှင့် သူမ၏ဝက်တွင်းထဲကို အလိုလိုရည်းနှင်းဝင်ရောက်ပြီး ပြိုဆင်းခဲ့ရတာဖြစ်လေသည်။

အဲဒီနေ့ကစလို့ သူနှင့် ဂျူဇီယာတို့ မနက်စောစော အတူတူအပြေးလှေကျင့်ခဲ့ကြသည်။ မနက်စာလည်း အတူတူ ပုံမှန်စားခဲ့ကြသည်။ မနက်တိုင်းလည်း မဟုတ်သည့်တိုင် မနက်ခင်းများစွာမှာ သူမရဲ့မြတ်စီးတွင် သူက ပန်းစည်းလေးတွေ ထိုးစိုက်ပေးတတ်သလို သူမကလည်း ကြည်နူးစွာ တွေးပွေ့ကြံ့ဆိုခြင်းဖြစ်လေသည်။

ပြီးတော့ မနက်ခင်းတိုင်းမှာလည်း သူမဆီမှ ပုံမှန် ကြားရတတ်သည့်စကားများက . . .

- “မင်္ဂလာပါ”
- “ကောင်းသောနံနက်ခင်းပါ”
- “ဒီနေ့ ရာသီဥတုသာယာပါတယ်”

စသဖြင့် မြန်မာဝိသုဒ္ဓါ နားဝင်ပီယံရှိသော နှုတ်စကား

၁၈၈

လေဒီဇက်

စွန်းဆက်စကားလေးတွေဖြင့် နီဒါန်းသွယ်တတ်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ပြီးတော့ သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ခါတစ်ရံ ဖုန်းပြောတတ်သည့် အကျင့်ကလေးပါရှိလာခဲ့၏။ တကယ့်လက်တွေ့ကျကျ ပေါင်းကြည့်လာတဲ့အခါမှာတော့ သူမ၏ နေထိုင်ပုံဒီဇိုင်းနှင့် လုံးဝမလိုက်ဖက်သော၊ နူးညံ့မှုလေးတွေ၊ စည်းကမ်းရှိမှုလေးတွေကို တွေ့ကြုံခဲ့ရပြန်သည်။

ဖုန်းခေါ်တာမှအစ ခေါ်ချင်တိုင်းခေါ်လို့မရပေ။ ပိတ်ထားတတ်တာက များပါသည်။ လမ်းလျှောက်ပြန်ချိန်နှင့် ညဘက်တွေဆို လုံးဝခေါ်လို့မရတော့။

“ဟဲ့လို . . . ဂျူလီ ခုမှခေါ်လို့ရတယ်ကွာ။ ဖုန်းဘာဖြစ်လို့ ပိတ်ထားတာလဲ”

“မင်္ဂလာပါ ကိုဝန်းခ။ မေ့နေလိုက်တာ ကျွန်မက လမ်းလျှောက်ပြီးချိန်ကစပြီး ဖုန်းပိတ်လိုက်တာ။ ဆယ့်တစ်နာရီလောက်မှ ပြန်ဖွင့်ထားတတ်တယ်။ ညနေဆိုလည်း ငါးနာရီနောက်ပိုင်းမှာ ပိတ်လိုက်ပြီ။ တစ်ခါတလေ ဖေကြီးနဲ့ ဖုန်းချိန်းထားမှသာ ဖွင့်ထားတတ်တာ။ ကျွန်မနဲ့ဖုန်းပြောရင် ရင် နေ့လယ်စာ စားပြီးချိန်ဟာ အကောင်းဆုံးပဲ။ ဒါပေမဲ့ ခုနောက်ပိုင်း ညဆယ့်တစ်နာရီကျော်ရင် ပြန်ဖွင့်ထားတတ်

တယ်။ ဖေကြီးဖုန်းများ လာမလာလို့”

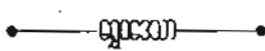
ဖုန်းပြောတာကအစ စည်းကမ်းနှင့်ဆိုတော့ သူ
အလွန် အံ့ဩသွားပြီး ပိုစိတ်ဝင်စားပြန်သည်။

“ဆော့နိုး ဂျူလီ၊ ဂျူလီမှာ တခြားအလုပ်ရှိနေလို့
များ . . .”

သူ သိချင်စိတ်ပြင်းပြီး အမှတ်တမဲ့ထွက်သွားစဉ်
မှာ ဂျူလီကလည်း ပါးနပ်စွာမင် သူ့စကားကို ဆုံးအောင်
နားမထောင်ဘဲ ဝင်ပြောတော့သည်။

“ကျွန်မ သဘောပေါက်ပါတယ် ကိုဝန်းခ။ ရှင်
ဘာကိုဆိုလိုချင်တယ်ဆိုတာ နားလည်တယ်။ ကျွန်မ ဘာ
လုပ်လုပ်တယ်ဆိုတာကို သိချင်တာ မှတ်လား။ ဝင်ငွေရ
တဲ့အလုပ်ကလွဲလို့ ကျန်တဲ့ဝါသနာပါရာလုပ်ငန်းတွေကို
အကုန်လုပ်ပါတယ်ရှင်။ ဖေကြီးထည့်ပေးလိုက်တဲ့ငွေတွေနဲ့
ကောင်းကောင်းသုံးစားပြီး ကောင်းကောင်းမွန်မွန် စိတ်ချမ်း
သာစွာ နေထိုင်ပါတယ်ရှင်”

“အားကျလိုက်တာတော့။ ကိုယ်လည်း မင်းလိုပဲ။

အိပ်လှလှလေးတစ်လုံးဝယ်၊ ဂျစ်ကားတစ်စီးဝယ်၊ မြင်းတစ်
ကောင်လည်း ဝယ်ပြီး သွားချင်တဲ့နေရာတွေ လျှောက်သွား
ရရင် ဘယ်လောက်ပျော်စရာ ကောင်းလိုက်မလဲ မသိဘူး
နော်၊ ခုတော့ ကိုယ်က မင်းလိုမနေရဘူး။ ဦးလေး စင်္ကာယု
သွားလို့သာ ခုလိုလွတ်လွတ်လပ်လပ်နေရတာ။ မြင်ဦးလွင်
မှာဆို မေမေက လိမ္မော်ခြံတစ်လှည့်၊ ပန်းခြံတွေတစ်လှည့်၊
ဆွယ်တာဆိုင်တွေ တစ်လှည့် လုံးဝမနားရအောင် အလှည့်
ကျ တာဝန်ပေးထားတာကွ။ တစ်ခါတလေ တောင်ကြီးက
ဆွယ်တာဆိုင်တောင် မိန်းကလေးတွေကြားထဲမှာ ဝေါင်
ဝေါင်ကြီး သွားထိုင်ပေးနေရတယ်”

“အဲဒါ အရမ်းကောင်းတာပေါ့။ အလုပ်ဟူသမျှ
ဂုဏ်ရှိစွာနဲ့ ရှင်လုပ်ရမ်းတွေ မှန်ပါတယ်။ ကျွန်မထက်ပိုပြီး
လူသားဆန်ပါတယ်။ သဘာဝလည်း ကျပါတယ်။ ကျွန်မ
ကိုတော့ သဘာဝထက်လွန်ကဲပြီး အစွန်းရောက်နေတယ်
လို့ မြင်ချင်မြင်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မက အိမ်မှာ တစ်
ယောက်တည်းနေပြီး အမြင်မှာ အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့

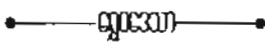

တရုန်းရုန်းနေထိုင်တတ်ပေမယ့် သူ့အတိုင်းအတာနဲ့ သူပါ။ သူတို့အားလုံးဟာလည်း ကျောင်းတက်နေတဲ့ အဆင့် အတန်းရှိတဲ့သူတွေချည်းပါပဲ။ ကျွန်မရဲ့အပေါင်းအသင်းက ကကို ကောင်းတာ”

“ကိုယ် သိတယ် ဂျူလီယာ။ ရောက်ကတည်းက မင်းဒီခိုင်းကိုမြင်ပြီး မင်းရဲ့ကာရိုက်တာကို ခန့်မှန်းလို့ရတယ်။ မင်းတစ်ခုတော့ မှတ်ထားပေး။ လူတိုင်းက မင်းကို နားလည် ထားတဲ့ နားလည်မှုမျိုးနဲ့ ကိုယ် မင်းအပေါ်ထားတဲ့ နားလည် မှုမျိုးနဲ့က လုံးဝတူမှာမဟုတ်ဘူးနော်”

“အိုး . . . ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ။ နားလည်မှု အမျိုးမျိုးလွဲမှားခံနေရတဲ့ ကျွန်မဘဝထဲ ရှင် ရောက်လာတဲ့ အတွက် တစ်နေ့မှာ ဒီထက်မကတဲ့ နားလည်မှုမျိုးတွေ ရှင် တွေ့လာမှာပါ”

ထိုစကားအဆုံးမှာတော့ သူ့ရင်တွေ ဖိုနွေးပြီး လှုပ် ရှားနေခဲ့လေသည်။ “တစ်နေ့မှာ ဒီထက်မကတဲ့ နားလည်မှု မျိုး” တဲ့။

စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးက သူ့ကို ဘယ်လိုတစ်နေ့မှာ . . .
ဘယ်လိုနားလည်မှုတွေကို . . .
ဘယ်လိုပေးဦးမှာတဲ့လဲ . . .

အဲဒီတဒဂံအတွင်းမှာ ဝန်းခအတွက် သေချာတဲ့ အခြေတစ်ခုရရှိလိုက်တာကတော့ “လမ်းသရဲမခေါင်းဆောင်” ဆိုသည့်ဘွဲ့ကို တပ်ပေးရလောက်အောင် သူမမှာ လမ်း သရဲမတို့၏ စရိုက်လက္ခဏာတွေ မြူတစ်မှုန်စာတောင် ရှိ မနေခြင်းတည်း။ အဲဒီလို ဘယ်သူကမှန်းမသိ စလိုက်သော ကောလဟာလမျိုးကို သူ အသေမှန်းပါသည်။ ပြီးတော့ လူ တစ်ယောက်ရဲ့နေထိုင်မှုစရိုက်နှင့် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကို ကြည့်ပြီး တန်ဖိုးဖြတ်တတ်သည့် ပတ်ဝန်းကျင်မျိုးကိုလည်း သူ အသေပင် ဆွဲထိုးပစ်ချင်ပါသည်။

တကယ်တမ်းမှာလည်း ဂျူလီယာက အများထင် သလို အပေါင်းအသင်းတွေ တရုန်းရုန်းနှင့် ကံချင်သလို ကံ နေတတ်သည့် မိန်းကလေးမဟုတ်ပါ။ ထိုအပေါင်းအသင်း

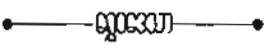

တွေ့ကလည်း ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းနှင့် ဆေးတက္ကသိုလ်၊ ကွန်ပျူတာတက္ကသိုလ် ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေသာ ဖြစ်သည်။ သူတို့ကလည်း သူတို့အားမှသာ သူ့အဖွဲ့နှင့်သူ ရောက်ရှိလာကြပြီး တစ်ယောက်တည်းသမား သူမကို ခေါ်၍ အပြင်ထွက်စားသောက်ကြတာမျိုးကိုသာ လုပ်တတ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ပြီးတော့ ဘိုရှူးရှူးနေတယ်လို့ ပြောရအောင်လည်း သူနှင့်စပြီး စကားပြောချိန်ကတည်းက အင်္ဂလိပ်လို တစ်လုံးမှ ပြောသံကို မကြားခဲ့ရ။ ဟော့ရှော့ဆိုးသွမ်းပြီးတော့လည်း အမြဲလိုလို ဟော်တယ်တက်၊ ကလပ်တက်ပြီး ပေါ်မြူလာ လုပ်နေသည့်မိန်းကလေးမျိုးလည်း မဟုတ်။ သူမဘာသာ သူမ . . .

ကော်ဖီထွက်သောက်၊ ဝယ်စရာရှိတာ ထွက်ဝယ်၊ စားစရာရှိတာ ထွက်စား၊ လေ့ကျင့်ခန်းမှန်မှန်လုပ်၊ ခြံထဲမှာ အေးအေးဆေးဆေး စာထိုင်ဖတ် စသဖြင့် သူ့အချိန်ဇယားနှင့်သူ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ သူမရဲ့လမ်းကြောင်းအတိုင်း သူမရဲ့

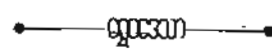

အယူအဆအတိုင်း သူမရဲ့ယုံကြည်မှုအတိုင်း ဘဝကို ပျော်ပျော်ရင်သန်နေသူဖြစ်လေသည်။

ကိုယ့်အယူအဆနှင့် ကိုယ့်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဖြောင့်ဖြောင့်မလျှောက်နိုင်ဘဲ လမ်းကြောင်းပြောင်းပြီး ခြေထောက်တွေ ယိုင်နဲ့လာသူကတော့ ဝန်းပတ်တည်း။ ဂျူလီယာက သူမရဲ့စရိုက်အတိုင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဂရုမစိုက်ဘဲ နေသလို သူ့ကိုလည်း လူသားအချင်းချင်း ပုံမှန်ဆက်ဆံမှုမျိုးထက် မပိုဘဲနေခဲ့လေ . . .

သူက တစ်ဖက်သတ် အရူးအမူးဖွဲ့လမ်းရလေ . . . တစ်ဖက်သတ်အရူးအမူးစိတ်ဝင်စားရလေ ဖြစ်တော့သည်။

"သား . . . ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်နေနော်၊ မိန်းကလေးနဲ့ယောက်ျားလေးဆိုတာ ဘယ်လောက်ပဲရိုးသားမှုမျိုးနဲ့ ဆင်းနေပါစေ ဖိုမသဘောအရ ကြာလာရင် သံယောဇဉ်ဆိုတာ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်တယ်။ အဲဒီသံယောဇဉ်ကမှတစ်ဆင့် မဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်ကြပြန်ရော။ ဂျူလီယာ အပြင်

မရှိပါဘူး။ သားမှာလည်း အပြစ်မရှိသေးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ရှေ့
ကို ကြိုမြင်ပြီးဖြစ်တတ်တဲ့သဘောလေးတွေကို ပြောပြ
တာ။ သားက သူများထက် ပိုဆင်ခြင်ရမယ်။ တရားဝင်
စေ့စပ်ပြီးသား လူတစ်ယောက်နော်”

ခြံထဲမှာ ဂျူလီနှင့် ဖုန်းပြောပြီး အိမ်ထဲဝင်လာ
တော့ အန်တီမိုး၏ ဆီးကြိုသတိပေးလိုက်သည့်စကား
ကြောင့် ရင်ထဲမှာ မောပန်းနန်းရသည့်သွားရသည်။ စိတ်ရှုပ်ရှုပ်
နှင့် ခေါင်းကုပ်၍ ဆိုဖာပေါ် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်
တော့ အန်တီမိုးက ပြုံး၏။

စိတ်စေတသိတ်၏ အမိန့်တော်အတိုင်း အလိုက်
သိစွာ ဓမ္မလျော့နေခဲ့သော ချည်နှောင်မှုတစ်ခုက ဦးနှောက်
ကို ပြင်းထန်စွာ လှုပ်ခတ်နှိုးဆော်တော့သည်။ “ဆင်းရူပီ”
ဆိုတာကို အိပ်မက်တစ်ခုဖြစ်သွားအောင် “ဂျူလီယာ” ဆို
သည့် မိန်းကလေးက ဖန်ဆင်းနိုင်ခဲ့ပါလား။

“လှပတဲ့မိန်းကလေးမှာ သူငယ်ချင်းမရှိဘူး။ ရုတ်တု
ပဲရှိတာတဲ့။ မှန်တယ်။ သူဟာ လှပတဲ့အတွက် သူ့သူငယ်

ချင်းဟာလည်း သူငယ်ချင်းလို မနေနိုင်တော့ဘဲ အဆင့်
တက်သွားမှာပဲ”

“အန်တီမိုးပြောတာ ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်။
အဲဒီလိုစိုးရိမ်ရတဲ့အဆင့်မျိုးထိ မရောက်နိုင်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်
ဘက်က ဂျူလီအပေါ် မရှိသေးတဲ့စိတ်မျိုးမွေးခဲ့မယ်ဆိုရင်
တောင် ဂျူလီဘက်က ဘယ်လိုမှ ဖြစ်လာနိုင်စရာအကြောင်း
မရှိပါဘူး။ သူက ထူးဆန်းတယ်”

“တစ်ခုတော့ရှိတယ်နော်။ ဂျူလီ သွားလာလှုပ်
ရှားနေတဲ့နေရာတွေက တကယ့် high class တွေချည်းပဲ။
လုံးဝတန်းဝင်ပြီး မှတ်မိလွယ်တဲ့နေရာတွေချည်းပဲ။ သူဟာ
ဘာမှန်းမသိဘူးဆိုတဲ့သတင်းတွေလည်း သူ သွားတတ်တဲ့
နေရာတွေရောက်ရင်ကြားနေရတာပဲ။ ဆင်းရူပီတို့ အသိုင်း
အဝိုင်းကလည်း ရန်ကုန်မှာ လုံးဝတန်းဝင်ပြီးသားနော်။ အဲဒီ
လို ကျိုးကြောင်းဆက်နွယ်မှုတစ်ခုခုတွေ ပေါ်ကုန်ပြီး ပြဿ
နာတွေ ရှုပ်ထွေးမလာနိုင်ဘူးလို့ ပြောနိုင်လား”

“စိတ်ညစ်လိုက်တာ အန်တီမိုးရာ။ မေမေက ဘာ

ဖြစ်လို့ engage ကို စောစောစီးစီးလုပ်ခဲ့ရတာလဲ။ နေရတာ မလွတ်မလပ်နဲ့။ မေမေ့ကို သိပ်စိတ်ကုန်တယ်။ ဂျူလီလို တစ်ယောက်တည်းသာ အေးဆေးနေချင်တော့တယ်ဗျာ။ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ ဘယ်လောက်လွတ်လပ်ပြီး မျှော် စရာကောင်းလဲ။ သူ့အဖေကတောင် မိန်းကလေး တစ် ယောက်ကို စိတ်ကြိုက်အခွင့်အရေးတွေ ပေးနိုင်ခဲ့သားနဲ့။ ကျွန်တော်လိုယောက်ျားလေးတစ်ယောက်က ဒီလိုအခွင့် အရေးမျိုး ဘာလို့မရတာလဲ”

“အကြောင်းရှိလို့ဖြစ်မှာပေါ့ သားရယ်။ မိန်းကလေး တစ်ယောက်တည်း ဒီလိုနေထိုင်နိုင်တာမျိုးက ရှားပါတယ်။ သူ့ရဲ့ပုံစံက ထူးဆန်းတဲ့အတွက် အကြောင်းထူးကိုရှိရမယ်။ အကြောင်းထူးတစ်ခုရှိလို့လည်း သူ့အဖေက စိတ်ကြိုက် လွတ်ပေးထားတာပေါ့။ သား သူနဲ့သူငယ်ချင်းဖြစ်ပြီပဲ။ သူ့ ဆီက ဘာရလဲ”

“အေးဆေးပဲ အန်တီမိုး၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့တယ်။ စည်းကမ်းရှိတယ်။ ငွေမရှာတာကလွဲရင် ဝါသနာပါတာ

အကုန်လုပ်တယ်တဲ့။ ကျန်းမာရေးလည်း ကောင်းကောင်း လိုက်စားတယ်။ အများထင်တဲ့ ကာရိုက်တာမျိုးလည်း မရှိ ဘူး။ အမြင်တခြား လက်တွေ့တခြားဆိုတာ ဒီကောင်မလေး မျိုးပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း လူတစ်ဖက်သားကို စွဲဆောင်စေ သလား မသိဘူး”

“အေး . . . ဘာပဲပြောပြော အတိုင်းထက်မလွန် မိစေဖို့က အဓိကပဲ။ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ပြင်ဦးလွင် ဆီ သတင်းရောက်သွားရင် သား မေမေ ချက်ချင်းလိုက် လာလိမ့်မယ်။ ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်သာနေပေတော့။ ဒီခေတ် က သတင်းပေါက်ရောက်မှု မြန်တယ်”

ဟု ပြောပြီး အန်တီမိုးထွက်သွားတော့ သူ ဆိုဖာ ပေါ် ပက်လက်လှန်ပစ်လိုက်သည်။ သို့သော် နောက်နေ့မှာ တော့ သူ ဂျူလီယာအပေါ် စွဲလမ်းနေသော အကြောင်း တရားများနှင့် အန်တီမိုးပြောခဲ့သောအကြောင်းထူးရှိရမယ် ဆိုသည့် ပဟေဠိတွေက မကြာခင်မှာပဲ သူ့ဆီ ကျရောက် လာတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

သူနှင့်ဂျူလီတို့၏ရင်းနှီးမှုအတိုင်းအတာက ရင်တွင်း
စကားတွေကိုပင် ဖွင့်ပြောရလောက်တဲ့ထိ သံယောဇဉ်ကြီး
တစ်ကြီးက ခိုင်မာရှင်သန်နေခဲ့ပါသည်။

“မင်္ဂလာနံနက်ခင်းပါ တိုဝန်းခ။ ရှင့်ကို ကျွန်မ
ပြောဖို့မမှန်တာရှိတယ်။ အိမ်မှာ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း
မဟုတ်တော့ဘူး။ အဖေဖော်ရနေတာ တစ်ပတ်လောက်ရှိပြီ။
သူငယ်ချင်း ရှေ့စင်ပို့ပေးတာ”

ဒီနေ့ ဂျူလီဒီဇိုင်းလေးက အရင်နေ့တွေထက် ပို
ချစ်စရာကောင်းပြီး သွက်လက်စနုသည်။ ဆံပင်တွေကို
အားလုံးစုပြီး နားအထက်ဘယ်ဘက်ရှိစောင်းမှာ ခပ်ဖွာဖွာ
ကလေး ထုံးထားဖူး။ ပခုံးမှာ အပြာရောင်လှိုင်းစင်းလေးပါ
သော Addidas တီရှပ်အဖြူကပ်ကပ်ကလေးကို ဂျင်း

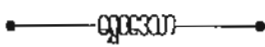

Quarter Pants အပြာကလေးနှင့် တွဲဝတ်ထားသည်။ တူယုဉ်တွဲပြီး ခပ်ရွရွကလေးပြေးနေစဉ်မှာ ခပ်သင်းသင်းထွက်လာသော ကိုယ်သင်းနဲ့လေးကို သူ အမိအရ လိုက်လံဖမ်းဆုပ်နေလိုက်မိသေး၏။

“အရပ်ပုပုအမျိုးသမီးမို့လား။ ကိုယ် လှမ်းမြင်သားပဲ။ အဲဒါလည်း ဘော်ဒါပဲထင်နေတာ”

“ပို့ပေးတုန်းကတော့ ခြံစောင့်နဲ့ ဝိုင်းချင်တာ မိုင်းဖို့ ပို့လိုက်တာ။ ကျွန်မဆီရောက်လာတော့ အလိုလိုဘော်ဒါဖြစ်သွားတာပဲ။ သူက မြန်မာထမင်းဟင်း အချက်ကောင်းတယ်တဲ့။ အိမ်မှာတော့ ချက်ပြုတ်စရာ ဘာမှမရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့ ရွှေစင်တို့အိမ်မှာ သွားချက်ပြီး ယူလာပေးမယ်တဲ့။ အဲဒါ ရှင်ကို ကျွန်မ ထမင်းစားဖိတ်တယ်။ ခြံထဲမှာ အတူတူစားရအောင်”

“အိုခေပေါ့၊ မင်းက ဒီနေ့အရင်ဦးသွားပြီ။ ကိုယ့်မှာလည်း အဲဒီအစီအစဉ်ရှိတယ်။ Hotel တစ်ခုခုမှာ lunch အတူတူစားပြီး စကားအေးအေးဆေးဆေး ပြောမယ်လို့

တွေးထားတာ”

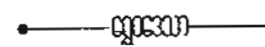
“ဟိုတယ်တွေ စားသောက်ဆိုင်တွေမှာ စားရတာလည်း ထပ်နေပြီ။ သူငယ်ချင်းအိမ်တွေမှာလည်း လိုက်စားရတာ ထပ်နေပြီ။ အမေရီကားရောက်ရင်လည်း မြန်မာထမင်းဟင်းက ဘယ်လိုမှ စားရမှာ မဟုတ်တော့ဘူးဆိုတော့ ရလို အာဂျီးမက စီစဉ်ပေးလိုက်တာ”

“မင်း . . . ထမင်းဟင်းချက်တတ်လား”

“ဟင့်အင်း . . . မိဘအုပ်ထိန်းမှုအောက်မှာ ကောင်းကောင်းကြီးပြင်းခဲ့ရတာ မဟုတ်တော့ အိမ်မှုကိစ္စတွေကို နားမလည်ခဲ့ဘူး။ အရွယ်ရောက်တော့လည်း ဖေကြီးခြေရာကို လိုက်နင်းတတ်သွားပြီဆိုတော့ ဖေကြီးလိုပဲ ကြုံသလို စားတတ်နေပြီ။ တစ်ခါတလေ ဖေကြီးက ပေါင်မုန့်တွေ၊ အမဲနပ်တွေ ဝယ်လာပြီး အိမ်မှာ အတူတူစားကြတယ်”

“အဲဒါလည်း ကောင်းတာပဲ”

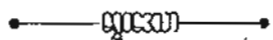
“ဖေကြီးနဲ့အတူနေရတာများလို့ ထင်ပါတယ်”

ကျွန်မပုံစံက နောက်ပိုင်း မိန်းမဆန်မှုတွေ သိပ်မရှိတော့ဘူး။ ဒီလိုကောင်းဘို့ဒီဇိုင်း နေထိုင်တတ်တာကလည်း ကျွန်မကို လူတွေ စိတ်ဝင်စားအောင် တမင်သက်သက် စတိုင်လ်ထုတ်တာ မဟုတ်ဘူး။ အမေရိကားရောက်ကတည်းက ဖေကြီးပုံစံသွင်းပေးလိုက်တာပဲ။ ကျွန်မ ဖေကြီးကမှ ငယ်ငယ်ကတည်းက ကောင်းဘို့ဒီဇိုင်းပုံသေ နေလာခဲ့တာ”

“ဟား . . . အထူးအဆန်းသားအဖနှစ်ယောက်ပဲ။ နှစ်ယောက်တွဲသာ မြင်လိုက်ရရင်တော့ ရေလည်မှိုက်မယ်နော်။ ဒါကြောင့် မင်းက သနပ်ခါးတွေ၊ ပိတ်ကပ်တွေ မလိမ်းဘဲနေတာလား။ မလိမ်းလည်း ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးကွာ။ သဘာဝအတိုင်း ကြည်လင်နေတဲ့မျက်နှာလေးကပဲ ကိုယ့်မျက်စိထဲမှာ အရမ်းလှနေတယ်။ Attraction လည်းရှိတယ်”

“ဒါဆို နေ့လယ်စာတင်မဟုတ်တော့ဘူး။ အခု မနက်စာပါ။ ကျွန်မ တာဝန်ယူမယ်”

“အိုဇေ”

သူ ရယ်ပြီး အရှိန်မြင့်လိုက်တော့ ဂျူလီကပါ တစ်သားတည်းကျအောင် လိုက်ပြေးလေသည်။ နေ့လယ်ရောက်လျှင် သူပုဏ်ပထမဦးဆုံး ဖိတ်ခေါ်မှုနှင့်အတူ ဂျူလီအခေါ်အာဂျီးမ၏ မြန်မာထမင်းဟင်းလက်ရာတွေဖြင့် ထမင်းခိုင်းလေးက ခြံထဲမှာ သာယာလှပခဲ့ပါသည်။

ကြက်သားဆီပြန်နှပ်၊ ငါးခေါင်းနှပ်၊ သီးစုံရည်ရည်၊ ပုန်းရည်ကြီးသုပ်၊ ငပီထောင်းငရုတ်သီးစပ်စပ် စသဖြင့် ရွေးချဲ့အောင် စားပြီးကြသောအခါ အာဂျီးမက orange Juice လုပ်ပေး၏။ ပြီးတော့ ရေခဲခွေးဓာတ်ဘူးနှင့်အတူ လက်ဖက်သုပ်ပါ ထပ်မံပြင်ဆင်ပေးပါသည်။

နံနက် အားကစားအချိန်မှလွဲလျှင် သူမပုံစံက ကောင်းဘို့ဒီဇိုင်းအပြည့်ပင် ဖြစ်သည်။ ဂျင်းဘောင်းဘီ အုန်းခွံရောင်နှင့် ရှပ်အင်္ကျီအဖြူပေါ်မှာ အုန်းခွံရောင်အကွက်ကလေးတွေနှင့်၊ အုန်းခွံရောင် လယ်သာ Country ဒေါက်ရှည်ရှည်ကြီးနှင့်အတူ အညိုရောင် လှိုင်းတွန့်ဆံပင်တွေ

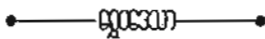
တစ်ဝဲလွင့်ပျံလျက်ရှိပုံက တကယ့် ဘိုဆန်ဆန် Free Style မျိုးပင်။

“ဂျူလီ မင်း ဘဝကို ဒီလိုပဲ တစ်ယောက်တည်း နေသွားတော့မှာလား။ အဲဒီစိတ်ကူးက တစ်သက်လုံးလား”

“အသက်နှစ်ဆယ့်နှစ်ဆိုပေမယ့် စကားကို လွန် လွန်ကျွံကျွံ မပြောပါဘူး။ သေချာသလောက်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း သွားလာနေထိုင်တာကို လူ တွေက တစ်မျိုးထင်ကြတယ်။ တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နား နဲ့ အသံတွေကြားနေရတယ်။ ဘဝမှာ တစ်ယောက်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေထိုင်ရတာ လောကကြီးအတွက် အပြစ်ဖြစ်စေသလား။ ဒီလို Country ပုံစံနဲ့ ဂျစ်ကားကြီး တစ်စီးနဲ့ လျှောက်သွားတတ်တာကလော လောကကြီး အတွက် ကိုရဲရွတ်ချမှုတွေကို ဖြစ်စေသလား”

“... ”

“ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ကျွန်မကတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဘာကိုမှ ဂရုစိုက်နေမှာ မဟုတ်ဘူး။ လူဆိုတာ လောက

ဝေဖန်မှုနဲ့ ကျင်လည်နေရမှာပဲ။ အဓိကက မပြိုလဲဖို့ပါ။ လောက ဝေဖန်မှုကို ကြောက်လို့ရှောင်လေ အဲဒီလောက ဝေဖန်မှုက နောက်ကပြေးလိုက်လာလေ ဖြစ်တတ်တယ်။ တျွန်မက တကယ်ကြုံခဲ့ရတာပါ။ ခုတော့ အဲဒီလောက ဝေဖန်မှုထဲမှာပဲ ကျွန်မပျော်နေတတ်ပြီ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို တော့ ဘယ်သူတွေ ဘာပဲပြောပြော ကျွန်မဘက်က ပျက် စီးဆုတ်ယုတ်သွားတာမျိုး မရှိဘဲ ကြံ့ခိုင်တဲ့ ပေါင်းမြက်တစ် ပင်လို ရှင်သန်နေနိုင်လို့ပါပဲ”

လှပုံစံပင် ထူးဆန်းလှသည့် ဂျူလီယာမဟုတ်။

ထိုဂျူလီယာက စကားထူး စကားဆန်းတွေကိုပါ ပြောတတ်သေးသည်။

“အဲဒီလောကဝေဖန်မှုထဲမှာ ကိုယ်မပါတာကို တော့ မင်း ယုံလိုက်ပါ။ ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုထင်ထင်မြင် မြင် ကိုယ့်အယူအဆနဲ့ကိုယ့်စံစားချက်ကတော့ ဘယ်သူနဲ့ မှ မတူနိုင်ပါဘူး ဂျူလီ။ ကိုယ်မေးလိုက်တဲ့မေးခွန်းကလည်း သူများမြင်တဲ့အမြင်မျိုးနဲ့မဟုတ်ဘူး။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် မင်း

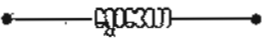

www.burmeseclassic.com

ကို စိတ်ဝင်စားလို့ မေးတာ။ သဘောကျလို့ မေးတာ။ ပြီး
တော့ မင်းလိုလူမျိုးနဲ့ရင်းနှီးခွင့်ရတာကို ဂုဏ်ယူလို့ ဒီလို
မေးတာ”

ဟုပြောလိုက်တော့ ဂျူလီက ပြုံးပြီး ပခုံးတစ်ချက်
တွန့်၏။

“ဒီလိုသဘောထားပေးတော့ လေးစားပါတယ်
ကိုဝန်းခ။ ကျွန်မဘဝမှာ ရင်းနှီးခဲ့တဲ့လူသားတွေအားလုံးဟာ
ပြဿနာတွေ၊ ရိုက်ပေါက်တွေနဲ့ စတွေ့ခဲ့ကြတာရည်းပဲ။
အဲဒီလိုတွေ့ပြီးမှ လက်တွဲခဲ့ကြတာပါ။ ဖျော်ရွှင်ကြည်နူးမှု
တွေနဲ့ စတွေ့ခဲ့ရတဲ့လူဆိုလို့ ရှင်တစ်ယောက်ပဲ ရှိသေး
တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ကြိုမြင်နေမိ
တယ်။ ကျွန်မ အရမ်းပြောချင်တဲ့မျိုးသိပ်ခဲ့ရတဲ့စကားလုံး
တွေဟာ ရှင့်အပေါ်မှာပဲ ပုံကျတော့မယ်ဆိုတာ။ ရှင်က
ကျွန်မဘဝထဲကို နားလည်မှုနဲ့ ဝင်လာခဲ့တဲ့အတွက် ဘယ်
အပေါင်းအသင်းကိုမှ မပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေကို ပြောပြဖို့
မယ်”

သူ ဝမ်းသာသွားပြီး လိမ္မော်ဂျစ်ကို ယူသောက်
လိုက်သည်။

သူ၏စိတ်ဝင်စားမှုတွေ၊ သူ၏စွဲလမ်းမှုတွေက
တခုတရ လုပ်မယူရပါဘဲ သူ့အလိုလို အစိအစဉ်ကလေး
တွေ ကျလာတာဖြစ်၏။

“ကျွန်မ ရှင်တန်းမှာ ဖေကြီးက အမေရိကားက
အမျိုးတွေဆီ လိုက်သွားပြီး အလုပ်လုပ်နေပြီ။ နေတဲ့တိုက်
ခန်းကို ရောင်းပြီး ကိုးတန်း၊ ဆယ်တန်းကို ရွှေစင်အိမ်မှာ
နေပြီး ကျောင်းတက်ရတယ်။ ဆယ်တန်းအောင်တော့
အဆောင်မှာနေပြီး E မေဂျာနဲ့ ဘွဲ့ရခဲ့တယ်။ ကျောင်းပြီးမှ
ဖေကြီးနဲ့သွားနေလိုက်တာပါ။ အမေရိုပေမယ့် ဘယ်မှာနေ
လို့နေမှန်းတောင် မသိပါဘူး။ ဖေကြီးနဲ့မေကြီးက ကျွန်မ
ငါးတန်းမှာကတည်းက ရန်ခဏခဏဖြစ်ပြီး ကွဲသွားကြတာ။
ဖေကြီးက မပေါင်းရင်လို့ မဟုတ်ဘူး။ မေကြီးကကို သား
အဖနှစ်ယောက်လုံးကို ပစ်သွားခဲ့တာပါ”

...

"ကျွန်မနဲ့ဇနီးက အရမ်းတူတာပဲ။ အချစ်ကို ခွဲ
 သွပ်တယ်။ တစ်ယောက်ကို အရူးအမူးချစ်မိရင် အဲဒီတစ်
 ယောက်ကိုပဲ နှလုံးသားမှာ ကမ္ဘာ့ထွင်းထွင်းထွင်းလိုက်တာ။
 အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ချင်စိတ်ရှိလာရင်လည်း မဖြစ်ဖြစ်
 အောင် လုပ်တယ်။ ဇနီးက အဲဒီလို တစ်ယူသန်သမား
 ဆိုတော့ မေကြီးမရှိတဲ့နောက်မှာ သူ့ဘဝကြီးမှာ ကျွန်မက
 လွဲပြီး ဘာမှမရှိတော့ဘူးတဲ့။ လွတ်နေတဲ့အခွံလိုပဲတဲ့။
 အထဲမှာ ဘာမှမရှိတော့တဲ့အခွံလွတ်လိုဖြစ်ခဲ့လို့ အမေမိကား
 မှာ အခြေချလိုက်တာ။ ကျွန်မအကြောင်းကို ပြောပြရမယ်
 ဆိုရင် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်သွားနိုင်တယ် ကိုဝန်းခရဲ။ ဒါကြောင့်
 အချစ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စတစ်ခုကိုပဲ ဘဝထဲက ဆွဲထုတ်ပြ
 တော့မယ် . . . နော်"

....

"ကိုဝန်းခ အချစ်ကို ဘယ်လိုမြင်လဲဟင်"

"ကိုဝန်းခ အချစ်ကို ဘယ်လိုမြင်လဲဟင်"

မြန်းခနဲ မထင်မှတ်ဘဲ ထွက်ပေါ်လာသည့်စကား
 သံကြောင့် သူရင်ထဲ လှုပ်ခနဲဖြစ်သွားကာ သူမမျက်နှာကို
 စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ထိုမေးခွန်းကို ဂျူလီက ဂျူစ်
 ဇန်ဇွက်လေး ယူသောက်ရင်း မခိုတရိုမေးလိုက်တာဖြစ်၏။
 နှုတ်ခမ်းစူးစူးလေးတစ်စုံက ပြုံးရိပ်သန်းနေသလို မျက်ဝန်း
 တို့ကလည်း ရှုန်းစိုလက်နေသည်။ သူမကို သူ့စွဲလမ်းရ
 သည့် နံပါတ်တွေထဲတွင် တချို့မိန်းကလေးတွေလို မုသား
 မပါ မာယာမသွယ်ဘဲ ဆက်ဆံတတ်သည့်ပုံစံမျိုးက နံပါတ်

တစ် ဖြစ်သည်။

“အမှန်တိုင်းပြောရရင် ကိုယ် ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်
ခဲ့ဖူးဘူး ဂျူလီ၊ လူသားတစ်ယောက်ကို အရှေးအမှူးချစ်ခဲ့ဖူး
တဲ့လူဆိုရင် မင်းမေးတဲ့မေးခွန်းကို ဖြေနိုင်မှာပဲ။ ကိုယ်တ
အခုမှ အချစ်ဆိုတဲ့တံခါးချပ်ကို ဖွင့်ဖို့ လက်လှမ်းရုံပဲရှိသေး
တဲ့အတွက် မဖြေနိုင်ပါဘူး”

သူ့စကားဆုံးတော့ သူမ အကြည့်လွှဲသွား၏။

“ကျွန်မ အပျိုမဟုတ်ဘူး ကိုဝန်းခ”

ရုတ်တရက် ရိုက်နှက်လိုက်သည့်စကားလုံးက သူ
ကို တအံ့တဩဖြစ်သွားစေ၏။ လုံးဝ မထင်ရက်စရာ . . .

“အပျိုမဟုတ်ပေမယ့် အိမ်ထောင်လည်း မကျဖူး

ဘူး”

ကြည့်စမ်း . . . ထပ်မံရိုက်နှက်ပြန်လေသည်။

ဘယ်လောက်ပွင့်လင်းလိုက်တဲ့ ဂျူလီယာပါလဲ။

ဒီလိုမိန်းကလေးမျိုးကို ပန်းကောင်းအညွန့်မျိုး

လုပ်သွားသည့် ငမိုက်သားကိုသာ သူ သိခဲ့ရင် တစ်ပွဲတစ်

— ဖျာဇ္ဇာ —

လမ်းတော့ အကဲစမ်းချင်ပါသေးသည်။

“ကျွန်မလည်း ချစ်အိမ်ပွယ်လေးတွေကို အမျိုး
မျိုး ဖွင့်ပြတတ်တဲ့ထိတော့ မကျွမ်းပါဘူး။ “သူ့ကို တစ်မိုး
အောက် တစ်ယောက်သာထင်နေ” ဆိုတဲ့ သီချင်းစာသား
လေးကို ရှင် ကြားဖူးတယ် မှတ်လား။ ကလေးလူကြီး
အကုန်သိပါတယ်။ အဲဒီစာသားလေးကို ငယ်ငယ်တုန်းက
မခံစားတတ်ခဲ့ဘူး။ အရွယ်ရောက်လို့ လူတစ်ယောက်ကို
ရှူးရှူးမှူးမှူး ချစ်ခဲ့မိတဲ့အချိန်မှာ အဲဒီစာသားလေးဟာ ရင်ထဲ
ကို သွေးထွက်အောင် ထိမှန်စေတဲ့စာသားလေးမှန်း သိ
လိုက်ရတယ်။ တကယ်ထိတာပါ။ တစ်ကြောင်းတည်းပါပဲ။
သူ့ကို တစ်မိုးအောက် တစ်ယောက်သာထင်နေတဲ့”

ဟုပြောပြီး သူမ ခြောက်ကပ်ကပ် ရယ်လိုက်
သေးသည်။ ထိုရယ်သံက သူမ၏အတိတ်ကို လှောင်ပြောင်
သလို ရယ်သံမျိုးဖြစ်၏။

“ကျွန်မ လူတစ်ယောက်ကို အရှေးအမှူးချစ်ခဲ့ဖူး
တယ်။ သေချာတာကတော့ အဲဒီလူကို အရှေးအမှူးချစ်မိလို့

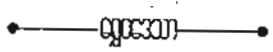
— ဖျာဇ္ဇာ —

ရရှိခဲ့တဲ့ အသိတရားတစ်ခုဟာ "အချစ်" နဲ့ "စိတ္တဇရောဂါ" ဆိုတာ အမြဲပူးဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာပဲ။ ဖေကြီးနိုင်ငံခြားမှာ ရှိနေတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်ခဲ့တာပါ။ မိဘမေတ္တာမဲ့ပြီး မောင်နှမမေတ္တာမျိုးကိုလည်း မခံစားရတဲ့ အချိန်မှာ လူတစ်ယောက် ကျွန်မဘဝထဲကို ရောက်လာ တယ်။ သူက ရှစ်ရည်အသင့်အတင့်ရှိတာထက် အပြောက ပိုကောင်းတယ်"

....

"ကျွန်မ အားကိုးမဲ့ပြီး မေတ္တာငတ်နေတဲ့အချိန်မှာ သူ့ကို အရူးအမူးဖြစ်သွားခဲ့တယ်။ သူမှသူပဲ။ ဘာကိုမှ မမြင် တော့ဘူး။ သူ့ကို ကျွန်မ အမျိုးမျိုးချစ်ခဲ့တယ်။ ချစ်သူပုံစံမျိုး ထက်မကဘဲ မိဘလိုကော၊ အစ်ကို အစ်မလိုကော၊ အဲဒီ ထက်ပိုတာက ကျွန်မရဲ့နှဲဘေးမှာ အမြဲရပ်တည်ပေးမယ့်၊ အားပေးမယ့် ဘဝအဖော်မွန်တစ်ယောက်အဖြစ် တစ်သက် တာ ရည်စူးပြီးချစ်ခဲ့တာပါ"

သူမက ပြောပြီး မဲ့သလိုလိုလုပ်သည်။ ပြီးမှ မချီ

ပြုံးကိုပြုံး၍ လက်ပိုက်ပြီး ထိုင်ခုံနောက်မိကို မှီလျှောထိုင် လိုက်၏။ အဲဒီပုံစံလေးကိုကြည့်ပြီး ဘေးနားမှာ ထိုင်နား ထောင်နေရတဲ့ဖီလင်က သူ့အတွက် ငယ်သူငယ်ချင်းတစ် ယောက်လို ဖြစ်လေသည်။ ပြီးတော့ စာနာစိတ်ဖြင့်လည်း သနားမိလာသည်။

"ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ ကံဆိုးခဲ့တယ်။ သူက လက်ထပ် ဖို့အခြေတောင်းလို့ ကျွန်မ စဉ်းစားပြီး ဖေကြီးနဲ့တိုင်ပင်ခဲ့ တယ်။ တကယ်အခြေပေးလိုက်တော့ သူက အကြောင်း တစ်ခုပြုပြီး ဝေဒနာပြန်ရော။ ကျွန်မက သူ့ကို ယုံကြည်ပြီး ဆက်တွဲနေခဲ့ပေမယ့် နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်မကို ထားခဲ့ပြီး ပျောက်သွားတော့တာပဲ။ ဘယ်လောက်ရက်စက်တဲ့လူလဲ ဟင်။ ကျွန်မ ရင်ထဲက ရှိသမျှအချစ်တွေ၊ အားထားမှုတွေ၊ စိတ်ဓာတ်တွေ၊ အိပ်မက်တွေ၊ အနာဂတ်တွေကို သူ့ကို ပုံအောပေးခဲ့မိတာဆိုတော့ ကျွန်မ အရူးတစ်ယောက်လို ကျန်ခဲ့တာပါ။ နောက်မှ ကျွန်မသတင်းရခဲ့တယ်။ အဲဒီလို သာ အဲဒီလိုအကျင့်မျိုးရှိတယ်တဲ့။ သေချာတာကတော့ သူ့

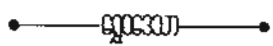
အိမ်က သဘောတူတဲ့မိန်းကလေးနဲ့ လက်ထပ်သွားခဲ့တာ ပါပဲ”

“ကျွတ်! မိုက်လိုက်တာ ဂျူလီရယ်”

“ဟုတ်တယ် . . . အဲဒီမိုက်ခဲ့တဲ့အပြစ်တွေကို ကျွန်မ တဖြည်းဖြည်း ဆေးကြောနေပါပြီ။ အဲဒီလို ကိုယ်ပေး သလို ပြန်မရခဲ့တဲ့ဘဝ၊ ကိုယ်ချစ်သလို ပြန်အချစ်မခံရတဲ့ ဘဝမှာ ကျွန်မရဲ့အသိတရားတွေ၊ စိတ်ကူးမျှော်လင့်ချက် တွေ ဘာမှမရှိတော့ဘဲ ဘဝဆိုတာကြီးကိုလည်း အလေး ထားတတ်တော့တာပဲ။ အရမ်းပျော်စရာပေါ်လာရင်လည်း ခပ်ပေါ့ပေါ့ပဲ။ ဝမ်းနည်းစရာ ပေါ်လာရင်လည်း ခပ်အေး အေးပဲ။ မုန်းစရာပေါ်လာရင်လည်း မဖြူတော့ဘူး။ ချစ်စရာ ပေါ်လာရင်လည်း မတုန်လှုပ်တော့ဘူး။ ဖေကြီး ဖြစ်ခဲ့တုန်း ကလို အခွံလွတ်ပါပဲ။ ဘာဆိုတာမှ မကျန်ခဲ့တဲ့ အခွံလွတ် တစ်ခုလိုနေလာခဲ့တာပါ”

“...”

“နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်မ ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်

လာခဲ့ရတာလဲလို့ အဖြေထုတ်ကြည့်လိုက်တော့ အချစ် ကြောင့်ဖြစ်ခဲ့တာဆိုတဲ့ အဖြေပဲရတယ်။ အချစ်ကို ရူးသွပ် မိလို့ အချစ်က ဘဝကို ပြောင်းလဲပစ်လိုက်တာပဲလို့ ကျွန်မ ခေါင်းစဉ်တပ်ချင်တယ်။ ဘယ်လိုလဲ ကိုဝန်းခ ရှင် ကျွန်မရဲ့ အခြေအမြစ်ကို သိလိုက်ရလို့ ကျွန်မအပေါ်ထားတဲ့ ရှင့်ရဲ့ ရင်းနှီးမှုတွေ၊ နားလည်မှုတွေ . . .”

သူမ လက်ပိုက်ပြောရင်း မေးကလေးဆတ်မေး တော့ သူ လက်ထဲက ဖန်ခွက်ကိုချပြီး ညာဘက်လက်ကို ညာဘက်မျက်ခုံးပေါ် အလေးပြုသလိုတင်ပြီး . . .

“လေးစားတယ်၊ လုံးဝလေးစားတယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ ထိုပုံစံကို သူမက သဘောကျလျက် တခစ်ခစ်ရယ်လေသတည်း။

“ဒါ ဆန်းသလား ဂျူလီ။ အညွန့်ခူးစားခံရတဲ့ မိန်းကလေးတွေထဲမှာ မင်းလို အသည်းနှလုံးပျိုး၊ မင်းလို ရိုးသားမှုပျိုးရှိတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ပါသွားတာတော့ အရမ်းရင်နာဖို့ကောင်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီထက်ပိုဆန်းတာ

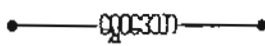

က အချစ်ကို ရူးသွပ်ခဲ့မိလို့ အချစ်က ဘဝကို ပြောင်းပစ် လိုက်တာဆိုတဲ့ သဘောထားလေးကတော့ ဆန်းတယ်။ ပြီး တော့ ဘဝမှာ ဘာကိုမှ အလေးမထားတာနဲ့ ဘာခံစားချက် မှမရှိအောင် နေထိုင်တတ်တာကလည်း ဆန်းတယ်။ အဲဒီလို နေနိုင်တဲ့ ကိုယ်ခံပညာမျိုးက ဒီလိုအရွယ်တွေမှာ ရှိဖဲပါ တယ် ဂျူလီ။ မင်း အတွေ့အကြုံပညာတစ်ခုတော့ ရှိထား လိမ့်ဦးမယ်။ ကိုယ့်ကို ဝှက်ဖဲတစ်ခု ချန်ထားပြန်ပြီ ထင် တယ်”

“ဘာလဲ . . . ကြိုက်ဖရဲအရည်ထုတ်လား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ကိုဝန်းခက လူလည်း။ သိ ချင်တာကို မရရအောင် ညှစ်ထုတ်နေပြီ။ ရှင်ကရော့ရှင် ဘဝအကြောင်းကို ဘာတစ်ခုမှ မပြောပြပါလား လူချော လေးရယ်။ ရည်းစား ဘယ်နှစ်ယောက်လောက်များ ရှိနေ လဲ။ မရှက်ပါနဲ့။ ဒါမျိုးက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲကောင်းပါတယ်”

“စိတ်ချ ဂျူလီ။ မင်း မကြားချင်ပါဘူးဆိုတောင် ကိုယ်က ပြောပြတော့မှာ။ မင်းလိုပဲပေါ့ကွာ။ ကိုယ်လည်း

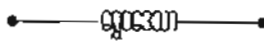

အထာလေးတော့ ကိုင်ထားဦးမှပေါ့။ လာမယ့် Sunday မှာ တိုယ် hotel တစ်ခုမှာ ပြန်ကျွေးပြီး ပြောပြမယ် . . . အိုခေ”

ဟု ပြောလိုက်တဲ့အချိန်မှာ ဂျူလီက တစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ လက်ပိုက်လျက် သူ့ကို မျက်တောင် မခတ်ပြီးကြည့်နေပုံကြောင့် သူ အသည်းယားသွားလေ သည်။ ပါးနှစ်ဖက်ကို တအားဖြစ်ချင်စိတ်ပေါက်သွားသလို နှာခေါင်းလေးကိုလည်း လိမ်ပစ်ချင်စိတ် ပေါက်သွားတော့ သည်။

အဲဒီလို အသည်းယားစေလောက်တဲ့အပြုအမူ ထက် သူ့အသည်းတွေ ခုန်ဆွခုန်ဆွနှင့် ဖျပ်ဖျပ်လွန်လူးခဲ့ ရတဲ့အဖြစ်က တဒဂံအတွင်းမှာ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြန်သည်။ သူ ပြန်ဖို့ ထရပ်လိုက်စဉ်တွင် . . .

သူ့ရှင်အင်္ကျီအောက်နားစလေး ခေါက်တင်နေ တာကို ဂျူလီက (ရိုးသားစွာ) ဖျတ်ခနဲ ထပြီး ဆွဲချပေး လိုက်တဲ့ အပြုအမူပင်ဖြစ်လေသည်။ ဘာမဟုတ်တဲ့ ငြိုးခနဲ ဖျတ်ခနဲ ရုတ်တရက် ပေါ်ပေါက်သွားတဲ့ အသေးအမွှား

www.burmeseclassic.com

ကိစ္စလေးက ရင်ထဲကို ပရမ်းပတာ လှုပ်ရှားသွားစေလောက်
အောင်ပဲ ဖြစ်တတ်ပါသလား။

အဲဒီရသဟာ အချစ်နဲ့ဆိုင်ပါသလား။

ဆိုင်တယ်ဆိုရင် အချစ်ဆိုတာ တစ်မိနစ် တစ်
စက္ကန့်အတွင်း မထင်မှတ်တဲ့နေရာကလည်း အစပျိုးတတ်
ပါသလား။

အဲဒါဟာ ဝန်းခအတွက် ချစ်ခြင်းရဲ့အစဆိုရင် . . .

သူ ဂျူလီယာအပေါ် ချစ်စိတ်ဝင်သွားပြီလား။

ချစ်သူလို ချစ်လို့ရပြီလား . . . ချစ်သူလို . . .

ချစ်သူလို . . .

ဒါဆို ဆင်းရှုပ်ကရော . . .

အာ . . . ဘာတွေလဲကွာ။ မသိတော့ဘူး . . .

မသိတော့ဘူး . . .

သူ ဖျတ်ခနဲ ထိန်းပြီး . . .

"Thank you ဂျူလီ"

ဟုသာ ပြောလိုက်မိသည်။

"ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ် ကိုဝန်းခ။ ခုလို
နေ့လယ်စာ အတူတူစားရတာလည်း အရမ်းပျော်ပါတယ်"

သူမကလည်း ဦးညွတ်ပြောတာနဲ့ သူ ပြုံးပြီး
ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ သူ ခြံတံခါးဖွင့်ပြီး ဝင်တော့မည့်
ဆဲဆဲမှာ ဖုန်းသံထွက်လာပြန်တော့ နားထောင်ပြီး လှည့်
ကြည့်လိုက်စဉ် ဂျူလီကလည်း ခြံရှေ့မှာ ဖုန်းပြောနေတာ
ကို ရင်ဆိုင်လိုက်ရလေသည်။

"အင်း . . . ဂျူလီ ဘာပြောစရာရှိလို့လဲ ပြောလေ"

"ကျွန်မ ပြောစရာရှိတယ်။ ပြောသင့် မပြောသင့်
ချိန်နေတာ။ ဒါပေမဲ့ ပြောပြမှဖြစ်မယ်ထင်လို့ ကျွန်မ ပြော
မယ့်စကားကို ကြားရင် အရှူးလို့ မထင်နဲ့နော်"

"မထင်ပါဘူး ဂျူလီရယ်။ ကဲ . . . ပြောလေ။
ဘာလဲ"

"ကိုဝန်းခ အိမ်ရောက်တဲ့အချိန်ကစပြီး ဆင်ဆင်
ခြင်ခြင်နေပေးပါ။ ကျွန်မနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြဿနာတစ်ခုခု
ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မ မြင်နေတယ်"

“ဘာလဲ Well power များရထားလား။ ဒါမှ မဟုတ် ဝေဒင်တွေ နက္ခတ်တာရာတွေ ကြည့်တတ်တယ်လား။ မင်းက အဲဒါမျိုးတွေကို ယုံတယ်လား။ ထားပါတော့ ဘယ်လိုပြဿနာမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ် မကြောက်ပါဘူး။ အားလုံးရင်ဆိုင်ရဲတယ်။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ပြောနိုင်တာလဲ ဂျူလီ”

“အိပ်မက်အရ”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

သူ ရယ်ပြီး ခြံထဲဝင်ခဲ့တော့သည်။ သို့သော် ဝေဒင်တွေ၊ အကြားအမြင်တွေ၊ အိပ်မက်တွေကို အယုံအကြည်မရှိဘဲ ဂျူလီအပြောကို ဟာသတစ်ခုမှတ်ပြီး ရယ်မောခဲ့သော သူသည် ဂျူလီယာရီစကား လက်ဖျားခါအောင် မှန်လိုက်ပုံများကတော့ ဧည့်ခန်းထဲမှ ဆီးကြိုပြီး နှုတ်ခွန်းဆက်သလိုက်သော အန်တီမိုးစကားများက သက်သေထူလေ၏။

“သားဧမမေ တစ်ရက်နှစ်ရက်အတွင်း ရန်ကုန်ဆင်းလာမယ်တဲ့။ သားနဲ့ ဂျူလီ တွဲနေတဲ့သတင်းက ပြင်ဦးလွင် ရောက်သွားပြီ”

“ဈာ”

“သတင်းပေါက်ရောက်မှုက မြန်တယ်လို့ အန်တီမိုး ပြောသားပဲ။ ဒါ ဘယ်သူလက်ချက်မှမဟုတ်ဘူး။ ဆင်းရူပါရဲ့လက်ချက်ပဲဖြစ်ရမယ်။ ဒီကောင်မလေး အားလုံးကို အဆက်အသွယ်ခြတ်ထားကတည်းက အန်တီမိုး မသင်္ကာဖြစ်နေတာ။ လျှော့တွက်လို့ မရဘူးနော်။ မင်းကို ဘာသတင်း

www.burmeseclassic.com

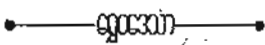
မှ မပေးဘဲ လွှတ်ထားကတည်းက အစမ်းသပ်ခံပစ္စည်း အဖြစ်ထားခဲ့တာ သေချာသွားပြီ”

သူ့ခေါင်းထဲ မူးမိုက်ချာလည်သွားလေသည်။
အစမ်းသပ်ခံပစ္စည်းတဲ့ . . .

“ပြန်ရောက်နေလို့လား၊ ပြန်ရောက်တယ်ဆိုရင် ကော ဒီလို ကျွန်တော့်ကို အဆင့်ကျော်ပြီး ပြင်ဦးလွင်ကို သတင်းပို့စရာမလိုပါဘူး။ ကျွန်တော်နဲ့တွေ့ရမှာပေါ့”

“သားမေမေ ဒေါသကြီးနေလိုက်ပုံက ဆင်းရှုပါ ပြန်ရောက်နေပြီလားဆိုတာတောင် မေးလို့မရဘူး။ ရန်ကုန် ဆင်းခဲ့မယ် တကဲကဲ ပြောနေတော့တာပဲ။ ဆင်းရှုပါက လည်း LA သွားတာ ဖြောင့်ဖြောင့်မသွားဘဲ Spy ထားခဲ့ပုံ ပေါ်တယ်။ အဲဒီ Syp နဲ့ သားမေမေနဲ့များ ပူးပေါင်းနေသ လား။ မတွေ့တတ်တော့ပါဘူး သားရယ်”

“ကျွတ်၊ . . . ဘာဆိုလဲ။ အဲလောက်ထိ လုပ်ရ မယ့်ကိစ္စမျိုး မဟုတ်ဘူးနော် အန်တီမိုး။ မေမေ လိုက်လာ လို့ မဖြစ်ဘူး။ အန်တီမိုး လှမ်းတားပေးပါ။ ဂျူလီနဲ့ကျွန်တော်

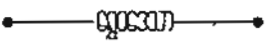

အနေအထားကို အန်တီမိုး သိပြီးသားပဲ။ ကျွန်တော့်ဘက် တာ ခရီးသားဘူးဆိုရင်တောင် သူ့ဘက်က ဘယ်လိုမှ ဖြစ် လာနိုင်စရာအကြောင်းမရှိဘူးလို့ ပြောပြီးသားနော်။ ကျွန် တော် ဂျူလီယာလို မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ပြသနာ မပေးချင်ဘူး။ သူ့နာမည်ထိပါးမယ့်ကိစ္စ၊ သူ့ကုန်ကျဆင်း မယ့်ကိစ္စမျိုး လုံးဝအဖြစ်မခံနိုင်ဘူး”

“ဒါကြောင့် ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်နေပါလို့ သားကို အန်တီမိုး ခဏ ခဏ ပြောခဲ့တာပေါ့။ သားမေမေကို အန်တီ မိုး လှမ်းတားတာ ဘယ်လိုမှ ပြောမရဘူး။ နဂိုကတည်းက အန်တီမိုး မမကြီးကို လွန်ဆန်ရဲတာမဟုတ်ဘူး။ သား ဘာသာ သား ကြိုက်သလိုသာ ကြည့်လုပ်တော့ကွယ်”

“အိုခေ . . . ရတယ်။ အန်တီမိုး တားမရရင် ကျွန် တော် တားမယ်။ တားမရရင် ဒီတစ်ခါတော့ ကြမ်းပစ်လိုက် တော့မယ်”

ဟု ပြောတော့ အန်တီမိုးက “စိတ်ညစ်တယ်” ဆို ပြီး ထွက်သွားတာမို့ သူ မေမေဆီ ဖုန်းခေါ်လိုက်လေသည်။

"ဧည့်... မအေကို ဇုန်းခေါ်ဖော်ရသေးသားပဲ။ မင်းကို မေမေ အိမ်စောင့်ဖို့ လွှတ်ပေးလိုက်တာနော်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဘေးမှာ bodyguard လုပ်ဖို့ လွှတ်ပေးလိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။ သတင်းတွေ အကုန်ကြား ပြီးပြီ။ Wedding မြန်မြန်လုပ်မဖြစ်မယ်။ ငါ အခုညဆင်းခဲ့မယ်"

"နိုး... မေမေ ဆင်းလာရင် သားနဲ့တွေ့မှာ မဟုတ်ဘူး"

"ဘာ"

"ဒီကိစ္စက လူကြီးဝင်ပါရမယ့်ကိစ္စမဟုတ်ဘူး မေမေ"

"ငါပါတယ် ဘာဖြစ်လဲ။ ဝန်းခက်စွမှာ ဝန်းခအမေ ပါခွင့်ရှိတယ်"

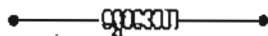
"ဟာ... မေမေရာ။ အိမ်နီးနားချင်း အပေါင်း အသင်းဖြစ်သွားတာ ဆန်းလား။ ဒီခေတ်မှာ ယောက်ျား လေးနဲ့ မိန်းကလေး ရင်းရင်းနှီးနှီးနေထိုင်ကြတာ ဆန်းလား"

မေမေ။ အဲဒီကောင်မလေးက ဖြူစင်ရိုးသားတဲ့ ကောင်မလေးပါ။ အများရဲ့အမြင်နဲ့ ကြားတဲ့သတင်းကို ယုံပြီး တာလွဲ တာချော်တွေ မတွေ့မိပါစေနဲ့။ သားကိစ္စ သားနိုင်အောင် ရှင်းမှာပါ။ မေမေသာလိုက်လာရင် အန်တီမိုးအိမ်မှာ သား မရှိတော့ဘူးသာ မှတ်လိုက်ပါ"

"ကြည့်စမ်း... ကြည့်စမ်း... မိဘစေတနာ ကို ဖော်ကားလိုက်တာ။ ဒီလိုတွေ ပြန်ပြောတတ်အောင် ငါ ရန်ကုန်ကို လွှတ်လိုက်တာ မဟုတ်ဘူး ဝန်းခစုတ်ရဲ့ မင်း ကိုယ်မင်း ဘာအောက်မေ့နေလဲ။ မကြာခင်မှာ လက်ထပ်ရ တော့မယ့် နောင်ကြီးနဲ့လူဆိုတာ မေ့နေပြီလား။ မဖြစ်သင့် တာ မဖြစ်ရအောင် တားနေတဲ့မိဘကို အာခံရဲလိုက်တာ။ အေး... ရတယ်။ ငါ စောင့်ကြည့်မယ်။ အချန်သိပ်မပေး နိုင်ဘူး။ ဆင်းရူပါ ထိခိုက်မယ့်ကိစ္စမျိုးဆိုရင် မင်း မလွယ်ဘူး သာ မှတ်လိုက်ပါ"

"အပုပ်အသိုးကောလာဟလတွေကြောင့် ရိုးသား ဖြူစင်တဲ့ မိန်းကလေးကိုလည်း သားက ဘယ်တော့မှ ထိ"

ရိုက်နှစ်နှာမှမျိုး မပေးဘူး မေမေ။ မေမေ အေးဆေးနေ
လိုက်ပါ။ ခုခေတ်လူငယ်တွေကို လျှော့မတွက်ပါနဲ့။ လူကြီး
တွေ ဝင်ပါစရာမလိုဘဲ လှလှပပ ပြီးသွားအောင်လုပ်နိုင်ကြ
ပါတယ်”

ဟု ပြောပြီး မေမေစကားပြန်ကို မစောင့်တော့ဘဲ
ဖုန်းပိတ်ပစ်လိုက်တော့သည်။ သို့သော် ဂျူလီယာရဲ့အိပ်
မက်မှန်လိုက်ပုံက ဤမျှနှင့် မပြီးခဲ့ပါ။ မနက်မိုးလင်းလို့ ဂျူ
လီနှင့်အတူတူ အပြေးလေ့ကျင့်တဲ့အချိန်မှာ ထိုကိစ္စကို ဖုံး
ဖိထားနိုင်ခဲ့ပေမယ့် နေ့လယ် သူတို့နှစ်ဦး ဂျူလီဂျစ်ကားကို
သူကိုယ်တိုင် မောင်းပြီး ကော်ဖီသွားသောက်တဲ့အချိန်မှာ
တော့ သူတို့ကားရှေ့ကို Mark II ကားတစ်စီးက ကန်လန်
ဖြတ်ဝင်ရောက် ပိတ်ဆို့လိုက်ခြင်းဖြင့် ဂျူလီအိပ်မက်က
ဆက်ကာ ဆက်ကာ သွက်သွက်ခါစေတော့သည်။

“အိမ်ရိုးသားဘူး။ လုပ်ကြံမှုတစ်ခုပဲ ကိုဝန်းခ”

ဂျူလီကလည်း စိုးရိမ်သွားသလို သူကလည်း စိုး
ရိမ်စိတ်ဖြင့် ရှေ့က ကားထဲကို သေသေချာချာစိုက်ကြည့်

လိုက်စဉ်မှာ . . .

ဟင် . . .

ဆင်းရှုပါ . . . သွားပြီ . . .

လျှော့တွက်လို့မရသည့် ဆင်းရှုပါက သူ့ကို အစမ်း

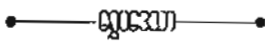
ခံလူသားအဖြစ် တကယ် လုပ်သွားခဲ့တာပါလား။

သူ ကားပေါ်မှ ဖျတ်ခနဲ ခုန်ဆင်းလိုက်သလို ဆင်း
ရှုပါကလည်း သရော်ပြုံးနှင့် ကားထဲမှ မော်ကြားစွာထွက်
ပေါ်လာလေသည်။ သူတို့နှစ်ဦးလုံး ကိုယ်ပိုင်အကြောင်း
တရားများနှင့် သွက်လက်စွာ မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်ကြပေ
မယ့် ဂျစ်ကားပေါ်မှ ကောင်းဘွဲ့ငါ့မင်းသမီးကလေးကတော့
ဘာမှန်းမသိတော့ ကလေးငယ်တစ်ဦးလို ခပ်ကြောင်
ကြောင် မျက်နှာလေးဖြင့် သူတို့နှစ်ဦးကို လှမ်းကြည့်နေ
လေသည်။

ကြည်လင်ရှင်းသန့်သော သဘာဝအလှတရားနှင့် ဘယ်တော့မှ မရိုးနိုင်သော ရှုပ်အင်္ကျီတို့ ဂျင်းဘောင်းဘီတို့ ကိုသာ ဝတ်တတ်သည့် ဂျူလီယာရဲ့အနားမှာ သာယာနေခဲ့ မိသူမို့ ရုတ်တရက် တွေ့လိုက်ရသည့် စူးစူးရဲရဲရှိသော ဆင်း ရူပါရဲ့အလှတရားက သူ့အာရုံကို အံ့မခန်းဖြစ်သွားစေပါ သည်။

ဂါဝန်အနီ၊ နှုတ်ခမ်းအနီ၊ လေဒီဂျူးအနီ၊ bag အနီ တို့ကြားမှာ စိန်တွေ ဖျိုးဖျိုးဖျပ်ဖျပ်လက်နေသည့် ဆင်းရူပါ ရဲ့အလှက မျက်စိကိုနှိုးလောက်ပါ၏။ ပြီးတော့ မြင်ရသူတိုင်း

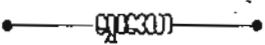

အတွက် အထင်ကြီးစေလောက်သော အားကျဖွယ်အလှ တရားနှင့်လည်း ပြည့်စုံနေလေသည်။

“ဆင်း . . . ဘယ်တုန်းက ရောက်နေတာလဲ။ ပြန် လာမယ်ဆိုလည်း ဖုန်းလေး ဘာလေး ကြိုဆက်လိုက်ရော ပေါ့။ ကျွန်တော် လာကြိုလို့ရတာပေါ့”

“No ပါ။ အဲဒီ idea ကြီးက အရမ်းပျင်းစရာ ကောင်းပါတယ်။ တစ်ခါတလေ ကိုယ်နဲ့ engage လုပ်ထား တဲ့လူရွှေ့ကို အမှတ်တမဲ့ပေါ်လာရတာ ပျော်စရာကောင်း တယ်။ အဲဒီလို surprise လုပ်ရတာမျိုးကိုလည်း ငယ်ငယ် လေးကတည်းက ဝါသနာပါတယ်။ Please ဂျစ်ကားကြီးပေါ် က lady နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးဦးလေ။ မိတ်ဆက်မပေးရဲတဲ့ အခြေအနေလား”

လက်ပိုက်ပြီး ရိတ်တီပြောလိုက်သည့်စကားက သူ့မျက်နှာကို ဖြန်းခနဲ ထူပူသွားစေသည်။ သို့သော် ထိုထူ ပူမှုက ဂျူလီကို အားနာလိုက်သည့်အတွက်ဖြစ်ပေမယ့် ဂျူလီကတော့ အလိုက်သိမ်းနှစ်တတ်သူပီပီ ကားပေါ်က

ဖျတ်ခနဲ ခုန်ဆင်းလိုက်ခြင်းဖြင့် သူ၏အခက်အခဲကို ဖြေရှင်းပေးပါသည်။

“ကျွန်မနာမည် ဂျူးလီယာပါ။ မိတ်ဆက်မပေးရဲတဲ့ အခြေအနေမျိုးတွေ ကျွန်မတို့မှာ မရှိပါဘူး။ မလုပ်သင့်တဲ့ ကားရှေ့မှာ ကန့်လန့်ဖြတ်ပိတ်ဆို့ခံလိုက်ရတဲ့ အပြုအမူ အတွက်သာ စိုးရိမ်သွားမိကြတာ တစ်ခုပါပဲ။ ဒီက ကိုဝန်းခနဲ ကျွန်မက မိတ်ဆွေဖြစ်တာ မကြာသေးပါဘူး။”

ဟု ဂျူးလီကာ စတင်မိတ်ဆွေလိုက်ပေမယ့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ဖို့အတွက်တော့ လုံးဝ လက်ကမ်းမပေးပါ။ ဆင်းရှုပါကလည်း လက်ကမ်းမပေးပါ။

“မိတ်ဆွေဖြစ်ကြတာ မကြာသေးပေမယ့် ခဏအတွင်းမှာ ဝန်းခရဲဘဝတစ်ခုလုံး ပြုယိုင်လဲကျသွားလောက်တဲ့ထိ သိမ်းသွင်းပုံ၊ စည်းရုံးပုံတွေ၊ ပစ္စလက်ပညာတွေ တော်လွန်းလို့ ခုလို ကားနဲ့တောင်ပိတ်ဆို့ထည့်လိုက်ရတဲ့ အထိပါပဲ။ လက်တွေ့မြင်လိုက်ရတော့လည်း ကြားရတဲ့ သတင်းနဲ့ ကွက်တိပဲ။ ဒီလို လူစိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်အောင်

နေထိုင်တတ်တဲ့ Style မျိုးနဲ့ လူတိုင်းကို သိမ်းသွင်းလို့ရလိမ့်မယ် မထင်နဲ့။ ဝန်းခနဲတို့က engage လုပ်ထားခဲ့တာ တစ်နှစ်လောက်ရှိပြီ။ မကြာခင်မှာ wedding လုပ်တော့မယ်။ ဒါကြောင့် မင်းကို ဒီလိုစကားမျိုးတွေ ပြောခွင့်ရှိတယ်။ တို့နာမည် ဆင်းရှုပါ”

“ဆင်း . . . ဘာတွေပြောနေတာလဲ။ ဒီလိုလေသံတွေ ပြန်ရုပ်သိမ်းပေးပါ။ လွဲကုန်ပြီကွာ။ ဆင်းထင်သလို တွေ လုံးဝမဟုတ်ဘူးနော်”

အခြေအနေက မထင်မှတ်ဘဲ ငြုန်းခနဲ ဆိုးဝါးသွားသည်။ ဒီလောက်ထိ ရဲတင်းလိမ့်မယ်မှန်း၊ ဒီလောက်ထိ တစ်ဖက်သားအပေါ် နိုင်ထက်ဆီးနှင်း အပြုအမူမျိုးနှင့် ဆက်ဆံတတ်မှန်းကို သူ ဆင်းရှုပါအပေါ် မထင်ရက်ခဲ့ပါ။ ပြီးတော့ ဘာမှမဟုတ်ခဲ့တဲ့ကိစ္စကို သေချာသောပုံစံမျိုးဖြင့် မစဉ်းစားမဆင်ခြင် တပ်အပ်ပြောဆိုခဲ့သော ဆင်းရှုပါရဲ့ ကာရိုက်တာကိုလည်း သူ အထူးအံ့သြရလေသည်။

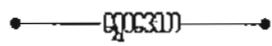
“ကိုဝန်းခ . . . ဒီအချိန်ခဏလေးမှာ ဆိတ်ဆိတ်

နေခြင်းကို ကျင့်သုံးပေးပါ။ အမှားမဖြစ်စေနိုင်ပါဘူး။ ကျွန်မ ဘက်က ပြောသင့်ပြောထိုက်တဲ့စကားကိုတော့ ပြောရပါ လိမ့်မယ်။ ဒီမှာ မဆင်းရှုပါ။ သိမ်းသွင်းပုံတွေ၊ စည်းရုံးပုံတွေ၊ ပစ္စလက်ပညာတွေ၊ လူစိတ်ဝင်စားအောင် နေထိုင်တတ်တဲ့ Style မျိုးတွေဆိုတဲ့စကားကို ဂျူလီယာဆိုတဲ့ မိန်းကလေး ကို မပြောဖြစ်အောင် ဆင်ခြင်ပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီလိုထင်မြင်ပြီး စွပ်စွဲရင် ရှင် မကြာခင်အချိန်အတွင်းမှာ နောင်တကောင်းကောင်းရလိမ့်မယ်”

“အိုး . . . ကြောက်လိုက်တာနော်။ ပုံစံကတင် လန်ထွက်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ စကားလုံးတွေကလည်း မိုး ပေါ်တက်သွားပါလား”

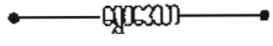
“ဒီလိုသတ်မှတ်ပေးတာ ကျေးဇူး အထူးတင်ပါ တယ်။ ရှင်နဲ့ကိုဝန်းခ ဓမ္မစပ်ပြီးရှုံမကလို့ လင်မယားတွေပဲ ဖြစ်နေနေ ကျွန်မ ဂရုစိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မနဲ့ကိုဝန်းခ က လူသားအချင်းချင်း ရင်းနှီးမှုပုံစံထက် မပိုလို့ဘဲ။ ကျွန်မ ထပ်ပြီးသတိပေးပါမယ်။ သိမ်းသွင်းတဲ့စကားလုံးတွေ၊ စည်း

ရုံးတဲ့စကားလုံးတွေကို ထပ်မပြောမိပါစေနဲ့။ ထပ်ပြောမိရင် ကျွန်မသိမ်းသွင်းစရာမလိုဘဲ ကျွန်မအရိပ်အောက်ကို ရှင် အလိုလို ရောက်လာလိမ့်မယ်”

“ဟား . . . ရူးကြောင်ကြောင်စကားတွေ တို့ကို လာမပြောနဲ့ ဂျူလီယာ။ မင်း သတိပေးတိုင်း တို့လိုက်နာ လိမ့်မယ် မထင်နဲ့။ မင်းအရိပ်အောက်ကို တခြားလူတွေသာ ရောက်ချင်ရောက်လာလိမ့်မယ်။ တို့ကတော့ ရောက်လာ နိုင်စရာအကြောင်းမရှိဘူး။ ကိုယ်နဲ့ဓမ္မစပ်ထားတဲ့လူနဲ့ ပတ် သက်ရင် ဘယ်လိုစကားမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်သူ့ကိုမဆို ပြော စွင့်ရှိတယ်။

မင်းက မြန်မာမကျ ဘိုမကျ ဘာမှန်းမသိတဲ့လူမျိုး ဆိုတော့ ဓမ္မစပ်ထားတဲ့ လူကျင့်ဝတ်ဆိုတာမျိုးကို ဂရုစိုက် ချင်မှ စိုက်မှာပေါ့။ တို့ကတော့ တို့ချော့ခြေသိက္ခာကို တန်ဖိုး ထားတယ်။ Tip Top ပဲ။ အဲဒီအတွင် မင်း ဘာတွေထပ် ပြောချင်လဲ။ ဘာတွေဆွေးနွေးချင်လဲ။ ကြိုက်နေရာရွေး လိုက်၊ ဘယ် hotel လဲ၊ ဘယ် restaurant ကြိုက်လဲ”

ထိုစကားအဆုံး ဂျူလီက ဟက်ခနဲ ရယ်လေသည်။ ပြီးတော့ ဘာမှပြန်မပြောသေးဘဲ ဆင်းရူပါကို ပြုံးစိစိနှင့်စိုက်ကြည့်ပြီး ဆင်းရူပါရှေ့နီးကပ်စွာ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲ လက်နှစ်ဖက်နှိပ်၍ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် ကြွတတကလေး လျှောက်၏။ အသည်းယားစရာကောင်းပါသည်။

မသိလျှင် ကြွပ်ဆတ်ဆတ် ပေစောင်းစောင်း ဂျစ်ကန်ကန်ပုံစံမျိုးမို့ မြင်ရသူအတွက် မြင်ပြင်းကတ်စရာကောင်းလှပါလိမ့်မည်။ ထိုပုံစံကြောင့် ဆင်းရူပါမျက်နှာပေါ်မှ သရော်ဖော်ကားနိုင်သော အရိပ်အယောင်တွေ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ချက်ချင်းရဲလျက် ဒေါသအရိပ်တွေ လွှမ်းမိုးသွားပါသည်။

ဂျူလီက ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်ပြီးသောအခါ ဆင်းရူပါရှေ့မှာ လက်ပိုက်လျက် Model တွေ ရပ်သော Style မျိုးဖြင့် ရပ်လိုက်၏။

“အပွဲပွဲနဲ့လာခဲ့သမျှ ဒီပွဲကျမှ လွဲလို့တော့မဖြစ်ဘူး။ ဝိုင်းပြီးလွဲလို့မဖြစ်တာက ရှင်တို့ရဲ့အချစ်ပွဲဖြစ်နေလို့ပဲ။”

ကောင်းပြီ မဆင်းရူပါ။ ရှင်နဲ့ကျွန်မ ပတ်တယ်ပေါ်မှာ ပြောရမယ့်စကားမျိုးလည်း ကျွန်မ ရင်ထဲမှာ မရှိဘူး။ စားသောက်ဆိုင်မှာ ပြောရမယ့်စကားမျိုးလည်း ကျွန်မ ခေါင်းထဲမှာ မရှိဘူး။ ဒီလမ်းပေါ်မှာ ဒီလိုပြောရတာတောင် အရမ်းရှက်ဖို့ကောင်းလှပြီ။ ဒီလိုအခြေအနေအဆင့်အတန်းတွေနဲ့ ဒီလိုစကားမျိုးတွေ ပြောစရာမလိုအောင် ဂျူလီယာဘက်က အားလုံးရှင်းပါတယ်။ လုံးဝဥသံရှင်းပါတယ်”

“ . . . ”

“မြန်မာမကျ ဘိုမကျ ဘာမှန်းမသိတဲ့လူမျိုးဆိုတဲ့ စကားကိုတော့ ကွဲပြားနားလည်အောင် ရှင်းပြပါမယ်။ ကျွန်မက ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်တဲ့ မြန်မာလူမျိုးစစ်စစ်ပါ။ လူပုံစံ ဘိုရုပ်ထွက်နေတာကတော့ ဘုရားပေးတဲ့ဆုံပါပဲ။ မြန်မာပြည်မှာ မြန်မာထမင်းဟင်းကောင်းကောင်းကိုပဲ စားပါတယ်။ စီးတဲ့ကားကအစ ပြည်တွင်းဖြစ် စက်မှုရန်ကားကိုပဲ စီးပါတယ်။ ဝတ်တဲ့အဝတ်အစားကအစ ရန်ကုန်မှာနေတဲ့ကာလအတွင်း ရန်ကုန်ချုပ်တွေကိုပဲ ဝတ်ပါတယ်။ ပြီး

www.burmeseclassic.com

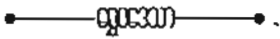
တော့ ကျွန်မက မြန်မာပြည်မှာနေရင် မြန်မာစကားကလွဲ
လို့ အင်္ဂလိပ်လို ယောင်လို့တောင် မပြောပါဘူး။ အမေရိကား
မှာနေရင် အင်္ဂလိပ်စကားကလွဲလို့ မြန်မာလို ယောင်လို့
တောင် မပြောပါဘူး။ ဒါဆို သဘောပေါက်ပါ။ သွားပြီ . . .
အဆင်ပြေပါစေ”

ဟုပြောပြီး ဂျူလီက ကားပေါ်လှမ်းတက်တော့
မည့် အချိန်တွင် . . .

“ဒီလိုလှည့်စားလို့ရတမ်းလား။ ဒီလိုရှောင်ထွက်
လို့ ရတမ်းလား။ ဒီလိုဖြေရှင်းပုံမျိုးနဲ့ မင်းကို ယုံရမှာလား။
ယုံလို့ရပြီလား”

ဆိုသည့် ခပ်ရင့်ရင့်ပြောလိုက်သည့် ဆင်းရွပါ
စကားကြောင့် ဂျူလီက ရယ်ပြီး ဆင်းရွပါရှေ့ကို ရောက်
လာပြန်သည်။

“လုံးဝရှင်းနေတဲ့ကိစ္စကြီးကို ဇွတ်လုပ်နေပါလား။
စကားပြောရမယ့်လူ မှားနေပြီ။ ရှင်ယုံဖို့အတွက် ကျွန်မမှာ
တာဝန်မရှိဘူး။ ရှင်ယုံဖို့ မယုံဖို့လည်း ကျွန်မ စိတ်မဝင်စား

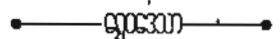

ဘူး။ ဘာမှမဟုတ်တဲ့ကိစ္စကို အဟုတ်ကြီးလုပ်နေတဲ့
အတွက်လည်း ရှင် ယုံစေနိုင်တဲ့ စကားမျိုး ကျွန်မမှာ ပြော
စရာမရှိဘူး။ ကျွန်မက ဘာကိုလှည့်စားရမှာလဲ။ ဘာကို
ရှောင်ထွက်ရမှာလဲ။ ရှင်းနေတဲ့ကိစ္စကြီးကို ဘယ်လိုရှင်းရ
မှာလဲ။

က် . . . ကိုဝန်းခ ရှင့်အလှည့်ကျပြီ။ အတိုင်း
အတာတစ်ခုထက် ရင့်လာရင် မကောင်းဘူးနော်။ အမြန်
ဆုံးနည်းနဲ့သာ ခြေရှင်းလိုက်ပါတော့။ ဒီမှာ ဆင်းရွပါ ဒီလို
ကိစ္စမျိုးက ကိုဝန်းခနဲ့ အရင်ဆွေးနွေးပြီးမှ လိုအပ်ရင်
ကျွန်မဆီ အကူအညီတောင်းရမှာမျိုးပါ။ ရှင် မှားတယ်။ ရှင်
တို့နှစ်ယောက်တည်းသာ ပြောရမယ့်ကိစ္စပါ”

“ . . . ”

“ကျွန်မက ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြောက်လို့ တစ်
ယောက်တည်းနေတာ။ အချိန်မရွေးလာတွေ့လို့ရတယ်။
အခု အိမ်လိုက်ခဲ့လည်း ရတယ်။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်နော်။
ကျွန်မနဲ့လာတွေ့မယ်ဆိုရင် ဒီလိုလေသံမျိုးနဲ့ပဲ ပြောနိုင်

အောင် ကြိုးစားပြီးထိန်းထားပါ။ လေသံလုံးဝမပြောင်းမိပါ
စေနဲ့”

ထိုစကားအဆုံး ဂျစ်ကားပေါ်တက်၍ Country
Song ကို ခပ်ကျယ်ကျယ်ဖွင့်ပြီး မောင်းထွက်သွားတော့
သည်။

“တောက်! . . . ပုံစံကိုက ဆောင့်ကြားကြားနဲ့။
တွေ့ကြသေးတာပေါ့။ ဆင်းရူပါကို လျှော့တွက်တဲ့လူတွေ
သနားစရာဖြစ်သွားလိမ့်မယ်”

ဆင်းရူပါ တောက်ခတ်လျက် ဒေါသတွေ ဗလုံး
ဗထွေးနှင့် ကျန်ခဲ့ပုံကို သူ ကြည့်ပြီး အောင့်သက်သက်
ခံစားလိုက်ရလေသည်။

“ဆင်း အရမ်းလွန်တယ်ကွာ”

“မလွန်ဘူး”

“တကယ်မှားတယ်”

“မမှားဘူး”

“လမ်းပေါ်မှာ ဒီလိုအပြုအမူမျိုး လုံးဝမလုပ်သင့်ဘူး”

“လုပ်သင့်တဲ့ပုံစံမျိုးကို မြင်ရင် ဘာကိုမှ မတွေ့
ဘူး”

“ကိုယ့်အဆင့်အတန်းနဲ့ကိုယ် ဒီလိုစကားတွေ
ပြောသင့်လို့လား”

“ဘာလဲ . . . အဆင့်အတန်း။ အဆင့်အတန်းကို
သိတဲ့လူက ဆင်ခြင်တယ်”

“ဆင်း ကျွန်တော့်ကို မစွပ်စွဲနဲ့”

“စွပ်စွဲတာ မဟုတ်ဘူး။ ဆင်းရဲခဲစားမှုမျိုးကို ဆင်း
လို ဓမ္မစင်ခံထားရတဲ့မိန်းကလေးတိုင်း ကိုယ်ချင်းစာလိမ့်
မယ်”

သူ ဘာမှပြန်မပြောတော့ဘဲ ဆင်းရူပါရဲ့ကားထဲ
ကို အရင်ဝင်ထိုင်လိုက်တော့ သူမကလည်း တစ်ဖက်မှ ဝင်
ထိုင်ပြီး ကားတံခါးကို ငြုန်းခနဲပိတ်သည်။ တစ်ယောက်
တစ်ခွန်း အပြန်အလှန်ပြောနေလျှင် ထိုပွဲက ဘယ်လိုမှ
မပြီးတော့ဘဲ တင်းသထက် တင်းလာဖို့ပဲရှိသည်။ ဒါကြောင့်
သူမှအလျှော့မပေးလျှင် ဆင်းရူပါက ဘယ်လိုမှ လျှော့မည့်

ပုံမပေါ်။ နေရာတိုင်းမှာ သူမရဲ့အကြွေသိက္ခာကို ရှေ့တန်း
တင်ပြီး အနိုင်ယူချင်သူဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လာသည်။

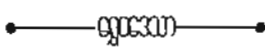
သို့သော် တစ်နည်းအားဖြင့် တွေးရလျှင် . . .

ဂျူလီယာလို မိန်းကလေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူနှင့်
ဆင်းရူပါတို့ ဒီလိုဖြစ်သင့်လို့လား။ ဟင့်အင်း . . . လုံးဝမဖြစ်
သင့်တဲ့ကိစ္စပါ။

“ဆောရီး . . . ဆင်း။ ကျွန်တော်နဲ့ဆင်းက ဒီလို
တွေ့ မပြောသင့်ဘူး။ ဒီလိုအခြေအတင်ဖြစ်ရမယ့်လူမျိုးတွေ
မဟုတ်ဘူး”

“ဟုတ်တယ် . . . ဆင်းကြားခဲ့တဲ့သတင်းတွေ
ကြောင့် ဆင်းရဲ့အရှက်သိက္ခာတွေ မိဘအဆင့်အတန်းတွေ
ကို ရှေ့တန်းတင်ပြီး ဆင်းလည်း စိတ်တွေ အရမ်းထူပူသွား
တာပါတယ်။ ကော်ဖီဆိုင်တစ်ခုကို သွားရအောင် ဝန်းခ။
စကားအေးအေးဆေးဆေးပြောချင်တယ်”

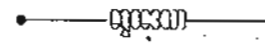
သူ အနီးစပ်ဆုံး အေးဆေးအရှိဆုံး ဆိုင်ကလေး
တစ်ဆိုင်ကို မောင်းခဲ့တော့သည်။

“ဂျူလီယာ ပြောတာ မှန်တယ် ဆင်း။ ဒီလိုကိစ္စ
ဆိုတာ ဆင်းနဲ့ကျွန်တော်နဲ့ပဲ စကားအရင်ပြောရမှာ”

စားပွဲမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ရင်း သူက စကား
အရင်စလိုက်သည်။

“သူက ပုန်တယ်ဆိုတော့ ဆင်းက မှားတယ်ပေါ့။
ဝန်းခ စိတ်တွေ ထူပူနေလို့ ဆင်းကို မှားတယ်လို့ ပြောရ
တာပါ။ တကယ်တော့ ဆင်းမမှားဘူး။ ဆင်းက လူသိရှင်
ကြား engage လုပ်ခံထားရတဲ့မိန်းကလေးပါ။ ဒီလိုမိန်းက
လေးတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဒီလိုပြောရေးဆိုခွင့် ဒီလိုလုပ်ပိုင်

ခွင့်တွေ ရှိပါတယ်။ LA မသွားခင်တုန်းက ပြောခဲ့တဲ့စကားတွေ မေ့သွားပြီလား။ လက်ထပ်ပြီးရင် ချစ်လာနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ့မယ်လို့။ ဒီအတောအတွင်းမှာ ဆင်း ထိခိုက်မယ့် အကြောင်းအရာမျိုးတွေ ဖြစ်မလာနိုင်အောင် ဝန်းဘက်က နေပေးရမယ်ဆိုတာလေ။ ဖြစ်လာခဲ့ရင် ဆင်းဘက်က လွယ်လွယ်နဲ့ ခွင့်လွှတ်တတ်သူမဟုတ်ဘူး။ လွယ်လွယ်နဲ့လည်း လက်လျှော့မယ့်သူ မဟုတ်ဘူးဆိုတာလေ”

သူ လေပူတစ်ချက်ကို မှုတ်ထုတ်ပြီး ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ကော်ဖီခွက်ကိုသာ လှမ်းယူသောက်လိုက်တော့သည်။

“မေ့သွားပြီလား ဝန်းခ။ ဆင်းတို့နှစ်ယောက် လက်သန်းချင်းချိတ် လက်မချင်းထိပြီး အပေးအယူညှိနှိုင်း ခဲ့ကြတာတွေကော မေ့ထားလိုက်ပြီလား။ အဲဒါတွေဟာ သစ္စာဆိုရင် ပိုမှန်ပါလိမ့်မယ်”

“ဘယ်မေ့လိမ့်မလဲ ဆင်းရဲ့ ကျွန်တော်က အခု ဘာဖြစ်နေလို့လဲ”

သူ၏တစ်ခွန်းတည်းသော ပြန်ဖြေလိုက်ပုံကြောင့် နဂိုကတည်းက စိတ်လှုပ်ရှားမှုဖြင့် စကားအများစုတံသံ ထွန်းခါနေသော ဆင်းသည် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုဒီဇိုင်းကဲ့သို့ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ရဲသွားသလို ထင်ရသည်။ သူ ဆင်းရူပါတို့ စိတ်မကုန်အောင် မနည်းကြိုးစားထိန်းထားရပါသည်။

စိတ်ပျက်တာ၊ စိတ်နာတာထက် စိတ်ကုန်သွားပြီဆိုလျှင် သူတို့နှစ်ဦး၏ပြဿနာက မဟာဆန်ပြီး ခမ်းနားသွားမှာ စိုးသောကြောင့်ပင်။ အဆက်အသွယ်တွေ ဖြတ်တောက်ထားပြီး ဖုန်းခေါ်လို့မရကတည်းက သူ ဆင်းရူပါကို မသင်္ကာခဲ့တာဖြစ်၏။

ထိုမသင်္ကာမှုကို . . .

* “ဒီကောင်မလေး အားလုံးကို အဆက်အသွယ် ဖြတ်ထားကတည်းက အန်တီမိုး မသင်္ကာဖြစ်နေတာ။ လျှော့တွက်လို့ မရဘူးနော်။ မင်းကို ဘာသတင်းမှ မပေးဘဲ လွှတ်ထားကတည်းက အစမ်းသပ်ပစ္စည်းအဖြစ် ထားခဲ့တာ သေချာ

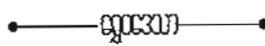
သွားပြီ”

* “LA သွားတာ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်မသွားဘဲ Spy ထားခဲ့ပုံပေါ်တယ်။ အဲဒီ Spy နဲ့ သားမေမေနဲ့ များ ပူးပေါင်းနေသလား . . . မတွေ့တတ် တော့ပါဘူး သားရယ်”

စသည် အန်တီမိုး၏ ထင်မြင်ချက်က ထပ်မံပုံပိုး ပေးခဲ့သောအခါ သူ ဆင်းရဲပေါက် ပိုတင်းသွားရသလို သူ ကိုယ်သူလည်း အစမ်းသပ်ခံပစ္စည်းဖြစ်ရလေခြင်းဆိုသည့် အသိဖြင့် သိမ်ငယ်စွာ ခံစားမိလာရသည်။

“ဘာဖြစ်နေလို့လဲဆိုတော့ ဝန်းခနဲ့ဂျူလီယာမျှ တတ်လမ်းအမှန်ကို ဝန်ခံလိုက်ပေါ့။ အမှန်တရားကို ဝန်ခံရဲ ရင် အားလုံးရှင်းသွားမှာပါ”

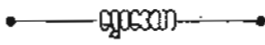
“ဘာတွေဖြစ်နေလို့ ဘာတွေကို ဝန်ခံရမှာလဲ ဆင်းရဲ၊ သူက လူတိုင်းကို အမှန်တရားနဲ့ဆက်ဆံနေတာ။ အမှန်တရားအားလုံးကို ပြောပြသွားပြီလေ။ သူနဲ့ကျွန်တော် လူသားအချင်းချင်း ရင်းနှီးမှုပုံစံထက် မပိုဘူးဆိုတာလေ။

ကျွန်တော် ဆင်းအပေါ်ကို လုံးဝသစ္စာမဖောက်ဘူး။ ဆင်း ပြောချင်တာကို တည့်တည့်ပြောချလိုက်ပါ။ ကျွန်တော့် ဘက်မှာ အမှန်တရားတွေ အပြည့်ရှိတယ်။ ဆင်းထိခိုက် မယ့်ကိစ္စမျိုး၊ မိဘမျက်နှာပျက်ရမယ့်ကိစ္စမျိုး ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်ခဲ့ဘူး။ ဒါပဲ . . . ဒီစကားကလွဲလို့ ကျွန်တော် ဘာမှ မပြောတတ်ဘူး”

“ဒါပေမဲ့ ဆင်းနားထဲမှာ ဝန်းခသတင်းတွေ မဆန့် တော့ဘူး။ ရန်ကုန်မှာကျန်ခဲ့တဲ့ ဆင်းသူငယ်ချင်းတွေက လုံးဝတန်းဝင်ပြီးသားနော်။ အဲဒီလောကထဲကို ဂျူလီယာ ရောက်လာတဲ့အတွက် သတင်းပေါက်ရောက်မှုက ပိုမြန် တယ်။ ဆင်းက မိဘစကားကို နားထောင်ခဲ့တယ်ဆိုပေ မယ့် မိဘကျေနပ်ရင်ပြီးရောဆိုတဲ့ မိန်းကလေးမျိုးထဲမှာ ဆင်းရူပါ မပါဘူး။

မိဘစကားကိုလည်း နားထောင်ရာကျအောင် ကိုယ် လက်ထပ်မယ့် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုလည်း နား လည်လို့ရအောင် အဲဒီမိန်းကလေးဟာ လည်ရင်လည်သလို

www.burmeseclassic.com

နည်းလမ်းတစ်ခုခု သုံးသင့်တယ်။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို မိဘစကားနားထောင်ခဲ့ရုံနဲ့ ဘဝတစ်ခုလုံး လွယ်လွယ်ပုံပေးလိမ့်မယ် မထင်နဲ့။ ဆင်းဘက်က အမျိုးမျိုးစမ်းသပ်ပိုင်ခွင့်ရှိတယ်”

“ဘာအဆက်အသွယ်မှမလုပ်ဘဲ အားလုံးဖြတ်တောက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို Experiment တစ်ခုလုပ်သွားကတည်းက ကျွန်တော်ကလည်း သဘောပေါက်ပြီးသားပါ။ အစမ်းသပ်ခံလူသားတစ်ယောက်ဖြစ်ရလောက်တဲ့အထိလည်း ကျွန်တော့် အသိတရားတွေ မခေါင်းပါးပါဘူး။ ဆင်ခြင်တဲ့တရား မကင်းမဲ့ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ အပုပ်အသိုးကောလာဟလသတင်းတွေကို ယုံပြီး ဂျူလီယာကို မဟုတ်တဲ့ စွပ်စွဲချက်တွေ မပြုလုပ်ပါနဲ့ ဆင်း။ ဂျူလီယာရဲ့ ကာရိုက်တာဟာ အမြင်နဲ့လက်တွေ့ တခြားစီဖြစ်တဲ့မိန်းကလေးမျိုးပါ။ အချစ်တစ်ခုကို ရှေးလွှာခဲ့မိလို့ ဘဝကို စိတ်ဖြေသာမယ့် နည်းပေါင်းစုံနဲ့ လျှောက်လှမ်းနေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါ”

တဒဂ်အတွင်း သူ့လေသံတွေ ပြောင်းသွားသလို ဂျူလီယာဝဇာတ်လမ်းကိုလည်း ရှင်းပြသလိုဖြစ်သွားတာမို့ ဆင်းရွပ်ချိမျက်နှာအရိပ်အယောင်လည်း တစ်မျိုးပြောင်းပြီး သူ့ကို မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်လာပါသည်။

ရှင်းပြသလိုလား။ ရှင်းပြသလိုဖြစ်သွားတာလား။ ထားတော့ . . .

တကယ်ရှင်းပြသလို ဖြစ်သွားခဲ့တယ်ဆိုရင် တောင် . . .

ဂျူလီကို စတွေ့တွေ့ချင်း . . .
ဂျူလီအထာကို သိခဲ့ရပြီး . . .
ဂျူလီပုံစံကို စွဲလမ်းခဲ့ရာမှ . . .
ဂျူလီဘဝထဲကို နားလည်မှုနှင့် ဝင်ရောက်ခဲ့ရသူမို့ . . .

ထိုဂျူလီယာအတွက်ဆိုလျှင် ဆင်းရွပ်ကိုမှ မဟုတ် ဘယ်လူသားမျိုးကိုမဆို နေရာ၊ အချိန်၊ ကာလမရွေး သတ္တိတွေ စွန့်အားတွေ အပြည့်ရှိနေခဲ့ပါသည်။

“ကျွန်တော်က ဂျူလီယာရဲ့ပုံစံကို မြင်ကတည်းက သူများတွေမြင်တဲ့အမြင်မျိုးနဲ့ မြင်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။ နားလည်တတ်တဲ့ အကောင်းမြင်ဝါဒနဲ့ ခင်မင်ခဲ့တာ။ တကယ်ရင်းနှီးတဲ့အပေါင်းအသင်းဖြစ်သွားတော့ ပိုပြီးတော့တောင် နားလည်မှုတွေရခဲ့တယ်။ သူ့ဘဝအကြောင်းကို သိလိုက်ရချိန်မှာလည်း ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ နားလည်စာနာစိတ်တွေနဲ့ သနားခွဲမိတာ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဂျူလီယာ သူများသနားတာကို ခံမယ့် မိန်းကလေးထဲမှာ မပါဘူး”

“ . . . ”

“မိစုံ ဖစုံရဲ့မေတ္တာကို အပြည့်အဝ မခံစားခဲ့ရတဲ့ အပြင် မောင်နှမဆိုတဲ့ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုလည်း မခံစားခဲ့ရတဲ့ မိန်းကလေးပါ ဆင်း။ အရွယ်ရောက်တော့လည်း ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အညွန့်ချိုးတာကို ခံစားခဲ့ရတဲ့ မိန်းကလေးပါ။ ဒါကြောင့်လည်း လက်ရှိဘဝကို သူ့စိတ်ကူးနဲ့သူ၊ သူ့ယုံကြည်ချက်နဲ့သူ မယိုင်လဲအောင် ဖြောင့်ဖြောင့် တန်းတန်းလျှောက်နေတဲ့သူပါ။ ဒီလိုမိန်းကလေးတစ်ယောက်

ကို ဆင်းက အမျိုးမျိုး အထင်အမြင်တွေလွဲပြီး ပြောချင်တာတွေ ဆက်ပြောမိမယ်ဆိုရင် မှားပြီးရင်း မှားရင်း ဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ်။ ဆင်းတင်နေတဲ့အကြောင်းတရားမျိုး သူ့ခေါင်းထဲမှာ မရှိဘူး”

“ဒါဆို ဆင်း တကယ်ယုံလိုက်ရတော့မှာလား ဝန်းခ၊ ဒီလိုရင်းပြပုံမျိုးနဲ့ ဆင်းရဲအုတ်မြစ်သိက္ခာကို အဖတ်ဆယ်လို့ ရသွားပြီလား။ ဝန်းခနဲ့ဂျူလီယာ သွားလာနေတဲ့ နေရာတွေဟာ ဆင်းအသိုင်းအဝိုင်းတွေ အများဆုံးရှိတဲ့ နေရာဆိုတော့ ဆင်းမှာ အမျိုးမျိုး အင်တာဗျူးလုပ်တာတွေကို ခံနေရတယ်။ တရားဝင်စေ့စပ်ထားတော့ ပိုဆိုးတယ်။ ဆင်းက အဲဒါမျိုးတွေကို ရင်ဆိုင်ချင်တာ မဟုတ်ဘူး။ သန့်သန့်လေးပဲနေခဲ့တာ။ ဘယ်သူ့အပြောကိုမှ မခံနိုင်ဘူး။ ဝန်းခနဲ့ကျမှ . . . ”

“အိုခေ . . . ကျွန်တော် သဘောပေါက်တယ်”
ဆင်းရူပါ စကားမဆုံးခင် သူ လက်ကာပြီး တားလိုက်တော့ သူမက နှုတ်ခမ်းတင်းတင်းစေ့ပြီး စိုက်ကြည့်၏။

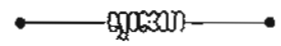
www.burmeseclassic.com

အဲဒီလိုမသင်္ကာသောအကြည့်မျိုး၊ စူးရှပြီး ပညာပြချင်သော မျက်ဝန်းမျိုး၊ လွယ်လွယ်နဲ့လည်း ခွင့်မလွှတ်တတ်သလို လွယ်လွယ်နဲ့လည်း လက်မလျှော့တတ်သည့်မျက်ဝန်းမျိုးကို ရင်ဆိုင်နေရချိန်မှာ . . .

ရီဝေအေးချမ်းသော အပြစ်ကင်းသည့်မျက်နှာက ဝန်းတစ်ဝိုက်ဖြင့် နားလည်စွာ ကြည့်တတ်သည့် ဂျူလီယာ၏ အကြည့်တွေက သူ့ရင်ဘတ်အတွင်းကို မြားတစ်စင်းလို စူးစူးနစ်နစ်ဝင်လာပါသည်။ ပြီးတော့ . . .

* "ကဲ . . . ကိုဝန်းခ ရှင့်အလှည့်ကျပြီး အတိုင်း အတာတစ်ခုထက် ရင့်လာရင် မကောင်းဘူး နော်။ အမြန်ဆုံးနည်းနဲ့သာ ဖြေရှင်းလိုက်ပါတော့"

ဟု ပြောခဲ့သည့်စကားက သူ့မရဲ့ ကိုယ်ကျင့် သိက္ခာတွေ၊ အမှန်တရားတွေကို သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့် ပညာပေးခဲ့သလို စံစားလာရတာမို့ သူ ဒီနေရာမှာတင် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ချုပ်တော့မည်။

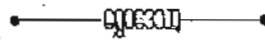

သူ အန်တီမိုးနှင့် မေမေ့ကို အပိုင်ချည်တုတ်ပြီး ပြောခဲ့သော . . .

* "ကျွန်တော့်ဘက်က မရိုးသားဘူးဆိုရင်တောင် သူ့ဘက်က ဘယ်လိုမှဖြစ်လာနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိဘူးလို့ ပြောပြီးသားနော်။ ကျွန်တော် ဂျူလီယာလို မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ပြဿနာမပေးချင်ဘူး။ သူ့နာမည်ထိပါးမယ့်ကိစ္စ၊ သူ့အကြံအစည်ဆင်နွှဲမယ့်ကိစ္စမျိုး လုံးဝအဖြစ်မခံနိုင်ဘူး"

* "အပုပ်အသိုးကောလာဟလတွေကြောင့် ရိုးသားဖြူစင်တဲ့ မိန်းကလေးကိုလည်း သားကဘယ်တော့မှ ထိခိုက်နစ်နာမှုမျိုး မပေးဘူး မေမေ"

ဆိုသည့် သူ ပြတ်ပြတ်သားသားပြောခဲ့သည့် စကားတွေအတိုင်း အပြောနှင့် အလုပ် တစ်ထပ်တည်းကျအောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တာဝန်ယူရဲ့ရပါမည်။

“ဆင်း . . . ဘာဖြစ်ချင်လဲ”

“ဆင်းကို လောဘကြီးတယ်လို့ပဲ ပြောချင်ပြောပါ။ ဆင်း ဝန်းခကို အမြင်ရှင်းချင်ပါတယ်။ ကိုယ်နဲ့ လက်ထပ်တော့မယ့် ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ဘေးမှာ သူများပြောစရာဖြစ်လောက်အောင် တရင်းတနီးနေထိုင်နေတဲ့ မိန်းကလေးမျိုးကို မမြင်ရဲလောက်အောင် သတ္တိတွေ နည်းပါတယ်။ ဒါမျိုးဆိုတော့ ရင်းနှီးရာမှတစ်ဆင့် စိုးရိမ်သလို ဖြစ်လာနိုင်တဲ့ ရာနှုန်းက များတော့ ဆင်းအနေနဲ့ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိပါတယ်။ ဆင်းကို နားလည်ပေးပါ။ ဆင်းဘက်က ရင်ကျက်ဖို့တွေ ကြိုးစားဖို့တွေ အများကြီးလိုပါသေးတယ်”

“ကောင်းပြီ ဆင်း။ ဆင်းရဲ့စိုးရိမ်စိတ်တွေ အစွဲအလမ်းကြီးတာတွေကို ကျွန်တော် နားလည်လို့ရသွားပြီ။ ကျွန်တော် မေမေကို လှမ်းခေါ်လိုက်တော့မယ်။ ဆင်း ကြိုက်တဲ့ရက်ကို ရွေးလိုက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ Wedding မြန်မြန်လုပ်ရအောင်”

“ရှင်”

ဆင်းရူပါ မျက်လုံးလေးစိုင်းသွားလေသည်။

“ကျွန်တော်က အဲဒီလိုလူမျိုးပါ ဆင်း။ ကျွန်တော်နဲ့ ဂျူလီယာဟာ ဆင်းထင်သလိုတွေ ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်တဲ့အတွက် ဒီလိုဆုံးဖြတ်ချက်မျိုးကို မြန်မြန်ချခဲ့တာပါ။ ဘာမဟုတ်တဲ့ကိစ္စကို အကျယ်တဝင့် ရှင်းပြနေတာထက် လက်တွေ့ကျကျပြတာကို ပိုပြီး ကြိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ရှိတယ် ဆင်း။ ကျွန်တော် ဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကို မြန်မြန်ချလိုက်တဲ့အတွက် ဆင်းဘက်က ဂျူလီယာနဲ့ တွေ့ပေးဖို့ ပြောချင်ဝယ်”

“ဘာလဲ ခုနဖြစ်ခဲ့တဲ့ကိစ္စကို တောင်းပန်ခိုင်းတာလား”

“မဟုတ်ဘူး။ ဆင်းက ဂျူလီကို တောင်းပန်စရာလည်း မလိုဘူး။ စိုးမိုးစရာလည်း မလိုဘူး။ အောက်ကျိုးစရာလည်း မလိုဘူး။ သူဟာ ဘယ်လိုမိန်းကလေးလဲဆိုတာကို အိမ်စေချင်တဲ့ဆန္ဒတစ်ခုတည်းပါပဲ။ ကျွန်တော်က လက်တွေ့သမားလေ။ ရိုးရိုးပိုက်ဖြစ်ဆွေဖြစ် သာမန်တွေဆိုမှလေးနဲ့”

ပဲ ဂျူလီရဲ့အကြောင်းကို ဆင်းနားလည်သွားနိုင်ပါလိမ့်မယ်”

“အိုခေ . . . သဘောတူတယ်၊ ဆင်း ဂျူလီယာ
ကို ကောင်းကောင်းတွေ့ပါ့မယ်”

အပြောနှင့်အတူ ဆင်းရူပါရဲ့မျက်နှာလေး လှပစွာ
မြေလျော့သွားတော့သည်။ ပြီးတော့ သူတို့နှစ်ဦး ပြင်ဦးလွင်
မှာ တွေ့ဆုံခဲ့ရတဲ့အပြုံးမျိုးကို ဖျတ်ခနဲ ပေးလိုက်သေးသည်။
သေချာပြီ . . . ဆင်းရူပါဟာ စိုးရိမ်စိတ်တွေ၊ သဝန်တို့မူတွေ
ကြောင့် ဘာကိုမှမမြင်နိုင်အောင် မထိန်းခဲ့နိုင်တာဆိုတာ။

အချစ်တစ်ခုလှပဖို့ သဝန်တို့မူက အထောက်
အကူပြုတယ် . . .

နှစ်ဦးလုံးရဲ့ဘဝ လှပဖို့အတွက်ကတော့ စိုးရိမ်
စိတ်က ပံ့ပိုးတယ်တဲ့ . . .

c

အားလုံးပြီးဆုံးသွားပြီဆိုရင်တောင်
ဘယ်တော့မှ မဆုံးနိုင်တဲ့
သံယောဇဉ်ကြီးမျိုးကို
မင်းနဲ့ငါက မူပိုင်ချည်နှောင်ပြီးသားပါ . . .
အားလုံး ဝေးသွားပြီဆိုရင်တောင်
နီးနီးလေးသာရှိနေနိုင်တဲ့
နှလုံးသားမျိုးကို
မင်းနဲ့ငါက အပိုင်စားရထားပြီးသားပါ . . .
နားလည်မှုနဲ့ အစပျိုးခဲ့တဲ့ “ဖြူစင်” မူတွေကို
နားလည်မှုနဲ့ပဲ ဆက်ပြီးရှင်သန်နေပါရစေ . . .

ယုံကြည်မှုနဲ့ အစပျိုးခဲ့တဲ့ "အသိတရား" တွေကို
 ယုံကြည်မှုနဲ့ပဲ ဆက်ပြီး ထိန်းထားပါရစေ . . .
 အမှန်တရားနဲ့ အစပျိုးခဲ့တဲ့ "ဘဝ" တစ်ခုကို
 အမှန်တရားနဲ့ပဲ ဆက်ပြီး အမှတ်ရနေပါရစေ . . .
 တိတ်တခိုးနဲ့ အစပျိုးခဲ့တဲ့
 ရင်ထဲက တစ်စုံတစ်ရာကိုတော့
 တိတ်တခိုးလေးနဲ့ပဲ . . .
 ရင်မှာ သော့ခတ်သိမ်းထားပါရစေတော့ . . .
 မင်းသမီးကလေးရေ . . .
 အားလုံးပြီးဆုံးသွားပြီဆိုရင်တောင်
 တစ်ယောက်တည်းကမ္ဘာထဲမှာ
 "မိုနာလီဇာ" လို့ ပြုံးတတ်တဲ့ မင်းရဲ့အပြုံးကို
 ငါ ရူးသွပ်ကျန်ခဲ့တာ သွက်သွက်ခါးအောင်ပါပဲ . . .

အိမ်ရောက်တော့ ဂျူလီယီ ဖုန်းခေါ်တာ လုံးဝမရ
 တော့။ ညနေဘက်ဆိုလည်း ဂျူလီယီက ဖုန်းပိတ်ထားတတ်
 တာမို့ သူ အကြံအစိုက်နေရသည်။ ခြံထဲကို မကြာခဏ အကဲ
 ခတ်ကြည့်နေပြန်တော့လည်း ခြံထဲမှာ ကားနှစ်စီးနှင့် ခြံရှေ့
 မှာ ကားသုံးစီးရပ်ထားကာကလွဲ၍ လူအရိပ်အယောင်တောင်
 မမြင်ရဘဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လှပါသည်။

လမ်းပေါ်မှာ ဆင်းရူပါနှင့် ထိပ်တိုက်တွေ့ပြီးလို့
 ပြန်သွားကတည်းက သူ ဂျူလီယီအပေါ် စိုးရိမ်စိတ်တွေ၊
 သနားစိတ်တွေ စာနာစိတ်တွေဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အပြစ်

www.burmeseclassic.com

တင်လို့မဆုံးအောင် ဖြစ်နေမိ၏။

သူ့အတွက်နှင့် ဂျူလီယာလိုမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ပြဿနာမပေး၊ ထိခိုက်နစ်နာမှုမျိုးကို မပေး၊ နာမည်ထိပါးမှု၊ ဣန္ဒြေကျဆင်းမှုတွေကို မပေးဟု ကြွေးကြော်ခဲ့ပေမယ့် ဆင်းရဲပါလုပ်လိုက်ပုံက ထိုကြွေးကြော်ခဲ့မှုနှင့် ထိုက်တန်ခဲ့ပါရဲ့လား . . .

ထိုအတွေးက သူ့ကို အခါမလပ်နှိပ်စက်လေလိပ်ပြာမလှဲလေ၊ နောင်တအခါခါရလေနှင့် ဘယ်လိုမှ နေထိုင်လို့မရအောင် ဂျူလီယာကိုသာ မြင်ပြီး ရင်မှာ ပူလောင်နေရသည်။ ထိုပူလောင်မှုကို သူရင်ထဲက အမှန်တရားတွေအားလုံး ဂျူလီကို ပေးဆပ်ရမှ ဖြေသာနိုင်မှာ ဖြစ်လေသည်။ သို့သော် သူကသာ ဂျူလီကို စိုးရိမ်ပြီး နာကျင်ပူလောင်မှုတွေ ရင်ထဲမှာ ပြည့်ကျပ်နေပေမယ့် ဂျူလီကတော့ သူမ၏ခံယူချက်၊ သူမ၏အယူအဆနှင့် သူမ ပြောခဲ့သော . . .

* ကိုယ်ပေးသလို ပြန်မရခဲ့တဲ့ဘဝ၊ ကိုယ် ချစ်

သလို ပြန်အချစ်မခံရတဲ့ဘဝမှာ တျွန်မရဲ့ အသိတရားတွေ စိတ်ကူးမျှော်လင့်ချက်တွေ ဘာမှမရှိတော့ဘဲ ဘဝဆိုတာကြီးကိုလည်း အလေးမထားတတ်တော့တာပဲ။ အရမ်းပျော်စရာ ပေါ်လာရင်လည်း ခပ်ပေါ့ပေါ့ပဲ၊ ဝမ်းနည်းစရာပေါ်လာရင်လည်း ခပ်အေးအေးပဲ။ မုန်းစရာပေါ်လာရင်လည်း မဖြူတော့ဘူး။ ချစ်စရာပေါ်လာရင်လည်း မတုန်လှုပ်တော့ဘူး။”

ဆိုသည့်စကားအတိုင်း ဘာကိုမှ အလေးထား၊ ဂရုမစိုက်ဘဲနေတတ်မည့် မိန်းကလေးမျိုးသာဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် . . .

“နောက်ဆုံးတော့လည်း ဘဝဆိုတာ ဒါပါပဲ” လို့ အဓိပ္ပာယ်ရသည့် မထီတရီအပြုံးမျိုး . . .

“ပြီးတော့လည်း ပြီးတာပါပဲ။ မပြီးသေးလို့သာ မပြီးတာပါ”

လို့ အဓိပ္ပာယ်ရသည့် ခပ်ပေါ့ပေါ့အပြုံးဖြင့် မဆို

တရို့ အသည်းယားအောင် နေထိုင်မည့် မိန်းကလေးမျိုးလည်း ဖြစ်သေးသည်။

သူ့ခြံထဲမှာ စောင့်ကြည့်လိုက်၊ ခြံထဲနှင့်အိမ်ပေါ်ထပ်ကို အတက်အဆင်းလုပ်ပြီးကြည့်လိုက်၊ နောက်ဆုံး မှန်ဘီလူးယူပြီး ကြည့်လိုက်နှင့် အမျိုးမျိုးစောင့်ကြည့်နေပေမယ့် ကားငါးစီးလုံး ပျောက်ပြီး မှောင်အတိသာကျသွားသည်။ ဂျူလီအရိပ်အယောင်ကတော့ လုံးဝမမြင်ရတော့။

သူ သက်ပြင်းအခါခါချုပ်ပြီး ဆယ်နာရီခွဲလောက် အိပ်ရာဝင်ခဲ့ချိန်မှာတော့ မထင်မှတ်ထားသော အဆင်ပြေမှုတစ်ခုကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

အလွန်အံ့ဩဖွယ်ကောင်းအောင် တစ်ခါမှ မခေါ်ဘူးသည့်အချိန်မျိုးမှာ ဂျူလီဖုန်း ဝင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ သူ ငြုန်းခနဲ ရင်ခုန်လှုပ်ရှားမှုများဖြင့် ဖုန်းပြောရင်း လသာဆောင်ဘက် ထွက်ခဲ့တော့၏။

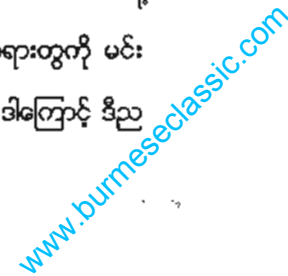
“ဂျူလီ . . . နေ့လယ်က မင်းပြန်ထွက်သွားတော့ ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှမကောင်းခဲ့ဘူး။ ဒီတိုင်း ရပ်ကြည့်မနေ

ရင်လည်း မဖြစ်တော့တဲ့အခြေအနေမို့ပါ။ ကိုယ့်မှာ တာဝန်အများကြီးရှိပါတယ် ဂျူလီ။ ကိုယ့်ကြောင့်ဖြစ်သွားခဲ့ရတဲ့ ကိစ္စပါ။ အဲဒီအတွက် ကိုယ် တစ်ခုခု ပေးဆပ်ချင်တယ်။ တာဝန်ကျေချင်တယ်။ ရောက်ကတည်းက ဖုန်း တောက်လျှောက်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်”

သူ တရစပ်ပြောလိုက်တော့ ဂျူလီဘက်မှ ရယ်သံသဲ့သဲ့လေး ထွက်လာသည်။ သူကသာ တုန်ခါလှိုက်မောနေပေမယ့် ဂျူလီကတော့ သူထင်ထားသည့်အတိုင်း ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့သလို အေးဆေးပင်။

“ကိုဝန်းခ . . . အဲဒီကိစ္စကြီးကို အရမ်းခံစားမနေပါနဲ့။ ကျွန်မ ဖုန်းခေါ်လိုက်တာ မေးချင်တာတစ်ခုတည်း ကြောင့်ပါ။ ရှင်နဲ့မဆင်းရူပါ အဆင်ပြေရဲ့လားဆိုတာ”

“ဆောရီး . . . ဂျူလီ။ မင်းလည်း အဲဒီကိစ္စ ခေါင်းထဲ မထည့်ပါနဲ့။ ကိုယ် အခု မင်းနဲ့တွေ့ချင်တယ်။ မင်းရဲ့ မျက်နှာကိုမြင်ရမှ၊ ကိုယ့်ရင်ထဲက အမှန်တရားတွေကို မင်းကို ပေးဆပ်ရမှ ကိုယ်သေပျော်မှာပါ ဂျူလီ။ ဒါကြောင့် ဒီည

ခဏလေး ကိုယ့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါ။ တောင်းဆိုပါရစေ။ မင်းရဲ့ ခြံတံခါးရှေ့မှာ ကိုယ် ရပ်နေမယ်။ မင်းလာတွေ့မယ်လို့ ကိုယ် ယုံကြည်နေပါမယ်။ လာမတွေ့ရင် အဲဒီနေရာမှာ ဝိုင်းလင်းယံ ရပ်ပေးပါမယ်”

ဟုပြောပြီး ဂျူလီ ဘာမှပြန်ပြောလို့မရအောင် ဖုန်းကို အမြန်ပိတ်လိုက်ပြီး ဂျူလီ ခြံရှေ့သို့ သွားရပ်နေလိုက် တော့သည်။ သူ ကြာကြာမရပ်လိုက်ရပါ။ ဂျူလီ အိမ်ထဲမှ တရွေ့ရွေ့ထွက်လာတာကို မြင်လိုက်ရပါသည်။ Night wear ခါးစည်းကြီးစလေး တလွင့်လွင့်ဖြင့် ဆံပင်တွေကို ဖားလျားချလျက် မပွင့်တပွင့်အပြုံးကလေးနှင့် သူ့မျက်နှာ ချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်ချိန်မှာ သဘာဝအတိုင်း ကြည့်လင်သော အလှတရားကို ရှုမဝအောင် ခံစားလိုက်ရ၏။ ထူးဆန်းတာ က သူမ လုံးဝတံခါးစွင့်မပေးပါ။

“Thank You ပါ ဂျူလီ။ ဒီနေ့ကိစ္စကို နောက် တစ်ရက်သာကူးသွားရင် ကိုယ် ဘယ်လိုမှ စိတ်ဖြောင့်မှာ မဟုတ်တော့လို့ပါ။ ကိုယ့်ရဲ့ပေါ့ဆမှု၊ ဆင်းရူပါရဲ့ ရိုင်းပြမှု

အတွက် ကိုယ် အနူးအညွတ်တောင်းပန်ပါတယ်။ မနက် ဖြန်မှာ ဆင်းရူပါကို မင်းနဲ့တွေ့ပေးဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်”

“ကိုဝန်းခ အရမ်းစိတ်မကောင်းဖြစ်နေလား။ ကျွန်မ ဘယ်လိုမှမအောက်မေ့ပါဘူး။ စိတ်ထဲမှာလည်း မရှိ တော့ပါဘူး။ တွေ့လိုက်တဲ့အချိန်တုန်းက အပြောခံရတာ ထက် အထင်ခံရတာကို စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတယ်။ ဒီလောက် ပါပဲ။ မဆင်းရူပါကလည်း သူ့စေ့စပ်ထားတဲ့လူတစ်ယောက် ဖြစ်လို့ ထူပူသွားတာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ တရားဝင်သာ မစေ့ စပ်ခိုရင် ဒီလောက်ထိ ပြောဆိုမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ထင်ပါ တယ်။

လူစိတ်ဆိုတာ နေရာမရွေး အပျိုးပျိုးဖြစ်တတ်ကြ တယ်။ တစ်ခါတလေ တမန်တော်၊ တစ်ခါတလေ စုန်း၊ တစ်ခါတလေ ဘုရားရဲ့သားတွေ သမီးတွေလို နူးညံ့သိမ်မွေ့ သွားပြန်ရော . . .”

သာယာနာပျော်ဖွယ်ကောင်းစွာ အနှစ်ပါသော စကားလေးတွေကလည်း သူ့ရင်ကို အေးမြမှုတွေ ဖြန့်ကျ

www.burmeseclassic.com

ပေးလာပြန်သည်။

“နားလည်မှုနဲ့ မင်းကို လက်တွဲမိသလို၊ အမှန် တရားတွေနဲ့လည်း ကိုယ့်ကိုပြန်ခင်တွယ်တဲ့ မင်းအတွက် ကိုယ့်ဘက်ကလည်း မင်းကို နားလည်မှုတွေ အမှန်တရား တွေသာ ပေးဆပ်ချင်ခဲ့တာပါ။ ကိုယ်ဟာ ဧရာဝတီထားတဲ့လူ တစ်ယောက်ပါလို့ မင်းကို ဖွင့်မပြောခဲ့တာ ဘယ်လိုရည် ရွယ်ချက်မျိုး၊ ဘယ်လိုအကြောင်းတရားမျိုးမှ မရှိဘူးဆိုတာ မင်း ယုံပါ ၊ ဂျူလီ။ ဖွင့်မပြောဖြစ်တာထက် ဖွင့်မပြောသေး တာပါ။ ကိုယ်ပြောတော့မယ့်အချိန်မှာ ဒီလိုဖြစ်ရတဲ့အတွက် ကိုယ် နောင်တရလို့ မဆုံးပါဘူး။ ဒီစကား မင်းကိုမပြောရ မချင်၊ ကိုယ် မင်းအပေါ်ကို တာဝန်ကျေမှာမဟုတ်ဘူးလို့ ခံစားနေရတယ်”

“ကဲ . . . ရှင် အဲဒီလိုခံစားနေရတဲ့ ခံစားမှုတွေ ဟာ ကျွန်မ ရှင်ကို ဘယ်လိုမှမမြင်ပါဘူး။ မဆင်းရူပါကို လည်း ဘယ်လိုမှ မထင်တဲ့အပြင် ရှင်နဲ့ကျွန်မရဲ့ အနေ အထားတွေလည်း ကျွန်မရဲ့ရင်ထဲမှာ ဒီတိုင်းလေးပဲ မပြောင်း

လဲဘဲရှိနေတယ်ပြောရင် ရှင် ခြေသာနိုင်မှာလား”

သူ နှုတ်ခမ်းတင်းတင်းစေ့၍ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်မိ သည်။

“ရှင်ရဲ့စိတ်ခံစားမှုတွေ လျော့အောင် ခြေသိမ့်တာ တော့ မဟုတ်ဘူးနော်။ စိတ်ရင်းမှန်နဲ့ပြောရရင် ကျွန်မ ရင်ထဲမှာ ဘာမှမဖြစ်ဘဲ ရှင်နဲ့ပတ်သက်လို့ ဒီတိုင်းလေးပဲ တကယ်ရှိနေပါတယ်။ အဲဒါယုံပါ”

“ကျေနပ်ပြီ ၊ ဂျူလီ။ ကိုယ် မင်းကို အမြဲတမ်းနား လည်ပြီး မင်းရင်ထဲမှာ ရှိသလိုမျိုးရှိနေပါမယ်”

“ကျွန်မပြန်ရတော့မယ် ကိုဝန်းခ။ ဖေကြီးလာခေါ် ဖြီ”

“ဟင်”

သူရင်ထဲ အံ့ဩထိတ်လန့်သွားပြီး တံခါးသံတိုင်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်မိသည်။

“မပြန်ခင် ရှင့်ကို ဖေကြီးနဲ့ စိတ်ဆက်ပေးပါဦးမယ်။ ခုလိုမရည်ရွယ်ဘဲ အေးအေးချမ်းချမ်းတွေ့လိုက်ရတဲ့ အချိန်မှာ ရှင့်ကို နှုတ်ဆက်စကားပြောရတာ အဆင်ပြေသွားသလို ဝမ်းလည်းဝမ်းသာမိတယ် ကိုဝန်းခါ။ ကျွန်မက အာရုံတွေကို အပြုစုစည်းနေတဲ့သူတစ်ယောက်ပါ။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်တွေ အရမ်းလွတ်သွားတဲ့အချိန်မှာ အမှတ်တရများစွာထဲက ရှင်နဲ့တွဲခဲ့တဲ့ အမှတ်တရလေးတွေ

ကို ပိုသတိရနေမိလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်မ အပေါ်ကို ဘယ်သူနဲ့မှ မတူအောင် ထားရှိခဲ့တဲ့ ရှင့်ရဲ့ နားလည်မှုတွေ၊ ယုံကြည်မှုတွေ၊ ပြီးတော့ ဆောင်းနံနက်ခင်းလေးတွေပေါ့”

“တော်တော့ ဂျူလီ၊ မင်းက ဒီလိုရဲရဲဝံ့ဝံ့ပြောဆို နှုတ်ဆက်နိုင်ပေမယ့် ကိုယ် နှုတ်မဆက်ချင်ဘူး။ မင်းလိုမျိုး ပြောမထွက်နိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာတော့ အပြည့်ရှိနေပါတယ်။ တကယ်တမ်းသွားတော့မယ်ဆိုရင်တောင် ကိုယ့်ကို နှုတ်ဆက်ဘဲ ထွက်ခွာသွားပေးပါ”

ဂျူလီပြုံးပြီး ခေါင်းညိတ်ပြပါသည်။ သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေသောမျက်ဝန်းတွေကလည်း ရီဝေနေသလို သူ့ကို နားလည်သော၊ သူရင်ကို ထိုးဖောက်မြင်နိုင်သော စွမ်းအားတွေပေါင်နေသည်ဟုလည်း ထင်ရပါသည်။ သူလည်း ရီဝေစွာ ပြန်လည်စိုက်ကြည့်နေရင်းမှ . . .

နည်းသား၏စေ့စော်မှုက . . .

“ဂျူလီ မင်း ကိုယ့်ကိုလက်တမ်းပေးပါ”

ဟုပြောခိုင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ဂျူလီကာ မလှုပ်ပါ။ ထို့ကြောင့် သူ့ရင်ဘတ်ကြီး တစ်လှန့်လိုက်ပုံက

“မင်းလက်ကိုဆုပ်ကိုင်လိုက်ခြင်းဟာ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ သော့ခတ်ထားတဲ့စကားတွေကို ဖွင့်ပြလိုက်တာနဲ့ အတူတူပါပဲ”

ဟု ထပ်မံပြောခိုင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ အဲဒီအချိန်ကျမှ ဂျူလီကာ လက်ကမ်းပေးတော့သည်။ သူ့ရင်ထဲ နွေးထွေးလှိုက်ဖိုသွားပြီး သူမရဲ့ခန္ဓာထွေးနုအိသော လက်ကလေးကို သူ့လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်လိုက်လေ၏။

လက်ချင်း . . .

နလုံးသားချင်း . . .

ရင်ဘတ်ချင်း . . .

အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောကြပါစေတော့။

ဘယ်လောက်ကြာသွားမှန်း မသိအောင် ထိုလက်

တွေက ခိုင်မြဲနေပါသည်။

“ကိုဝန်းခ”

သူမ ခပ်တိုးတိုးခေါ်လိုက်မှ သူ အသိဝင်လာပြီး ထိုလက်ကလေးကို မနမ်းမိအောင် ထိန်းချုပ်လိုက်ရလေသည်။

“အိုခေ . . . ရပြီ ဂျူလီ။ Thank you ပါ။ Thank you very much ပါ။ မင်းနားလည်မှာဖြစ်တဲ့အတွက် ခွဲခွာနိုင်ဖို့ လုံလောက်သွားပါပြီ”

“တစ်ခါတစ်ရံ မျက်စိနဲ့မမြင်နိုင်တဲ့အရာကို နှလုံးသားနဲ့ မြင်နိုင်တယ်။ ပါးစပ်နဲ့ ပြောလို့မရတဲ့စကားကို ရင်ဘတ်နဲ့ ပြောလို့ရတယ်။ လက်နဲ့ချည်နှောင်လို့မရတဲ့ ကြိုးတစ်ကြိုးကို နားလည်မှုနဲ့ချည်နှောင်လို့ရတယ်နော်”

ဟုပြောပြီး သူမ လက်ကလေးကို ရုတ်တော့သည်။ သူ မလွှတ်ချင် လွှတ်ချင် လွှတ်ပေးလိုက်ပြီး “အိမ်ထဲဝင်တော့ ဂျူလီ” ဆိုသည့်စကားကိုလည်း မပြောချင်ပြောချင် ပြောလိုက်မိပါသည်။

“ရှင် အရင်ပြန်ပါ”

“မင်း အရင်ဝင်ပါ”

“ရှင် အရင်ပြန်တာကို ကြည့်ချင်တယ်”

“မင်းအရင်ဝင်တာကို မြင်ချင်တယ်”

“နောက်ဆုံးအနေနဲ့ လုံးဝပါ”

“နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ဟင့်အင်းပါ”

“အိုခေ . . . နှစ်ဦးသဘောတူ ကျောခိုင်းသွားမယ် ဆိုရင်ကော”

“ကောင်းတယ်။ အဲဒီအစီအစဉ် သဘောတူတယ်”

“ကဲ . . . ကိုယ် ကျောခိုင်းလိုက်ပြီ။ good night”

“ကဲ . . . ကျွန်မလည်း ကျောခိုင်းလိုက်ပြီ။

ကောင်းသောညပါ”

အပြန်အလှန် သဘောတူညီမှုတွေ ယူအပြီးမှာ နောက်ကို လုံးဝလှည့်မကြည့်မိအောင် ကြိုးစားရင်း လျှောက်လာခဲ့တော့၏။ ကျောခိုင်းလိုက်တဲ့အချိန်မှစပြီး ဂျူလီအပေါ် တာဝန်မကျေခွဲ၍ နာကျင်ပူလောင်စွာ ခံစားခဲ့ရသည့်ဝေဒနာတွေ လက်နှင့်ဆွဲယူလွှင့်ပစ်လိုက်သလို ပေါ့ပါးလွတ်လပ်

သော အေးချမ်းမှုကို ရရှိခဲ့လေသည်။

ပြီးတော့ ဂျူလီကို သူ့ရင်ထဲက ပေးဆပ်ချင်မှု တွေအားလုံး အပြည့်အဝပေးဆပ်ခဲ့ရသည့် ပျော်ရွှင်မှုနှင့် ဂျူလီဆီမှ ပြန်လည်ရရှိခဲ့သော အနှစ်သာရရှိရှိ ဆန်းပြားစွာ ပြောခဲ့သည့်စကားတွေအတွက်လည်း တစ်စုံစီမိမိကြည်နူး ပီတိဖြာနေခဲ့တော့သည်။

သို့သော် နောက်နေ့မနက် သူနှင့် ဆင်းရူပီတို့ ဂျူလီဆီသွားတွေတဲ့အချိန်မှာတော့ သူ ညက ခံစားခဲ့ရသည့် . . .

ပေါ့ပါးလွတ်လပ်သော အေးချမ်းမှုတွေ . . .

တစ်စုံစီမိမိကြည်နူးပီတိဖြာခဲ့မှုတွေထက် ပိုသော ထူးခြားဆန်းကြယ်အံ့ဖွယ်ကောင်းသည် အကြွင်းမဲ့ ဖြူစင်မှုတွေကို သူနှင့်ဆင်းရူပီ အလျှံပယ် ရရှိလိုက်ပါသည်။ အဖြစ်အပျက်မှာ . . .

ဂျူလီက မနက်တိုင်း ဖုန်းပိတ်ထားတတ်ပေမယ့် မြဲရှေ့မှာ ကားသုံးစီးလည်း ရပ်ထားသလို၊ တစ်ခါမှ မဖွင့်ဖူး

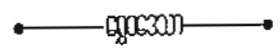
သော ခြံတံခါးပါ ပွင့်နေတာမို့ သူ ဆင်းရူပါကို ခေါ်သွားချင်
စိတ်တွေများပြီး ထွက်လာခဲ့မိသည်။ ထိုပွင့်နေသောခြံတံခါး
မှတစ်ဆင့် ခြံထဲကိုဝင်လာခဲ့တော့ အားလုံးတိတ်ဆိတ်ငြိမ်
သက်နေသလို အာရီးမလည်း ထွက်မလာ။ ပြီးတော့ ခြံထဲ
မှလွဲ၍ သူ တစ်ခါမှ မဝင်ဖူးသော အမြဲပိတ်ထားတတ်သည့်
အိမ်ကလေး၏အဝင်တံခါးကလည်း ဒီနေ့မှ ထူးဆန်းစွာ ဖွင့်
ထားပါသည်။

သူ ဂျူလီနှင့်ဆင်းရူပါကို တွေ့ပေးချင်သည့်အခါ
တွေ့ ဘယ်လောက်ပြင်းပြနေသလဲဆိုရင် "အခွင့်မရှိ မဝင်ရ"
တို့၊ "အသံမပေးဘဲနဲ့ မဝင်ရ" တို့ စသည့် လူ့ကျင့်ဝတ်တွေ
စောင့်စည်းမှုတွေ၊ အသိတရားတွေကို မမြင်နိုင်တော့ဘဲ

"တစ်ခါမှ ဒီလိုတံခါးဖွင့်ထားတာမျိုး မတွေ့ဖူးဘူး
ဆင်း။ ကျွန်တော်တို့ အထဲဝင်ရအောင်"

"ဖြစ်ပျံ့မလား"

"ဂျူလီက အရမ်းစည်းကမ်းရှိတဲ့ မိန်းကလေးထဲ
ဖြစ်နိုင်တဲ့အနေအထားမို့ ဒီလိုဖွင့်ထားတာပဲ"

ဟုပြောပြီး သူနှင့်ဆင်းရူပါ အိမ်အဝင်ဝဆီ
တဖြည်းဖြည်းလှမ်းလာပြီး ဂျူလီဟု မခေါ်မိခင် ကံကြည့်
လိုက်စဉ်မှာ . . .

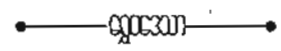
ဟင်! . . . အဲဒီအတွေးကို မတွေးခဲ့မိပါ။

ဂျူလီတို့တစ်သိုက် သူမတို့နှင့် လုံးဝမလိုက်ဖက်
သော သူမတို့လုပ်လိမ့်မည်ဟု မထင်ရသော လုပ်ငန်းတစ်
ခုကို လုပ်နေကြတာ မြင်လိုက်ရတာမို့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခု
လုံး ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်လို ဖြစ်သွားရသလို ဆင်းရူပါ၏
မျက်နှာသည်လည်း အရောင်ဖျော့၍ သေးငယ်သွားတော့
သည်။

သူမနှင့်စကားပြောမိလျှင် ငြိသွားစေသည့် အရှိန်
အဝါမျိုးကို ထိုလုပ်ရပ်က စွမ်းဆောင်စေခဲ့တာဖြစ်သည်။

သူမ လူတိုင်းကို အမိပွယ်ဖော်လို့ရသည့်အပြုံး
များဖြင့် အမျိုးမျိုးပြုပြင်ကြည့်တတ်တဲ့ ပုံစံကိုလည်း ထိုလုပ်
ရပ်က ထောက်ပံ့ခဲ့တာဖြစ်သည်။

ပြီးတော့ သူမ အံ့မခန်းဖွယ်ရာ စကားထူး စကား

ဆန်းများကိုပြောတတ်ခဲ့တာလည်း ထိုလုပ်ရပ်က သင်ကြားပေးခဲ့တာဖြစ်လေသည်။

သပွယ်ခမ်းနားလှသော ဘုရားစင်ကြီးနှင့် အားကျမက်မောဖွယ်ကောင်းသော စာအုပ်စင်ကြီးမှလွဲပြီး ဘာပစ္စည်းမှမရှိဘဲ hall ပုံစံဖြစ်နေသောအိမ်ထဲတွင် . . .

ဂျူလီနှင့်အတူ ဘော်ဒါတွေအားလုံး အင်္ကျီအဖြူ ယောဂီရောင်လုံချည်များဖြင့် (meditation) ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်နေကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုအထဲတွင် ဂျူလီနှင့်အရမ်းတူသော ဂျူလီ အဖေဟုထင်ရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးလည်း ပါသလို အားကျိုးမလည်း ပါပါသည်။

ထိုမြင်ကွင်းကြောင့် ဂျူလီပြောခဲ့သော စကားများက သူ့နားထဲတွင် ပဲ့တင်ရိုက်မြည်ဟည်းနေတော့၏။

- * "လောက ဝေဖန်မှုထဲမှာပဲ ကျွန်မ ဖျော်တတ်နေပြီ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဘယ်သူတွေ ဘာပြောပြော ကျွန်မဘက်က ပျက်စီးဆုတ်

ယုတ်သွားတာမျိုး မရှိဘဲ ကြံ့ခိုင်တဲ့ပေါင်းမြက်တစ်ပင်လို ရှင်သန်နေနိုင်လို့ပါပဲ”

- * “ကိုဝန်းခ အိမ်ရောက်တဲ့အချိန်ကစပြီး ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်နေပေးပါ။ ကျွန်မနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြဿနာတစ်ခုခုဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မ မြင်နေတယ်”
- * “ကျွန်မက ငုဒ္ဒဘာသာကိုးကွယ်တဲ့ မြန်မာလူမျိုးစစ်စစ်ပါ။ လူပုံစံ ဘိုရုပ်ထွက်နေတာကတော့ ဘုရားပေးတဲ့ဆုပါပဲ”
- * “လူစိတ်ဆိုတာ နေရာမရွေး အမျိုးမျိုးဖြစ်တတ်ကြတယ်။ တစ်ခါတလေ တမန်တော်၊ တစ်ခါတလေ စုန်း၊ တစ်ခါတလေ ဘုရားရဲ့ သားတွေ သမီးတွေလို နူးညံ့သိမ်မွေ့သွားပြန်ရော”
- * “ကျွန်မက အာရုံတွေကို အမြဲစုစည်းနေတဲ့ သူတစ်ယောက်ပါ”

* "တစ်ခါတစ်ရံ မျက်စိနဲ့မမြင်နိုင်တဲ့အရာကို
 နှလုံးသားနဲ့ မြင်နိုင်တယ်။ ပါးစပ်နဲ့ပြောလို့မရ
 တဲ့စကားကို ရင်ဘတ်နဲ့ ပြောလို့ရတယ်။
 လက်နဲ့ချည်နှောင်လို့ မရတဲ့ ကြိုးတစ်ကြိုးကို
 နားလည်မှုနဲ့ ချည်နှောင်လို့ရတယ်နော်"

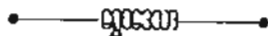

အားလုံးရဲ့ကောင်းဘွဲ့ပြင်မင်းသမီး

တွေ့ဆုံခဲ့မှုအားလုံး ပြဿနာနှင့် စခွဲသမျှ နားလည်မှုတွေ၊ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုတွေ၊ ရင်ခုန်နှေးလေးမှုတွေနှင့် စတင်တွေ့ဆုံခဲ့ရသည့် အသာဖြူဖြူ၊ မျက်ဝန်းညိုညို၊ နှုတ်ခမ်းရဲရဲနှင့် ဖစ်တင်တီရှပ်ကလေးတွေ ယက်ဂီဘောင်းဘီအတိုအရှည်ကလေးတွေကို ဝတ်တတ်သော "ဝန်းခ" ဆိုသူကို အံ့ဩဖွယ်ကောင်းအောင် ဘုရားသခင်က ဂျူလီထံ ထပ်မံစေလွှတ်ခဲ့တာဖြစ်သည်။

ဂျူလီမှာ ခံနိုင်ရည်အင်အားတွေ ဘယ်လောက်

ရှိလဲ? ဘယ်လိုသတ္တိမျိုးတွေနှင့် ရင်ဆိုင်မလဲ? ဘဝအတွက် ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်မျိုးဖြင့် ကိုင်တွယ်ဆုံးဖြတ်မလဲဆိုတာကို စမ်းသပ်ဖို့ စေလွှတ်လိုက်တာပဲဟု ဂျူလီက ကိုယ့်အယူအဆနှင့်ကိုယ် ယုံကြည်လက်ခံခဲ့သလို ထိုယုံကြည်မှုဖြင့်လည်း ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။

တရားမရွှမုတ်ခင် ဝတ်စုံလဲပြီး ဘုရားအရင် ဝတ်ပြုရသလို တရားရွှမုတ်ချိန်ပြီးတော့လည်း ဘုရား ကန်တော့ပြီးမှ ဝတ်စုံပြန်လဲရသည့် စည်းကမ်းဖြင့် မနက်နှင့် ညတရားရွှမုတ်တတ်သော ဂျူလီအလုပ်က နောက်ဆုံးနှစ်ကျောင်းမပြီးခင်ကတည်းကဆိုရင် လေးနှစ်တိုင်တိုင်ရှိခဲ့ပြီ။

မင်းထက်နှင့် နှင်းငွေ့ရည်တို့က ဝန်ထမ်းတွေပို့ရန်ခံရသော လာလုပ်တတ်ပြီး 2nd M.B မှာစာတွေများလာသော သဲသဲတို့ တစ်သိုက်ကလည်း ကျောင်းပိတ်ရက်မျိုးမှာသာ လာလုပ်တတ်ကြသလို၊ Computer တက်နေသည့် ရဟီတို့ကတော့ အချိန်ရရင် ရသလိုဖြင့် လုံးဝမစွဲဆောင်ရဘဲ ဂျူလီလုပ်ရပ်ကို သဘောကျပြီး လာလုပ်နေ

ကြခြင်းဖြစ်သည်။ အားလုံးအဝတ်အစားလဲပြီး ပြန်ထွက် သွားကြသောအခါ ဖေကြီးလည်း ခြံထဲမှာ Chit chat ကောင်းနေပြီမို့ ဂျူလီကာ နောက်ဆုံးမှ ခြံထဲဆင်းခဲ့တော့၏။

မြင်လိုက်ရတဲ့မြင်ကွင်းက သူမအတွက်တော့ မဆန်းလှ။ ဒီလိုနဲ့ပဲ အားလုံးပြီးဆုံးသွားမှာပါလေဆိုသည့် စိတ်ဖြင့် အရာရာကို ကြိုသိသလို စံစားနေခဲ့ရပါသည်။ သို့သော် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်ရတဲ့အချိန်မှာတော့ ဘုရား သခင်က ဖန်ဆင်းပေးတော်မူလိုက်ပြန်ပြီဆိုသည့် အသိက ဂျူလီ၏ ဦးနှောက်ထဲမှတစ်ဆင့် ရင်ထဲအသည်းထဲထိ တစ်ဝိုက်ဝိုက်လှည့်လာသောအခါ ကြက်သီးဖြန်းဖြန်း ထ လောက်အောင် ကြည်နူးပီတိဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ဝန်းခတို့အနားကို ဂျူလီရောက်သွားတော့ သူတို့ နစ်ယောက်လုံး ဖျတ်ခနဲထကာ ဝန်းခထက် ချိုမြသွက် လက်မှုတွေ ပိုနေသော ဆင်းရူပါက . . .

“မထင်မိဘူး ဂျူလီယား။ ဒီခေတ်မှာ လူငယ်တွေ တော်တော်များများ religious (ဘာသာတရားကိုးရှိုင်း

သော) ဖြစ်ပြီး meditation ကို စိတ်ဝင်တစားလုပ်နေကြ တာများလာပေမယ့် တို့ပါနိုင်ခဲ့တဲ့ အင်အားမရှိခဲ့ဘူး။ မင်း တာ အဲဒီထဲမှာ ဘဝကိုနှစ်မြှုပ်ထားတာ သိလိုက်ရတော့ တို့ အရမ်းအံ့သြသွားတယ်။ အံ့သြမိတာထက် လေးစားဂုဏ်ယူ မိတာပါ။ Very Sorry ပါ။ မနေ့ကဖြစ်ခဲ့တဲ့ကိစ္စကို မဖြစ်ခဲ့ ဖူးလို့ပဲ သဘောထားပေးလိမ့်မယ်ဆိုတာ ယုံကြည်ပါတယ်။ လေသံပြောင်းသွားတဲ့အတွက် ခွင့်လွှတ်ပေးပါ။ Please”

ဟုပြောပြီး လက်ကမ်းပေးတာမို့ ဂျူလီလည်း လက်ကမ်းလိုက်ပြီး ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်နှုတ်ဆက်ကာ ပြေလည်မှုရရှိသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“လေးစားတယ် ဂျူလီ။ မင်းအပေါ်ထားခဲ့တဲ့ ကိုယ့် ရဲ့စိတ်ထားတွေဟာ ဒီနေ့ တွေ့လိုက်ရတဲ့မြင်ကွင်းကြောင့် ပိုပြီးလေးနက်သွားပြီဆိုတာ ယုံလိုက်ပါ။ ကိုယ်ခံပညာ ကောင်းစေနိုင်တဲ့ ဝှက်ဖဲတစ်ခုကို နောက်ဆုံးမှ ရပြန်ခဲ့တာ ပေါ့”

“ဒီနေ့မှ ကျွန်မ အာရုံရပြီး တံခါးတွေ ဖွင့်ထား

လိုက်တာပါ။ ကိုဝန်းခါက လက်တွေ့သမားဆိုတော့ အချိန်မရွေး မဆင်းရွှပါကို ခေါ်လာနိုင်တယ်လေ။ ကျွန်မလုပ်ရပ်ကို ကိုဝန်းခသိဖို့ထက် မဆင်းရွှပါ သိဖို့ အထူးလိုပါတယ်။ ဒီကိစ္စက ဝက်ဖဲလည်း ဖြစ်နိုင်သလို မဖြစ်လည်း မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဒီအလုပ်ထဲမှာ စိတ်ကို နှစ်ထားပေမယ့် ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြောပြချင်တဲ့ဆန္ဒတော့ မရှိခဲ့ဘူး။ ပြောလည်း ကျွန်မပုံစံကို ဘယ်သူကမှ မယုံဘဲ ဟာသထုတ်ကြမှာပါ။ ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်မဒီဇိုင်းက ဒီလိုပဲဖြစ်နေခဲ့တာပေါ့။

ဒါ ကျွန်မဖေကြီးလေး၊ မိတ်ဆက်မပေးရခင် ခင်သွားပြီ မှတ်လား။ ဖေကြီးက လေးဆယ့်လေးနှစ်ပဲရှိသေးတယ်။ ကျွန်မနဲ့မတူဘူးလား။ မချောဘူးလား။ ကိုဝန်းခ မြင်ချင်တဲ့ ကောင်းဘျိုင်သားအဖနှစ်ယောက်လေ”

သူမစကားလမ်းကြောင်းလွှဲပြီး ဖေကြီးနှင့် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်တော့ ဝန်းခက “မိတ်တယ်” ဟု ခပြောတာနဲ့ အားလုံးရယ်ကြတော့သည်။

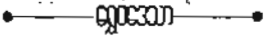
“အေးကွာ . . . ငါ့သမီးလေး ဒီလိုမိတ်ဆွေအစစ်

အမှန်တွေနဲ့တွေ့ရတာ အန်ကယ်လ်ဝမ်းသာတယ်။ ရောက်ကတည်းက မင်းတို့အကြောင်းကို ပြောပြနေတာပါ။ စုချိန်မှာ သမီးကတော့ အန်ကယ်လ်ရဲ့ဆရာပဲ။ သူ meditation ကိုလုပ်လာတာ မဟာပလ္လင်တောင်ရနေပြီ။ အန်ကယ်လ်လုပ်တာ တစ်နှစ်ပဲရှိသေးတယ်။ အာရုံကျတဲ့မြို့တွေကိုလည်း သမီးက လိုက်လုပ်တာပဲ။ မင်းသမီး နဝရတ်တို့၊ ထွန်းအိန္ဒြာတို့နဲ့တောင် လုပ်ဖူးတယ်။ ရှေ့နှစ်မှာတော့ ဘန်ကောက်ကို အာရုံကျသတဲ့။ အန်ကယ်လ် ပါရမီဖြည့်ရဦးမယ်

“မနက်ဖြန် မန္တလေးနဲ့ပြင်ဦးလွင်ဘက်ကို ထွက်မှာပါ။ ဘယ်လောက်ကြာမလဲတော့ မသိသေးဘူး။ ပြီးရင်တော့ အမေရိကား ပြန်လိုက်ဦးမယ်။ ကျွန်မလည်း ကိုဝန်းခတို့နှစ်ယောက်ကို ဒီလိုမြင်ရတာ အရမ်းဝမ်းသာပါတယ်။ နောက် ကျွန်မနဲ့ကြုံခဲ့တဲ့နှစ်တွေမှာ ဒီထက်မကတဲ့ပုံစံမျိုးနဲ့ မြင်ချင်ပါတယ်”

ထိုစကားကို ဂျူလီကအရင် ဝန်းခကို လက်ကမ်း

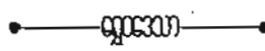
ပေးပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်တာ ဖြစ်လေသည်။ အမေရိကား ပြန်မယ့်ရက်ကျတော့ လေဆိပ်ထဲ လိုက်နှုတ်ဆက်ကြပုံ များမှာ တရုန်းရုန်းနှင့် ပျော်စရာကောင်းနေခဲ့ပါသည်။ ပျော်စရာကောင်းတာထက် ဒီခရီးက ကြည်နူးစရာအကောင်းဆုံး ခရီးဟု ဂျူလီ ထင်ပါသည်။

“မဂျူ . . . နောက်နှစ်လာရင် ကျွန်တော်တို့လို ကော်ဖီဆိုင်မှာ ဓရုတ်ကျတတ်တဲ့အဖွဲ့မျိုးနဲ့ ထပ်တွေ့ပါစေ”

“hotel တစ်ခုရဲ့ lift ထဲမှာလည်း ကျွန်တော်တို့ လို ခရီးနဲ့ထိ ဘယ်သူပေါက်မှန်းမသိတဲ့ အိမ်ပေါက်တတ်တဲ့ အဖွဲ့နဲ့ ထပ်တွေ့ပါစေ”

“တို့လင်မယားလိုပဲ နောက်ထပ်ရန်ဖြစ်မယ့် လင် မယားမျိုးနဲ့တွေ့ပြီး ဝင်ပါနိုင်ပါစေ”

တစ်လှည့်စီ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပြီးပြောတဲ့စကား တွေက ဝမ်းနည်းလွမ်းဆွတ်ဖွယ်ကောင်းသလို အေးမြတဲ့ ဝိတိရသတွေကိုလည်း ပြည့်ဝစေပါသည်။ နောက်ဆုံး ရွှေစင် နှင့်အတူ ရောက်လာသူကတော့ အာဂျီးမပင် ဖြစ်၏။

“လေဆိပ်ကိုလိုက်မပို့ရရင် သေမလိုဖြစ်နေလို့ ခေါ်လာခဲ့ရတာ”

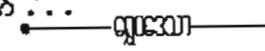
ရွှေစင်ကပြောတော့ အာဂျီးမက ဂျူလီကြိုက် တတ်သော အဖြူရောင်နှင်းဆီတစ်ပွင့်ကို ရှုပ်အင်္ကျီအိတ် ကပ်ထဲ ထိုးထည့်ပေးသည်။

“နောက်နှစ်လာရင်လည်း အာဂျီးမက မြဲစောင့် လာလုပ်ပေးမယ်နော်။ ဘိုမလေး ပြန်တာကို လက်မပြုရရင် အာဂျီးမ တာဝန်မကျေမှာဦးလို့ပါ”

“ မျက်ရည်ကလေးတလည်လည်နှင့် ပြောသေး ၏။ ဂျူလီကျောမခိုင်းခင် အာဂျီးမထက် နောက်ဆုံးရောက် လာသူကတော့ ဝန်းခနှင့် ဆင်းရှုပါပင်ဖြစ်လေသည်။

. . . အားလုံးပြီးဆုံးသွားပြီဆိုရင်တောင် ဘယ် တော့မှ မဆုံးနိုင်တဲ့ သံယောဇဉ်ကြီးမျိုးကို တို့တွေအားလုံး ရှည်နှောင်ခဲ့ပြီးသားပါနော် . . .

. . . အားလုံးဝေးသွားပြီဆိုရင်တောင် နီးနီးလေး သာ ရှိနေနိုင်တဲ့ နှလုံးသားမျိုးကို တို့တွေအားလုံး ပိုင်ထား ခဲ့ပြီးသားပါနော် . . .

ဝင်းနုစိန်ကြာသော်

ဝင်းနုစိန်ကြာသော် . . .

ဝန်းခနင့် ဆင်းရူပါတွင်

“ရူပါဝန်းခ”ဆိုသည့်

ချစ်စရာသမီးကလေးတစ်ယောက်

ထွန်းကားခဲ့ပါသည်။

သူတို့လည်း ပြင်ဦးလွင်မှ ရန်ကုန်ရှိ အန်တီပိုးခြံကို

မကြာခဏ လာလည်တတ်သလို

ဂျူလီယာကလည်း သူမ၏မူပိုင်ဒီဇိုင်းအတိုင်း

— ဂျူလီယာ —

— ဂျူလီယာ —

www.burmeseclassic.com

အမေရိကားမှ ရန်ကုန်အိမ်သို့ . . .
 တစ်နှစ်တစ်ခေါက် . . .
 ပုံမှန်ရောက်လာတတ်သည်။
 တစ်ခါတစ်ရံ ဂျူလီတစ်ယောက်တည်းဖြစ်သလို
 တစ်ခါတစ်ရံ သားအဖနှစ်ယောက်ဖြစ်သည်။
 လာခံနတိုင်းလည်း . . .
 ဂျစ်ကားတစ်စီးနှင့်
 သီချင်းသံတွေ ဆူဆူညံညံနှင့်
 ဘော်ဒါတွေ တရုန်းရုန်းနှင့်
 ဘာတွေရှုပ်မှန်းမသိ
 ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသောပုံစံမျိုးသာ ဖြစ်သည်။
 နှစ်တွေပြောင်းသွားသလို
 ဂျစ်ကားပုံစံလည်း ပြောင်းသွားပြီး
 ဘော်ဒါအသစ်တွေလည်း ပိုတိုးလာခဲ့ပေမယ့်
 လုံးဝပုံစံမပြောင်းဘဲ
 ကောင်းဘွဲ့ပေးအပြည့်ဖြင့်

—ရွှေအောင်—

ပုံမှန်မယိုင်မလဲ ရပ်တည်နေသူက . . .
 ဂျူလီယာသာတည်း။ သို့သော် . . .
 ထူးဆန်းတာတစ်ခုကတော့
 သူမရဲ့နေအိမ်ကလေးကို
 meditation စိတ်ဝင်စားသူတိုင်း
 လာလုပ်နိုင်သော
 ကိုယ်ပိုင် meditation စခန်းလေးအဖြစ်
 ဖွင့်လှစ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။
 အဲဒီထက် ပိုထူးဆန်းတာတစ်ခုက
 “ရွှေပါဝန်းခ” လေးသည်
 လေးနှစ်ကျော်ကျော်အရွယ်ကလေးနှင့်
 ဂျူလီယာတို့ညွှန်ခံဘက်ကို သွားသွားလည်တတ်ပြီး
 ဂျူလီယာတို့အဖွဲ့နှင့်
 ဘော်ဒါဖြစ်သွားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။
 ဂျူလီ ဂျစ်ကားတစ်စီးနှင့်
 အပြင်ထွက်တိုင်း ပါသည်။

—ရွှေအောင်—

ဂျူလီထိုင်တတ်သည့် ကော်ဖီဆိုင်ကိုလည်း
 လိုက်ထိုင်သည်။
 ဂျူလီ ဂစ်တာတီး သီချင်းဆိုလျှင်လည်း
 လက်ချပ်တီးပြီး လိုက်ဆိုတတ်သည်။
 တစ်နေ့မှာတော့ ဂျူလီက ရှုပါဝန်းခကို
 Shopping mall တစ်ခုခေါ်သွားပြီး
 သူမ ဂါဝန်လေးကို လဲ၍
 ရှုပ်၊ ဂျင်းဘောင်းဘီနှင့် ဦးထုပ်တို့ကို ဆင်လိုက်

သောအခါ

ကောင်းဘွဲ့ငြိမ်းသမီးပေါက်ကလေး
 ဖြစ်သွားတော့သည်။
 ခြံထဲမှာ ဂျူလီနှင့်
 ပြေးလွှားခုန်ပေါက် ဆော့ကစားနေပုံလေးကလည်း
 ဂျူပေါက်ကလေးလို ဖြစ်ပါသည်။
 ထိုဂျူလီပေါက်ကလေးကို
 ဝန်းခနှင့် ဆင်းရှုပါ လာခေါ်ရင်း . . .

“သမီး ကြီးလာရင် ဘာလုပ်မလဲ”
 ဟု အမှတ်တမဲ့မေးလိုက်တော့ . . .
 “ဂျူဂျူလို ရျစ်ကားကြီးမောင်းမယ်၊
 ဂျူဂျူလို ကော်ဖီဆိုင်ထိုင်မယ်
 ဂျူဂျူလို ဂစ်တာတီးပြီး သီချင်းဆိုမယ်”
 ဟု ပြန်ဖြေလေသည်။
 ဝန်းခပြုံးပြီး သူ့ဦးနှောက်ထဲကို
 အလင်းတန်းတစ်ခု တိုးဝင်လာ၏။
 အကယ်၍ နောင်ဆယ်နှစ်ခန့်အကြာမှာ
 “သမီးဘွဲ့ပြီးရင် ဘာလုပ်ဦးမှာလဲ”
 ဟု မေးမိလျှင် . . .
 “ဂျူဂျူလို meditation လုပ်မယ်”
 ဟု ကောက်မလွဲ ဖြေတော့မှာကို
 ဝန်းခ ယုံကြည်နေလေသည်။

လေဒီဇစ်

လေဒီဇော်

အားလုံးရဲ့ ကောင်းချီးမြှင့်ပေးသမီး

အားလုံးပြီးဆုံးသွားပြီဆိုရင်တောင်
 ဘယ်တော့မှ မဆုံးနိုင်တဲ့
 သံယောဇဉ်ကြီးမျိုးကို
 မင်းနဲ့ငါက မူပိုင်ချုပ်နှောင်ပြီးသားပါ...
 အားလုံးဝေးသွားပြီဆိုရင်တောင်
 နီးနီးလေးသာရှိနေနိုင်တဲ့
 နှလုံးသားမျိုးကို
 မင်းနဲ့ငါက အပိုင်စားရထားပြီးသားပါ...
 နားလည်မှုနဲ့ အစပျိုးခဲ့တဲ့ "ပြုစင်" မှုတွေကို
 နားလည်မှုနဲ့ပဲ ဆက်ပြီး ရှင်သန်နေပါရစေ...

ယုံကြည်မှုနဲ့ အစပျိုးခဲ့တဲ့ "အသိတရား" တွေကို
 ယုံကြည်မှုနဲ့ပဲ ဆက်ပြီး ထိန်းထားပါရစေ...
 အမှန်တရားနဲ့ အစပျိုးခဲ့တဲ့ "ဘဝ" တစ်ခုကို
 အမှန်တရားနဲ့ပဲ ဆက်ပြီး အမှတ်ရနေပါရစေ...
 တိတ်တခိုးနဲ့ အစပျိုးခဲ့တဲ့
 ရင်ထဲက တစ်စုံတစ်ရာကိုတော့
 ဘိတ်တခိုးလေးနဲ့ပဲ...
 ရင်မှာ သော့ခတ်သိမ်းထားပါရစေတော့...
 မင်းသမီးကလေးရေ...
 အားလုံးပြီးဆုံးသွားပြီဆိုရင်တောင်
 တစ်ယောက်တည်း ကမ္ဘာထဲမှာ
 "မိနာလီတ" လို ပြုံးတတ်တဲ့ မင်းရဲ့အပြုံးကို
 ငါ ရူးသွပ်ကျန်ခဲ့တာ သွက်သွက်ခါးအောင်ပါပဲ...

စနဲ

၂၀၁၀ ဇွန်လတွင် ထွက်ပြန်ခြင်း...